၂၁၂၈၆
မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ... ၁၃၅၃-ခုနှစ်

ပိဋက

...ယန်ဘုံသာ ဆရာတော်
မြန်မာပြန်ဆိုတော်မူအပ်သော

မဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

ဒုတိယ

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူနှင့် ညှိထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ ဦးထွန်းသိန်း ဦးစိန်အုပ် ဦးဝင်းဖေ ဦးဝင်း ဦးညာဏ်ထွန်း တို့
ကြိမ်ဖန် ကြည့်ရှု ပြင်ဆင်ကြသည်။

ဇမ္ဗူသဓယ ပိဋကတ် ပုံနှိပ်တိုက်
၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
သာသနာ-၂၅၀၁။ ကောဇာ-၁၃၁၉။

ဣဋ္ဌာသယ နိဒါန်း

ဤ ဝိနည်းမဟာဝါ ပါဠိတော် နိဿယသစ်ကို ရတနာပုံ နေပြည်တော် ပဉ္စမသံဂါယနာတင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး လက်ထက် အရှင်သာဂရဓဇသိရီပဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုဟူသော တံဆိပ်နာမံတော်ကို အလှူခံရသော **ဝေယန်ဘုံသာ** ဆရာတော်ဘုရားသည် မိုင်းခိုင်းမြို့စား နန်းမတော်ဝန် မဟာသိရိဇေယျသူ အမည်ရှိသော အမတ်ကြီးသည် တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍ ရေးသားတော်မူလေသည်။

ဤ နိဿယသစ် ရေးပုံမှာလည်း နိဿယတသပ် အဓိပ္ပါယ် တသပ်စီဖြစ်ရာ ပေမူထားအတိုင်း မရိုက်နှိပ်ဘဲ ခေတ်စာပေ ထားနည်းအတိုင်း ရိုက်နှိပ်ပါသဖြင့် စာချစာသင်အရှင်တို့ လွယ်လင့်တကူ လိုရာကို အချိန်လျင်စွာဖြင့် တွေ့ပါလိမ့်မည်။

ဤ နိဿယသစ်ကို ကြည့်ရှုရာတွင် အနက်ဉာဏ် သွက်လက် လျင်မြန်လာရုံသာမက အဓိပ္ပါယ် ဆိုထားချက်ကို စေ့စေ့ စပ်စပ် ကြည့်ရှုသုံးသပ်သူတဦး ဖြစ်ပါက (ဝိနိစ္ဆယဆောက) ဝိနည်းမိုရ် ပုဂ္ဂိုလ်တပါးဖြစ်နိုင်ပါသည်။ နိဿယစာအုပ်ကို ကြည့်ရှုလေ့လာသူ ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံပါလိမ့်မည်။

ဤ နိဿယသစ်ကို ရိုက်နှိပ်ရာတွင် စာချစာသင် အရှင်တို့ ပါဠိတော်နှင့် ညှိနှိုင်းကြည့်ရှုရန် လွယ်ကူပါစေခြင်းငှါ ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပါဠိတော်ပုဒ်စဉ် ဂဏန်းများနှင့် တိုက်ဆိုင် ရိုက်နှိပ်ထားပါသည်။

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် မဟာဝါ ပါဠိတော်နှင့် စာချ အရှင်တို့ တိုက်ဆိုင် ချပို့ရာတွင်၎င်း, ကြည့်ရှုရာတွင်၎င်း, လွယ်ကူစေရန်-ခေါင်းစဉ်မာတိကာပြုရာတွင်လည်းဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်ပါဠိတော်

ပြ မာတိကာစဉ် အတိုင်း ပြသထားပါသည်။ ပေမူမှ ပဌမဦးစွာ ကူးယူရိုက်နှိပ်ကြရာ၌ ခေါင်းစဉ်မာတိကာ ကောက်ပြချက်များမှာ မြန်မာစကားရှေမျှော ကျယ်ပြန့်နေသလောက် ပါဠိတော်နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှုရာတွင် အရေး မပါလှသည် ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုစေလိုပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ ၂၄-လမ်း ၁၁၃၊ ဆဋ္ဌာသယပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်အပ်သော နိဿယသည် ၁၈-ပွိုင့်စာလုံးဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထားရကား ကြည့်ရှုရာတွင် မျက်စိ၏ချမ်းသာမှုကို ဖြစ်စေပါသည်။

ဝိနည်းမိုရ် ဖြစ်လိုသော ရဟန်းတော်များ, ဝိနယကုဏ္ဍလွ ဝိနယဂရုကဆရာတော်များ, တက္ကသိုလ်ကထိက ဆရာတော်များ လေ့လာသုံးသပ်၍ မှန်မြတ်သောအထက်ဟန်းသို့ တက်လှမ်းတော်မူနိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးထွန်းသိန်း

၉-၁၂-၅၇

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်

ပဝါရဏာက္ခန္ဓက

၁။ အဖါသုကဝိဟာရ ၁

၂။ ပဝါရဏာဘေဒ ၇

၃။ ပဝါရဏာဒါနာနုဇာနနာ ၇

ဉတကာဒိဂ္ဂဟဏကထာ

သံဃပဝါရဏာဒိပ္ပဘေဒ

အာပတ္တိပဋိကမ္မဝိဓိ

အာပတ္တိအာဝိကရဏဝိဓိ

သဘာဂါပတ္တိပဋိကမ္မဝိဓိ

အနာပတ္တိပန္နရသက

ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂသညီပန္နရသက

ဝေမတိကပန္နရသက

ကုက္ကုစ္စပကတပန္နရသက

ဘေဒပုရေက္ခာရပန္နရသက

သီမောက္ကန္တိကပေယျာလ

ဒိဝသနာနတ္တ

လိင်္ဂါဒိဒဿန

နာနာသံဝါသကာဒီဟိပဝါရဏာ

နဂန္တဗ္ဗဝါရ

ဂန္တဗ္ဗဝါရ

၄။ ဝဇ္ဇနီယ ပုဂ္ဂလ သန္ဒဿနာ ၈

၅။ ဒွေဝါစိကာဒိပဝါရဏာ ၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၆။	ပဝါရဏာဌပန	၁၀
၇။	ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုကာဒိ	၁၅
၈။	ဝတ္ထုဌပနာဒိ	၁၆
၉။	ဘဏ္ဍနကာရကဝတ္ထု	၁၇
၁၀။	ပဝါရဏာသင်္ဂဟ	၂၂
	ဥဒ္ဒါနဂါထာ	
	စမ္မက္ခန္ဓက	
၁။	သောဏကောဠိဝိသဝတ္ထု	၂၈
၂။	သောဏဿပဗ္ဗဇ္ဇာ	၃၂
၃။	ဒိဂုဏာဒိဥပါဟနပဋိက္ခေပ	၃၉
၄။	သဗ္ဗနီလိကာဒိပဋိက္ခေပ	၄၀
၅။	ဩမုက္ကဂုဏင်္ဂုဏူပါဟနာနုဇာနန	၄၁
၆။	အဇ္ဈာရာမေဥပါဟနပဋိက္ခေပ	၄၂
၇။	ကဋ္ဌပါဒုကာဒိပဋိက္ခေပ	၄၄
၈။	ယာနာဒိပဋိက္ခေပ	၄၇
၉။	ဥစ္စာသယနမဟာသယနပဋိက္ခေပ	၄၈
၁၀။	သဗ္ဗစမ္မပဋိက္ခေပ	၄၉
၁၁။	ဂိဟိဝိကတာနုညာတာဒိ	၅၀
၁၂။	သောဏကုဋိကဏ္ဏဝတ္ထု	၅၁
	မဟာကစ္စာယနဿပဉ္စဝရပရိဒဿနာ	
	ဥဒ္ဒါနဂါထာ	
	ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက	
၁။	ပဉ္စဘေသဇ္ဇကထာ	၆၅
၂။	မူလာဒိဘေသဇ္ဇကထာ	၆၉
၃။	ပိလိန္ဒဝစ္ဆဝတ္ထု	၇၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၄။	ဝုဋ္ဌာဒိအနုဇာနနာ	၈၂
၅။	အန္တောဝုဋ္ဌာဒိပဋိက္ခေပကထာ	၈၃
၆။	ဥဂ္ဂဟိတပဋိဂ္ဂဟဏာ	၈၅
၇။	ပဋိဂ္ဂဟိတာဒိအနုဇာနနာ	၈၆
၈။	သတ္တကမ္မပဋိက္ခေပကထာ	၈၉
၉။	မနုဿမံသပဋိက္ခေပကထာ	၈၉
၁၀။	ဟတ္ထိမံသာဒိပဋိက္ခေပကထာ	၉၂
၁၁။	ယာဂုမဓုဂေါဠကာနုဇာနနာ	၉၃
၁၂။	တရုဏပသန္နမဟာမတ္တဝတ္ထု	၉၅
၁၃။	ဗေလဋ္ဌကစ္စာနဝတ္ထု	၉၈
၁၄။	ပါဋလိဂါမဝတ္ထု	၁၀၀
၁၅။	သုနိဓဝဿကာရဝတ္ထု	၁၀၃
၁၆။	ကောဋိဂါမေသစ္စကထာ	၁၀၇
၁၇။	အမ္ဗပါလီဝတ္ထု	၁၀၈
၁၈။	လိစ္ဆဝီဝတ္ထု	၁၀၉
၁၉။	သီဟသေနာပတိဝတ္ထု	၁၁၁
၂၀။	ကပ္ပိယဘူမိအနုဇာနနာ	၁၁၉
၂၁။	မေဏ္ဍကဂဟပတိဝတ္ထု	၁၂၂
၂၂။	ပဉ္စဂေါရသာဒိအနုဇာနနာ	၁၂၃
၂၃။	ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထု	၁၂၄
၂၄။	ရောဇမလ္လဝတ္ထု	၁၂၆
၂၅။	ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတဝတ္ထု	၁၂၉
၂၆။	စတုမဟာပဒေသကထာ	၁၃၀
	ဥဒ္ဒါနဂါထာ	

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်

ကထိနက္ခန္ဓက

၁။	ကထိနာနုဇာနနာ	၁၄၀
၂။	အာဒါယသတ္တက	၁၄၆
၃။	သမာဒါယသတ္တက	၁၄၈
၄။	အာဒါယဆက္က အသမာဒါယဆက္က	၁၄၈
၅။	အာဒါယပန္နရသက သမာဒါယပန္နရသကာဒိ ဝိပ္ပကတသမာဒါယပန္နရသက	၁၄၉
၆။	အနာသာဒေါဠ္ဟသက အာသာဒေါဠ္ဟသက	၁၅၁
၇။	ကရဏီယဒေါဠ္ဟသက	၁၅၂
၈။	အပဝိလာယနနဝက	၁၅၃
၉။	ဖါသုဝိဟာရပဉ္စက	၁၅၄
၁၀။	ပလိဗောဓာပလိဗောဓကထာ ဥဒ္ဒါနဂါထာ	၁၅၄

စီဝရက္ခန္ဓက

၁။	ဇီဝကဝတ္ထု	၁၆၃
၂။	သေဋ္ဌိဘရိယာဝတ္ထု	၁၆၈
၃။	ဗိမ္ဗိသာရရာဇဝတ္ထု	၁၇၁
၄။	ရာဇဂဟသေဋ္ဌိဝတ္ထု	၁၇၂
၅။	သေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု	၁၇၅
၆။	ပဇ္ဇောတရာဇဝတ္ထု	၁၇၆
၇။	သိဝေယျကဒုဿယုဂကထာ	၁၇၉
၈။	သမတ္တိံသဝိရေစနကထာ	၁၈၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၉။	ဝရယာစနာကထာ	၁၈၁
၁၀။	ကမ္ဗလာနုဇာနနာဒိကထာ	၁၈၃
၁၁။	ပံသုကူလပရိယေသနကထာ	၁၈၄
၁၂။	စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကသမ္မုတိကထာ	၁၈၅
၁၃။	ဘဏ္ဍာဂါရိကသမ္မုတိအာဒိကထာ	၁၈၆
၁၄။	စီဝရရဇနကထာ	၁၈၇
၁၅။	ဆိန္နကစီဝရာနုဇာနနာ	၁၈၉
၁၆။	တိစီဝရာနုဇာနနာ	၁၉၁
၁၇။	အတိရေကစီဝရကထာ	၁၉၂
၁၈။	ဝိသာခါဝတ္ထု	၁၉၄
၁၉။	နိသီဒနာဒိအနုဇာနနာ	၂၀၂
၂၀။	ပစ္ဆိမဝိကပ္ပနုပဂစီဝရာဒိကထာ	၂၀၅
၂၁။	သံဃိကစီဝရုပ္ပါဒကထာ	၂၀၉
၂၂။	ဥပနန္ဒသကျပုတ္တဝတ္ထု	၂၁၀
၂၃။	ဂိလာနဝတ္ထုကထာ မတသန္တကကထာ	၂၁၀
၂၄။	နဂ္ဂိယပဋိက္ခေပကထာ	၂၁၄
၂၅။	ကုသစီရာဒိပဋိက္ခေပကထာ	၂၁၄
၂၆။	သဗ္ဗနီလကာဒိပဋိက္ခေပကထာ	၂၁၅
၂၇။	ဝဿံဝုဋ္ဌာနံအနုပ္ပန္နစီဝရကထာ သံဃေဘိန္နေစီဝရုပ္ပါဒကထာ	၂၁၅
၂၈။	ဒုဂ္ဂဟိတသုဂ္ဂဟိတာဒိကထာ	၂၁၆
၂၉။	အဋ္ဌစီဝရမာတိကာ ဥဒ္ဒါနဂါထာ	၂၁၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	သမုစ္စယက္ခန္ဓက	
၃၀။	ကဿပဂေါတ္တဘိက္ခုဝတ္ထု	၂၂၆
၃၁။	အဓမ္မေနဝဂ္ဂါဒိကမ္မကထာ	၂၃၁
၃၂။	ဉတ္တိဝိပန္နကမ္မာဒိကထာ	၂၃၃
၃၃။	စတုဝဂ္ဂကရဏာဒိကထာ	၂၃၄
၃၄။	ပါရိဝါသိကာဒိကထာ	၂၃၅
၃၅။	ဒွေနိဿာရဏာဒိကထာ	၂၃၆
၃၆။	အဓမ္မကမ္မာဒိကထာ	၂၃၈
၃၇။	ဥပါလိပုစ္ဆာကထာ	၂၃၉
၃၈။	တဇ္ဇနီယကမ္မကထာ	၂၄၁
၃၉။	နိယဿကမ္မကထာ	၂၄၂
၄၀။	ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကထာ	၂၄၂
၄၁။	ပဋိသာရဏီယကမ္မကထာ	၂၄၂
	အဒဿနေဥက္ခေပနီယကမ္မကထာ	
	အပ္ပဋိကမ္မေဥက္ခေပနီယကမ္မကထာ	
	အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဥက္ခေပနီယကမ္မကထာ	
၄၂။	တဇ္ဇနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ	၂၄၃
	နိယဿကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ	
	ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ	
	ပဋိသာရဏီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ	
	အဒဿနေဥက္ခေပနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ	
	အပ္ပဋိကမ္မေဥက္ခေပနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ	
	အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဥက္ခေပနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ	
၄၃။	တဇ္ဇနီယကမ္မဝိဝါဒကထာ	၂၄၄
	နိယဿကမ္မဝိဝါဒကထာ	
	ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မဝိဝါဒကထာ	

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာနံပါတ်

ပဋ္ဌာနသရဏီယကမ္မဝိဝါဒကထာ
အဒဿနေဥက္ခေပနီယကမ္မဝိဝါဒကထာ
အပ္ပဋိကမ္မေဥက္ခေပနီယကမ္မဝိဝါဒကထာ
အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဥက္ခေပနီယကမ္မဝိဝါဒကထာ
တဇ္ဇနီယကမ္မပဋိပဿဒ္ဓိကထာ
နိယဿကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ
ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ
ပဋိသာရဏီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ
အဒဿနေဥက္ခေပနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ
အပ္ပဋိကမ္မေဥက္ခေပနီယကမ္မပဋိဿဒ္ဓိကထာ
အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဥက္ခေပနီယကမ္မပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ
ဥဒ္ဒါနဂါထာ

ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက

၄၄။ ကောသမ္ဗကဝိဝါဒကထာ ၂၅၅
၄၅။ ဒီဃာဝုဝတ္ထု ၂၆၂
၄၆။ ဗာလကလောဏကဂမနကထာ ၂၇၅
၄၇။ ပါစိနဝံသဒါယဂမနကထာ ၂၇၆
၄၈။ ပါလိလေယျကဂမနကထာ ၂၇၉
၄၉။ အဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာ ၂၈၂
၅၀။ သြသာရဏာနုဇာနနာ ၂၈၅
၅၁။ သံဃသာမဂ္ဂီကထာ ၂၈၅
၅၂။ ဥပါလိသံဃသာမဂ္ဂီပုစ္ဆာ ၂၈၆

ဥဒ္ဒါနဂါထာ
မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယမာတိကာ
ပြီး၏။

မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယ

ဒုတိယအုပ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဝါရဏာက္ခန္ဓက

၂၀၉။ ယေန သမယေန၊ ၌။ ပဝါရဏာ ပညတ္တိ ကာရဏံ၊ ပဝါရဏာကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (အနိယတ်ထည့်)။ ။တေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဒိဋ္ဌာ၊ တကွစည်းဝေးရာ၌ မြင်ဘူးကုန်သော။ သမ္ဘတ္တာ၊ တကွသုံးဆောင်ဘူးကုန်သော။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ တေသံ

ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝေတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကေန နု ခေါ ဥပါယေန၊ ဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီ အညွတ်။ သမ္မောဒမာနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ။ အဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဖာသုကံ၊ချမ်းသာစွာ။ ဝဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး။ ဝသေယျာမနုခေါ၊ နေရကုန်အံ့နည်း။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နစ ကိလမေယျာမ၊ မပင်ပန်းကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ ဝေတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။နေဝအာလပေယျာမ၊စကားမဆိုကုန်ငြားအံ့။နသလ္လပေယျာမ၊ စကားမပြောကုန်ငြားအံ့။ ။[ရှေးဦးဆိုသောစကားသည် အာလာပ၊ နောက်ဆိုသော စကားသည် သလ္လာပ၊ဤကား အထူး]၊ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂါမတော၊ မှ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံပြီးသဖြင့်။ ပဋိက္ကမေယျ၊ ကျောင်းသို့ ဝင်အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေယျ၊ ခင်းရာ၏။ ပါဒေါဒကံ၊ကို။ ပါဒပီဌံ၊ကို။ ပါဒကထလိကံ၊ ကို။ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ အနီး၌ထားရာ၏။ အဝက္ကာရပါတိံ၊ ဆွမ်းဦးထည့်စရာ ခွက်ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ထားရာ၏။ ပါနီယံ၊ ကို။ ပရိဘောဇနီယံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ထားရာ၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္ဆာ၊မှ။ ဂါမတော၊မှ။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းခံပြီးသဖြင့်။ ပဋိက္ကမေယျ၊ ကျောင်းသို့ဝင်အံ့။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဘုတ္တာဝသေသော၊ ရဟန်းဘုဉ်းပေးသော အကြွင်းသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိလင့်သည်ဖြစ်အံ့။ သစေအာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍ ဘုဉ်းပေးလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘုဉ္ဇေယျ၊စားရာ၏။ နောစေအာကင်္ခေယျ၊အကယ်၍ မဘုဉ်းပေးလိုသည် ဖြစ်အံ့။ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းရှင်သော မြက်မရောက်သောမြေ၌မူလည်း။ ဆဍ္ဍေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ အပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ရေ၌မူလည်း။ ဩပိလာပေယျ၊သွန်ရာ၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ အာသနံ၊ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ခေါက်ရာ၏။ ပါဒေါဒကံ၊ ကို။ ပါဒပီဌံ၊ ကို။ ပါဒကထလိကံ၊ ကို။ ပဋိသာမေယျ၊သိုမှီးရာ၏။ပ။ရိတ္တံ၊ရေမရှိသော။ တုစ္ဆံ၊အချည်းနှီးသော။ပါနီယဃဋံဝါ၊

သောက်ရေအိုးကိုလည်းကောင်း။ ဝစ္စကုဋိံ ဝါ၊ သန့်သက်ရေအိုးကို
လည်းကောင်း။ ပဿေယျ၊မြင်ငြားအံ့။သောဘိက္ခု၊သည်။ ဥပဋ္ဌာ
ပေယျ၊တည်ရာ၏။ သစေ၊၍။ အဿဘိက္ခုနော၊အား။ အဝိသယှံ၊
မချီနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဟတ္ထဝိကာရေန၊လက်ယပ်သဖြင့်။
ဒုတိယံ၊ အဘော်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဟတ္ထဝိလင်္ဃကေန၊
လက်ကိုမြှောက်သဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ နေရာမှထစေအံ့။ တပ္ပစ္စယာ၊
ထိုမချီနိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါစံ၊စကားကို။
နဘိန္ဒေယျ၊ မဖြွက်ရာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။
သမဂ္ဂါ၊ ၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ၍။ အဝိဝဒမာနာ၊၍။ ဖါသုကံ၊စွာ။
ဝဿံ၊ လုံး။ ဝသေယျာမ၊ နေကုန်ရာ၏။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။ နကိလ
မေယျာမ၊မပင်ပန်းကုန်အံ့သတည်း။ဣတိဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။
အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊
အချင်းချင်း။ နေဝအာလပိံသု၊ စကားမဆိုကုန်။ နသလ္လပိံသု၊
စကားမပြောကုန်။ပ။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမချီနိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဝါစံ၊ကို။
နဘိန္ဒတိ၊ မဖြွက်။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော။ တေသံ
ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ ယံဥပသက်မိတုံ-
ယံဥပသက်မနံ၊ အကြင်ကပ်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊၏။ဧတံဥပသက်မနံ၊
သည်ကား။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။
အာစိဏ္ဏံခေါ၊အလေ့အကျက်သည်သာလျှင်တည်း။ပ။သေနာသနံ၊
အိပ်ရာနေရာညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို။သံသာမေတွာ၊သိမ်းခဲ့၍။
။လ။ယေန၊၌။သာဝတ္ထိ၊သည်။အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။
ယေန၊၌။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ် ဖြစ်သော။
အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊၏။ အာရာမော၊ အရာမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
တတ္ထ-တသ္မိံအာရာမေ၊၌။ ယေန၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။
တေန၊သို့။ဥပသက်မိ၊၏။လ။အာဂန္တုကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။
ယံပဋိသမ္မောဒိတုံ- ယံပဋိသမ္မောဒနံ၊ အကြင် နှစ်လို ဝမ်းသာ
ပြောဟောတော်မူခြင်းသည်။အတ္ထိ၊၏။ ဧတံပဋိသမ္မောဒနံ၊သည်။
ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာစိဏ္ဏံ

ခေါ-အာစိဏ္ဏံဝေ၊ အလေ့အကျက်တော်ပင်တည်း။လ။ကစ္စိ၊နည်း။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်လျက်။ သမ္မောဒမာနာ၊ အညီဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။အဝိဝဒမာနာ၊အငြင်းအခုံမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝဿံ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဝသိတ္ထ၊ နေရကုန်၏လော။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နကိလမိတ္ထ၊ မပင်ပန်းဘဲရှိကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ ခမနီယံ၊ ခံ့ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယာပနီယံ၊ မျှပါ၏။ပ။ နကိလမိမှာ၊ မပင်ပန်းပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကြားလျှောက်ပေ ကုန်၏။ပ။ ကာလံ၊ မေးအပ်သော အခါကို။ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊မေးကုန်၏။ ကာလံ၊ မမေးအပ်သောအခါကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ နပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကုန်၊တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊အကျိုးရှိသည်ကို။ (အကြောင်းနှင့်ယှဉ်သည်ကို ဟုလည်းပေး)။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို။ (အကြောင်းနှင့် မယှဉ်သည်ကို ဟုလည်းပေး)။ နောပုစ္ဆန္တိ၊မမေးကုန်။ တထာဂတာနံ၊ တို့သည်။ အနတ္ထသံဟိတေ၊ အကျိုးမရှိသည်၌။ သေတုဃာတော၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်တော်မူ၏။ ဒွီဟာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ (အာကာရသဒ္ဒါကား ကာရဏပရိယာယ်)။ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဋိပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ပ။တော်ဝစနံ၊ ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယထာ-ကိံ အဝေါစ၊အသို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကထံပန-ကေနကာရဏေန၊ကြောင့်။ တုမှေ၊တို့သည်။သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်လျက်။ပ။ ဝသိတ္ထ၊ နေရကုန်သနည်း။ ပိဏ္ဍကေန၊ဖြင့်။ နစကိလမိတ္ထ၊ မပင်ပန်းကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ (အထက်ကို လွယ်ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ အဖါသုဝိဟာရံ၊ မချမ်းသာသောနေခြင်းကို သာလျှင်။ ဝုတ္ထာသမာနာ၊ နေကုန်လျက်။ ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝုတ္ထာ၊ နေရကုန်သည်။ အမှာဣတိ၊ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍။ ပဋိဇာနန္တိကိရ၊ဝန်ခံ

ကုန်သတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ပသုသံဝါသညေဝ၊ နွားတို့၏ နေခြင်းကဲ့သို့သော နေခြင်းကိုသာ လျှင်။ ဝုတ္ထာသမာနာ၊ နေရကုန်လျက်။ ဖါသုကံ၊စွာ။ ဝုတ္ထာ၊နေရ ကုန်သည်။ အမှာဇတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ ပဋိဇာနန္တိကိရ၊ ဝန်ခံကုန် သတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဧဠက သံဝါသညေဝ၊ဆိတ်တို့၏နေခြင်းကဲ့သို့သော နေခြင်းကိုသာလျှင်။ ။ပ။သပတ္တသံဝါသညေဝ၊ ရန်သူတို့၏ နေခြင်းကဲ့သို့သော နေခြင်း ကိုသာလျှင်။ပ။ပဋိဇာနန္တိကိရ၊ ဝန်ခံကုန်သတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉှိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣမေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ တိတ္ထိယသမာဒါနံ၊တိတ္ထိတို့သည်ဆောက်တည်အပ်သော။မူဂဗ္ဗတံ၊ သူအ,ကဲ့သို့ စကားမဆိုသော အကျင့်ကို။ သမာဒိယိဿန္တိနာမ၊ ဆောက်တည်ကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေတံ၊ ဤအမှု သည်။ပ။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ–အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပဝါ ရေတုံ၊ပဝါရဏာ ပြုစိမ့်သောငှါ။ (ဘိတ်စိမ့်သောငှါဟု လည်း ပေး)။အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြု၏။ ဒိဋ္ဌေန၀ါ၊ မြင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ သုတေန၀ါ၊ ကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိသင်္ကာယ၀ါ၊ ရွံရှာ သဖြင့်လည်းကောင်း။ပဝါရေတုံ၊ဘိတ်ကြားခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။သာပဝါရဏာ၊ ထိုသို့ဘိတ်ကြား ခြင်းသည်။ အညမညာ နုလောမတာ၊ အချင်းချင်း လိုက်လျောသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာပတ္တိ ဝုဋ္ဌာပနတာ၊ အာပတ်မှ ထမြောက် စေသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိနယ ပုရေက္ခာရတာ၊ ဝိနည်းကို ရှေးရှုသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ဘိတ်လည်း ဘိတ်အပ်၏။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ၊ သင်လည်း သင်အပ် ၏။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်လည်း ဆောင်အပ်၏။ ဝါစေတဗ္ဗံ၊ တပည့်သားတို့အားလည်း သင်စေအပ်၏။ (ဤကား စသဒ္ဒါဖြင့်

ဆည်းသော အနက်တည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမ္ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၁၀။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ နာလော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာနေ့ တည်း။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ပဝါရေယျ၊ ပဝါရဏာပြုရာ၏။ ဉတ္တိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ထေရေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပ။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သံဃံ၊ ကို။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်၏။ ဒိဋ္ဌေန ဝါ၊ မြင်သဖြင့် လည်း ကောင်း။ သုတေန ဝါ၊ ကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ယုံမှားသဖြင့်လည်းကောင်း။ မံ၊ ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တု၊ ဆိုကုန်လော့။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကိုရှုလျက်။ ပဋိကရိဿာမိ၊ ကုအံ့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။တတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ပဋိကရိဿာမိ၊ အံ့။

အမှာ — မူလသိက္ခာ၌ ဝဒတု မံ သံဃော ရှိသည်။ ပါဠိတော်နှင့်မညီ။ ကံ ပျက်ရာသော အကြောင်းကား မရှိ။ သီတင်းငယ် ပဝါရဏာပြုရာ၌လည်း ဘန္တေ ဆိုသည်မျှသာ ထူးသည်။ သံဃာ့ထေရ် သီတင်းကြီးလက်အုပ်ချီရာ၌ တရားတော်ကို ရိုသေသောအားဖြင့် ချီသည်။ သီတင်းငယ်များကို ရှိခိုးသည် မဟုတ်ဟုမှတ်။

※ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ အမည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ထေရေသု၊ ကြီးကုန်သော။ (ထေရ သဒ္ဒါကား မဟလ္လက ပရိယာယ်)။ ဘိက္ခူသု၊ တို့သည်။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိန္နေသု၊ နေကုန်လျက်။ ပဝါရိယမာနေသု၊ ပဝါရဏာပြုကုန်စဉ်။ အာသနေသု၊ တို့၌။ အစ္ဆန္တိ၊ နေကုန်၏။ပ။

၂၁၁။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇရာဒုဗ္ဗလော၊ အိုမင်းသဖြင့် အားနည်းသော။ အညတရော၊ မထေရ် တယောက်သည်။

ယာဝ၊ လောက်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ပဝါရေန္တိ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏။ တာဝ၊လောက်။ပ။အာဂမယမာနော၊ငံ့လတ်သော်။ မုန္တိတော၊မူးသည်ဖြစ်၍။ ပတတိ၊လည်းခဲ့၏။လ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဝါရေတိ၊ ပဝါရဏာပြု၏။ တဒမန္တရာ-တာဝတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍။ အာသနေ၊၌။ နိသီဒိတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၁၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ ပဝါရဏာ၊တို့သည်။ ကတိနုခေါ၊တို့နည်း။ ဣတိဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ ဘဂဝတော၊အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ စာတုဒ္ဒသိကာစ၊ လည်းကောင်း။ ပန္နရသိကာစ၊ လည်းကောင်း။ ဣမာဒွေ၊တို့တည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဝါရဏာကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေနဝဂ္ဂံ၊သော။ ပဝါရဏာကမ္မံ၊လည်းကောင်း။ပ။ ဣမာနိစတ္တာရိ၊တို့တည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ အညီအညွတ် ပြုအပ်သော။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံပဝါ ရဏာကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဧဝရူပံ၊သော။ ပဝါရဏာကမ္မံ၊ကို။ ကရိဿာမ ဣတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဥ-ဧဝံဧဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၁၃။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ပဝါရဏံ၊ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဟရ၊ ဆောင်ပါလော့။ မေ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ မမ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဝါရေဟိ၊ပဝါရဏာပြုလေလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒေယျ၊သည်။ အဿ၊ ၏။

အမှာ ဤမှ အထက်၌ နာဖျားသော ရဟန်းသည် ပဝါရဏာ ပေးရသော အခြင်းအရာ စသည်ကိုလည်းကောင်း, ထိုပေးသော ပဝါရဏာသည် သင်္ဃ ဘောင်သို့

ရောက်သည်မရောက်သည်ကို လည်းကောင်း,ပဝါရဏာပေးသော ရဟန်းသည် ဆန္ဒပေးအပ်သည်ကို လည်းကောင်း, ပဝါရဏာ ပြုသောနေ့၌ ရဟန်း၏ အဆွေအမျိုး မင်း ခိုးသူ သေသောက်ကြူး ရန်သူ ရဟန်းတပါးတို့ ဘမ်းခဲ့သော် သင်္ဃာတို့ ကျင့်ရာကို လည်းကောင်း, ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် သံဃပဝါရဏာပြုရာ သည်ကိုလည်းကောင်း, လေးယောက် သုံးယောက်သော ရဟန်း တို့သည် ဉတ်ထား၍ ဂဏပဝါရဏာပြုရာသည်ကိုလည်းကောင်း, နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည် ဉတ်မထားဘဲ ဂဏပဝါရဏာ ပြုရာသည်ကိုလည်းကောင်း, တယောက်ထည်းသော ရဟန်းသည် အဓိဋ္ဌာန် ပဝါရဏာ ပြုရာသည်ကို လည်းကောင်း, ပဝါရဏာ ပြုသော အခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း,ဤသို့ အစရှိသော အချင်း ခပ်သိမ်းကို ပါဠိ၌လာသောနည်းဖြင့် သိအပ်၏။ဥပုသ်နှင့်တူသည် ချည်းဖြစ်၍ မရေးပြီ။

၂၃၃။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိသာယ၊ စည်းဝေးသော ပရိ သတ်သည်။ အဝုဋ္ဌိတာယ၊ မထမီကို။ အညတြ-၌ပေတွာ၊၍။ ပါရိ ဝါသိက ပဝါရဏာဒါနေန၊သိုးလေပြီးသော ပဝါရဏာ ပေးခြင်း ဖြင့်။ နပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာမပြုအပ်။ [အဓိပ္ပါယ်ကိုကား ဥပုသ်အရာ၌ဆိုခဲ့ပြီ။ ပဝါရဏာမျှသာ ထူးသည်]။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သံဃသာမဂ္ဂိယာ၊ သင်္ဃာညီညွတ်သောနေ့ကို။အညတြ-၌ပေတွာ၊ ၍။အပ္ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့မဟုတ်သည်၌။ နပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်။

၂၃၄။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ကောသလေသု၊ ကော သလတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ဇနပုဒ်တို့၌။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌။ တဒဟု ပဝါရဏာယ၊ ထိုပဝါရဏာနေ့၌။ သဗရဘယံ၊ အရိုင်းဘေးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။တေဝါစိကံ၊ သုံးကြိမ်မိစီ။ (သုံးခွန်းစီဟုလည်း ပေး)။ ပဝါရေတုံ၊ ဘိတ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒွေဝါစိကံ၊ နှစ်ကြိမ်မိစီ။ ပဝါရေတုံ၊ငှါ။အနုဇာနာမိ၊

၏။ ဗာဠ္ဟတရံ၊ ပြင်းလှစွာသော။ သဝရဘယံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကေဝါဝိကံ၊ တကြိမ်စီ။ (တခွန်းစီသော်လည်းပေး)။ ပဝါရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာနဝဿိကာ၊ ဝါတူ၊ ပဝါရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [သမာနဝဿိက ဟူသည်ကား ဝါတူမျှသော ရဟန်းတို့သည် တပြိုင်နက် ပဝါရဏာပြုကုန်သည် ရွတ်ကုန်သည်ကို ဆိုသတည်း]။ပ။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တေဟိ၊ ပေးကုန်သော။ မနဿေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ရတ္တိ၊ သည်။ ခေပိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ရတ္တိ၊ သည်။ ခေပိတာ၊ ကုန်ခဲ့၏။ သံဃော၊ သည်။ တေဝါစိကံ၊ သုံးခွန်းစီ။ သစေပဝါရေဿတိ၊ ပဝါရဏာပြုလတ္တံ့။ အထ၊ ဤသို့ ပြုသည် ရှိသော်။ (ထိုသို့ ပြုစဉ်လျှင်)။ အယံရတ္တိ၊ သည်။ ဝိဘာယိဿတိ၊ မိုးသောက်လတ္တံ့။ (လင်းလတ္တံ့သော်လည်းပေး)။ သံဃော၊ သည်။ အပဝါရိတော၀၊ ပဝါရဏာမပြုခင်သည်လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ နုခေါ၊ ကျင့်ရာသနည်း။ (ကျင့်အပ်သနည်းဟုလည်းပေး)။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသော ကံသည်။ ယဒိအဘိ၊ အံ့၊ သံဃော၊ သည်၊ ဒွေဝါစိကံ၊ နှစ်ခွန်းစီ။ ပဝါရေယျ၊ ပဝါရဏာ ပြုရာ၏။ပ။ ကေဝါစိကံ၊ တခွန်းစီ။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ပ။ သမာနဝဿိကံ၊ ဝါတူတပြိုင်နက်။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ [ဤဉတ်သုံးချက်ကို တစပ်တည်းထားသတည်း။ ရွတ်သောအခါ၌ကား အရာအားလျော်စွာ အသီးသီး ရွတ်အပ်၏]။ ဒွေဝါစိကံ၊ နှစ်ခွန်းစီရွတ်ခြင်းရှိသော ပဝါရဏာကို။ ကေဝါစိကံ၊ တခွန်းစီရွတ်ခြင်းရှိသော ပဝါရဏာကို။ သမာနဝဿိကံ၊ ဝါတူမျှသော ရဟန်းတို့၏ တပြိုင်နက် ရွတ်ခြင်းရှိသော ပဝါရဏာကို။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ [ဤသို့ သမွန်သည်ကား သဒ္ဒတ္ထနှင့်အညီတည်း။ ရှေ့အနက်ကား အဓိပ္ပါယ်ကျသတည်း]။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓပနဣမသ္မိံ သာသနေ၌။ပ။ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။

ဓမ္မံ၊ကို။ ဘဏန္တေဟိ။ ဟောကုန်သဖြင့်။ သုတ္တန္တိကေဟိ၊သုတ္တန်ကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သုတ္တန္တံ၊ကို။ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊ အညီညှိကုန်သဖြင့်။ ဝိနယဓရေဟိ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တေဟိ၊ဆုံးဖြတ်ကုန် သဖြင့်။ ဓမ္မကထိကေဟိ၊ အဘိဓမ္မာကို ဟောတတ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို။ သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ တကွ နှီးနှော ဆွေးနွေးကုန် သဖြင့်။ ဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ ကလဟံ၊ငြင်းခုံခြင်းကို။ ကရောန္တေဟိ၊ ပြုကုန်သဖြင့်။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ခေပိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ တဗြ-တသ္မိံ ခေပိတေ၊ ထိုသို့ ကုန်လတ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ပ။သံဃော၊ကို။ ဉာပေတဗ္ဗော၊၏။ (ဥတ် အနက်ကား လွယ်ပြီ)။ပ။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ပ။ တဒဟု ပဝါရဏာယ၊ထို ပဝါရဏာနေ့၌။ မဟာဘိက္ခုသံဃော၊ များစွာ သောရဟန်းအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေးသည်။ ဟောတိ၊၏။ အနောဝဿိကံ၊ မိုးမစွတ်သော အရပ်သည်။ ပရိတ္တဉ္စ၊ ကျဉ်းလည်း ကျဉ်းခဲ့သည်။ ဟောတိ၊၏။မဟာ မေဃောစ၊ ထန်စွာသော မိုး ကြီးသည်လည်း။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ (အထခေါ-စသည်ကား အနက်လွယ်ပြီ)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊၌။ရာဇန္တရာယော၊ မင်းတည်း ဟူသော အန္တရာယ်သည်။ပ။ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊ သာသနာ တော်၏ အန္တရာယ်သည်။ဟောတိ၊ အံ့။တတြ၊ ထိုသို့ရှိလတ်သော်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ အယံဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ပ။

၂၃၅။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာပတ္တိ ကာ၊ အာပတ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်လျက်။ ပဝါရေန္တိ၊ ပဝါရဏာ ပြုကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပတ္တိကေန၊ အာပတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။န ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာ မပြုအပ်။ယော ဘိက္ခု၊သည်။ ပဝါရေယျ၊ ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဒုက္က

ဋ္ဌသ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပတ္တိနံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရာပိယမာနာ၊ ပြုစေကုန်လတ်သော်။ (ခွင့်တောင်း ကုန်လတ်သော် ဟုလည်း ပေး)။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ နဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိ ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩကာသံ၊ ကို။ အကာရောန္တဿ၊ မပေးလို သော ရဟန်းအား။ ပဝါရေတုံ၊ ကို။ ဌပေတုံ၊ လားစိမ့်သောငှါ။ (တန့်စိမ့်သောငှါ ဟုလည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ပ။ စာတုဒ္ဒသေ၊ စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာနေ့၌လည်းကောင်း။ ပန္နရသေ၊ ၌လည်းကောင်း။ တဒဟုပဝါရဏာယ၊ထိုပဝါရဏာနေ့၌။ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ထိုအာပတ်နှင့်တကွသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဥဒါဟရိတဗ္ဗံ၊ဆိုအပ် ၏။ပ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုရမှာကံ-ပုရေ- အမှာကံ၊ငါတို့၏ရှေးဦးစွာ။ ပဝါရဏံ၊ကို။ပေသလာ၊သီလအကျင့် ကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေန္တိတိ၊ထား ကုန်လတ္တံ့သတည်းဟု။ ပဋိကစ္စေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်။ သုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ အနာပတ္တိကာနံ၊ အာပတ် မရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ အခင်း မရှိဘဲ။ အကာရဏေ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ပဝါရဏံ၊ကို။ဌပေန္တိ၊တန့်ကုန်၏၊ပဝါရိတာနံပိ၊ ပဝါရဏာပြု၍ ပြီးသော ရဟန်းကိုအားလည်း။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဝံ၊ ဤသို့ လားသည်ရှိသော်၊ (ဤသို့ တန့်သည်ရှိသော်လည်းပေး)။ပဝါရဏာ၊ကို။ (သည့်လည့်ပေး)။ ဌပိတာ၊ ထားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ထားသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌပိတာ၊ ထားသည် မမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေဝါစိကာယ၊ သုံးခွန်းစီ ရွတ်ခြင်းရှိသော။ ပဝါရဏာယ၊ ကို။ ဘာသိတာယ၊ဆိုပြီးမှ။ လပိတာယ၊ရွတ်ပြီးမှ။ပရိယောသိတာယ၊ ပြီးပြီးမှ။ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေတိ၊အကယ်၍တန့်အံ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ အဋ္ဌပိတာ၊ မထားသည်။ (မတန့်သည်)။ ဟောတိ၊ ၏။

(ထားရာမှာလည်းထင်ပြီ)။ တေဝါစိကာယ၊သော။ ပဝါရဏာယ၊ ကို။ ဘာသိတာယ၊ ဆိုစဥ်။ပ။အပရိယောသိတာယ၊ မပြီးမီ။ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေတိ၊အံ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဌပိတာ၊သည် . ဟောတိ၊ ၏။ပ။

၂၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန သာသနေ၊ ၌။ တဒဟု ပဝါရဏာယ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊တန့်အံ့၊ [ထားအံ့ ဟုလည်းပေး]။တံဘိက္ခုံ၊ထိုတန့်သော ရဟန်းကို။ အညေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ စေ၊၍။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်အံ့၊ အယံအာယသ္မာ၊ အသက်ရှည်သော ဤအရှင်သည်။ အပရိသုဒ္ဓ ကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့် ရှိ၏။ အပရိသုဒ္ဓ ဝစီ သမာစာရော မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့် ရှိ၏။ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏။ ဗာလော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိသော။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်၌ မလိမ္မာသော ရဟန်းသည်။ အနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ မေးမြန်း စိစစ်လတ်သော်။ အနုယောဂံ၊ အမေးကို။ ဒါတုံ၊ ဖြေအံ့ သောငှါ။ နပ္ပဋိဗလောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ဟု။ စေ၊ ၍။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန် အံ့။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ အလံ-အယုတ္တံ၊ မသင့်။ [အလံနိရတ္ထကံ၊အကျိုး မရှိသော်လည်းပေး]။ ဘဏ္ဍနံ၊မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ကလဟံ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဝိဝါဒံ၊ ကိုယ်ထိလက်ပါး ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာကရိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ ဩမဒ္ဒိတွာ၊စကားဖြင့် နှိပ်နင်း၍။သံဃေန၊သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊၏။

အမှာ ပဝါရဏာ မတန့်စေလင့် ဟူလိုသတတ်။ ဒုတိယဝါရ၌လည်း ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော မျှသာ ထုးသည်။ တတိယဝါရ၌လည်း ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော, ပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော ဤနှစ်ပုဒ်သာထုးသည်။ စတုတ္ထဝါရ၌လည်း ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော, ပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော, ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ,ဤသုံးပုဒ်သာထုးသည်။

* ။ပ။သောဘိက္ခု၊ ထိုပဝါရဏာ ထားသော ရဟန်းကို။
[တန့်သောရဟန်းကို သော်လည်းပေး]။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝဒနီယော၊
သည်။အဿ–ဟောတိ၊၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ တွံ၊သည်။ ဣမဿ
ဘိက္ခုနော၊ အား။ ယံပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ၏။ ကိမှိ၊ အဘယ်
ဝိပတ္တိ၌။ [အဘယ်ဝိပတ္တိကြောင့် ဟုလည်းပေး]။ ဌပေသိ တန့်
သနည်း။ သီလဝိပတ္တိယာဝါ၊ သီလဝိပတ္တိ၌လည်း။ ဌပေသိ၊
သလော။ပ။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာဝါ၊ ၌လည်း။ ဌပေသိ၊ သလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒနီယော၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧဝဝ
ဒေယျ၊ အံ့။ သီလဝိပတ္တိယာဝါ၊ ၌လည်း။ ဌပေမိ၊ တန့်၏။ပ။ဒိဋ္ဌိ
ဝိပတ္တိယာဝါ၊ ၌သည်း။ ဌပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံဝဒေယျ၊
ငြားအံ့။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝဒနီယော၊ သည်။ အဿ၊
၏။အာယသ္မာ၊သည်။သီလဝိပတ္တိံ၊ကို။ဇာနာသိပန၊သိ၏လော။ပ၊
ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒနီယော၊ ၏။
သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧဝံဝဒေယျ၊အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။
အဟံ၊ သည်။ သီလဝိပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊၏၊ပ၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဧဝဝ
ဒေယျ၊ အံ့။ပ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ သီလဝိပတ္တိ၊သီလဝိပတ္တိသည်။ပ။
ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ သည်။ကတမာ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒနီယော၊
၏။ပ။စတ္တာရိပါရာဇိကာနိစ၊တို့လည်းကောင်း။ တေရသသံဃာဒိ
သေသာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤအပေတ်သည်။ သီလ
ဝိပတ္တိ၊ သီလဝိပတ္တိတည်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အလှူ၏ အကျိုးလည်းမရှိ
ပူဇော်ခြင်းစသည်တို့၏အကျိုးလည်းမရှိဟု ယူခြင်းလည်းကောင်း။
အန္တဂ္ဂါဟိကာဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ,ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။အယံ၊
ဤအယူသည်။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိတည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံဝဒေယျ၊
အံ့။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒနီယော၊သည်။ အဿ၊ ၏။
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တွံ၊ သည်။ ယံ–
ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊၏။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊မြင်သဖြင့်လည်း။ ဌပေသိ၊
ထားသလော။ သုတေနဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ ဌပေသိ၊ လော။ ပရိ
သင်္ကာယဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ဌပေသိ၊ လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒနီယော၊

၏။ပ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊သည်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။
ဒိဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ယံပဝါရဏံ၊ကို။ဌပေသိ၊ ထား၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
တေ၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သနည်း။ ကိန္တိ၊အဘယ်သို့။ တေ၊သည်။
ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သနည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တေ၊သည်။ဒိဋ္ဌံ၊ နည်း။
ကတ္ထ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊နည်း။ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော၊
ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်သလော။ပ။ တွံစ၊သင်ကား။ ကတ္ထစ၊
အဘယ်အရပ်၌လျှင်။ အဟောသိ၊ဖြစ်သနည်း။ အယံဘိက္ခု၊ ကား။
ကတ္ထစ၊၌လျှင်။ အဟောသိ၊နည်း။ တွံစ၊ ကား။ ကိန္တုကမ္မံ၊အဘယ်
အမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ အယံဘိက္ခု၊ ကား။ ကိန္တုကမ္မံ၊
ကိုလျှင်။ကရောတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊၏။ အာဝုသော၊
ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သုတေန၊
ကြားသဖြင့်။ ယံပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေသိ၊၏။ ကိံ၊အဘယ်သို့။တေ၊
သင်သည်။သုတံ၊ကြားသနည်း။ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်း
ဖြင့်။ သုတံ၊ ကြားသနည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အဇ္ဈာပန္နောတိ၊
ရောက်၏ဟု။သုတံ၊ ကြားသလော။ပ။ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏။ဝစနံ၊
ကို။သုတံ၊ ကြားသလော။ (တနည်းကား) ဘိက္ခုဿ၊မှ။ သုတံ၊
ကြားသလော။ပ။ တိတ္ထိယသာဝကာနံ၊ တိတ္ထိတပည့်တို့၏။ ဝစနံ၊
ကို။ သုတံ၊ ကြားသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊၏ ။ပ။ ကိံ၊
အဘယ်သို့။ ပရိသင်္ကသိ၊ ရွံရှာသနည်း။ပ။ ပါရာဇိကံ၊သို့။ အဇ္ဈာ
ပန္နောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ ပရိသင်္ကသိ၊ ရွံရှာသလော။ပ။ တိတ္ထိယ
သာဝကာနံ၊တိတ္ထိတပည့်တို့၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုတွာ၊၍။ ပရိသင်္ကသိ၊
ရွံရှာသလော။ဣတိ၊သို့။ ဝစနီယော၊၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။စေ၊၍။
ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အာဝုသော၊တို့။အဟံ၊သည်။ ဣမဿဘိက္ခု
နော၊အား။ ပရိသင်္ကာယ၊ ရွံရှာသဖြင့်။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ နဌပေမိ၊
မထား။ အပိစ၊ စင်စစ်လည်း။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ နဇာနာမိ၊
မသိ။ကေန၊အဘယ်ကြောင့်။ပ။ဌပေမိ၊ ထားသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။
စေဝဒေယျ၊အံ့။ ဘိက္ခုဝေ၊တို့။စောဒကော၊ စောဒနာတတ်သော၊
သောဘိက္ခု၊ သည်။ အနုယောဂေန၊ မေးစိစစ်သဖြင့်။ ဝိညူနံ၊

ပညာရှိကုန်သော။ သမြဟ္မစာရီနံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ စေ၊ ၍။ နအာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေအံ့။ စုဒိတော၊ စောဒနာအပ်သော။ ဘိက္ခု၊ကို။အနနုဝါဒေါ၊မကဲ့ရဲ့အပ်။ (စွပ်စွဲခြင်းကိုမပြုအပ်ဟုလည်း ပေး)။ဉတိ၊ သို့။ ဝစနာယ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏ ။ပ။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ (ပိတ်ပင်အံ့၊မြစ်အံ့ဟုလည်းပေး)။ ။ပ။ဝစနာယ၊ငှါ။အလံ-ယုတ္တံ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။စောဒကော၊သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ စေ၊၍။ အမူလကေန၊ ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကိတ အရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေန၊ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသိတံ၊ ငါဖျက်ဆီးပေ၏ ဟု။ စေပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ (အာပတ်အလျောက် သော်လည်းပေး)။ကာရာပေတဗ္ဗော၊ကုစေ၍။ သံဃာဒိသေသေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊၏။ (သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ဟူလို သတည်း)။ပ။အမူလကေန၊ သော။သံဃာဒိသေသေန၊ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံ သိတံ၊ ငါဖျက်ပေသတည်းဟု။ စေပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ ယထာ ဓမ္မံ၊လျောက်။ကာရာပေတွာ၊ကုစေ၍။ပ။ပဝါရေတဗ္ဗံ၊၏။ (ပါဠိတ် အာပတ်တပ်၍ ဒေသနာကြားစေလိုသတည်း)။ပ။ ထုလ္လစ္စယေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဒုဗ္ဘာသိတေန၊ ဖြင့်။ စေပဋိဇာနာတိ၊ အံ့။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ကာရာပေတွာ၊၍။ပ။ပဝါရေတဗ္ဗံ၊၏။ [ဒုက္ကဋ်အာပတ်မှ ဒေသနာကြားစေ၍ သကပဝါရဏာပြု ဟူလိုသတတ်]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။စုဒိတော၊ စောဒနာအပ်သော။ သောဘိက္ခု၊သည်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။အဇ္ဈာပန္နောတိ၊ရောက်၏ဟု။စေပဋိဇာနာတိ၊အံ့။နာသေတွာ၊ ယှုထွက်စေ၍။ သံဃေန၊သည်။ပဝါရေတဗ္ဗံ၊၏။ပ။

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝပနသာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဒဟုပဝါရဏာယ၊ ထိုပဝါရဏာနေ့၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊သို့။ အဇ္ဈာ ပန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ထုလ္လစ္စယ ဒိဋ္ဌိနော၊ထုလ္လစဉ်းဟု အယူရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေဟိဘိက္ခူ- ဟိ၊ထိုထုလ္လစဉ်းဟု အယူရှိသောရဟန်းတို့သည်။ သောဘိက္ခု၊ကို။ ဧကမန္တံ၊ သို့။ အပနေတွာ၊ ဖဲစေ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ ကာရာပေတွာ၊ ကုစေ၍။ သံဃံ၊ သို့။ပ။ အာဂုသော၊ တို့။ သော

ဘိက္ခု၊သည်။ ယံအာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နော၊၏။ သာအာပတ္တိ၊ကို။
အဿ-အနေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။
(အာပတ် အလျောက် သော်လည်းပေး)။ ပဋိကတာ၊ ကုပြီ။ပ။
ပဝါရေယျ၊ ဏာပြုရာ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ ။[ဤ
အရာ၌ အာပတ်သင့်သော ရဟန်းကို တင့်အပ်ရာသို့ ဖဲစေ၍
ဒေသနာကြားစေသည်ကား အငြင်းအခုံ များမည်စိုး၍ သဃ်ာ့
ဘောင်၌ မကြားစေသတည်း]။ပ။

၂၃၉။ တဒဟုပဝါရဏာယ၊၌။ သံဃမဇ္ဈေ၊၌။ ဥဒါဟရေယျ၊
ဆိုရာ၏။ပ။ဣဒံ ဝတ္ထု၊ ဤငါးဟင်းမျိုးချက်၍စားလေရာအစရှိသော
ဝတ္ထု၊သည်။ ပညာယတိ၊ထင်၏။ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မှုကား။နပညာ-
ယတိ၊ မထင်။ပ။ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထားလင့်၍။ (ရှိလင့်စေဦး၍
ဟူလိုသတည်း)။ သံဃော၊သည်။ ပဝါရေယျ၊ဏာပြုရာ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဥဒါဟရေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊၏။ အာဝုသော၊ရှင်။ ဝိသုဒ္ဓါနံ၊ရဟန်း
တို့အား။ ပဝါရဏာ၊ပဝါရဏာကို။ ဘဂဝတော၊သည်။ ပညတ္တာ၊
၏။ သစေ၊ ၍။ ဝတ္ထု၊ဝတ္ထုသည်။ ပညာယတိ၊ထင်အံ့။ ပုဂ္ဂလော၊
ကား။ နပညာယတိ၊ မထင်အံ့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုကလျှင်။ နံပုဂ္ဂလံ၊
ထိုဝတ္ထုဖြင့် သက်ာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား ညဉ့်က ငါးဟင်းမျိုး စသည်ချက်၍
စားလေရာသည်ကား ထင်၏။ ထိုစားလေသော
သူကို မထင်ဟူ၍ ဆိုလတ်သော် ထိုငါးဟင်းမျိုးစသည်ကို ချက်ရာ
စားရာကို မြင်သဖြင့် သက်ာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိလျှင်လည်း ပဝါ
ရဏာမပြုမီ ယခုပင်ဆိုလော့ ငါတို့ စိစစ် မေးမြန်းအံ့ဟုဆိုအပ်၏။
အကယ်၍ မသိမထင်ဟုဆိုလတ်မူကား မွေ့မွေ့မေးမြန်း စိစစ်အံ့ဟု
ပဝါရဏာပြုအပ်၏ဟူလိုသတတ်။ အထက်လည်း နည်းတူ၏။

။ပ။အယံပုဂ္ဂလော၊ဤအရက်နံ့,သေနံ့ စသည်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား။ ပညာယတိ၊ထင်၏။ ဝတ္ထု၊ အရက်,သေ အစရှိသော

ဝတ္ထု၊ ကား။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ပ။ ဇာဒါနေဝ၊ ကာပင်လျှင်။ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို။ ဝဒေတိ၊ ဆိုလေ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။

အမှာ ဤဥ္စကား အရက်နံ့, သေနံ့ နံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား ထင်၏။ အရက်ကိုလည်းမမြင် သေကိုလည်းမမြင် ဟူလိုသတည်း။ အရိဋ္ဌမည်သော ဆေးရည်ကို သောက်သောသူ၏ ကိုယ်ကား အရက်နံ့ကဲ့သို့ ထင်သတည်း။ ဆီးမှည့်စားသောသူ၏ ကိုယ်ကား သေနံ့ကဲ့သို့ ထင်သတည်း။ ဤမှတပါးလည်း ရှိသည် ချည်းတည်း။

* ။ ပ။ ဇာဒိ ဝတ္ထု၊ စ၊ ဤပန်း, နံ့သာ အစရှိသော ဝတ္ထုသည်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ပုဂ္ဂလော၊ စ၊ ပန်း, နံ့သာစသည်မှ မွှေးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ [ဤသို့ သင်္ကာဘွယ် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား မေးမြန်းစိစစ်၍ အာပတ် သင့်လျှင်လည်း အာပတ်ကို ကုစေပြီးမှ ပဝါရဏာ ပြုရာ၏။ အာပတ် မရှိမူကား ပဝါရဏာပြုကာသာတည်း] ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကား။ ပစ္ဆာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီးသောနောက်မှ။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဝစနာယ၊ စောဒနာခြင်းငှါ။ ကလ္လံ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ပဝါရဏာယ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဝတ္ထု၊ ကား။ ပစ္ဆာ၊ မှ၊ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဝစနာယ၊ စောဒနာခြင်းငှါ။ ကလ္လံ-ယုတ္တံ။ သင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ပဝါရဏာယ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝတ္ထု၊ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ တံဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုထင်၍ ဆုံးဖြတ် ပြီးသည်ကို။ ကတာယ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာပြုပြီးမှ။ စေ၊ ၍။ ဥက္ကောဋေတိ၊ ချောက်ချားပြန်အံ့။ ဥက္ကောဋနကံ၊ ချောက်ချားကြောင်းဖြစ်သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄၀။ တေနခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ စည်းဝေးရာ၌ တကွ မြင်ဘူးကာမျှသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော။ သန္ဒိဋ္ဌာ၊

တကွဘုဉ်းပေးသောအားဖြင့် မြိမြိသော အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်
သော။ သမ္ဘဟုလာ၊များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပ။ဝဿံ၊
ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ကပ်ကုန်၏။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ထိုသန္ဒိဋ္ဌ,သမ္ဘတ္တ
ရဟန်းတို့၏။ သာမန္တာ၊ အနီး၌။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍန
ကာရကာ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံ အံ့သည်ကို တိုင်ပင် တတ်ကုန်သော။
ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။
ဝိဝါဒကာရကာ၊ကိုယ်ထိလက်ပါးငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော။
(ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော ဟုလည်းပေး)။
ဘဿကာရကာ၊များသောစကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော။သံဃေ၊
၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ် ကုန်သော။
ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော။ တေသံ
ဘိက္ခူနံ၊ ထိုသန္ဒိဋ္ဌ,သမ္ဘတ္တရဟန်းတို့၏။ (တို့အား သော်လည်း
ပေး)။ ပဝါရဏာယ၊ အခါ၌။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။
ဌပေဿာမာတိ၊ တန့်ကုန်အံ့ဟု။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်
ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ထိုသန္ဒိဋ္ဌ,သမ္ဘတ္တရဟန်းတို့သည်။ သာမန္တာ၊
အနီး၌။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ပ။
အဓိကရဏကာရကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊
ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုသန္ဒိဋ္ဌ,သမ္ဘတ္တရဟန်း
တို့၏။(တို့အား ဟုလည်းပေး)။ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့၌။
ပဝါရဏံ၊ကို။ မယံ၊တို့သည်။ ဌပေဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ဝဿံ၊
သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်လာကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဿောသုံ၊
ကြားကုန်၏။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။
ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံကုန်၏။
.ဘဂဝတော၊အား။တေမတ္ထံ၊ကို။အာရောစေသုံ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ပ။ ဝဿံ၊သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသံ၊ထိုသန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တ
ရဟန်းတို့၏။သာမန္တာ၊ အနီး၌။ပ။ ပဝါရဏံ၊ကို။ မယံ၊တို့သည်။
ဌပေဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်လတ်
ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ ထိုသန္ဒိဋ္ဌ,သမ္ဘတ္တရဟန်း

တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့မူ၍။မယံ၊ တို့သည်။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ ထိုဘဏ္ဍနကာရကရဟန်းတို့ထက်။ ပဌမတရံ၊စွာ။ ပဝါရေယျာမာတိ၊ ပဝါရဏာပြုရကုန်အံ့နည်းဟု။ ဒွေတယော ဥပေါသထေ၊ နှစ်ဥပုသ် သုံးဥပုသ်တို့ကို။ စာတုဒ္ဒသိကေ၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်တို့ကို။ (ဤကား ဒွိကမ္မကတည်း)။ ကာတုံဌ၊ အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

အမှာ ဒွေစာတုဒ္ဒသီ ဟူသော်ကား တော်သလင်းလပြည့် တော်သလင်းလကွယ် နှစ်ဥပုသ်ကို ရက်ရှား၍ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်ပြုလင့် ဟူလိုသတည်း။ တယော-ဟူသော်ကား ဝါခေါင်လကွယ်ဥပုသ်ထည့်၍ သုံးဥပုသ်ကို စာတုဒ္ဒသီပြု ဟူလိုသတတ်။ဤသို့ဥပုသ်နေ့ကို ငင်သည်ရှိသော် သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သီတင်းကျွတ်လပြည့်အဘိတ်နေ့သည်ပဝါရဏာနေ့ဖြစ်၍ ဘဏ္ဍန ကာရက ရဟန်းတို့နှင့် ပဝါရဏာပြုကြရာသတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ကုန်သော။ပ။ အဓိကရဏကာရကာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။စေ၊၍။ တံအာဝါသံ၊ ထိုသန္ဒိဋ္ဌ,သမ္ဘတ္တရဟန်းတို့၏နေရာသို့။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာပြုစိမ့်သောငှါ။ (ဤကားထည့်)။အာဂစ္ဆန္တိ၊လာကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ ထိုသန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်။ လဟုံလဟုံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ သန္နိပတိတွာ၊၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဝါရိတာ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရေန္တု၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ပ။ အဓိကရဏကာရကာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စေ၊၍။ အသံဝိဟိတာ၊ ကျောင်းနေတို့မစီရင်ကုန်သည်။ ဟုတ္တွာ၊ ၍။ တံအာဝါသံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။

တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ အာသနံ၊ကို။ ပညပေတဗ္ဗံ၊၏ ။ပ။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထို ဘဏ္ဍနကာရက ရဟန်းတို့အား။ ဝိက္ခိတ္တာ-သံမောဟံ ကတွာ၊ မိုက်အောင်ပြု၍။ နိဿီမံ၊ သိမ်ပသို့။ ဂန္တွာ၊၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊၏။ပ။ ကရောန္တူတိ၊ပြုကုန်လော့ဟု။ဝတ္တဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသိမ်ပသို့သွားသဖြင့်။ဧတံပဝါရဏံ၊ကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ စေလ-ဘေထ၊ရကုန်ငြားအံ့။ဣစ္စေတံ၊ဤသို့ရမှုကား။ကုသလံ၊ကောင်း၏။ စေ၊၍။နောလဘေထ၊မရကုန်မှုကား။ ဗျတ္တေန၊သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ အာဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ အာဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဉာပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အာယသ္မန္တာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်သော။ အာဝါသိကာ၊တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏန္တု၊ကုန်လော့။အာယသ္မန္တာနံ၊တို့အား။ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ယဒိအတ္တိ၊အံ့။ဣဒါနိ၊၌။ဥပေါသထံ၊ကို။ကရေယျာမ၊ကုန်အံ့။ ။ပ။အာဂမေ၊လာလတ္တံ့သော။ကာလေ၊ လကွယ်နေ့၌။ (သီတင်း ကျွတ် လကွယ်ကို ယူ)။ ပဝါရေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဉာပေ တဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။စေ၊၍။ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ကုန်သော။ပ။ အဓိကရဏ ကာရကာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေ ဘိက္ခူ၊ထိုအာဝါသိက ရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊သို့။ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ငြား အံ့။အာဝုသော၊တို့။သာဓု-အာယာစာမ၊ငါတို့တောင်းပန်ကုန်၏။ ဣဒါနေဝ၊ယခုပင်လျှင်။ နော-အမှေ၊တို့ကို။ပဝါရေထ၊ပဝါရဏာ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ စေ ဝဒေယျုံ၊ အကယ်၍ ဆိုကုန်ငြားအံ့။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုဘဏ္ဍနကာရကရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာကို။ အနိဿရာ၊အစိုးမရကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နတာဝပဝါရေယျာမ၊ ပဝါရဏာ မပြုကုန်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊၍။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ပ။ တေ-ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တံကာလံ၊ထိုသီတင်းကျွတ်လကွယ်နေ့ကို။ အနု ဝသေယျုံ၊လင့်၍တဘန်နေကုန်အံ့။ပ။အာဂမေ၊လာလတ္တံ့သော။

ဇုဏှော၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌။ ပဝါရေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ပ။တံပိဇုဏှံ၊ ထို တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ကိုလည်း။ အနုဝသေယျုံ၊လင့်၍နေကုန်အံ့။သဗ္ဗေဟေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အာဝါသိက, အာဂန္တုက တို့သည် သာလျှင်။ အာဂမေ၊ လာလတ္တံ့သော။ ကောမုဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာပွင့်တုန်း ဖြစ်သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုဃ်းလေးလ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇုဏှော၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ အကာမာ၊ အလိုမရှိကုန် သော်လည်း။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပဝါရဏာနေ့ ရှာစရာမရှိပြီ ဟူလိုသတတ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပဝါ ရိယမာနေ၊ပဝါရဏာပြုလတ်သော်။ ဂိလာနော၊ နာသောရဟန်း သည်။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဒေ၊ ၍။ ဌပေတိ၊ ထားအံ့။ သောဂိလာနော၊ကို။ ဧဝံ၊သို့။ ဝစနီယော၊သည်။ အဿ၊ ၏။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဂိလာနော၊ ၏။ ဂိလာနောစ၊ နာသော ရဟန်းသည်လည်း။ အနနုယောဂက္ခမော၊ စိစစ်မေးမြန်းခြင်း၌ မခံနိုင်ဟု။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယာဝ၊ လောက်။ အရောဂေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ အာဂမေဟိ၊ ငံ့လင့်ဦးလော့။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ မှုကား။ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသော်။ (စောဒနာလိုသည် ရှိသော် လည်းပေး)။စောဒေဿသိ၊စောဒနာရလတ္တံ့။ ဣတိ၊သို့။ ဝစနီယော၊၏။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ဆိုလျက်။ စေ၊၍။ စောဒေတိ၊ အံ့။ အနာဒရိယေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို မရိုသေခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။အဂိလာနော၊ မနာသော ရဟန်းသည်။ ဂိလာနဿ၊အား။ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေတိ၊၏။ပ။ဂိလာနော၊သည်။ ဂိလာနဿ၊ နာသော ရဟန်းချင်းအား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊ အံ့။ပ။အဂိလာနော၊ အနာမရှိသောရဟန်းသည်။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊ အံ့။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ သံဃေန၊သည်။ သမနုယုဉ္ဇိတွာ၊ စိစစ်၍။ သမနုဂ္ဂါ- ဟိတွာ၊ မေးမြန်း၍။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ (အာပတ်

အလျော်က် သော်လည်းပေး)။ကာရာပေဟွာ၊ကုစေ၍။ သံဃေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။

၂၄၁။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သန္ဒိဋ္ဌာ၊ တကွစည်းဝေးရာ၌ မြင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ဘူးကုန်သော။ သမ္ဘတ္တာ၊တကွသုံးဆောင်စားသောက်သော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ [ဤကား သဒ္ဒတ္ထ။ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ဝါဆိုကုန်၏-ဟု ပေးမှုကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း]။သမဂ္ဂါနံ၊ကုန်သော။ သမ္မောဒမာနာနံ၊ အညီဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ အဝိဝဒမာနာနံ၊ အငြင်းအခုံ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော။ ဖါသုဝိဟာရော၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း, ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို စီးဖြန်းသဖြင့် ချမ်းသာစွာ နေခြင်းသည်။ [နေခြင်းကို လည်းဟူ]။ အဓိဂတော၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့အား။ပ။အဓိဂတော၊ ရ၏။ သစေ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ပဝါရေဿာမ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဝါရေတွာ၊ ၍။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကမေယျုံပိ၊ သွားခဲ့ကုန်သည်မူလည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့ သွားခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမမှာဖါသုဝိဟာရာ၊ ဤချမ်းသာစွာ နေရခြင်းမှ။ ပရိဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်ခဲ့ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။ ကာထံ၊အဘယ်သို့လျှင်။ အမှေဟိ၊တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနုခေါ၊ကျင့်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ ပဝါရဏာသင်္ဂဟံ၊ပဝါရဏာအား သဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အမှာ ပဝါရဏာသင်္ဂဟအကျိုးကား မိုးလေးလတိုင်တိုင် အစောင့် ဖြစ်ပေ သတည်း။ တပါး ကျောင်းမှ ဝါကျွတ်၍ လာလတ်သော် အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်လည်း

ထိုပဝါရဏာသင်္ဂဟပြု၍နေသော ရဟန်းတို့၏ကျောင်းကို ဝဿဂ္ဂ
အားဖြင့် မယူနိုင်။ ဒေသစာရီ သွားလိုသည် ရှိသော်လည်း
တန်ဆောင်မုန်း လ,မပြည့်မီ ပဝါရဏာပြု၍ သွားရာ၏။ သမထ
ကမ္မဋ္ဌာန်း, ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း တို့သည်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဤသို့
သော အကျိုးတို့ကိုကား ပဝါရဏာသင်္ဂဟကြောင့် ရသတည်း။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပန၊ လျှင်။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သင်္ဂဟ
ဟောဝ၊တို့သည်။ ကေဏ္ဍ၊တည်း။ သန္ဒိပတိတဗ္ဗံ၏။ပ။ဉာပေတဗ္ဗော၊
၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏာတု၊
လော့။ သမဂ္ဂါနံ၊ ကုန်သော။ပ။အမှာကံ၊ တို့အား။ အညတရော၊
သော။ ဖါသုဝိဟာရော၊ကို။ အဓိဂတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။
ဇုဒါနိ၊၌။ ဥပေါသထံ၊ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိ
သေယျ၊၏။အာဂမေ၊လာလတ္တံ့သော။ ကောမုဒိယာ၊ကုမုဒြာကြာ
ပွင့်တုန်းဖြစ်သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလ အဆုံး တန်
ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ သံဃော၊ သည်။ ပဝါရေယျ၊ပဝါရဏာ
ပြုရာ၏။ သော၊ ကား။ ဉတ္တိ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ တို့။ပ။သောဘိက္ခု၊
သည်။ ဘာသေယျ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေဟိဘိက္ခုဟိ၊တို့သည်။
ပဝါရဏာသင်္ဂဟော၊ ကို။ ကတေ၊ပြုပြီးသော်။ အညတရော၊သော။
ဘိက္ခု၊ သည်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုပဝါရဏာပြုပြီးသော ရဟန်းတို့ကို။
ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဝဒေယျ၊ အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊သည်။ ဇနပဒ
စာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့သွားခြင်းကို။ ပက္ကမိတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ မေ၊
အား။ ဇနပဒေ၌။ ကရဏီယံ၊ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝေဝဒေယျ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊
သည်။အဿ-ဟောတိ၊၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။သာဓု၊ကောင်း၏။
ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။
ဝစနီယော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသွားလိုသော
ရဟန်းသည်။ ပဝါရယမာနော၊ ပဝါရဏာပြုလတ်သော်။ အည
တရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဝေဌပေတိ၊
အံ့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဂမိကရဟန်းကို။ ဧဝံ၊သို့။ ဝစနီယော၊သည်။

အဿ-ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပဝါရဏာယ၊ ၌။ အနိဿရော၊ အစိုးမပိုင်။ တာဝ၊ စွာ။ အဟံ၊ သည်။ နပဝါရေဿာမိ၊ မပြုသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဝါရယမာနဿ၊ ပဝါရဏာပြုသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဂမိကရဟန်းအား။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ပဝါရဏာ မပြုသေးသောသူကို အညတရော ဟူသတည်း)။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊ အံ့။ ဥဘောဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သံဃေန၊ သည်။ သမနုယုဉ္ဇိတွာ၊ စိစစ်၍။ သမနုဂ္ဂါဟိတွာ၊ မေး၍။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗာ၊ ပြုစေအပ်ကုန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုဂမိကရဟန်းသည်။ ဇနပဒေ၊ ၌။ တံကရဏီယံ၊ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ တီရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ပုနဒေဝ၊ လည်းကောင်း။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ကောမုဒိယာ၊ သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ ၌။ တံအာဝါသံ၊ ထိုဝါဆိုရာကျောင်းသို့။ စေအာဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်။ ပဝါရိယမာနေ၊ ပဝါရဏာပြုလတ်သော်။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုတဘန် လာလတ္တံ့သော ရဟန်းအား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊ အကယ်၍ ထားအံ့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ-ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ မေ-မမ၊ ၏။ ပဝါရဏာယ၊ ၌။ အနိဿရော၊ အစိုးမရ။ အဟံ၊ သည်။ ပဝါရိတော၊ ပဝါရဏာပြုလေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်။ ပ။ သံဃေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

စတုတ္ထော၊ သော။ ပဝါရဏာက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿဝတ္ထုဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။ကောသလေသု၊ ကောသလဇနပုဒ် တို့၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားမြတ်ကို။ ဒဿနံ-

ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အဂမုံ၊ကုန်၏။ အဖါသုံ၊မချမ်းသာသောနေခြင်း
ကို။ ပသုသံပါသံ၊ နွားတို့၏ နေခြင်းနှင့်တူသော နေခြင်းကို။ ပဋိ
ဇာနန္တိ၊ ချမ်းသာစွာ နေရကုန်၏ဟု ဝန်ခံကုန်၏။ အညမညာ
နုလောမတာ၊အချင်းချင်း မဆန့်ကျင်သောအဖြစ်။ ။သမာဒါနံ၊
တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို။ ဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်
မူ၏။ [ပဝါရေန္တာဟုလည်း ပါဌ်ရှိ၏]။ ပဝါရေန္တာ၊ပဝါရဏာ
ပြုသော ရဟန်းတို့သည်။ အပဏာမဥ္စ၊ မညွတ်ခြင်း။ ကမ္မံ၊ ပဝါ
ရဏာကံလေးပါး၊ ဂိလာန၊ နာသောရဟန်း။ ဉာတကာ၊ အမျိုး
တို့သည်။ ဂဏှိံသု၊ ဘမ်းကုန်၏။ ရာဇာစ၊ သည်လည်းကောင်း။
စောရာစ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ဓုတ္တာစ၊တို့သည်လည်းကောင်း။
တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဘိက္ခုပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူရဟန်းတို့သည်
လည်းကောင်း။ ဂဏှိံသု၊ဘမ်းကုန်၏။ ။ပဥ္စ၊ငါးယောက်သော
ရဟန်း။ စတု၊ လေးယောက်သောရဟန်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သော
ရဟန်း။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။
အာပန္နော၊ အာပတ်သင့်သောရဟန်း။ ဝေမတိ၊ ယုံမှားသော
ရဟန်း။သရိ၊အာပတ်သင့်သည်ကို အောက်မေ့၏။သဗ္ဗောသံဃော၊
အလုံးစုံသော သံဃာသည်။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဗဟု၊
များစွာသောရဟန်း။ သမာစ၊ တူမျှသောရဟန်း။ ထောကိကာ၊
နည်းသော ရဟန်းတို့သည်။အာဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ ။အာဝါသိကာ၊
ကျောင်းနေရဟန်းတို့အား။ စာတုဒ္ဒသ၊ စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာ။
လိင်္ဂ၊ ကျောင်းနေတို့ အာဂန္တုကတို့ရှိသော ရဟန်း။ ဥဘော၊
နှစ်ပါးကုန်သော။ သံဝါသကာ၊ နာနာသံဝါသက,သမာနသံဝါ
သကရဟန်း။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်သည်။ နိသိန္နာယ၊ ပဏ္ဍုက်စသည်
နေသော ပရိသတ်၌။ နပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဆန္ဒဒါနေ ပဝါရဏာ၊
ဆန္ဒပေး၍ သိုးလေပြီးမှ ပဝါရဏာပြုခြင်း။ ။သဝရေဟိ၊အရိုင်း
ဘေးတို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ခေပိတာ၊ ညဉ့်ကုန်စေခြင်း။ မေဃော၊
ထန်စွာသောမိုဃ်း။ အန္တရာစ၊ သားရဲ အစရှိသော အန္တရာယ်။

ပဝါရဏာ၊ ဒွေဝါစိကအစရှိသော ပဝါရဏာ။ နကာဟန္တိ၊ ခွင့်မပြုကုန်။ ပုရံမှာကံ၊ ငါတို့ ရှေးဦးစွာ။ ထပေသဿန္တိ၊ ထားကုန်လတ္တံ့။ဘိက္ခုနော၊အား။ အဌပိတာစ၊ထားလည်းမထားအပ်။ ။ ကိမ္ပိ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်။ ဌပေသိ၊ထားသနည်း။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့စသည်။ ကတမဥ္စ၊ အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်သဖြင့်။ ဌပေသိ၊ ထားသလော။ သုတံ-သုတေန၊ ကြားသဖြင့်။ ဌပေသိ၊ သလော။သင်္ကာယ၊ရွံရှားသဖြင့်။ဌပေသိ၊ သလော။ စောဒကော၊ စောဒနာတတ်သောရဟန်း။ စုဒိတကောစ၊ စောဒနာ အပ်သော ရဟန်း။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်း။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကိုတားခြင်း။ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်သောရဟန်း။ ပဝါရဏာ သင်္ဂဟောစ၊ ပဝါရဏာ၏ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း။ အနိဿရော၊ပဝါရဏာကို အစိုးမရ။ ပဝါရယေ၊ပဝါရဏာနေ့၌ ပဝါရဏာပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဣမမှိခန္ဓကေ၊ ဝတ္ထုနိ၊တို့သည်။ ဆစတ္တာရီသ၊ လေးဆဲ့ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ပဝါရဏာက္ခန္ဓကော၊သည်။နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

အမှာ ဤခန္ဓက၌ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ရှေးဦးအံ့။ ကထိနက္ခန္ဓက၌ လပြည့်ကျော်တရက်နေ့ကို ဝဿံ-ဝုဋ္ဌာနံ ဟု-ဟောသောကြောင့် လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှ ဝါကျွတ်သည်ဟု ယူရန်လည်းရှိသည်။ ဤပဝါရဏာက္ခန္ဓက၌ လပြည့်နေ့ကို ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ ဟု-ဟောသောကြောင့် လပြည့်နေ့ပင် ဝါကျွတ်သည်ဟု ယူရန်လည်း ရှိသည်။ ထိုသို့ရှိသော အရာကို ပြဆိုလတ္တံ့သော အာဂုံပါဠိတို့ဖြင့်နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်၍ မဆန့်အောင် အဓိပ္ပါယ်ကိုယူရမည်။ ယူဟန်ကား ဤသို့တည်း။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ ကထိနံ အတ္ထရိတုံ"။ ကထိနက္ခန္ဓက ပါဠိတော်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ တီဟိ ဌာနေဟိ ပဝါရေတုံ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ"။ ပဝါရဏာက္ခန္ဓကပါဠိတော်။ဤပါဠိတော်နှစ်ရပ်တို့တွင်ကထိနက္ခန္ဓကပါဠိတော်ဖြင့် မုချ

ဝါကျွတ်သည်ကို ပြသည်ဟု-ဒုတိယ ပါရာဇိကအဖွင့် သာရတ္ထ ဒီပနီ, ဝိမတိဝိနောဒနီတို့၌ လာသောကြောင့် ပဝါရဏာက္ခန္ဓက ပါဠိတော်ဖြင့် ဥပစာ အားဖြင့် ဝါကျွတ်သည်ကို ပြသည် ဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုယူရမည်၊ "ဝဿံ ဝုဋ္ဌာတိ ဝဿံ ဥပဂတာ မဟာ ပဝါရဏာယ ပဝါရိတာ၊ပါဠိပဒဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ ဝုဋ္ဌဝဿာ တိဝုတ္တံ"။သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ ဒုတိယပါရာဇိကအဖွင့်။ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်အရမှာ မုချဝါကျွတ်သည့်အရာကိုရည်၍ပြသည် ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ "ပဝါရဏာဒိဝသဿ အရုဏုဂ္ဂမနန္တရမေဝ ဝုဋ္ဌ ဝဿာတိ ဝုစ္စန္တိ။ ဥက္ကံသနယေန ပါဠိပဒဒိဝသတော ပဋ္ဌာ ယာတိ ဝုတ္တံ။တေနေဝ စမဟာပဝါရဏာယ ပဝါရိတာတိ ဝုတ္တံ" ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ။ ဤဋီကာပါဌ်အရမှာ ဥပစာအားဖြင့် ဝါကျွတ် သည့်အရာကိုရည်၍ ပြသည် ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ "ပဝါရဏာဒိ ဝသဿ အရုဏုဂ္ဂမနတော ပဋ္ဌာယ အပဝါရိတာပိ ဝုဋ္ဌဝဿာတိ ဝုစ္စန္တိ"။ သာရတ္ထဒီပနီ။ ဤဋီကာအရမှာလည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိကဲ့သို့ ဥပစာအားဖြင့် ဝါကျွတ်သည့် အရာကို ပြသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ ကား လပြည့်နေ့အဆုံး အရုဏ်တက်သောကာလ၌ ဝါကျွတ်သည် ဟု ပြသည်။ ယင်းသို့ ပြရာ၌လည်း မုချဝါကျွတ်သည်ကို ရည်၍ ပြသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ဤကဲ့သို့ နှိုးနှော၍ အဓိပ္ပါယ် ယူလျှင် ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့သည် ဆန့်ကျင်သောအရာ မရှိ။ ညီညွတ်သော အရာသာ ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ကထိနက္ခန္ဓက၌ ဟောသောအရာကား မုချ။ ပဝါရဏာက္ခန္ဓက၌ ဟောသောအရာကား ဥပစာဆိုလိုသည်။ လပြည့်နေ့ အဆုံး အရုဏ်ကို ရှေ့ရက်သို့ မသွင်းလင့်။ နောက်ရက်သို့သွင်း၍ လပြည့် ကျော် တရက်နေ့ အရုဏ်ဟု ယူရမည်။ ဤ အရာများကိုလည်း ပိုင်းခြား၍ သတိမူ။ ဝိနယဂုဠ္ဌတ္ထပကာသနီ ဆရာသည်ကား ပဝါရ ဏာနေ့၌ ပဝါရဏာပြုပြီးလျှင် အရပ်တပါးသို့သွားအပ်၏။ သွား ခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိဟု ယူ၏။ ဝိမတိ ဝိနောဒနီ၌ ဆိုအပ်သော

စကားသည် ပမာဏမဟုတ်။သာရတ္ထဒီပနီ၌ ဆိုသောစကားသည် သာလျှင် ပမာဏဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော အရာသည် ပြအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း နှလုံးမသွင်းမိ၍ ဆိုသောအရာသာ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ရမည်။

ဤတွင်ရွေ့ ပဝါရဏာက္ခန္ဓက အလုံးစုံပြီးပြီ။

စမ္မက္ခန္ဓက

၂၄၂။ ယေန သမယေန၊ အကြင်အခါ၌။ စမ္မပည တ္တိကာရဏာ၊ သားရေကိုပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။(ပါဌသေသ)။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီး၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာဂဓော၊ မာဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အသီတိယာ ဂါမသဟဿေသု၊ ရှစ်သောင်းသော ရွာတို့၌။ ဣဿရာဓိပစ္စံ။ အစိုးရသောအရှင်၏ အဖြစ်ရှိသော။ ရဇ္ဇံ-ရာဇ ဘာဝံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို။ကာရေတိ၊ပြု၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ စမ္ပာယံ၊စမ္ပာပြည်၌။ကောဠိဝိသော၊ကောဠိဝိသအမျိုး၌ဖြစ်သော။ သောဏောနာမ၊ သောဏအမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သည်။ သုခုမာလော၊ နူးညံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿသောဏဿ၊၏။ ပါဒတလေသု၊ ခြေဘဝါးအပြင်တို့၌။ လောမာ၊ မျက်စဉ်းညို အဆင်းနှင့်တူသော သိမ်မွေ့သော အမွေးတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။အထခေါ၊၌။ မာဂဓော၊သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊သော။ ရာဇာ၊သည်။ တာနိ အသီတိဂါမိကသဟဿာနိ၊တို့ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊၍။ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသောပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသကဲ့သို့။ ကောဠိဝိသံ၊ သော။ သောဏဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဒူတံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊လွှတ်လိုက်၏။ သောဏော၊သည်။ အာဂစ္ဆတု၊ တည်း။

သောဏာဿ၊၏။အာဂတံ၊ကို။ ဣစ္ဆာမိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ပါဟေသိ၊
၏။အထခေါ၊၌။ကောဠိဝိသဿ၊သော။ သောဏာဿ၊၏။ မာတာ
ပိတရော၊တို့သည်။ ကောဠိဝိသံ၊ သော။ သောဏံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊
ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ တာတသောဏ၊ ချစ်သားသောဏ။ ရာဇာ၊
သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပါဒေ၊ခြေတို့ကို။ ဒက္ခိတုကာမော၊ မြင်လို
သည်။ ဟောတိ၊၏။ တာတသောဏ၊ ချစ်သားသောဏ။ တွံ၊
သင်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ရာဇာ၊သည်။ နိသီဒိ၊၏။တေန။
ထိုမင်းနေရာသို့။ပါဒေ၊တို့ကို။မာအတိပသာရေယျာသိ၊မဆန့်လင့်။
ရညော၊၏။ ပုရတော၊၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသီဒ၊
နေလော့။ နိသိန္နဿ၊ သော။ တေ၊သင်၏။ ပါဒေ၊တို့ကို။ ရာဇာ၊
သည်။ဒက္ခိဿတိ၊ မြင်လိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။
အထခေါ၊၌။ ကောဠိဝိသံ၊ သော။ သောဏံ၊ ကို။ သိဝိကာယ၊
ထမ်းစင်ဖြင့်။ အာနေသုံ၊ကုန်၏။ အထခေါ၊၌။ ကောဠိဝိသော၊
သော။သောဏော၊သည်။ယေန၊၌။ မာဂဓော၊သော။သေနိယော၊
သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊သို့။
ဥပသင်္ကမိ၊၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။မာဂဓံ၊ သော။သေနိယံ၊ သော။
ဗိမ္ဗိသာရံ၊ သော။ရာဇာနံ၊ ကို။ အဘိဝါဒိ၊၏။ အဘိဝါဒေတွာ၊၍။
ရညော၊၏။ ပုရတော၊၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ဖြင့်။ နိသီဒိ၊ ၏။ မာဂဓော၊
သော။ သေနိယော၊သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။
ကောဠိဝိသဿ၊ သော။ သောဏဿ၊ ၏။ ပါဒတလေသု၊
တို့၌။ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ လောမာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊
မြင်လေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မာဂဓော၊သော။ သေနိယော၊သော။
ဗိမ္ဗိသာရော၊သော။ရာဇာ၊သည်။ တာနိအသီတိဂါမိကသဟဿာ
နိ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေ၊ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊အကျိုး
စီးပွါးတို့ကို။ အနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်
၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ တုမှေ၊တို့ကို။ မယာ၊သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေ၊
ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ အနုသာသိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်။
အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော့။ တံဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပယိရုပါ

သထ၊ ဆည်းကပ်ကြကုန်လေ့။နော၊ တို့၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္ဗရာယိကေ၊ ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ အနုသာသိဿတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ ၏။အထခေါ၊ ၌။ တာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌောပဗ္ဗတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာသာဂတော၊ အရှင်သာဂတမထေရ်သည်။ဘဂဝတော၊၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ [အရှင်အာနန္ဒာကား ဥပဋ္ဌာကအရာကို မရသေးဟူလို]။အထခေါ၊၌။ တာနိအသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ အာယသ္မာသာဂတော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သာဂတံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို၊ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းတော်သို့။ ဥပသင်္ကန္တာနိ၊ ကပ်လာကုန်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘေယျာမ၊ ရပါလိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။အာယသ္မန္တော၊ ဒါယကာတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖူးမြင်လိုမူကား။ အဟံ၊သည်။ယာဝ၊ လောက်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပဋိဝေဒေမိ၊ ကြားလျှောက်ဦးအံ့။ တာဝ၊ လောက်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ဟောထ၊နေကြကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝတွာ၊၍။ အထခေါ၊၌။အာယသ္မာသာဂတော၊သည်။ တေသံအသီတိဂါမိကသဟဿာနံ၊တို့၏။ပုရတော၊ရှေ့မှ။ပေက္ခမာနာနံ၊ကြည့်ကုန်စဉ်လျှင်။ပါဠိကာယ၊စောင်းတန်းလှေခါးအောက်ခင်းသော ကျောက်ဖျာ၌။ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ငုပ်၍။ ဘဂဝတော၊၏။ ပုရတော၊ ရှေ့တော်၌။ ဥမ္မုဇ္ဇိတွာ၊ပေါ်၍။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဣမာနိအသီတိဂါမိကသဟဿာနိ၊တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ဣဓ၊ဤကျောင်းတော်သို့။

ဥပသင်္ကမန္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ဒါနိ၊ ယခု။ယသံ ဟိတ
ကိရိယသာ၊ အကြင် အကျိုးစီးပွါးကိုပြုခြင်း၏။ကာလံ၊ကို။ မညသိ-
ဇာနာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သာဂတ၊
သာဂတ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖူးမြင်လိုမူကား။ ဝိဟာရပစ္စာယာယံ၊
ကျောင်းစွန်းအရိပ်၌။ သာသနံ၊ ကို။ ပညပေဟိ၊ခင်းလော့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ-သာဓု၊ပြီ။ ဣတိခေါ၊
လျှင်။ အာယသ္မာသာဂတော၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝစနံ၊ကို။
ပဋိဿုဏိတွာ၊၍။ ပီဌံ၊ အင်းပျဉ်ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဘဂဝတော၊
၏။ပုရတော၊မှ။နိမုဇ္ဇိတွာ၊၍။ တေသံ အသီတိဂါမိကသဟဿာနံ၊
တို့၏။ ပုရတော၊၌။ ပေက္ခမာနာနံ၊စဉ်။ပါဠိကာယ၊၌။ ဥမ္မုဇ္ဇိတွာ၊
၍။ ဝိဟာရပစ္စာယာယံ၊ ၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ ၏။ အထ
ခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟာရာ၊မှ။ နိက္ခမိတွာ၊၍။ ဝိဟာရပစ္စာ
ယာယံ၊ ၌။ ပညတ္တေ၊သော။ အာသနေ၊၌။ နိသီဒိ၊၏။ အထခေါ၊
၌။ တာနိအသီတိဂါမိကသဟဿာနိ၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။
ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊၍။ဧကမန္တံ၊စွာ။ နိသီဒိံသု၊ကုန်၏။
အထခေါ၊၌။ တာနိအသီတိဂါမိကသဟဿာနိ၊တို့သည်။ အာယ
သ္မန္တံ၊သော။ သာဂတံယေဝ၊အရှင်သာဂတကိုသာလျှင်။ သမန္နာ
ဟရန္တိ၊ ကြည်ညိုသဖြင့် နှလုံးပြုကုန်၏။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
သော။ တထာဂတံ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို။ နောသမန္နာဟရန္တိ၊
ကြည်ညိုသဖြင့် နှလုံးမပြုကုန်။ပ။ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်
တရားထက်လွန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်းခိုး ပြာဋိဟာကို။
ဒဿေဟိ၊ ပြလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏။ပ။
အန္တလိက္ခေ-အန္တလိက္ခသဒ္ဒါတော၊ အန္တလိက္ခဟု ဟောအပ်သော။
အာကာသေ၊ ၌။ စင်္ကမတိပိ၊ စင်္ကြံလည်းသွား၏။ပ။အန္တရဓာယ
တိပိ၊ မြင်လည်းမမြင်။ပ။သာဂတောပိ၊ အရှင်သာဂတမထေရ်
မျှလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။မဟိဒ္ဓိကော၊သည်။ဧဝံ၊သို့။မဟာနုဘာဝေါ၊
သည်။ဘဝိဿတိနာမ၊ ဖြစ်တံ့သေး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်တော်

ကာ။အဟောန္တန၊ဩြော်မဖြစ်လှည့်လော။ဇာတိ၊ဤသို့။အာယသ္မန္တံ၊ သော။သာဂတံယထာ၊ကဲ့သို့။ဘဂဝန္တံယေဝ၊ကိုသာလျှင်။သမန္တာ ရဟန္တံ၊ကြည်ညိုသဖြင့် နှလုံးပြုကုန်၏။ (အထက်ကို သိသာပြီ) ။ပ။

၂၄၃။ အထခေါ၊ ၌။ ကောဋ္ဌိဝိသဿ၊ သော။ သောဏဿ၊ ၏။ တံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ လော့။ ဇာတိ၊သို့။ အဝေါစ၊၏။ ကောဋ္ဌိ ဝိသော၊ သော။ သောဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထခေါ၊ တည်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ။ အာယသ္မာ၊ရှည်သော အသက်ရှိသော့။ သောဏော၊ သည်။ သီတဝနေ၊ ယင်းတိုက် တော၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊အလွန်အားထုတ်သော လုံ့လ ရှိလျက်။ စင်္ကမတော-စင်္ကမန္တဿ၊ စင်္ကြံ သွားသော။ တဿသောဏဿ၊ ၏။ ပါဒါ၊ ခြေဘဝါးတို့သည်။ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ကွဲ ကုန်၏။ စင်္ကမော၊ စင်္ကြံသည်။ ဂေယျထာပိ ဂဝါဃာတနံ၊ နွားသတ်ရာအရပ်ကဲ့သို့။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘဂဝတော၊ ၏။ ယေကေစိသာဝကာ၊ ခပ်သိမ်း သော တပည့်သားတို့သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်သော လုံ့လရှိကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဘုရား တပည့်သားတို့တွင်။ အဟံ၊ ငါကား။ အညတရော-ဧကော၊ တယောက်သောသူတည်း။ အထစပန၊ ထိုသို့ လုံ့လ ပြုတုံလျက် လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသော အာရုံကို မယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ။ နဝိမုစ္စတိ၊မလွတ်။ ခေါပန၊စင်စစ်လျှင်။ မေ၊ငါ၏။ ကုလေ၊အိမ်၌။ ဘောဂါ၊ ခံစားအပ်သော စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂေယျထာပိ ဂဝါဃာတနံ၊နွားသတ်ရာ အရပ်ကဲ့သို့။ လောဟိတေန၊ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊နှံ့သော။ အယံစင်္ကမော၊

ကာ၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ စက်မောနု၊ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤ စကြာသည် အကျွန်ုပ်စကြာဟုတ်၏။ မယာ၊သည်။ ဝုတ္တမာနံ၊ဆိုလတ္တံ့ သော။ ယံဝစနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ (ဤကားထည့်)။ တံဝစနံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ အသို မှတ်သနည်း။ သောဏ၊ သောဏ။ တွံ၊ သင်ကား။ ပုဗ္ဗေအဂါရိကဘူတော၊ ရှေးလူဖြစ်သော အခါ၌။ ဝီဏာယတန္တိဿရေ၊စောင်းတီးခြင်း၌။ ကုသလော၊လိမ်မာသည် မဟုတ်လော။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံသန္တံ၊ ဤသို့ လိမ္မာသည် မှန်၏။ ယဒါ၊၌။ တေ-တယာ၊သည်။ ဝီဏာယ၊စောင်း၏။ တန္တိယော၊အညှို့တို့ကို။ အစ္စာယတာ၊ပြင်းပြင်းတီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ထိုပြင်းပြင်းတီးသောအခါ၌။သရဝတီဝါ၊ အသံသာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏လော။ ကမ္မညာဝါ၊အရှည် တီးခြင်း၌ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏လော။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ ဧတံ၊ ထိုအသံသာခြင်း အရှည်ခံခြင်းသည်။ နောဟိဟော တိ၊မဖြစ်။ပ။အတိသိထိလာ၊လျော့လွန်းစွာတီးကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အစ္စာယတာ၊ ပြင်းလွန်းစွာ တီးကုန် သည်လည်း။ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အတိသိထိလာ၊ လျော့လွန်းစွာတီးကုန် သည်လည်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သမေဂုဏေ၊ မတင်းမလျော့ သော အသံ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်စေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊၌။ တေ၊၏။ ဝီဏာ၊ သည်။ သရဝတီဝါ၊ အသံ၏ သာခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏လော၊ ကမ္မညာဝါ၊ သည် လည်း။ ဟောတိ၊၏လော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံဟောတိ၊ ဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ သောဏ၊ သောဏ။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလည်း ကောင်းလျှင်။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ လွန်စွာ အားထုတ်သည် ရှိသော်။ ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပြန့်လွင့်ခြင်းငှါ။သံဝတ္တတိ၊၏။ အတိလီနဝီရိယံ၊ဝီရိယကို လျော့လွန်းသည်ရှိသော်။ကောသဇ္ဇာယ၊ပျင်းရိခြင်းငှါ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဏ၊သောဏ။တွံ၊သည်။ဝီရိယသမတံ-ဝီရိယသမဘာဝံ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိမျှသောအဖြစ်ကို။ အဓိဋ္ဌာဟိ၊

ဆောက်တည်လော့။ ဇုန္ဒြိယာနဉ္စ၊ သဒ္ဒိန္ဒြေစသည် တို့၏လည်း။ သမတံ-သမဘာဝံ၊ မျှသောအဖြစ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈ၊ သိတတ်စေလော့။ တတ္ထစ-တသ္မိံသမထေ၊ ထိုသို့မျှသည်ရှိသော်။ နိမိတ္တံ၊ သမထ နိမိတ် ဝိပဿနာနိမိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသာ္ရူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပစ္စဿောသိ၊ဝန်ခံ၏။ပ။ အထ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ သောဏော၊ သောဏသည်။ ဧကော၊ တယောက်ထည်းထည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊အပေါင်းအဘော်မှခွါလျက်။ အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့။ အာတာပီ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ကိုယ်အသက်နှစ်ပါးကို မငဲ့မူ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ (ထည့်)။ဝိဟာရတော၊နေသောအရှင်သောဏထေရ်အား။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တော၊မြတ်သော အမျိုးသားသည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။အနဂါရိယံ၊ရဟန်းဘောင်၌။ပဗ္ဗဇတိ၊၏။အနုတ္တရံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံး၌ဖြစ် သော။ တံအညံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက် သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာယ၊မိမိ၏မြတ်သော ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ဇာတိ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ် ဟူသောသီတင်းကို။ ဝုသိတံ၊သုံးပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တဘန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါး သော ကိစ္စဖြစ်ခြင်းငှါ။နအတ္ထိ၊မရှိ။ ဇုတိ၊ဤသို့။အဘိညာသိ၊သိ၏။ အာယသ္မာ၊သော။ သောဏော၊သောဏသည်။ အရဟတံ-အရ ဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရောစ၊ တယောက်အကျုံးဝင် သည်။ အဟောသိ၊၏။

၂၄၄။ အထခေါ၊ ၌။ပ။အညံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို။ ယံနူန- ယဒိပန ဗျာကရေယျံ၊ အကယ်၍ ကြားပေအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ-

ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အရဟံ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါလည်းရှိ၏။ ဝုသိတဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်းရှိ၏။ ကတကရဏီယော၊ ပြီးပြီးသော ပြုဘွယ် ကိစ္စလည်းရှိ၏။ ဩဟိတဘာရော၊ ချပြီးသော ခန္ဓာဝန် လည်းရှိ၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ ရောက်ပြီးသောနိဗ္ဗာန်လည်းရှိ၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်လည်း ရှိ၏။ သမ္မာဉာယေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ဆဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းတို့ကို။ အဓိမုတ္တော၊မျက်မှောက်သိ၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝေကာဓိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်တတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျာပဇ္ဈာဓိမုတ္တော၊စောင်းမြောင်းခြင်း မရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်သိ၍တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ဥပါဒါနက္ခယာဓိမုတ္တော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်ရာ မဂ်၏အဆုံး၌ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။တဏှာက္ခယာဓိမုတ္တော၊ တဏှာတို့၏ကုန်ရာမဂ်၏အဆုံး၌ ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။အသမ္မောဟာဓိမုတ္တော၊မောဟမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ [ဤကား ခြောက်ဌာနသရုပ်]။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ဣဓသာသနေ၊၌။ ကေစ္စသ၊သော။အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော အရှင်၏။ ဧဝံ၊သို့။ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ သိယာ၊ ၏။ သောအယံဘိက္ခု၊သည်။ ကေဝလံ-အသံမိဿံ၊ပဋိဝေဓဉာဏ် နှင့်မရောသော။သဒ္ဓါမတ္တကံ၊သဒ္ဓါမျှတည်းကို။နိဿာယ၊၍။အဟံ၊ ငါကား။ (ပါဌသေသ)။ နေက္ခမာဓိမုတ္တောတိ၊ ကိလေသာတို့မှ ထွက်မြောက် ပြီးသော အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက် သိ၍ တည်သော ရဟန္တာတည်းဟု။ ဗျာကရောတိနူန၊ ကြားလတ် သလော။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ကဒါစိ၊တရံသောအခါ။ (ထည့်)။

အဿာဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြံတိုင်း။ ဇာတံကာရဏံ၊ကို။ နခေါပနဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မမှတ်အပ်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဂုသိတဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကတကရဏီယော၊ ပြီးပြီးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စလည်း ရှိထသော။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော။ အတ္တာနံဝါ၊ သဘောကိုလည်းကောင်း။ ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စ၏။ ပဋိစယံဝါ၊ ပွါးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အသ မနု ပဿန္တော၊ မမြင်သော။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝီတရာဂေါ၊ ရာဂကင်း၏။ (ထည့်ပါ)။ ဝီတ ရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ နေက္ခမာဓိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝီတဒေါသော၊ ဒေါသကင်း၏။ ဝီတဒေါသတ္တာ၊ ကြောင့်။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ မောဟဿ၊မောဟ၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝီတမောဟော၊၏။ ဝီတမောဟတ္တာ၊ကြောင့်။ပ။ နေက္ခမာဓိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇူမသောသနေ၊ ၌။ ကေစ္စဿ၊ သော။ အာယသ္မတော၊ အသက် ရှည်သောအရှင်၏။ဧဝံ၊သို့။ပရိဝိတက္ကော၊သည်။သိယာ-ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာယသ္မာ၊သော။ အယံဘိက္ခု၊သည်။ လာဘသက္ကာရ သိလောကံ၊ မြိန်သောလာဘ် ကောင်းသောလာဘ် သူခပ်သိမ်း တို့၏ချီးမွမ်းခြင်းကို။နိကာမယမာနော-ပတ္ထယမာနော၊တောင့်တ သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါကား။ ပဝိဝေကာဓိမုတ္တောတိ၊ ကိလေသာ တို့မှ ဆိတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍ တည်သော ရဟန္တာတည်းဟု။ ဗျာကရောတိနူန၊ ကြားသလော။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ကဒါစိ၊ ၌။ အဿာဘဝေယျံ၊ရာ၏။ (နခေါ ပနေတံ စသည် အတူ)။ အာယသ္မာ၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ၊ မဟုတ်သဖြင့် သုံးသပ်သော ဂေါသီလ ဂေါဝတကို။ သာရတော၊အနှစ်အားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊ယုံကြည် သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ကား။ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တောတိ၊ ဆောင်းမြောင်း ခြင်း မရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍ တည်သော

ရဟန္တာတည်းဟူ။ ဗျာကရောတိနူန၊ ကြားလတ်သလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ကဒါစိ၊ ၌။အသ-ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ (နတံ ပနေတံ ဘန္တေ စသည်ကား ရှေးနှင့်အတူ)။အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တော၊ စောင်းမြောင်းခြင်း မရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ညွှတ်လေသော နှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဥပါဒါနက္ခယာဓိမုတ္တော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်သောမဂ်၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ညွှတ်လေသော နှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။တဏှက္ခယာဓိမုတ္တော၊တဏှာကုန်သောမဂ်၏အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ညွှတ်လေသောနှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။အသမ္မောဟာဓိမုတ္တော၊ မောဟမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ညွှတ်သော နှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤမျှသာထူးသည်)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊သို့။ သမာဓိမုတ္တစိတ္တဿ၊ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်ပြီးသော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဘုသာ-ဗလဝါ၊ သည်းကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ အဆင်းတို့သည်။ စက္ခုဿ၊ အား။ အါပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ စေပိအာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်အံ့။ အဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နေဝပရိယာဒိယန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ အဿ-ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အမိဿီကတမေဝ၊ ကိလေသာတို့နှင့် မရောသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဌိတံ၊ တည်ကြည်၏။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အဿ-စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝယဉ္စ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း။ အနုပဿတိ၊ ရှု၏။ (ဤ၌ ဥပ္ပါဒသဒ္ဒါ ကျေသတည်း)။ ဘုသာ၊ သည်းကုန်သော။ သောတဝိညေယျာ၊သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊အသံတို့သည်။ ဃာနဝိညေယျာ၊ နှာခေါင်းဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာ၊ အနံ့တို့သည်။ပ။မနောဝိညေယျာ၊ စိတ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊စိတ်အား။ အာပါထံ၊သို့။ စေပိအာဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်အံ့။ အဿ-ခီဏာသဝဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နေဝပရိယာဒိယန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အဋ္ဌိဒ္ဒေါ၊

အပေါက်မရှိသော။ အသုသိရော၊အခေါင်းမရှိသော။ကေ႒နော၊ တခဲနက်သော။သေလော-သေလမယော၊ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှ။ ဘုသာ၊သည်းစွာသော။ ဝါတဝုဋ္ဌိ၊ လေအစုသည်။ စေပိအာဂစ္ဆေယျ၊အကယ်၍ လာမူလည်း။နံပဗ္ဗတံ၊ ကို။နေဝသံကမ္ပေယျ၊မရွေ့စေနိုင်ရာ။ နသမ္ပကမ္ပေယျ၊ မလှုပ်စေနိုင်ရာ။ နသမ္ပဝေဓေယျ၊ ထိုမှ ဤမှ မတုန်လှုပ်စေနိုင်ရာ။ပ။အဿစိတ္တဿ၊ ၏။ ဝယဥ္စ၊ အဖြစ် အပျက်ကိုလည်း။ အနုပဿတိ၊ ၏။

နေက္ခမ်ံ၊ကိလေသာတို့မှ ထွက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိမုတ္တဿ၊ မျက်မှောက်သိ၍ တည်ထသော။ စေတသော၊ ၏။ ပဝိဝေကဥ္စ၊ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။ အဓိမုတ္တဿ၊ မျက်မှောက်သိ၍ တည်ထသော။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ စောင်းမြောင်းခြင်းမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိမုတ္တဿ၊ တည်ထသော။ ဥပါဒါနက္ခယဿစ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်သော မဂ်အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။ အဓိမုတ္တဿ၊ တည်ထသော။

တဏှက္ခယံ၊ တဏှာကုန်သော မဂ်၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။ အဓိမုတ္တဿ၊ ထသော။ စေတသော၊ ၏။ အသမ္မောဟဉ္စ၊တွေဝေခြင်းမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။ အဓိမုတ္တဿ၊ သော။ ဒိသွာသဝသ၊ ရဟန္တာ၏။ စိတ္တံ၊သည်။ အာယတနုပ္ပါဒံ၊အာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။

သမ္မာဝိမုတ္တဿ၊ ထသော။ သန္တစိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်လည်း ရှိထသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ကတဿ၊ ပြုပြီးသောကိစ္စကို။ ပဋိစယော၊ တဖန်ပွါးစေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကရဏီယဉ္စ၊ စီးဖြန်းအပ်သော ကိစ္စသည်လည်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ကေ႒နော၊ တခဲနက်။ သေလော-သေလမယော၊ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်သည်။ဝါတေန၊သည်းစွာလာသောလေဖြင့်။ နသမီရတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊လည်းကောင်း။

ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ပ။ဖဿာစ၊ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်လည်းကောင်း။ ကေဝလာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။

ဣဋ္ဌာဓမ္မာစ၊ ကောင်းသော အာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌာစ၊ မကောင်းသော အာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ တာဒိနော၊မြေကြီးကဲ့သို့ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝိဏာသဝဿ၊၏။ ဌိတံ၊ တည်ကြည်ထသော။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးထသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ နပဝေဓေန္တိ၊ မလှုပ်စေကုန်။ အဿ စိတ္တဿ၊၏။ ဝယဉ္စ၊ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကိုလည်း။အနုပဿတိ၊ရှု၏။

၂၄၅။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ပ။အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဧဝံခေါ၊ဤသို့လျှင်။ ကုလပုတ္တာ၊ မြတ်သော အကျင့်ရှိသော အမျိုးသားတို့သည်။ အညံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ငါ့အား ကြားကုန်၏။ အတ္ထော စ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ဆို၏။ အတ္တာစ၊မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ အနုပနီတော၊ တိုက်ရိုက်မဆောင်။ (မဆိုသော်လည်းပေး)။ဣဓ-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ၌။ အထ စပန-အညေပန၊ တပါးကုန်သော။ ဧကေစ္စေ၊ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊တို့သည်။ ဟသမာနကံမညေ-ဟသမာနကံဝိယ၊ ရယ်ဘွယ်ကဲ့သို့။ အညံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ မောဃပုရိသာ၊တို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဝိဃာတံ၊ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ပ။ သောဏ၊သောဏ။ တွံ၊ကား။ ခေါ၊အဟုတ်လျှင်။ သုခုမာလော၊ နူးညံ့သည်။ အသိ၊ ၏။ သောဏ၊ သောဏ။ တေ၊ သင်အား။ ဧကပလာသိကံ၊ တထပ်သော။ ဥပါဟနံ၊ဘိနပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊သည်။အသီတိသကဋဝါဟေ၊နှစ်စီးနှစ်စီးသော လှည်းတို့ဖြင့် တိုက်အပ်သော ဝါဟရှစ်ဆယ်ရှိသော။ (တဝါဟ တဝါဟကို လှည်းနှစ်စီးတိုက်ရာ၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဟိရညံ၊ ရွှေငွေကိုလည်းကောင်း။ သတ္တဟတ္ထိကံ၊ ခုနစ်စီးခုနစ်စီး အရေအတွက် ရှိသော။ အနီကဉ္စ၊ ခုနစ်ပါးသော ဆင်တို့၏ အပေါင်းကို လည်းကောင်း။

[အနီက တပါးတပါး၌ ဆင်မ ခြောက်စီး ဆင်ထီး တစီး ရှိ၏။ အနီက ခုနစ်ပါးသော်ကား လေးဆဲ့ကိုးစီး ရှိ၏]။ ဩဟာယ၊ စွန့်၍။ပ။ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ပ။တဿမေ၊ထိုအကျွန်ုပ်အား။ ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့တတ်သော သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကောဋိဝိသော၊ ကောဋိဝိသ အမျိုးဖြစ်သော။ သောဏော၊သည်။ပ။ဒါနိ၊ ယခု။ သောအယံသောဏော၊သည်။ ကေပလာသိကာသု၊တထပ်တည်းသာ ရှိကုန်သော။ဥပါဟနာသု၊တို့၌။ ရဇ္ဇောတိ၊တပ်၏ဟု။ (သဇ္ဇောဟုလည်းရှိ၏။သဇ္ဇောတိ၊ငြိ၏ဟုပေး)။ဝတ္တာရော၊ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ သစေ၊၍။ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ သစေအနုဇာနိဿတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုအံ့။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ သုံးဆောင်ပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကေပလာသိကံ၊တထပ်သော။ ဥပါဟနံ၊ဘိနပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဒိဂုဏာ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ဘိနပ်တို့ကို။ တိဂုဏာ၊သုံးထပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ တို့ကို၊ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊ အထပ်ထပ်သော ဘိနပ်တို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဓာရေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဒုက္ကဋဿ၊ဒုက္ကဋ်၏အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

၂၄၆။ ။ပ။ သဗ္ဗနီလိကာ၊ အလုံးစုံ ညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းကုန်သော ။ပ။ သဗ္ဗပီတိကာ၊ အလုံးစုံရွှေသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းကုန်သော ။ပ။ သဗ္ဗလောဟိတိကာ၊ အလုံးစုံ နီသော ဆိုးရည်ဖြင့်စွန်းကုန်သော။ပ။ သဗ္ဗမဉ္ဇိဋ္ဌိကာ၊အလုံးစုံမောင်းသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းကုန်သော။ပ။သဗ္ဗကဏှာ၊အလုံးစုံမဲသောအဆင်း ရှိကုန်သော ။ပ။ သဗ္ဗမဟာရင်္ဂရတ္တာ၊ အလုံးစုံ ကင်း, သန်းကျောက်ကုန်းအဆင်းနှင့် တူသောဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းကုန်သော။ပ။ သဗ္ဗမဟာနာမရတ္တာ၊ အလုံးစုံ ဘက်ရွက်လျော် အဆင်းနှင့် တူသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းကုန်သော။ ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို

ခံစားကုန်သော။ ဂိဟီသေယျထာပိ၊ လူတို့အယောင်ကဲ့သို့။ ခေ-ရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ပ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဝ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နီလကဝဒ္ဓိကာ၊ ညိုသောအသည်းတပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဝ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ခလ္လကဗန္ဓာ၊ဖနှောင့်ဖုံးတပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပုဋဗန္ဓာ၊ခြေထုပ်စွပ်ကုန်သော။ (သလုံးဖုံးတပ်ကုန် သော်လည်းပေး။ ပန်းသေးဘိနပ် ဟူလိုသတည်း) ။ပ။ ပါလိဂုဏ္ဌိမာ၊ ဖမိုးဖနှောင့်ဖုံးတပ်ကုန်သော ။ပ။ တုလပုဏ္ဏိကာ၊ လဲဖုံး သွတ်ကုန်သော။ပ။ တိတ္တိရ ပတ္တိကာ၊ ခါတောင်ကဲ့သို့ ပြောက်သော အသည်းတပ်ကုန်သော။ပ။မေဏ္ဍကဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ၊ ဆိတ်ကုလား ဦးချိုကဲ့သို့ အသည်းတပ်ကုန်သော ။ပ။ အဇဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ၊ ဆိတ်မြန်မာ ဦးချိုကဲ့သို့ အသည်းတပ်ကုန်သော။ပ။ ဝိစ္ဆိကာဠိကာ၊ ကင်းမြီးကောက်လက်မကဲ့သို့ အသည်းတပ်ကုန်သော။ပ။ မောရပိဉ္ဆ ပရိသိဗ္ဗိကာ၊ ဥဒေါင်းမွေးရင်း တို့ဖြင့် ချုပ်ကုန်သော။ပ။ စိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ သီဟစမ္မပရိက္ခဋာ၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့် အနားပတ်ကုန်သော။ပ။ ဥဒ္ဒစမ္မပရိက္ခဋာ၊ ကလအှင်္ဂရေဖြင့် အနားပတ်ကုန်သော။ (ဖျံရေဖြင့်လည်း ဟူ၏)။ပ။ မဇ္ဇာရိစမ္မပရိက္ခဋာ၊ကြောင်ရေဖြင့် အနားပတ်ကုန်သော။ပ။ကာဠကစမ္မပရိက္ခဋာ၊ ရှဉ့်နက်ရေဖြင့် အနားပတ်ကုန်သော။ပ။ လုဝကစမ္မပရိက္ခဋာ၊ သျှူးရေဖြင့် အနားပတ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၇။ အထခေါ၊ ဝ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါဝ။ပ။အညတရေန၊ တယောက်သော။ ပစ္ဆာသမဏေနဘိက္ခုနာ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းနှင့်။ ရာဇဂဟံ၊သို့။ပိဏ္ဍာယ၊ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ဝ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ခဉ္စမာနော၊ ကွလျက်။ ။ပ။အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်လေ၏။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊ အထပ်ထပ်သော

ဘိနပ်တို့ကို။ အာရောပေတွာ၊ စီး၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။အညာ
တရောဥပါသကော၊ ဒါယကာ တယောက်သည်။ ဒူရတော၀၊
မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာတော်မူလတ်သော။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဒ္ဒ-
သခေါ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသွာန၊ ၍။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်မှ။ ဩရော
ဟိတွာ၊ သက်၍။ပ။ဘန္တေ၊ သခင်။ ကိဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
အယျော၊ သခင်သည်။ ခဥ္စတိ၊ကွသနည်း။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊၏။
အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မေ၊ ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ဖါလိတာ၊
ပတ်ခွဲကုန်၏။ (ကွဲခွဲကုန်၏ သော်လည်းပေး)။ ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊
သော်။ ဘန္တေ၊ သခင်။ ဥပါဟနာယော၊ ဘိနပ်တို့ကို။ ဟန္ဒဂဏှ၊
ယူလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အလံ
အယုတ္တံ၊ မအပ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊ တို့ကို။
ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဧတာ
ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ခံလော့။ (ဘုရားမိန့်တော်မူ
သတည်း)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဩမုက္ကံ၊ချွတ်၍ပယ်သော။ ဂဏင်္ဂဏူ
ပါဟနံ၊ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ (လူတို့စီးလေပြီးသော်ကား အပ်၏
ဟူလိုသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝါ၊ မစီးကုန် သေးသော။
ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊ တို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၄၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဇ္ဈော
ကာသေ၊၌။ အနုပါဟနာ၊ဘိနပ်မစီးဘဲ။ စင်္ကမတိ၊စင်္ကြံသွားတော်
မူ၏။သတ္ထာ၊သည်။ အနုပါဟနော၊ဘဲ။ စင်္ကမတိ၊စင်္ကြံသွားတော်
မူ၏ဟု။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။အနု
ပါဟနာ၊ ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲ။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ
အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ သတ္ထရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။
အနုပါဟနမာနေ၊ ဘိနပ်မစီးဘဲ။ စင်္ကမမာနေ၊ စင်္ကြံသွားတော်
မူလျက်။ ထေရေသုပိဘိက္ခူသု၊ ထေရ်ကြီး ရဟန်းတို့သည်လည်း။
အနုပါဟနေသု၊ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲ။ စင်္ကမမာနေသု၊စင်္ကြံသွားကုန်
လျက်။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်စီးကုန်လျက်။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနာ၊ ပုဆိုးဖြူဝတ်ကုန်သော။ဣမေ

ဟိနာမဂိဟိ၊ ဤလူတို့သော်လည်း။ အဘိဇီဝကသ၊ အသက်မွေး ကြောင်းဖြစ်သော။ သိပ္ပဿကာရဏာ၊ အတတ်ကို လိုသော ကြောင့်။ပ။ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကုန်သေး၏ရှင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇူမ ဇူမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ယံယဒိ၊ အကယ်၍။ (တံကား နိပါတ်)။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သွက္ခာတေါသော။ ဓမ္မဝိနယေ၊၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်။ သမာနာ၊ ရှိကုန်သော်။ အာစရိယေသု၊ တို့၌လည်းကောင်း။ အာစရိယမတ္တေသု၊ ဆရာမျှသာ ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၌ လည်း ကောင်း။ပ။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်လျက်။ သပ္ပ တိဿာ၊ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ကုန်လျက်။ သဘာဂဝုတ္တိနော၊ တူသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက်။ ဝိဟရေယျာထ၊ နေကုန်မူကား။ သောဘေထ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဈာရာမေ၊ အရာမ်တွင်း၌။ ဥပါဟနာ၊ တို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ယော-ဘိက္ခု၊သည်။ ဓာရေယျ၊အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

၂၄၉။ ။ပ။ပါဒခိလာဗာဓော၊ဘဝါး၌ တံသင်းကဲ့သို့ အသား ထွက်သောအနာသည်။ ဟောတိ၊၏။တံဘိက္ခုံ၊ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ ဥစ္စာရံပိ၊ ကျင်ကြီးသွားရာသို့ လည်းကောင်း။ ပဿာဝံပိ၊ ကျင်ငယ်သွားရာသို့လည်းကောင်း။ နိက္ခာမေန္တိ၊ ထွက်စေကုန်၏။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါဒါဝါ၊ခြေဘဝါးတို့ သော်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကျင်နာကုန်အံ့။ပ။ ဖါလိတာ၊ ကွဲကုန်အံ့။ပ။ ခိလာဝါအာဗာဓော၊ တံသင်းကဲ့သို့ အသားထွက်သော အနာ သည်မူလည်း။ဟောတိ၊အံ့။တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဥပါဟနံ၊ ကို။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏ ။ပ။ အဓောတေဟိ၊ မဆေးကုန် သော။ ပါဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မဉ္စံပိ၊ ညောင်စောင်းထက်သို့ လည်း ကောင်း။ ပီဌံပိ၊ သို့လည်းကောင်း။ အဘိရုဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ စီဝရံပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ သေနာသနံပိ၊ အခင်းအိပ်ရာနေရာ သည်လည်းကောင်း။ ဒုဿတိ၊ ပျက်၏။ပ။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဥပေါ

သထဂ္ဂံပိ၊ဥပုသ်အိမ်သို့လည်းကောင်း။ သန္ထာသဏ္ဌံပိ၊ စည်းဝေးရာသို့လည်းကောင်း။ ဂန္တွာ၊ ကုန်သော်။ အန္ဓကာရေ၊ မိုက်သောအခါ၌။ ခါဏုမ္ပိ၊ သစ်ငုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကဏ္ဋကံပိ၊ ဆူးကိုလည်းကောင်း။ အက္ကမန္တိ၊ နင်းမိကုန်၏။ ပါဒါ၊ ဘဝါးတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဈာရာမေ၊ အရာမ်တွင်း၌။ ဥပါဟနံ၊ကို။ ဓာရေတုံ၊ငှါ။ဥက္ကံ၊ မီးရှူးကိုလည်းကောင်း။ ပဒီပံ၊ ဆီမီးကိုလည်းကောင်း။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။

၂၅၀။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ရတ္တိယာ၊၏။ ပစ္စူသသမယံ၊၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကဋ္ဌပါဒုကာယော၊ သစ်ခြေနင်းတို့ကို။ အဘိရူဟိတွာ၊ စီး၍။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ သည်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ခဋခဋသဒ္ဒါ၊ တခုတ်ခုတ်သော အသံရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်အား ဘီလာထားတတ်သော စကားကို။ ကထေန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်အား ဘီလာ ထားတတ်သော စကားဟူသည်။ သေယျထာကတမံ၊ဟူမူကား။ ရာဇကထံ၊မင်းစကား။ပ။ သေနာကထံ၊ စစ်စကား။ သဘာကထံ၊ သဘင်စကား။ယုဒ္ဓကထံ၊ စစ်ချီသောစကား။ပ။ဝိသိခါကထံ၊ခရီးဆုံစကား။ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ ရေဆိပ်စကား။ (အိုးထိန်းကျွန်မများ ရေဆိပ်၌ ဆိုကြသောစကားဟူလိုသတတ်)။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော သူသေ, သူပျောက်တို့၏စကား။ နာနတ္တကထံ၊ ထူးသောစကား။ လောကက္ခာယိကံ၊ လူတို့အကြောင်းကို ဆိုသောစကား။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒြာ၏အကြောင်းကို ဆိုသောစကား။ ဣတိဘဝါဘဝကထံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်ကို ဆိုသောစကား။ ဣတိဣမေ၊ တို့တည်း။ (ထည့်)။ဣတိဝါကထံ၊ဤသို့သောစကားကို

လည်းကောင်း။ အညံ့ဝါကထံ၊ တပါးသောစကားကို လည်းကောင်း။ ကထေန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။စက်မန္တိ၊ကုန်၏။

အမှာ နောက်သို့ဆုတ်၍ သမ္မန်။ ။လူတို့ကို ပရမိသွာ ဖန်ဆင်း၍ ဖြစ်သည်။ ကျီးတို့ကားဖြူ၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား အရိုးဖြူသောကြောင့်တည်း။ ဥဗျိုင်းကားနီ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား အသွေးနီသောကြောင့်တည်း။ သမုဒြာကား သာဂရမင်းသားတို့တူးသောကြောင့် သာဂရမည်၏။ ငါတို့တူးသည်ဟု လက်ဆုပ်၍ပြသောကြောင့် သမုဒြာမည်၏ဟု ကလွဲကလက်ဆိုသောစကားသည်ကား နာနတ္တကထာမည်သတည်း။ လောကက္ခာယိက သမုဒ္ဒက္ခာယိကလည်း မည်သတည်း။ ဣတိဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါဖြင့်ကား အညံ့ဝါကထံကို ဆည်းသတည်း။

※ ကီဠကမ္ဗိ၊ ပိုးငယ်ကိုလည်း။ အဏ္ဏမိတ္တာ၊ နင်း၍။ မာရေန္တိ၊ သေစေကုန်၏။ ဘိက္ခူပိ၊ကမ္ဗဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသော ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ သမာဓိမှာ၊ မှ။ စာဝေန္တိ၊ ရွေ့စေကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကဋ္ဌပါဒုကာယော၊သစ်ခြေနင်းတို့ကို။နဓာရေတဗ္ဗာ၊မဆောင်အပ်ကုန်။ပ။ တာလတရုဏော၊ ထန်းပင်ငယ်တို့ကို။ ဆေဒါပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ တလပတ္တပါဒုကာယော၊ ထန်းပတ်ခြေနင်း တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။တာနိတာလတရုဏာနိ၊ထိုထန်းပင်ငယ်တို့သည်။ ဆိန္နာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သည်ရှိ သော်။ မိလာယန္တိ၊ ညှိုးခွဲကုန်၏။ပ။ ဝေဠုတရုဏော၊ ဝါးပင်ငယ်တို့ကို။ ဆေဒါပေတွာ၊ ၍။ ဝေဠုပတ္တပါဒုကာယော၊ ဝါးပတ်ခြေနင်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၅၁။ ။ပ။တတြ-တသ္မိံ ဘဒ္ဒိယေ၊ ထို ဘဒ္ဒိယ ပြည်၏အနီး၌။ ဇာတိယာဝနေ၊ စမ္ပါယ်တော၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ ဘဒ္ဒိယာ၊ ဘဒ္ဒိယပြည်၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ တပါးမက များစွာစီရင်အပ်သော။ ပါဒုကံ၊ကို။ မဏ္ဍနာနုယောဂံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း၌ ယှဉ်သောလုံ့လကို။ အနုယုတ္တာ၊

ကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တိဏပါဒုကံ၊ မြက်ခြေနင်းကို။
ကရောန္တိပိ၊မိမိတို့လည်းပြုကုန်၏။ကာရာပေန္တိပိ၊သူ့ကိုလည်းပြုစေ
ကုန်၏။ မုဉ္စပါဒုကံ၊ ဖြူဆံမြက်ခြေနင်းကို။ ပဗ္ဗဇပါဒုကံ၊ ပြိတ်မြက်
ခြေနင်းကို။ပ။ဟိန္တာလပါဒုကံ၊သင်းပေါင်းရွက်ဖြင့်ပြုသောခြေနင်း
ကို။ (ခနွန်းလည်းပေး)။ပ။ကမလပါဒုကံ၊ ကမလမည်သောမြက်
ဖြင့်ပြုသော ခြေနင်းကို ။ပ။ ကမ္ဗလပါဒုကံ၊ ကမ္ဗလာခြေနင်းကို။ပ။
ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆံ၊ အဋ္ဌကထာ
သင်ခြင်းသည်သည်းကောင်း။ အဓိသီလံ၊ မြတ်သော သီလသည်
လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တံ၊ အလွန်မြတ်သော သမာဓိ စိတ်သည်
လည်းကောင်း။ အဓိပညံ၊ အလွန်မြတ်သော ပညာသည်လည်း
ကောင်း။ ရိဉ္စန္တိ၊ ဆိတ်ကုန်၏။ပ။ဖလိကမယာ၊ ဖလ်ဖြင့် ပြီးကုန်
သော။ ပါဒုကာ၊ တို့ကို။ နခါရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ကံသမယာ၊ ကြေး
ဖြူဖြင့် ပြီးကုန်သော။ပ။ကာစမယာ၊ စဉ့်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ပ။တိပု
မယာ၊သလွဲစမည်းဖြင့် ပြီးကုန်သော။ပ။သီသမယာ၊သလွဲမည်းဖြင့်
ပြီးကုန်သော။ပ။တမ္ဗလောဟမယာ၊ ကြေးနီဖြင့် ပြီးကုန်သော။
ပါဒုကာ၊တို့ကို။ နခါရေတဗ္ဗာ၊ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သင်္ကမနိယာ
ပြောင်းအပ်ကုန်သော။ ကာစိပါဒုကာ၊ တစုံတခုသော ခြေနင်း
တို့ကို။ နစခါရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ခါရေယျ၊ အံ့။
တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋဿ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓုဝဋ္ဌာနိယာ၊အမြဲ
တည်ရာရှိကုန်သော။ အသင်္ကမနိယာယော၊ မပြောင်းမရွှေ့အပ်
ကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ပါဒုကာယော၊ ခြေနင်းတို့ကို။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝစ္စပါဒုကံ၊ ရေအိမ်သွားရာ ခြေနင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ပဿာဝပါဒုကံ၊ ကျင်ငယ်သွားရာ ခြေနင်းကိုလည်း
ကောင်း။ အာစမနပါဒုကံ၊ သန့်သက်ရေဆောင်ရာ ခြေနင်းကို
လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၅၂။ ။ပ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အစိရ
ဝတိယာနဒိယာ၊ အစိရဝတီမြစ်၌။ တရန္တာနံ၊ ကူးကုန်သော။

ဂါဝိနံ၊ နွားမတို့၏။ ဝိသာဏေသုပိ၊ ဦးချိုတို့၌ လည်းကောင်း။ (တို့ကို ဟုလည်းပေး)။ ဂဏှန္တိ၊ ကိုင်ကုန်၏။ပ။ဆေပွေပိ၊ မြီးတူး၌လည်း။ပ။ဝိဋ္ဌိမ္ဗိ၊ ကျောက်ကုန်း၌လည်း။ အဘိရူဟန္တိ၊ စီးကုန်၏။ ရတ္တစိတ္တာ၊တပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။အင်္ဂဇာတံပိ၊ကိုလည်း။ ဆုပန္တိ၊ မိမိတို့၏ အင်္ဂါဇာတ်တို့ဖြင့် ထိစေကုန်၏။ ဝစ္ဆတရိမ္ပိ၊နွားငယ်ကိုလည်း။ ဩဂါဟေတွာ၊ မွန်း၍။ (နစ်၍ ဟုလည်းပေး)။ မာရေန္တိ၊သေစေကုန်၏။ပ။ယထာဓမ္မော၊ပါဠိအလျောက်။ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပါစိတ် ဟူလိုသတည်း)။ ဇုဏ္ဍိယုဏ္ဍေန၊ နွားမကသော။ ပုရိသန္တရေန၊ယောကျ်ားနှင်သော။ ယာနေနပိ၊ဖြင့်လည်း။ ယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရိသယုဏ္ဍေန၊ အဖိုကသော။ ဇုဏ္ဍန္တရေန၊ မိန်းမနှင်သော။ ယာနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဂင်္ဂါမဟိယာယထာ၊ ဂင်္ဂါသဘင် မဟိသဘင်ကဲ့သို့တကား ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ နယာယိတဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်။ပ။

၂၅၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာနံ၊ ကို။ နာဘိရူဟိ၊ မစီး။ပ။ ဇုတ္တိယုတ္တံ၊အမ က,သော ယာဉ်သည်လည်း။ကပ္ပတိနုခေါ၊လော။ ပုရိသယုတ္တံ၊ အဖို က,သော ယာဉ်သည်လည်း။ ကပ္ပတိနုခေါ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ပုရိသယုတ္တံ၊ အဖို က,သော ယာဉ်ကို လည်းကောင်း။ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ၊ လက်ဖြင့် ငင်သော ယာဉ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [အဖို က,သော ယာဉ်ကား ယောကျ်ား နှင်သည်ဖြစ်စေ မိန်းမနှင်သည်ဖြစ်စေ အပ်သည်ချည်း။ လက်ငင်သော ယာဉ်လည်း ယောကျ်ားငင်သည်ဖြစ်စေ မိန်းမငင်သည်ဖြစ်စေ အပ်သည်ချည်း) ။ပ။အညတရဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊အား။ယာနုဃာတေန၊လှုံည်း တောက်သဖြင့်။ ဗာဠှတရံ၊သည်းစွာ။အဖါသု၊ကိုယ်မချမ်းသာခြင်း သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။သိဝိကံ၊ ထမ်းစင်ကို လည်းကောင်း။ ပါဋင်္ကိ၊ သံလျင်းကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၅၄။ တေနခေါပနသမယေန၊ဌ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊ပမာဏထက်မြင့်သော အိပ်ရာနေရာ မြတ်သော အိပ်ရာနေရာ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇေယျထိဒံ။ ဣဒံဇာမာနိ၊ ဤအခင်းတို့သည်။ သေယျထာကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ အာသန္ဒိံ၊ ပမာဏထက်လွန်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်လည်းကောင်။ ပလ္လင်္ကံ၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ် ရှိသော ပလ္လင်လည်းကောင်း။ ဂေါနကံ၊ လက်လေးသစ်ထက် အမွေး ရှည်သော နက်မည်းသော ကော်ဇော်ကြီး လည်းကောင်း။ (သာရတ္ထ ဒီပနီ နှင့် အညီ ပေး)။ စိတ္တကံ၊ အထူး ထူးသော အဆင်းရှိသော သားမွေးတို့ဖြင့် ရက်အပ်သော ဆန်းကြယ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ (ဝိမတိ–ဝိနောဒနီ)။ ပဋိကံ၊သားခမွေးဖြင့် ယက်အပ်သောဖြူသောအခင်း လည်းကောင်း။ ပဋလိကံ၊တခဲနက် ပန်းပွင့်ရှိသော သားမွေးဖြင့်ယက်အပ်သော နီသောအခင်းလည်း ကောင်း။တုလိကံ၊ လဲဖြင့်ပြည့်သော ဘုံလျှိအခင်းလည်းကောင်း။ ဝိကတိကံ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်,ကျားရုပ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒလောမိံ၊ တဘက်အစွန်းမှ တက်သောအဆာရှိသောသားမွေးဖြင့် ယက်အပ် သောအခင်းလည်းကောင်း။ [ဥဒ္ဒလောမိ၌ ဒမှာ ဒန္တဇတတိယက္ခ ရာ သဒ္ဒိသဒ္ဒွေဘော်။ အဘိဓာန်ဋီကာ]။ ဧကန္တလောမိံ၊နှစ်ဘက် အစွန်းမှ တက်သောအဆာရှိသော သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ကဋ္ဋိဿံ၊ ပိုးချည်တို့၏ အကြား အကြား၌ ရွှေချည်သွင်း၍ ယက်အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ကောသေယျံ၊ရတနာရွှေချည်ဖြင့် ချုပ်အပ်သော ပိုးချည်ဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ကုဇ္ဇကံ၊ တကျိပ် ခြောက်ယောက်သော ကချေသည် မိန်းမတို့ရပ်၍ ကလောက်သော သားမွေးဖြင့် ယက် အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထတ္ထရဏံ၊ဆင်ကုန်းနှီးလည်း ကောင်း။အဿတ္ထရဏံ၊ မြင်းကုန်းနှီးလည်းကောင်း။ ရထတ္ထရဏံ၊ ရထားခင်းနှီးလည်းကောင်း။ အဇိနပ္ပဝေဏိံ၊ ညောင်စောင်းနှင့်

အမျှ သစ်နက်ရေကိုနှစ်ထပ် သုံးထပ်ထပ်၍ချုပ်သောခင်းနှီး လည်းကောင်း။ ကဒလိမိဂပ္ပဝရပ္ပစ္စတ္ထရဏံ၊ ဝံပိုင့်ရေဖြင့် ပြုအပ်သောမြတ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ သဥတ္တရစ္ဆဒံ၊ အထက်မိတာန်နှိနှင့်တကွ"၊ ဥဘတော လောဟိတကူပဓာနံ၊ ခြေရင်း ခေါင်းရင်းနှစ်ဘက်၌ နီသောအုံးရှိသော အိပ်ရာနေရာလည်းကောင်း။ ဇုတိဇူမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တာနိ၊ ထိုအခင်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၅၅။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်ကုန်၏ဟူ၍။ မဟာစမ္မာနိ၊ ကြီးစွာသောအရေတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သီဟစမ္မံ၊ ခြင်္သေ့ရေကိုလည်းကောင်း။ ဗျဂ္ဃစမ္မံ၊ ကျားရေကိုလည်းကောင်း။ ဒီပိစမ္မံ၊ သစ်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိမဟာစမ္မာနိ၊ တို့ကို။ပ။ဆိန္နာနိ၊ ဖြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အန္တောပိမဉ္စေ၊ ညောင်စောင်း၏ အတွင်း၌ လည်း။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်သွားခြင်းကို။အာဟိဏ္ဍန္တာ၊လည်ကုန်သော။မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဿိတွာ၊ ၍။ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ–အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဂေါစမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။အညတရောကော၊ တယောက်သော။ ပါပဘိက္ခု၊ မကောင်းသော ရဟန်းသည်။ အညတရဿ၊ သော။ ပါပုပါသကဿ၊ မကောင်းသောဒါယကာ၏။ ကုလူပကော၊ အိမ်သို့ကပ်သောဆရာသည်။ ဟောတိ၊၏ ။ပ။ တဿပါပုပါသကဿ၊၏။ ဝစ္ဆကော၊ နို့စို့နွားငယ်သည်။ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ တရုဏကော၊ ငယ်နုစွာ၏။ပ။ ဒိဝိစ္ဆာပေါသေယျထာပိ၊ သစ်ငယ်ကဲ့သို့။ စိတြော၊ ပြောက်ကျားသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သတ္တန္တံ၊ တစိမ်းစိမ်း။ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ရှု၏။ပ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယျော၊ သခင်သည်။ ဇူမံဝစ္ဆကံ၊ ဤနွားငယ်

ကို။ သက္ကစ္စံဥပနိဋ္ဌာယတိ၊ တစိမ်းစိမ်းရှုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ဒါယကာ၊မေ၊အား။ (သည် ဟုလည်းပေး)။ ဣမဿ ဝစ္ဆကဿ၊ ၏။စမ္မေန၊ဖြင့်။ (ကို ဟုလည်းပေး)။အတ္ထော။ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ပ။ စမ္မံ၊ကို။ ဝိရုနိတွာ၊ ဖျက်၍။ပ။ ပါဒါသိ၊ ပေး၏။ပ။ ဝစ္ဆဂိဒ္ဓိနီ၊ သားကိုခင်သော။ (သားကို တပ်သော ဟုလည်းပေး)။ သာဂါဝီ၊ ထိုနွားမသည်။ပ။ အနုဂါမိ၊ လိုက်လေ၏။ပ။ အာဝုသော၊ အရှင်။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယံဂါဝီ၊ သည်။ တေ၊သင်၏။ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော၊မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ လိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ မေ၊၏။ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိ တော၊မှ။ အယံဂါဝီ၊ သည်။ အနုဗန္ဓာ၊ သည်ကို။ နဇာနာမိ၊မသိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ တဿပါပ ဘိက္ခုနော၊၏။ သံဃာဋိ၊ သည်။ လောဟိတေန၊ ဖြင့်။ မက္ခိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂါဝီစမ္မံ၊ကို။ နဓာရေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိဉ္စိစမ္မံ၊ ကို။ နစဓာရေတဗ္ဗံ၊အပ်။ပ။

၂၅၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ မဉ္စမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပီဌမ္ပိ၊ကိုလည်းကောင်း။ စမ္မောနဒ္ဓါနိ၊အရေဖြင့် မွမ်းကုန်သည်။ စမ္မဝိနဒ္ဓါနိ၊အရေဖြင့် ကြက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။နာဘိနိသီဒန္တိ၊မထိုင်ကုန်။ပ။ဂိဟိဝိကဋံ၊ လူတို့၏ ဥစ္စာ ကို။ အဘိနိသီဒိတုံ၊ ထိုင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၏။အဘိနိပဇ္ဇိ တုံ၊ အိပ်စိမ့်သောငှါ။ နတွေဝအနုဇာနာမိ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မမူ။ပ။ ဝိဟာရာ၊တို့ကို။ စမ္မဝဒ္ဓေဟိ၊ သားရေကြိုးတို့ဖြင့်။ ဩဂုမ္ဗိယန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ (ကျောင်းနံရံကိုပတ်၍ ချည်သည်ကိုယူ)။ပ။ဗန္ဓနမတ္တံ၊ နံရံကိုပတ်၍ ဖွဲ့ကာမျှကို။ အဘိနိသီဒိတုံ၊ မှီ၍နေစိမ့်သောငှါ။ အနု ဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်စီးကုန်လျက်။ ဂါမံ၊သို့။ ပဝိသန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဥပါဟနေန၊လျက်။ ဂါမော၊

သို့။ နပဝိသိတဗ္ဗော၊အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ပဝိသေယျ၊ဝြာ့းအံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ–အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂိလာနေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သဥပါဟနေဘ၊ လျက်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ [ဤအရာ၌ ဘိနပ်နှင့်ကင်း၍ မချမ်းသာသော သူကို ဂိလာန ယူအပ်၏]။

၂၅၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ မဟာကစ္စာယနော၊သည်။ အဝန္တီသု၊အဝန္တိတိုင်းတို့၌။ (အဝန္တိ၌ နိ့မှာ ပဋ္ဌမကွဲရာ။ အဘိဓာန်ဋီကာ)။ ကုရရဃရေ၊ ကုရရဃရ အမည်ရှိသောပြည်၌။ ပပတကေပဗ္ဗတေ၊ ပပတ အမည်ရှိသော တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ကုဋိကဏ္ဏော၊ ကုဋ္ဋေထိုက်သော နားတန်းဆာကို ဆင်ထသော။ သောဏော၊ သောဏ အမည် ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ပ။ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျေန– မဟာကစ္စာယနေန၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်သည်။ ယထာ ယထာ–ယေနယေနပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသိတံ၊ ၏။ တထာတထာ–တေနတေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဂါရံ–အဂါရမဇ္ဈေ၊ ၌။ [အဂါရံ၌ အ,မှာ ဒီဃ,ရဿ နှစ်ချက်သင့်။ သဒ္ဒနီတိစတုပဒ]။ အဇ္ဈာဝသတာ– အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ နေသောငါသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့် သော။ပ။သင်္ခလိခိတံ၊ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတုံ၊ ငှါ။ နသုကရံ၊ မပြုလွယ်။ပ။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ သောဏ၊သောဏ။ ယာဝဇီဝံ၊ဆုံး။ ဧကသေယျံ၊တယောက်တည်း အိပ်ခြင်းရှိသော။ ဧကဘတ္တံ၊ တထပ်ထည်းစားခြင်းရှိသော။ ဗြဟ္မ စရိယံ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲစွာ၏။ သောဏ၊ သောဏ။ တဋ္ဌေဝ၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌လျှင်။ အဂါရိကဘူတော၊ လူ ဖြစ်လျက်။ တွံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးမတော်ကို။ ဣဃ်အနုယုဉ္ဇ၊ ယှဉ်လော့။ (လုံ့လပြုလော့ ဟုလည်းပေး)။ ကာလ

ယုတ္တံ၊ ဥပုသ်နေ့ စသော ကာလ၌ ယှဉ်သော။ ကေသေယျံ၊သော။
ကောဘတ္တံ၊ သော။ ဖြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဇာဿအနု
ယုဉ္ဇ၊ လော့။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊၌။
ကုဍ္ဍိကဏ္ဍသ၊ ကုဍ္ဍေထိုက်သော နားတန်းဆာကို ဆင်ထသော။
သောဏာသ ဥပါသကဿ၊သောဏအမည်ရှိသော ဒါယကာ၏။
ယောပဗ္ဗဇ္ဇာဘိသင်္ခါရော၊ အကြွင် ရဟန်းပြုပြင်အံ့ဟု ပြုခြင်းသည်။
(အားထုတ်ခြင်းသည် ဟုလည်းပေး)။ အဟောသိ၊ ၏။ သော
ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း၏။ပ။တိဏ္ဏံဝဿာနံ၊
မိုဿးသုံးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ သဖြင့်။ ကိစ္ဆေနကသိရေန၊ ဆင်းရဲ
ငြိုငြင်သဖြင့်။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ဒသဝဂ္ဂံ၊တကျိပ်
အစုရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ ၍။ပ။ဥပသမ္ပါ
ဒေသိ၊ ၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဝဿံဝုတ္ထဿ၊ ဝါကျွတ်
ပြီးသော။ ရဟောဂတဿ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်လေ၍။ ပဋိ
သလ္လီနဿ၊ တယောက်အထည်းတည်း ကိန်းထသော။ အာယသ္မ
တော၊ သော။ သောဏဿ၊ ၏။ စေတသော-စိတ္တဿ၊ ၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ မေမယာ၊သည်။ သော
ဘဂဝါ၊ ကို။ ဧဒိသောစ ဧဒိသောစာတိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော
ရူပကာယကျေးဇူး, ဤသို့သဘောရှိသော ဓမ္မကာယကျေးဇူးတို့ဖြင့်
ပြည့်စုံတော်မူ၏ဟု။ သုတောယေဝ၊ ကြားသည် သာတည်း။
သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်။ မယာ၊ငါသည်။ နေဝဒိဋ္ဌော၊မမြင်
စဘူး။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ အနုဇာနေယျ၊
ခွင့်ပြုငြားမူကား။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာဖြစ်တသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ခပ်သိမ်းသော ဉေ္ယျဓံတရားတို့ကို အပြားအားဖြင့် ကောင်းစွာ
အလိုလိုသိပြီးထသော။ တံဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ဂစ္ဆေယျံ၊
ငါသွားအံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ပ။
သောဏ၊ သောဏ။ သာဓု-သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။
သောဏ၊ သောဏ။ တွံ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
သော။ တံဘဂဝန္တ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။

သောဏ၊ သောဏ။ တွံ၊ သည်။ ဒဿနီယံ၊ သော။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသော။ သန္တိန္ဒြိယံ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေလည်း ရှိထသော။ သမန္တမာနသံ၊ ငြိမ်သက်သော နှလုံးတော်လည်း ရှိထသော။ ဥတ္တမဒမထသမထပတ္တံ၊ မြတ်သောပညာ မြတ်သော တည်ကြည်ခြင်းသို့လည်း ရောက်ပြီးထသော။ ဒန္တံ၊ယဉ်ကျေးသော နှလုံးတော်လည်း ရှိထသော။ ဂုတ္တံ၊ စောင့်သော သံဝရသီတင်း လည်း ရှိထသော။ ယတိန္ဒြိယံ၊ အားထုတ်သော ဝီရိယိန္ဒြေလည်း ရှိထသော။ နာဂံ အာဂုဝိရဟိတံ၊မကောင်းမှုလည်းကင်းထသော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဒက္ခိသသိ၊ ဖူးမြင်ရ လတ္တံ့။ သောဏ၊ သောဏ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့သွားပြီး၍ကား။ တွံ၊ သည်။ မမ၊၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ဝန္ဒ-ဝန္ဒာဟိ၊ရှိခိုးလေလော့။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေ၊တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိတိ၊ ရှိခိုး၏ဟု။ တွံ၊သည်။ ဝဒ၊ ရှိခိုးလေလော့။ ဝေဒ္ဓ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ ကြားလျှောက်ခဲ့လော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒက္ခိဏာ ပထော၊ဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၏တောင်ဘက်ဖြစ်သော။ အဝန္တိ၊အဝန္တိတိုင်း သည်။ အပ္ပဘိက္ခုကော၊ နည်းသောရဟန်းရှိ၏။ မေ၊ သည်။ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထံ၊ ရအပ်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။အဝန္တိဒက္ခိဏာ ပထေ၊ အဝန္တိမည်သောဂင်္ဂါမြစ်၏တောင်ဘက်၌။ အပ္ပတရေန- ဂဏေန၊ နည်းသောဂိုဏ်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ဥပသမ္ပဒကံကို။ အပ္ပေ ဝနာမ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါငြားအံ့လည်းမသိ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဝန္တိ၊ အဝန္တိမည်သော။ ဒက္ခိဏာပထော၊သည်။ ကဏှုတ္တရာ၊မည်းသောမြေဖြင့်တက်သော။ ဘူမိ၊မြေသည်။ ခရာ၊ ကြမ်း၏။ ဂေါကဏ္ဋကဟတာ၊ နွားတို့၏ နင်းသောခွါဖြင့် တက် လတ်သော ဆူးနှင့်တူသောမြေတို့ဖြင့် ခတ်လတ်ကုန်၏။ (ထိပါး ကုန်၏ သော်လည်းပေး)။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊ ၌။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနံ၊ အထပ်ထပ်သောဘိနပ်ကို။ အပ္ပေဝနာမအနု

ဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပြားအံ့လည်းမသိ။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အဝန္တိ
ဒက္ခိဏာပထေ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နဟာနဂရုကာ၊ ရေချိုး
ခြင်း၌ အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ ဥဒကသုဒ္ဓိကာ၊ ရေဖြင့်စင်ခြင်း
ရှိကုန်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၌။ ဓုဝနဟာနံ၊
မပြတ်ရေချိုးပါရအံ့သည်ကို။ အပ္ပေဝနာမအနုဇာနေယျ၊ လည်း
မသိ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၌။ ဧဠကစမ္မံ၊
ဆိတ်ကုလား အရေကို လည်းကောင်း။ (သိုးရေသော်လည်းပေး)။
အဇစမ္မံ၊ ဆိတ်မြန်မာရေကိုလည်းကောင်း။ မိဂစမ္မံ၊ သားရေကို
လည်းကောင်း။ စမ္မာနိ၊တို့ကို။ အတ္ထရဏာနိ၊ ခင်းကုန်၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။သေယျထာပိ၊ကား။ မဇ္ဈိမေသုဇနပဒေသု၊မဇ္ဈိမတိုင်း
ဇနပုဒ်တို့၌။ဧရဂူ၊ပြိန်းဖြင့်ယက်သောသပေါ့တို့ကို လည်းကောင်း။
မောရဂူ၊ မြက်ဖြင့်ယက်သောသပေါ့တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဇာရူ၊
သင်ဖြင့်ယက်သောသပေါ့တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇန္တူ၊ ပိတ်တည်
မြက်ဖြင့် ယက်သောသပေါ့တို့ကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထရန္တိယထာ၊
ခင်းကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ဧဝံတထာ၊ လည်းကောင်း။ပ။ စမ္မာနိ၊
တို့ကို။ အတ္ထရဏာနိ၊ ခင်းကုန်၏။ (ဧရဂု မြက်သည် အရွက်ကြီး
သောကြောင့် ကြမ်း၏။ မောရဂုမြက်သည် နီသော ခေါင်းရှိ၏။
နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအတွေ့ရှိ၏။ ဇန္တုမြက်သည် မြအဆင်းနှင့်တူ၏။
အဋ္ဌကထာ)။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊အဝန္တိ
မည်သောဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌။ (ဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၏ တောင်ဘက်၌
ဟုလည်းပေး) ဧဠကစမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ စမ္မာနိအတ္ထရဏာ
နိ၊သားရေအခင်းတို့ကို။ အပ္ပေဝနာမ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုတော်
မူပြားအံ့လည်းမသိ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧတ္ထ၊ ဤအဝန္တိတိုင်း၌။
မနုဿာ၊တို့သည်။ နိဿီမဂတာနံ၊ သိမ်ပသို့သွားလေကုန်သော။
ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ စီဝရံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။
ဣတ္ထန္နာမဿ၊ဤအမည်ရှိသောသခင်အား။ဒေမာတိ၊လှူကုန်၏ဟု။
ဒေန္တိ၊လှူကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်ရဟန်းတို့သည်။
အာဂန္တွာ၊လာ၍။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣတ္ထန္နာမေဟိ၊ ကုန်သော။

မနုဿေဟိ၊တို့သည်။ စီဝရံ၊ကို။ တေ၊ သင်အား။ ဒိန္နန္တိ၊ လှူလာ
ကုန်၏ဟု။ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
နော-အမှာကံ၊ တို့အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊သည်။ မာအဟောသီတိ၊
မဖြစ်စေလင့်ဟု။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ဘဂဝါ၊သည်။ စီဝရေ၊၌။
ပရိယာယံ၊ အပ်သောအကြွက်ပရိယာယ်ကို။ အပ္ပဝနာမအာစိက္ခေ
ယျ၊ ကြားတော်မူငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်
ကြားလော့။ ဣတိ၊သို့။ပရိဒဿိ၊ မှာလိုက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဧဝံသာဓုတိ၊ကောင်းပြီဟု ။ပ။ ပက္ကမိ၊သွားလေ၏။ပ။ ယသ္မိံဝိဟာ
ရေ၊အကြင်ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တသ္မိံ
ဝိဟာရေ၌။ပ။သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေသိ၊ခင်း၏။

၂၅၈။ ။ပ။အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သေဏံ၊ကို။ အဇ္ဈေသိ-အာ
ဏာပေသိ၊တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဘာသိတုံ၊ ရွတ်
ခြင်းငှါ။ ဓမ္မော၊သည်။ တံတုယှံ၊ သင်၏ ဉာဏ်ကို။ ပဋိဘာတု၊
ထင်စေလော့။ (ကြားတိုင်းသင်တိုင်းကိုဟောလေဟူလိုသတတ်)။
ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသာဓုတိ၊ကောင်းပြီဟု။ (ဧဝံသဒ္ဒါကား
ဤ၌ သမ္ပဋိစ္ဆနအနက်၌ ဖြစ်သတည်း)။ အာယသ္မာသောဏော၊
သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊၍။သဗ္ဗာနေဝ၊
အလုံးစုံကုန်သော။ အဋ္ဌကဝဂ္ဂိကာနိ၊ ရှစ်ပါးသောဝဂ်ရှိကုန်သော
ကာမသုတ် အစရှိသည် တို့ကို။ သရေန၊ ထင်သောအသံဖြင့်။
အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ပ။ သရဘညမာနပရိယောသာနေ၊ ရွတ်သော
အဆုံး၌။ အဗ္ဘာနုမောဒိ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း။သာဓု-သာဓု၊ကောင်း၏ ကောင်း၏။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တေ၊
သင်သည်။ အဋ္ဌကဝဂ္ဂိကာနိ၊ ရှစ်ပါးသောဝဂ်ရှိသောကာမသုတ်
အစရှိသည်တို့ကို။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ သုဂဟိတာနိ၊ ကောင်းစွာ
သင်အပ်ကုန်၏။ သုမနသိကတာနိ၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းအပ်
ကုန်၏။ သုပဓာရိတာနိ၊ ကောင်းစွာဆောင်အပ်ကုန်၏။ ကလျာ
ဏိယာ၊ ဌာန်ကရိုဏ်းစသည် ပြည့်စုံသဖြင့် ကောင်းထသော။

ဝါစာယပိ၊စကားအသံနှင့်လည်း။သမ္ပန္နာဂတော၊၏။ဝိဿဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်းသော။ (လွတ်လွတ်ရွတ်ခြင်းရှိသော သော်လည်းပေး)။ အနေလ ဂလာယ၊အပြစ်လည်းမရှိလိမ့်လည်းခြင်းလည်းမရှိသော။ အတ္ထဿ၊ကို။ ဝိညာပနိယာ၊သိစေတတ်သော။ ဝါစာယပိ၊လည်း။ သမ္ပန္နာဂတော၊၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တွံ၊သင်ကား။ ကတိဝဿော သိ၊အဘယ်မျှဝါရှိပြီနည်း။ ဣတိ၊သို့။ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ ဧကဝဿော၊ တဝါရှိပြီ။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တွံ၊ သင်ကား။ ကိဿပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံစိရံ၊ဤသို့မြင့်ရှည်စွာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုသ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ [အမိပ္ပါယ်ကား အသက်နှင့်ဝါ မတန် ဟူလိုသတည်း။ ထိုရောအခါ အရှင်သောဏ အသက် လေးဆယ်လေးနှစ်ခွဲရှိသဘတ်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ]။ ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရား။မေ-မယာ၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ကို။ စိရံ ဒိဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်သော မြင်ခြင်းရှိ၏။ အပိစ၊ ထိုသို့ကြာမြင့်၏ရှင့်။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေသော သူတို့ သည်။ သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်းကုန်၏။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသော ပြုဘွယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ- တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ ကြီးမှ ရဟန်း ပြုသတည်း။ပ။

လောကေ၊ လူ၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ဒိသွာ၊၍။ နိရုပဓိ၊ဥပဓိ ကင်းသော။ ဓမ္မံ၊နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဉတွာ၊၍။ (ကြောင့် ဟုလည်း ပေး)။ အရိယော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောသူသည်။ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌။ နရမတိ၊ မမွေ့လျော်။ သုစိ၊ စင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ သာသနေ၊၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနံ၊ နှစ်လိုသောဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊မြွက်တော်မူ၏။

အထ၊၌။ အာယသ္မာသောဏော၊သည်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသောဘုရားမြတ်သည်။ မံ၊ကို။ ပဋိသမ္မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက် တော်မူ၏။ အယံကာလော၊ ဤယခုအခါကား။ မေ-မမ၊ အား၊

(၏လည်းပေး)။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ယံသာသနံ၊ အကြင်
သတင်းစကားကို။ပရိဒဿိ၊မှာလိုက်၏။တံသာသနံ၊ကို။ဝစနာယ၊
ကြားလျှောက်ခြင်း၏။ကာလော၊သည်။ အယဘာဝေယျ၊၏။ဣတိ၊
ဤသို့။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ တံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။
(ဤမှ အထက်ကား ရှေးအတူ)။ပ။

၂၅၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဗ္ဗပစ္စန္တိမေသု၊ကုန်သော။ဇနပဒေသု၊
ဇနပုဒ်တို့၌။ဝိနယဓရပဉ္စမေန၊ဝိနည်းဓိုရ်လျှင်ငါးယောက်မြောက်ရှိ
သော။ဂဏေန၊ဂိုဏ်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းခံစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာ
နာမိ၊၏။တတြတသ္မိံ ဝစနေ၊၌။ပစ္စန္တိမာဇနပဒါ၊ပစ္စန္တရစ် ဇနပုဒ်
တို့ကား။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊၌။ ဂဇင်္ဂလံနာမ၊ ဂဇင်္ဂလအမည်
ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံးရွာသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဿနိဂမဿ၊၏။
ပရေန၊ ပြင်ပမှ။ မဟာသာလာ၊အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊၏။
တတော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးမှ။ပရာ၊ ပြင်ကား။ ပစ္စန္တိမာဇနပဒါ၊
ပစ္စန္တရစ်ဇနပုဒ်တို့တည်း။ ဩရတော၊ အတွင်းကား။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမ
တိုင်းတည်း။ ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယဒိသာယ၊၌။ သလ္လဝတီနာမ၊
သော။ နဒီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသလ္လဝတီမြစ်မှ။
ပရာ၊ ကား။ ပစ္စန္တိမာဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ကား။
မဇ္ဈေ၊တည်း။ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊၌။သေတ ကဏ္ဏိကံနာမ၊သော။
နိဂမော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တတော၊ ထိုနိဂုံးမှ။ ပရာ၊ကား။ ပစ္စန္တိ
မာဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ကား။ မဇ္ဈေ၊တည်း။ ပစ္ဆိမာယ
ဒိသာယ၊၌။ထူနံနာမ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂါမော၊သည်။အတ္ထိ၊၏။
တတော၊ ထိုထူန မည်သောပုဏ္ဏားရွာမှ။ ပရာ၊ကား။ ပစ္စန္တိမာ
ဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ကား။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။ ဥတ္တရာယ
ဒိသာယ၊၌။ ဥသီရဒ္ဓဇောနာမ၊ သော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။အတ္ထိ၊၏။
တတော၊ ထိုဥသီရဒ္ဓဇမည်သော တောင်မှ။ ပရာ၊ကား။ ပစ္စန္တိမာ
ဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ ကား။ မဇ္ဈေ၊တည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဣမေပနသာသနေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ နိဿိမဂတာနံ၊
ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဣမံစီဝရံ၊ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊ အား။

ဒေမာတိ၊ဟူ၍။ စီဝရံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယာဝ၊ လောက်။ ဟတ္ထံ၊ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဂဏနူပဂံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော အရေအတွက်သို့ ရောက်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ သာဒိတုံ၊ ဒါယကာတို့ လှူသောသင်္ကန်းကို သာယာစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ပဉ္စမော၊သော။ စမ္မက္ခန္ဓကော၊သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

ဥဒါန်း

တဿ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ဥဒါန်းကား။ အသီတိသဟဿိဿရော၊ ရှစ်သောင်းသော ရွာတို့ကို အစိုးရသော။ မာဂဓော ရာဇာ၊ မဂဓရာဇ်မင်းသည်။ သောဏော၊ သောဏ သေဌ္ဌေးသားသည်။ အာမဂစ္ဆတူတိ၊တည်းဟု။ ပါဟေသိ၊တမန်လွှတ်၏။ သာဂတော၊ သာဂတထေရ်သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋသ္မိံ၊ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ဗဟုံ၊များစွာ။ ဥတ္တရိံ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ဆယ်ပါးထက်လွန်သော တန်ခိုးကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ။ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းပြုလေ၏။ အာရဒ္ဓ၊ အလွန်အားထုတ်၍။ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ခြေကွဲခဲ့ကုန်၏။ ဝီဏာ-ဝီဏူပမံ၊ စောင်း ဥပမာကို။ ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ထည့်)။ ဧကပလာသိကံ၊ တထပ်သော ဘိနပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (ထည့်)။ နီလပီတာ၊အလုံးစုံညိုသောဆိုးရေဖြင့် တပ်သောဘိနပ် ရွှေသော ဆိုးရည်ဖြင့်တပ်သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။လောဟိတိကာ၊ နီသောဆိုးရည်ဖြင့် တပ်သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဉ္ဇိဋ္ဌာ၊ မောင်းသော ဆိုးရည်ဖြင့် တပ်သော ဘိနပ် တို့ကို လည်းကောင်း။ ကဏှမေဝစ၊ မည်းသောဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသော ဘိနပ်ကိုလည်း ကောင်း။ ။မဟာရင်္ဂမဟာနာမာ၊ ကင်းသန်း ကျောက်ကုန်း အဆင်း ဖက်ရွက်ရော် အဆင်းနှင့်တူသောဆိုးရည်ဖြင့်တပ်သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဒ္ဓိကာစ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော ဆိုးရည်

တို့ဖြင့်တပ်သော အသည်းရှိသော ဘိနပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပ်၊ ပယ်တော်မူ၏။ ခလ္လကာ၊ ဖနောင့်ဖုံးတပ်သော ဘိနပ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုဋပါလိစ၊ပန်းသေး ခြေထုပ်ကဲ့သို့ သလုံးဖုံး ရှိသော ဘိနပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ တူလတိတ္တိရမေဏ္ဍဇာ၊လဲဘုံ သွတ်သော ဘိနပ် ခါတောင်ကဲ့သို့ ပြောက်သော ဘိနပ် ဆိတ် ကုလားဦးချိုကဲ့သို့ အသည်းတပ်သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းမြီးကောက်လက်မကဲ့သို့ အသည်းတပ်သော ဘိနပ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ မောရပိဉ္ဆပရိသိဗ္ဗိတ၊ဥဒေါင်းမြီးရင်းဖြင့်ချုပ်သော ဘိနပ် ဆန်းကြယ်သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သီဟဗျဂ္ဃဒီပိအစ္ဆ၊ ခြင်္သေ့ရေ ကျားရေတို့ဖြင့် အနားပတ်သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဒီပိကာ၊ သစ်ရေဖြင့် အနားပတ်သောဘိနပ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ အဇိနဒ္ဒီ၊ သစ်နက်ရေ ဖျံရေတို့ဖြင့် အနားပတ်သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဇာရိစ၊ ကြောင်ရေဖြင့် အနားပတ် သော ဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာဠလုဝပရိက္ခဋာ၊ရှဉ့်နက်ရေ ရှူးရေတို့ဖြင့် အနားပတ်သောဘိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပ်၊ ပယ်တော်မူ၏။ ။ဖါလိတ၊ခြေကွဲသောရဟာန်း။ ဥပါဟနာ၊ဘိနပ် စီးကုန်လျက်။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိလ၊ ဖဝါး၌ အသားထွက်သော အနာ။ အခေါတာ၊ ခြေမဆေးဘဲ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သို့ တက်ခြင်း။ ခါဏု၊ငြောင့်သစ်ငုတ်ကို။ အက္ကမန္တိ၊နင်းမိလေကုန်၏။ ခဋခဋာ၊ တခုတ်တခုတ်မူကုန်လျက်။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တာလ၊ ထန်းပတ်ခြေနင်း။ ဝေဠု၊ ဝါးပတ်ခြေနင်း။ တိဏပဒ္ဓ၊ မြက် ခြေနင်း။ မုဉ္ဇ၊ ဖြူဆံခြေနင်း။ ပဗ္ဗဇ၊ ပြိန်းမြက်ခြေနင်း။ ဟိန္တာလ၊ သင်းပေါင်း ခြေနင်း။ (ခနန်း ခြေနင်းလည်း ပေး)။ ကမလ၊ တောင်ကြာခြေနင်း။ (ကမလမည်သော မြက်ခြေနင်းသော်လည်း ပေး)။ ကမ္ဗလ၊ ကမ္ဗလာခြေနင်း။ သောဝဏ္ဏ၊ ရွှေခြေနင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ရူပိကာ၊ ငွေခြေနင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ မဏိ၊ ပတ္တမြားခြေနင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဠုရိယာ၊ ကြောင်မြက်ရွဲ ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဖလိကာ၊ဖလ်ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။

ကံသ၊ ကြေးဖြူခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ကာစာစ၊ စဥ့်ခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ တိပု၊ သလွဲစင်ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ သီသဇ္ဇ၊ သလွဲမည်းခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။တမ္ဗကာ၊ကြေးနီခြေနင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ။ဂါဝီ၊ နွားမ တို့ကို။ အဘိရူဟန္တိ၊ စီးကုန်၏။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဘိရူဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂိလာနေ‌ာစ၊ နာသော ရဟန်းကိုလည်း။အနုညာတော၊ခွင့်ပြုတော် မူအပ်၏။ ပုရိသယုတ္တ၊ အဖိုကသောယာဉ်။ သိဝိကာ၊ထမ်းစင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ သယနာနိ၊ မြင့်သော မြတ်သော အိပ်ရာ နေရာ တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟာစမ္မာ၊ ခြသေ့်သစ်ကျားတို့၏ အရေကို လည်းကောင်း။ ဂေါစမ္မေဟိစ-ဂေါစမ္မေ၊ နွားရေတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ပါပကော၊ မကောင်းသော ရဟန်းကို။ ဂရဟိတော၊ ၏။ ။ဂိဟီနံ၊ လူတို့ ဥစ္စာဖြစ်သော သားရေကို။ အဘိနိသီဒိတဗ္ဗံ၊ မှီ၍ နေအပ်၏။ [အိပ်သော်ကား မအပ်ဟူလိုသတည်း)။ ။စမ္မဝဒ္ဓေဟိ၊ သားရေကြိုးတို့ဖြင့်။ဩဂုမ္ဖိယန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ ပဝိသန္တိ၊ ဘိနပ်စီး၍ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကုန်၏။ ဂိလာယနေ‌ာ၊ နာသောရဟန်းအား။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော် မူ၏။ မဟာကစ္စာယနံ၊ကို။ သောဏော၊သောဏသည်။ အဝေါစ၊ ပန်လျှောက်၏။ သရေန၊ ထင်သောအသံဖြင့်။ အဋ္ဌဝဂ္ဂိကံ၊ ဝဂ် ရှစ်ပါးရှိသော ကာမသုတ်ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။ပဉ္စဟိ၊ ငါးယောက်သော ဂိုဏ်းတို့ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းခံစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဂဏံ-ဂဏာပိ၊ အထပ်ထပ်သော ဘိနပ်ကို လည်းကောင်း။ ဓုဝသိနာ။ မပြတ်ရေချိုးခြင်းကို လည်းကောင်း။ စမ္မတ္ထရဏံ၊ သားရေအခင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြု တော်မူ၏။ တာဝပဌမံ၊လက်သို့မရောက်သေး၍။ (မရောက်မီလည်း ပေး)။ ဂဏာနုပဂံ၊ အမိဋ္ဌာန်လောက်သော အရေအတွက်သို့ ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇူမေပဥ္စဝရေ၊ ဤငါးပါးသော ဆုတို့ကို။ သောဏတ္ထေရဿ၊ အား။ နာယကော၊ လူနတ်တို့ကို

နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ပေတတ်သော ဘုရားသည်။ အဒါသိ၊ပေးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည့်လျှင် အပြီးတည်း၊

ဣမမှိစမ္ဗကန္ဒကေ၊ဤခန္ဒက၌။ ဝတ္ထူ၊ ဝတ္ထုတို့ကား။ တေသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့သုံးပါးတို့တည်း။

စမ္ဗကန္ဒကော၊သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

အမှာ ဤ ခန္ဒက၌ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ရေးဦးအံ့။ အလုံးစုံဖြူသော ဘိနပ်သည် အကပ္ပိယဘိနပ်ကို ပညတ်ရာ၌ မပါသောကြောင့် အပ်သည်ဟူ၍ ယူရန်ရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသော်လည်း ခုဒ္ဒသိက္ခာအဋ္ဌကထာ၌ မအပ်ဟူ၍ ပြလျက်ရှိသောကြောင့် အလုံးစုံဖြူသော ဘိနပ်ကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်မှ ကုက္ကုစ္စသံသယကင်းရာသည်။ ဤတွင် စကားတရပ်, မဟာသယနအရာ၌ ပညတ်တော်မူအပ်သော အကပ္ပိယအခင်းတို့တွင်ဂေါနကအခင်းကို စမ္ဗကန္ဒကအဋ္ဌကထာ၌''ဂေါနကာတိ ဒီဃလောမကောမဟာကောဇဝေါ စတုရင်္ဂုလာဓိကိရတဿ လောမာနိ''ဟူ၍ ပြသည်။ ယင်းသို့ ပြသောအရာကို သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာ၌ လက်လေးသစ်ထက်အလွန် အမွေးရှည်သော နက်မည်းသောဂေါနကကော်ဇောကြီးသည်မအပ်။ လက်လေးသစ်အောက်ယုတ်သော ကော်ဇောသည် အပ်၏။ ဤသို့ကပ္ပိယ–အကပ္ပိယနှစ်ဌာနပိုင်းခြား၍ပြသည်။ ဝိမတိဋီကာ၌ကား ထိုကဲ့သို့မပြ။ လက်လေးသစ်ထက် လွန်လျှင် ဂေါနက, လက်လေးသစ်အောက် ယုတ်လျှင် ဥဒ္ဒလောမိ, ဧကန္တလောမိ,ဟု အကပ္ပိယအခင်းအရာမှာသာ ပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြရာ၌ သာရတ္ထဒီပနီဆရာသည် ဝမ်းအပြင် ကျောအပြင်သို့ ထွက်သော အမွေးကိုရည်၍ပြသည်။ဝိမတိဝိနောဒနီဆရာသည် ခြေရင်း ခေါင်းရင်းသို့ ထွက်သောအမွေးကို ရည်၍ပြသည်။ ဤသို့ခွဲ၍ ဋီကာနှစ်ရပ် မဆန့်ကျင်အောင် အဓိပ္ပါယ်ယူရမည်။

သာရတ္ထဒီပနီဝါဒနှင့် အလားတူလာသော အရာကို ပြဦးအံ့၊ စီဝရက္ခန္ဒက အဋ္ဌကထာ၌ ''အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝန္တိ

ဇတ္တေ ပကတိကောဇဝ မေဝ ဝဋ္ဋတိ။ မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝံ နဝဋ္ဋတိ''ဟူ၍လည်းကောင်း, ၎င်းအဖွင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌''မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝန္တိ ဟတ္ထပိဋ္ဌိသု အတ္ထရိတဗ္ဗတာယ မဟာပိဋ္ဌိယန္တိ လဒ္ဓသာမညံ စတုရင်္ဂုလပုပ္ဖံ'' ဟူ၍ လည်းကောင်း လာသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာလက်လေးသစ်အောက် ယုတ်သော ကော်ဇောသည် အပ်၏။ လက်လေးသစ်အပွင့် ရှိသော ကော်ဇောသည် မအပ်ဟု ပြရာ၌ ပုပ္ဖံဟူသော သဒ္ဒါရိပ်ကို ထောက်၍ဝမ်း အပြင်ကျောအပြင်သို့ ထွက်သော အမွေးကို ယူရမည်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၌ စတုရင်္ဂုလာဓိကာနီတိ ဝုတ္တတ္တာ စတုရင်္ဂုလတော ဟေဋ္ဌာဝဋ္ဋတီတိဧဝေ'' ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ''မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝံနာမအတိရေက စတုရင်္ဂုလပုပ္ဖံကိရ''ဟူ၍လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း၌လည်း ''စတုရင်္ဂုလာဓိကလောမောကောဇဝေါ ဂေါနကောတိ ဝုစ္စတိ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝန္တိစီဝရက္ခန္ဓကေ ဝုတ္တတ္တာ စတုရင်္ဂုလလောမကံ ပကတိကောဇဝံ ဝဋ္ဋတိ'' ဟူ၍ လည်းကောင်း လာသည်။ ဤဋီကာနှစ်ရပ်တို့၌လာသောအရာသည်လည်း ယခင်ရှေး၌ ပြအပ်ပြီးသော စကားနှင့်မကွဲမပြား အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ၌ ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏ ကော်ဇော အရာမှာ ဥဒ္ဓလောမိဧကန္တလောမိကော်ဇောကိုပြခဲ့သည်။ ခန္ဓဝဂ္ဂ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ ဂေါနက ကော်ဇောကိုပင် မဟာပိဋ္ဌိ ကော်ဇောဟု ပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြသော အရာများမှာလည်း ဝမ်းအပြင် ကျောအပြင်သို့ထွက်သော အမွေးကိုပင် ယူရမည်၊ အရပ်ရပ်လာသော ကျမ်းဂန်တို့ကိုထောက်၍ ဆိုလိုရင်းမှာ ဝမ်းအပြင် ကျောအပြင်သို့ ထွက်သောအမွေးဖြစ်ခဲ့မူ လက်လေးသစ်ကစ၍ အထက်ကို မအပ်။ လက်လေးသစ်အောက် ယုတ်မူ အပ်၏ဆိုလိုသည်။ ဤသို့အဓိပ္ပါယ် ယူမှ စီဝရက္ခန္ဓက၌ ''အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝံ'' ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ကော်ဇောကိုရှာ၍ ရသည်ဟူလို။ ပြအပ်ပြီးသော အခင်းတို့ကားသန္တတ မဟုတ်။ ဝါယိမ အခင်းတို့တည်း။

⁘ ဝါယိမ ယူသင့်သည်ကို ပြလတ္တံ့သော ယုတ္တိဖြင့် သိရမည်။ စမ္ဗကန္ဒကပါဠိတော်၌ ရှေးဦးစွာ လာသော ခြေဘဝါး၌ အမွေးရောက်သော အရှင်သောဏ ထေရ်သည် ဥဏ္ဏပါဝါရကို လှူခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကြောင့် အကြောင်းနှင့်တူစွာ အကျိုးပေး၍ ခြေဘဝါး၌အမွေးရောက်သည်ဟု စမ္ဗကန္ဒကအဋ္ဌကထာ၌ပြသည်။ ၎င်းအဖွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ ပါဝါရအရမှာ ဝါယိမကိုပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပြသောအရာကို ထောက်၍ ပြအပ်ပြီးသော အခင်းတို့မှာ ဝါယိမ ယူအပ်ကြောင်းကို သိရမည်။ ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌအဋ္ဌကထာ၌ "ပစ္စတ္ထရဏံနာမ ပါဝါရောကောဇဝေါတိဧတ္တကမေဝ" ဟူ၍လည်းကောင်း စီဝရက္ခန္ဒက အဋ္ဌကထာ၌ "ပါဝါရောတိ သလောမကော ကပ္ပါသာဒိ ဘေဒေါ" ဟူ၍ လည်းကောင်း "ကောဇဝန္တိ ဥဏ္ဏမယော ပါဝါရသဒိသော" ဟူ၍ လည်းကောင်း ပြသောကြောင့် ကပ္ပါသပါဝါရ, ကောသေယျပါဝါရ, ကောဇဝ, ဤဝါယိမ သုံးပါးသည် အခင်းအမြိုနှစ်ပါးနှင့်ဆက်ဆံကြောင်းကို သိအပ်၏။ ။ဥဒ္ဒလောမိ ဧကန္တလောမိ အခင်း၌ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာမှာ တဘက်တက်သော အမွေးကိုရှေ နှစ်ဘက်တက်သော အမွေးကို နောက်ထား၍ ဖွင့်၏။ ။သုတ္တန်အဋ္ဌကထာမှာ ထိုကဲ့သို့မဟုတ် ရှေနောက်ပြန်၍ ဖွင့်သည်။ဤမျှသာ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာနှင့် သုတ္တန်အဋ္ဌကထာထူးသည်။ အမွေးအဆာကို ပြသော အရာမှာ သဘောအဓိပ္ပါယ်မထူး။ သဒ္ဒပညတ် အတ္ထပညတ်မျှသာထူးသည်ဟုသတိမူ။ဤတွင်ဂေါနကအခင်း ဥဒ္ဒလောမိအခင်း ဧကန္တလောမိအခင်း သုံးပါးပြီး၏။ ကုဋ္ဋကအခင်းအရမှာ ဥဒ္ဒလောမိ ဧကန္တလောမိအခင်းကိုပင် အဘိဓာန်၌ပြသည်။ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော ကချေသည်တို့ ရပ်၍ ကလောက်ခြင်းကြောင့် ကုဋ္ဋကဟူသော အမည်ထူးကိုရသည်။ ထိုအခင်းမှာ ပမာဏကြီးသည်ကို ပဓာနပြု၍ အကပ္ပိယကိုယူ။ ကုဋ္ဋကအခင်းပြီး၏။စိတ္တကအခင်းမှာ စမ္ဗကန္ဒက အဋ္ဌကထာ၌ "စိတ္တကန္တိ ဝါဠရူပစိတြော ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏော" ဤမျှသာ ပြသည်။ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ "ဝါဠရူပစိတြော ဥဏ္ဏာ

မယတ္တ ရဏောတိ နာနာဝဏ္ဏေဟိ ဥဏ္ဏာမယသုတ္တေဟိ ဘိတ္တိ ဆေဒါဒိ ဝသေန ဝါယိတွာ ကတပစ္စတ္ထရဏော''ဟူ၍ ပြသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော သားမွေးချည်တို့ဖြင့် နံရံဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ယက်၍ ပြုအပ်သော အခင်းတည်း။ ဖြတ်သည်ဟူ၍ ဆိုသော အရာမှာ တမျဉ်းကြိုးခတ်သကဲ့သို့ အကြောင်းအရေးထင်အောင် အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော သားမွေးတို့ဖြင့် တန့်၍တန့်၍ ယက်သည်ကို ယူရမည်။ ဤဋီကာ အလိုအားဖြင့် ဒန္တဇပဉ္စမကွရာနနှင့် ဝါနစိတြော ရှိသင့်သည်။ ''စိတ္တကံ ဝါဠူစိတြော ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏော ဥဏ္ဏာဠေကလောမံ''။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ်။ဤဋီကာ၌လည်း သားမွေးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းကို စိတ္တကဟု ပြသည်။ ယင်းသို့ပြသော အရာမှာ ယခင် ပြအပ် ပြီးသော ဝိမတိဝိနောဒနီနှင့် အဓိပ္ပါယ်တူ။

ဆရာမြတ်တို့ကား ဝါဠူစိတြောပုဒ်၌ ဝါဠူသဒ္ဒါကို သားမြီးဟောကြံ၍ သားမြီးတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းဟု ယူတော်မူ၏။ ''ဝါဠေနကတာဝိဇနီဝါဠူဝိဇနီ'' ဟူ၍ အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ပြသည်ကို ယူတ္တိယူရိပ်ရှိသည်။ ဤတွင် စကားတရပ်။ သီလက္ခန် ဋီကာဟောင်း၌ ''ဝါနစိတြန္တိ ဘိတ္တိစ္ဆေဒါနိ ဝသေန ဝိနနဝိစိတြဲ''ဟူ၍ လာသည်။ သီလက္ခန် ဋီကာသစ်၌ ''ဝါနစိတြန္တိ ဘိတ္တိစ္ဆေဒါဒိ အာကာရေနဝါနေန သံသိဗ္ဗနေန ဝိစိတြဲ''ဟူ၍ လာသည်။ သီလက္ခန်ဋီကာဟောင်း အလိုမှာ ဝိမတိဝိနောဒနီနှင့် အဓိပ္ပါယ်တူယူ။ သီလက္ခန်ဋီကာသစ် အလိုမှာ အကြောင်း အရေး သဏ္ဍာန် ထင်အောင် ချုပ်သော အားဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းကိုယူ။ ဤတွင် စကားတရပ်။ တိကအင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ၌ ''စိတ္တကာနီတိ ရတနစိတြဲ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ''ဟူ၍ လာသည်။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း၌လည်း ''ရတနစိတ္တကံ စိတ္တကံ နဝဠတိ''ဟူ၍ လာသည်။ ဤအဋ္ဌကထာဋီကာတို့ အလိုအားဖြင့် ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်လျှင် စိတ္တကအခင်း ယူရ

မည်။ အဘိဓေန်ဋီကာ၌ ဆန်းကြွယ်သော အရုပ်ရှိသော အခင်းသည် စိတ္တက,ချုပ်သောအားဖြင့် ဆန်းကြွယ်သော အရုပ်ရှိသော အခင်းသည် ဝါနစိတ္တက, ဤသို့ နှစ်ဌာန ဝေဘန်၍ ပြသည်။ အရုပ်ရုပ် ပြအပ်သော စိတ္တက အခင်းသည် ဝိနည်းသဘောမှာ အသာရုပ္ပဖြစ်၍ အကပ္ပိယချည်းယူရမည်။ ဤတွင် စိတ္တကအခင်းပြီး၏။ကြွင်းသော အခင်းတို့မှာ အနက်ကိုမှီ၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုသိလေ။ အကပ္ပိယအခင်းအရာမှာ ကျမ်းဂန်တို့၌ များစွာ ပြခဲ့သည်။ ထိုကျမ်းဂန်တို့ကိုမှီ၍ ဆရာမြတ်တို့အဓိပ္ပါယ်ယူကြသော အရာလည်း များစွာရှိသည်။ ကျမ်းဂန်ပါဠိယုတ္တိသဘောကို နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်၍ သင့်ရာကိုမှတ်။

စမ္မက္ခန္ဓကအလုံးစုံပြီးပြီ၊

ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက

၂၆၀။ ယေန သမယေန၊ ၌။ ဘေသဇ္ဇပည တ္တိ ကာရဏော၊ ဆေးကိုပညတ်ခြင်း အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (အနိယတ်ထည့်)။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ပ။ဝိဟရတိ၊၏။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ သာရဒိကေန၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌ဖြစ်သော။ အာဗာဓေန၊ သည်းခြေအနာဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာနံ၊ တွေ့ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပီတာ၊ သောက်အပ်သော။ ယာဂုပိ၊ ယာဂုသည်လည်း။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊အန်၏။ ဘုတ္တမ္ပိဘုတ္တံ၊ စားအပ်သော ဆွမ်းသည်လည်း။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ အန်သဖြင့်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကိသာ၊ ကြုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္တာ၊ အကြောပြိုင်းရရိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ (တနည်းတုံ) အကြောဟူသော ကွန်ရက်ဖြင့် ခင်းသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိသေ၊ ကြုံကုန်သော။ လူခေ၊ ခေါင်းပါး ကုန်သော။ပ။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္တေ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်တော်မူ၏။ဒိသွာန၊၍။ အာယသ္မန္တံ၊သော။ အာနန္ဒံ၊ကို။

အာမန္တေသိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ကိသာ၊ ကြုံကုန်သနည်း။ပ။ ဓမ္မနိသန္တတဂတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရဒိကေန၊ သော။ အာ-ဗာဓေန၊ဖြင့်၊ဖုဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ။တို့အား။ပ။ဓမ္မနိသန္တတဂတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ အထခေါ၊၌။ပ။ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ ဧတရဟိ၊၌။ သာရဒိကေန၊သော။အာဗာဓေန၊ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာနံ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ပ။ဓမ္မနိသန္တတဂတ္တာ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ကိံ ဘေသဇ္ဇံ၊ အဘယ်ဆေးကို။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ အနုဇာနေယျံနုခေါ၊ ခွင့်ပြုတော်မူရအံ့နည်း။ ယံဘေသဇ္ဇံ၊သည်။ ဘေသဇ္ဇဉ္စေဝ၊ဆေးလည်း။ အဿ၊ ဖြစ်အံ့။ ဘေသဇ္ဇသမ္မတဉ္စ၊ ဆေးဟူ၍ သမုတ်အပ်သည်လည်း။ အဿ၊အံ့။ လောကဿ၊လူ၏။ အာဟာရတ္ထဉ္စ၊ အာဟာရအကျိုးကိုလည်း။ ဖရေယျ-သာဓေယျ၊ ပြီးစေအံ့။ ဩဠာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသော။ အာဟာရောစ၊ သည်လည်း။ နစပညာယေယျ၊ မထင်အံ့။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အနုဇာနေယျံ၊ ခွင့်ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊အား။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ခေါ၊စင်စစ်။ ဣမာနိပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဣဒံဣမာနိ၊ ဤဆေးတို့သည်။ သေယျထာကတမာနိ၊ ဟူမူကား။ သပ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဘေသဇ္ဇာနိစေဝ၊ မည်ကုန်၏။ပ။ယံနူန-ယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဣမာနိပဉ္စ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဘုဉ်းပေးစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနေယျံ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။

၂၆၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တာနိ ပဉ္စဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊

အကပ်ခံ၍။ ကာလေ၊၌။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်၏။ တေသံ
ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ပါကတိကာ၊ပြကတေ့ဘုဉ်းပေးမြဲဖြစ်ကုန်သော။
ယာနိပိတာနိ လူခ ဘောဇနာနိ၊ အကြင်ကြမ်းသော ဘောဇဉ်
တို့ကိုလည်း။ နစ္ဆာဒေန္တိ၊ မကျေစေနိုင်ကုန်။ သေနေသိတာနိ၊
သိမ်မွေ့သောဘောဇဉ်တို့သော်ကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်
ရှိအံ့နည်း။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ သာရဒိကေန၊ တဆောင်းမှန်းလ
အခါ၌ ဖြစ်သော။ တေနေဝ အာဗာဓေန၊ ထိုသည်းခြေအနာဖြင့်
လည်းကောင်း။ဖုဋ္ဌာ၊တွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမိနာစဘတ္တစ္ဆန္ဒကေန၊
ဤအစာမကျေတတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ တဒုဘယေန၊ ဖြင့်။
မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ ကိသာ၊
ကြုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာနိပဉ္စဘေ
သဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ကာလေ၊၌။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊၍။ ဝိကာလေပိ၊ ညဉ့်
အခါ၌လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၂၆၂။ ။ပ။ဝသေဟိ၊ ဆီကြည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊
တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ အစ္ဆဝသံ၊ဝံဆီကို
လည်းကောင်း။မစ္ဆဝသံ၊ ငါးဆီကိုလည်းကောင်း။ သုသုကာဝသံ၊
လမိုင်ဆီကို လည်းကောင်း။ (သုသုမာရဝသံ ဟုလည်း ရှိ၏။ မိ
ကျောင်းဆီကို လည်းကောင်းပေး)။ သူကရဝသံ၊ဝက်ဆီကိုလည်း
ကောင်း။ ဂဒြဘဝသံ၊ မြည်းဆီကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊
ခွင့်ပြု၏။ ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊အကပ်ခံအပ်။ကာလေ၊
နံနက်အခါ၌။နိပက္ကံ၊ ချက်အပ်။ ကာလေ၊၌။ သံသဋ္ဌံ၊ စစ်အပ်။ တေလ
ပရိဘောဂေန၊ ဆီ၏ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ငှါ။အနုဇာ
နာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊၍။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။
ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသော အခါ၌။
နိပက္ကံ၊ ချက်အပ်။ ဝိကာလေ၊၌။ သံသဋ္ဌံ၊ စစ်အပ်။ တံဝသာတေလံ၊
ထိုဆီကြည်ကို။စေပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အကပ်ခံ၍ဘုဉ်းပေးငြားအံ့၊တိဏ္ဏံ၊
သုံးပါးကုန်သော။ ဒုက္ကဋာနံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ-အာ
ပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ [ပဋိဂ္ဂဟိတ ဒုက္ကဋ်, နိပက္ကဒုက္ကဋ်, ပရိ

ဘုဋ္ဌန ဒုက္ကဋ်, ဤသုံးပါး တို့ကို တိဏ္ဏံ ဒုက္ကဋာနံ ဟူသတည်း။ ဤဒုက္ကဋ်သုံးပါးကို ဝိနယဒုက္ကဋ်၌သွင်း]။ပ။ ကာလေ၊ နံနက်၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ့။ ဝိကာလေ၊ ၌။ နိပက္ကံ၊ ချက်အံ့။ ဝိကာလေ၊၌။ သံသဋ္ဌံ၊စစ်အံ့။ တံဝသံ၊ ထိုဆီကြည်ကို။ စေပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ကဋာနံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤ၌ ဝိကာလနိပက္က၊ ဝိကလသံသဋ္ဌ အင်္ဂါနှစ်ပါး)။ပ။ ကာလေ၊ နံနက်၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊အံ့။ ကာလေ၊၌။ နိပက္ကံ၊အံ့။ ဝိကာလေ၊၌။ သံသဋ္ဌံ၊အံ့။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကား ဝိကာလေ သံသဋ္ဌံ ဟူသော အင်္ဂါတပါးသာ)။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ့။ ကာလေ၊၌။ နိပက္ကံ၊အံ့။ ကာလေ၊၌။ သံသဋ္ဌံ၊အံ့။ တံဝသာတေလံ၊ ကို။ စေပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ် မသင့်။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဂိလာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ မူလေဟိ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မူလာနိ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဟလိဒ္ဒိံ၊ နနွင်း။ [ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းကို ဆောင်တတ်သော အမြစ် ဟုလည်းပေး]။ သိင်္ဂိဝေရံ၊ ချင်းစိမ်း။ ဝစံ၊ လင်းနေ။ ဝစတ္တံ၊ ဆိပ်ဖူး။ အတိဝိသံ၊မိဝုတ်။ ကဋုကရောဟိဏိံ၊ ကုလားဆောင်းမေးကား။ ဥသီရံ၊ ပန်းရင်း။ ဘဒ္ဒမုတ္တကံ၊ နွားမြေရင်း။ အညာနိပိ၊ ထိုမှတပါးကုန်လည်း။ မူလာနိ၊ အမြစ် ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဝါပနဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ ခါဒနီယေ၊ ၌။ ခါဒနီယတ္ထံ၊ ခဲဘွယ်အကျိုးကို။ နေဝဖရန္တိ-နသာဓေန္တိ၊ မပြီးစေတတ်ကုန်။ပ။တာနိမူလဘေသဇ္ဇာနိ၊ ထိုအမြစ်ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊အကပ်ခံ၍။ ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး။ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်စိမ့်သောငှါ။ ပစ္စယေ၊ အနာဟူသော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပစ္စယေ၊ သည်။

အသတိ၊ မရှိဘဲ။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၃။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂိလာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ မူလေဟိ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ ပိဋ္ဌေဟိ၊ဆေးမှုံ့ညက်တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိသဒံ၊ ကျောက်ပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ နိသဒ ပေါတံ၊ ကျောက်သားကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ (ထည့်)။ တေနခေါ ပန သမယေန၊၌။ပ။ ကသာဝေဟိ၊အဖန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊တို့ဖြင့်။အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။နိမ္ဗကသာဝံ၊ တမာဖန်။ ကုဋဇက သာဝံ၊လက်ထုတ်ဖန်။ဖဂ္ဂဝကသာဝံ၊ခွေးတောက်ဖန်။နတ္တမာလက သာဝံ၊ သင်းဝင်ဖန်။ပ။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊၌။ ပဏ္ဏေဟိ၊အရွက်ဖြစ်ကုန် သော။ဘေသဇ္ဇေဟိ၊တို့ဖြင့်။အတ္ထော၊အလိုရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ နိမ္ဗပဏ္ဏံ၊တမာရွက်။ ကုဋဇပဏ္ဏံ၊လက်ထုတ်ရွက်။ ပဋောလပဏ္ဏံ၊ မြူးတားရွက်။ သုလသိပဏ္ဏံ၊ ရုံးရွက်။ ကပ္ပါသပဏ္ဏံ၊ ဝါရွက်။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ဗိဠင်္ဂံ၊ အိပ်မွေ့သီး။ ပိပ္ပလိံ၊ ပိတ်ချင်းသီး။ မရိစံ၊ ငရုတ်။ ဟရိဋကံ၊ သဖန်းခါး။ ဝိဘေဒကံ၊ သစ်ဆိမ့်။ အာမ လကံ၊ ရှစ်ရှား။ ကောဋ္ဌဖလံ၊ သမင်စားသီး။ပ။ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ဇတူဟိ၊ အစေးဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဟိင်္ဂုံ၊ ဟိန်းခိုစစ်။ ဟိင်္ဂုဇတုံ၊ ဟိန်းခိုစေး။ ဟိင်္ဂုသိပါဋိကံ၊ ဟိန်းခိုလွှာ။ တကံ၊ ချိပ်။ တကပတ္တိံ၊ ချိပ်နှစ်။ တကပဏ္ဏိံ၊ ချိပ်လွှာ။ သဇ္ဇုလသံ၊ပွဲရက်။ပ။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။လောဏေဟိ၊ ဆားဖြစ်ကုန်သော။ (ငန်ကုန်သော ဟုလည်း ပေး)။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သာမုဒ္ဒိံ၊ သမုဒြာနားဌ် ပေါက်သောဆား။ ကာလလောဏံ၊ ဖုတ်ဆား။ သိန္ဓဝံ၊ သိန္ဓော။ ဥဗ္ဘိဒံ၊ ဆဝရဇာမည်သောဆား။ [မြေမှ အညွန့်ထွက်သောဆား, ပေါက်ဆား၊ ဆပ်ပြာဟူလိုသည်။ အဋ္ဌကထာအလို။ ဋီကာ၌ကား ပန်းရင်းဖြင့်ပြီးသော ဆားဟုဆို၏]။ ဗိလံ၊ ချက်ဆား။ပ။ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတောအာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မတော ဗေလဋ္ဌသီသဿ၊ အရှင်ဗေလဋ္ဌသီသအား။ ထုလ္လကစ္ဆာဗာဓော၊ ဝဲကြီးအနာသည်။ဟောတိ၊၏။ တဿ၊ထိုအရှင်ဗေလဋ္ဌသီသထေရ်၏။ စီဝရာနိ၊ တို့သည်။ လသိကာယ၊ အစေးဖြင့်။ ကာယေ၊ ၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ငြိကပ်ကုန်၏။ တာနိစီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ တေမေတွာ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍ဆွတ်၍။ အပကဍ္ဎန္တိ၊ ခွါကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဏ္ဍုဝါ၊ ယားသောအနာသည်လည်းကောင်း။ ပိဠကာဝါ၊အိုင်းအနာသည် လည်းကောင်း။ အဿာဝေါဝါ၊ အရည် ရွှဲယိုသောအနာသည် လည်းကောင်း။ ထုလ္လကစ္ဆုဝါ အာဗာဓော၊ ဝဲကြီးအနာသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ အံ့။ ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်မူလည်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ စုဏ္ဏာနိ၊ အမှုန့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဂိလာနဿ၊အနာမရှိသော ရဟန်းအား။ ဆကဏံ၊နွားချေးခြောက်ကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကံ၊ မြေခဲကိုလည်းကောင်း။ ရဇနနိပ္ပက္ကံ၊ ဆိုးရည် ကျိုဖတ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဤကား ရေချိုးသောအခါ ကသယ်မှုန့်အလို့ငှါတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒုက္ခလံ၊ ဆုံကိုလည်းကောင်း။ မုသလံ၊ ကျည်ပွေ့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဇုတိ၊သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ စာလိကေဟိ၊ ဆင်းအပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏေဟိ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးမှုန့်တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စုဏ္ဏစာလိနိံ၊ဆင်းအပ်သော အမှုန့်ကို။အနုဇာနာမိ၊
၏။ သဏှေဟိ၊ သိမ်မွေ့သောဆေးမှုန့်တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။
ဟောတိ၊၏။ပ။ ဒုဿစာလိနိံ၊ ပုဆိုးဖြင့်ဆင်းစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာ
နာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။
။ပ။အမနုဿိကာဗာဓော၊ဘီလူးဘမ်းသောအနာသည်။ ဟောတိ၊
၏။တံဘိက္ခုံ၊ကို။ ဥပဇ္ဈာယာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်သော။ အာစရိယု-
ပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ အရောဂံ၊ အနာမရှိခြင်းကို။ ကာတုံ၊ငှါ။ နာ
သက္ခိံသု၊ကုန်။ သောဘိက္ခု၊သည်။ သူကရသူနံ၊ ဝက်ထိုးသည်တို့
ရောင်းသောအိမ်ဈေးသို့။ဂန္တွာ၊၍။အာမကမံသံ၊သားစိမ်းကို။ခါဒိ၊
စားလေ၏။ အာမကလောဟိတံ၊ သွေးစိမ်းကို။ ပိဝိ၊သောက်၏။
တဿဘိက္ခုနော၊၏။ သောအမနုဿိကာဗာဓော၊ ထိုဘီလူးဘမ်း
သောအနာသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း၏။ [အသားစိမ်း သွေးစိမ်းကို
ရဟန်းမခဲမသောက် ဘီလူးခဲ၍ သောက်၍ သွားသောကြောင့်
အနာငြိမ်းသည်။ အဋ္ဌကထာ] ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အမနုဿိကာ
ဗာဓေ၊ ဘီလူးဘမ်းသော အနာရှိလတ်သော်။ အာမက မံသံ၊
သားစိမ်းကို။ အာမကလောဟိတံ၊ သွေးစိမ်းကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၂၆၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ အညတရဿ၊ သော။
ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုရောဂါဗာဓော၊ မျက်စိနာနှိပ်စက်သည်။
ဟောတိ၊၏။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ချီ၍။ ဥစ္စာရံပိ၊ကျင်ကြီး
သွားရာသို့လည်းကောင်း။ ပဿာဝံပိ၊ ကျင်ငယ်သွားရာသို့လည်း
ကောင်း။ နိက္ခာမေန္တိ၊ ထွက်စေကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဉ္ဇနံ၊
မျက်စဉ်းကို။ (မျက်စဉ်းသာမည) ။ ကာဠဉ္ဇနံ၊မည်းသော မျက်စဉ်း
ကို လည်းကောင်း။ ရသဉ္ဇနံ၊ အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့် ဖော်
သော မျက်စဉ်းကိုလည်းကောင်း။သောတဉ္ဇနံ၊ရေယဉ်ခံ၍ ပြုသော
မျက်စဉ်းကို လည်းကောင်း။ ဂေရုကံ၊ ဌေ့မျက်စဉ်းကို လည်း
ကောင်း။ကပလ္လံ၊မင်သေမျက်စဉ်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊
၏။အဉ္ဇနူပပိသနေဟိ၊ မျက်စဉ်းကြိတ်စရာ အမှုန့်တို့ဖြင့်။ (မျက်စဉ်း
ကြိတ်စရာ အရည်တို့ဖြင့် သော်လည်းပေး)။ အတ္ထော၊ သည်။

ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးကိုလည်းကောင်း။
တဂ္ဂရံ၊ တောင်ဇလပ်ကို လည်းကောင်း။ ကာလာနုသာရိယံ၊
အကျော်ကိုလည်းကောင်း။ တာလိသံ၊ကရမက်ကိုလည်းကောင်း။
ဘဒ္ဒမုတ္တကံ၊ နွားမြေရင်းကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ပိဋ္ဌာနိအဉ္ဇနာနိ၊ မျက်စဉ်း မှုံ့ညက်
တို့ကို။စရုကေသုပိ၊ ခွက်ငယ်တို့၌ လည်းကောင်း။ သရာဝကေသုပိ၊
အိုးဖုံး ခွက်ငယ်တို့၌ လည်းကောင်း။ နိက္ခိပန္တာ၊ ထားကုန်လတ်
သော်။ တိဏစုဏ္ဏေဟိပိ၊ မြက်မှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပံသုကေ
ဟိပိ၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဩကိရိယန္တိ၊ ပြွမ်းခဲ့ကုန်၏။ပ။
အဉ္ဇနိံ၊ မျက်စဉ်းကျည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမ
ယေန၊၌။ ဥစ္စာဝစာ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ကုန်သော။ အဉ္ဇနိယော၊
မျက်စဉ်းကျည်တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်
ပြီးသော မျက်စဉ်းကျည်ကို လည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီး
သော မျက်စဉ်းကျည်ကို လည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌိမယံ၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသော မျက်စဉ်းကျည်ကိုလည်း
ကောင်း။ပ။ ဇတုမယံ၊ ချိပ်ဖြင့် ပြီးသောမျက်စဉ်းကျည်ကို လည်း
ကောင်း။ပ။ သင်္ခနာဘိမယံ၊ ခရုသင်းချက်ဖြင့် ပြီးသောမျက်စဉ်း
ကျည်ကိုလည်းကောင်း။အနုနာဇာမိ၊၏၊တေနခေါ ပနသမယေန၊
၌။အဉ္ဇနီ၊မျက်စဉ်းကျည်တို့သည်။အပါရုတာ၊အပိတ်မရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဩကိရိယန္တိ၊ ပြွမ်းခဲ့ကုန်၏။ပ။ အပိဓာနံ၊
အပိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်သည်။ နိပတတိ၊
ကျခဲ့၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတ္တကေန၊ ချည်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ဖွဲ့၍။ အဉ္ဇနိ
ယာ၊ ကျည်၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ အဉ္ဇနီ၊ ကျည်သည်။
နိပတတိ၊ခဲ့၏။ သုတ္တကေန၊ ချည်ဖြင့်။ သိဗ္ဗေတုံ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှါ။
အနုဇာနာမိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အင်္ဂုလိယာ၊
လက်ချောင်းဖြင့်။ အဉ္ဇန္တိ၊ စဉ်းကုန်၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။
ဒုက္ခာနိ၊ ကျင်နာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ အဉ္ဇနိသလာကံ၊
မျက်စဉ်းတံကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။

ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ၊ ကြီးကြီး ငယ်ငယ်ကုန်သော။အဥ္ဇနိသလာကာ၊ မျက်စဉ်းတံတို့ကို။ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ–အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ အဥ္ဇနိသလာကာ၊ မျက်စဉ်းတံသည်။ ဘူမိယံ၊၌။ ပတိတာ။ ကျလတ်သော်။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သလာကဌာနိယံ၊ မျက်စဉ်းတံထည့် စရာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အဥ္ဇနိမ္ပိ၊ မျက်စဉ်းကို လည်းကောင်း။ အဥ္ဇနိသလာကမ္ပိ၊ မျက်စဉ်းတံကို လည်းကောင်း။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရိဟရန္တိ၊ဆောင်ကုန်၏။ပ။အဥ္ဇ နိထဝိကံ၊ မျက်စဉ်းကျည်ထည့်စရာ အိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အံသဗဒ္ဓကော၊ ပခုန်းလွယ်သည်။ နဟောတိ၊ မရှိ။ (အလွယ်မရှိ ဟူလိုသတတ်)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အံသဗဒ္ဓကံ၊ အလွယ်ကိုလည်း ကောင်း။ ဗန္ဓနသုတ္တကံ၊ အလွယ်ဖွဲ့စရာချည်ကိုလည်းကောင်း။အနု ဇာနာမိ၊ ၏။

၂၆၆။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတောပိလိန္ဒ ဝစ္ဆဿ၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၏။ သီတာဘိတာပေါ၊ ဦးယဉ်း အနာ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။မုဒ္ဓနိတေလကံ၊ ဦးခေါင်းသုတ်စရာ ဆီကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ နက္ခမနိယော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ (လွတ် နိုင်ခဲသည် ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ၏။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာခေါင်း နှပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ နတ္ထု၊ နှပ်ရည်သည်။ ဂဠတိ၊လျှောခဲ့၏။ နတ္ထုကရဏိံ၊နှပ်တံကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ပ။နတ္ထုဝိသမံ၊နှပ်တံတခုတည်းသည်။ အာသိဥ္စန္တိ၊ပိတ်ခဲ့ကုန်၏။ ယမကနတ္ထုကရဏိံ၊ နှစ်မြွာသော နှပ်တံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နက္ခမနိယော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဓူမံပါတုံ၊ အခိုး သောက်စိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တညေဝဝဋ္ဋိံ၊ ထိုဆေး လုံးကိုပင်လျှင်။ အာလိမ္ပေတွာ၊ ခံတွင်းသို့ လျှို၍။ ပိဝန္တိ၊ သောက် ကုန်၏။ ကဏ္ဍံ၊လည်ချောင်းသည်။ဒဟတိ၊လောင်ခဲ့၏။ ဓူမနေတ္တံ၊ အခိုးသောက်စရာပန်းတူကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမ

ယေန၊ ဌ်။ ဆမ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ ရူမနေတ္တာနိ၊တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သဗ္ဗနာဘိမယံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ ရူမနေတ္တာနိ၊အခိုးသောက်စရာပန်းတူတို့သည်။ အပါရုတာနိ၊ အပိတ်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဏကာ၊ ပိုးတို့သည်။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရူမနေတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ရူမနေတ္တထဝိကံ၊ အခိုးသောက်သော ပန်းတူထည့်စရာ အိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဧကတော၊တဖက်မှ။ ဃံသိယန္တိ၊ ပွတ်ခဲ့ကုန်၏။ ယမကထဝိကံ၊ အစုံသော အိတ်မြွာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အံသဗဒ္ဓကော၊ ပခုန်းလွယ်စရာ အန္တယ်သည်။ နဟောတိ၊ မရှိ။ အံသဗဒ္ဓကံ၊ ပခုန်းလွယ်စရာ အန္တယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗန္ဓနသုတ္တကံ၊ န္တယ်နှင့်အိတ်ကို ဖွဲ့စရာ ချည်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၆၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ အာယသ္မတော ပိလိန္ဒဝစ္ဆဿ၊ အား။ ဝါတာဗာဓော၊ လေအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပစိတဗ္ဗံ၊ ချက်အပ်၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ပ။တေလပါကံ၊ ဆေးဖြင့်ချက်သော ဆီကို။ (ဆီချက်ကိုသော်လည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တသ္မိံ ခေါ ပန တေလပါကေ၊ ထိုဆီချက်ဌ်။ မဇ္ဇံ၊ သေကို။ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေလပါကေ၊ ဌ်။ မဇ္ဇံ၊ သေကို။ ပက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတိခိတ္တမဇ္ဇာနိ၊ အလွန်များသော သေတို့ဖြင့် ထည့်အပ်ကုန်သော။ တေလာနိ၊ တို့ကို။ ပစန္တိ၊ချက်ကုန်၏။ တာနိစတေလာနိ၊တို့ကို။ ပိဝိတွာ၊သောက်၍။ မဇ္ဇန္တိ၊ ယစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိခိတ္တမဇ္ဇံ၊ အလွန်များစွာထည့်သော သေရှိသော။ တေလံ၊ ကို။ နပါတဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်။

။ပ။ယထာဓမ္မော၊ ပါဠိအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပါစိတ်
ဟူလိုသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ တေလပါကေ၊ အကြင်
ဆီချက်၌။ မဇ္ဇဿ၊သေ၏။ ဝဏ္ဏော၊အဆင်းသည်။ နပညာယတိ၊
မထင်။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်လည်း။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဧဝရူပံ၊
သော။ မဇ္ဇပက္ခိတ္တံ၊သေဖြင့် ထည့်အပ်သော။ တေလံ၊ဆီကို။ ပါတုံ၊
သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊
၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အတိခိတ္တမဇ္ဇံ၊ သော။ တေလ
ပက္ကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ကိုယ်လက်
သုတ်စရာကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ဆောက်တည်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊
၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတောပိလိန္ဒဝစ္ဆဿ၊
အား။ ဗဟုတရံ၊ စွာ။ တေလပက္ကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေလ
ဘာဇနံ၊ ဆီထည့်စရာသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဏိ၊
သုံးပါးကုန်သော။ တုမ္ဗာနိ၊ ဆီကျည်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
လောဟတုမ္ဗံ၊ ကြေးနီ ကြေးဖြူစင်တို့ဖြင့် ပြီးသော ကျည်ကိုလည်း
ကောင်း။ ကဋ္ဌတုမ္ဗံ၊သစ်ကျည်ကိုလည်းကောင်း။ ဖလတုမ္ဗံ၊သစ်သီး
ကျည်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။အင်္ဂဝါတော၊ လက်
ဖျား ခြေဖျားတို့၌ ဖြစ်သောလေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သေဒ
ကမ္မံ၊ မီးစရုံးစသောအမှုကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နက္ခမနိယော၊
သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။သမ္ဘာရသေဒံ၊အထူးထူးသော
ဆေးတို့ဖြင့် စရုံးခြင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။မဟာသေဒံ၊ တွင်း
ကြီးတသူလောက်တူး၍ စရုံးခြင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဘင်္ဂေါ
ဒကံ၊ အထူးထူးသောသစ်ရွက်တို့ဖြင့် စရုံးခြင်းကို။ပ။ဥဒကကောဋ္ဌ
ကံ၊ ရေလှောင်အိုးစရည်းကြီး၌ရေနွေးထည့်၍ စရုံးခြင်းကို။အနုဇာ
နာမိ၊၏။ပ။ ပဗ္ဗဝါတော၊ အဆစ်ကိုက်ခဲသော လေအနာသည်။
ဟောတိ၊၏။ပ။လောဟိတံ၊ သွေးကို။ မောစေတုံ၊စုတ်စိမ့်သောငှါ။
အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ လောဟိတံမောစေတွာ၊ သွေးစုတ်၍။ ဝိသာ
ဏေန၊ သားချိုဖြင့်။ ဂါဟေတုံ၊သွေးယူစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊
၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ပ။ ပါဒါ၊ ခြေဘဝါးတို့သည်။

ဖါလိတာ၊ပတ်ကုန်သည်။ (ကွဲကုန်သည် ဟုလည်းပေး) ။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဒဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ခြေပတ်သုတ်ဆေးကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ နက္ခမနိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ မဇ္ဈံ၊ အုန်းသီးစသည်တို့၌ အထူးထူးသော ဆေးထည့်သောသေကို။ အဘိသင်္ခရိတုံ၊ စီရင်စိမ့် သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ပ။ ဂဏ္ဍာ ဗာဓော၊ ယားယံသောအနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သတ္ထကမ္မံ၊ သွေးထုတ်အမှုကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ကသာဝေါဒကေန၊ ဖန်ရည် ဖြင့်။ အတ္ထော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ ကသာဝေါဒကံ၊ ဖန်ရည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တိလကက္ကေန၊ ဆီထွေးဖြင့်။ (နှမ်းမှုံ့ညက်ဖြင့် သော်လည်းပေး)။ အတ္ထော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ တိလကက္ကံ၊ ကို။အနုဇာနာမိ၊၏။ ကဗဠိကာယ၊ အမာလွှမ်းဆေးဖြင့်။အတ္ထော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ကဗဠိကံ၊အမာအုပ်စရာဆေးကို။ အနုဇာနာ မိ၊ ၏။ ဝဏဗန္ဓနစောဠေန၊အမာစည်းစရာပုဆိုးဖြင့်။အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဝဏော၊ အမာသည်။ကဏ္ဍုဝတိ၊ယား၏။ ။ပ။သာသပကုဋ္ဋေန၊မုန်ညင်းမှုံ့ညက်ဖြင့်။ ဖေါသိတုံ၊ ဖြူးစိမ့်သော ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဝဏော၊သည်။ ကိလိဇ္ဇိတ္ထ၊ ဖြူးရရှုးရှိခဲ့၏။ပ။ ဓူမံ၊ အခိုးကို။ ကာတုံ၊ ခံစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ဝဏမံသံ၊ အမာ၌ အသားသည်။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ မယ်နကဲ့သို့တက်၏။ပ။ လောဏ သက္ခရိကာယ၊ သင်တုန်းဖြင့်။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာ နာမိ၊၏။ ဝဏော၊ အမာသည်။ နရူဟတိ၊ အသားမတက်လို။ပ။ ဝဏတေလံ၊ အမာသုတ်စရာဆီကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေလံ၊ တင်သောဆီသည်။ ဂဠတိ၊ လျှောခဲ့၏။ပ။ ဝိကာသိကံ၊ ဆီးတား ပိမ့်သော ပုဆိုးကြမ်းကိုလည်းကောင်း။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ ဝဏပ္ပ ဋိကမ္မံ၊ အမာကုသော ဆေးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၂၆၇။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ကို။ အဟိနာ၊ မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ခဲအပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဝိကဋာနိ၊ ဆေးကြီး တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးလည်းကောင်း။ (ဂူထံ၌

ထမှာ ဒန္တဇ ဒုတိယက္ခရာ။ ဏွာဒိမောဂ္ဂလ္လာန်)။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်လည်းကောင်း။ ဆာရိကံ၊ ပြာလည်းကောင်း။ မတ္တိကံ၊ မြေလည်းကောင်း။ဇာတိဇာမာနိစတ္တာရိမဟာဝိကဋာနိ၊ ဤဆေးကြီးလေးပါးတို့ကို။ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ အကပ်မခံကုန်ဘဲ။ ကပ္ပတိနုခေါ၊ အပ်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနုခေါ၊ အကပ်ခံအပ်ကုန်သလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဓေတံပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။ ကပ္ပိယကာရကေ၊ အပ်သည်ကို ပြုပေတတ်သော လူသာမဏေသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ပဋိဂ္ဂဟာပေတုံ၊ ကပ်စိမ့်သောငှါ။ကပ္ပိယကာရကော၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သာမံ၊ မိမိအလိုလို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ပ။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပီတံ၊ သောက်မိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ပါယေတုံ၊ သောက်စိမ့် သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ယံဂူထံ၊ အကြင်ကျင်ကြီးကို။ ကရောန္တော၊ သွားသောရဟန်းသည်။ (သွားလတ်သော် ဟုလည်းပေး)။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံအံ့။ သွေဝ-သောဧဝ၊ ထိုခံခြင်းသည်လျှင်။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ အကပ်ခံသည်ကို။ ကတော၊ ပြုသည်ပင်မည်၏။ ပုန၊ တဖန်။ နပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အကပ်မခံအပ်။

၂၆၉။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ပ။ ဃရဒိန္နကာဗာဓော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို ပြုစိမ့်သောငှါ အိမ်ရှင်မိန်းမ ပေးသော ဆေးကြောင့် ဖြစ်သောအနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သီတာလောဠိံ၊ ထွန်သွား၌ ကပ်သောမြေကို။ ပါယေတုံ၊ ရေဖျော်၍ သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊၌ ။ပ။ ဒုဋ္ဌဂဟဏိကော၊ ဝမ်းမီးပျက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ အာမိသခါရံ၊ ထမင်းခြောက်ကို မီးဖုတ်၍စစ်သောပြာရည်ကို။ပါယေတုံ၊သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။တေနခေါပန သမယေန၊၌ ။ပ။ ပဏ္ဍုရောဂါ ဗာဓော၊ ဖြော့တော့ ကြိုသောအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဂေါမုတ္တဟရီဋကံ၊ နွားကျင်ငယ်ဖြင့် စိမ်သော သဖန်းခါး

ရေကို။ ပါယေတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တေနခေါပန သမယေန၊
၌။ပ။ဆဗ္ဗဒေါသာဗာခေါ၊ နူဗ္ဗပ်အနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဂန္ဓာ
လေပံ၊နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
တေနခေါပန သမယေန၊၌။ပ။ အဘိသန္နကာယော၊ သလိပ်ပြော
သော ကိုယ်ရှိသည်။ (ဒေါသပြောသော ကိုယ်ရှိသည် ဟု
လည်းပေး)။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဝိရေစနံ၊ဝမ်းလျှောဆေးကို။ ပါတုံ၊
သောက်စိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အစ္ဆကဉ္ဇိယာ၊ ရက်သန်း
ရေဖြင့်။အတ္ထော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ [ရက်သန်းရေဟူသည်ကား
ဆန်ဆေးရေဖြင့်တည်သော ပအိုးရည်ကြည်တည်း]။ပ။ အကဋယူ
သေန၊မစစ်သောပဲနောက်ရေဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
။ပ။ကဋာကဋေန၊အတန်ငယ်စစ်သော ပဲနောက်ရေဖြင့်။ အတ္ထော၊
သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ပဋိစ္ဆာဒနီယေန၊ဟင်းမျိုးရေဖြင့်။ အတ္ထော၊
သည်။ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဋိစ္ဆာဒနီယံ၊ ကို။အနုဇာနာမိ၊
၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။

၂၇၀။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ အာယသ္မာ၊သော။ ပိလိန္ဒ
ဝစ္ဆော၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်သည်။ လေဏံ၊ဥမင်ကို။ ကတ္တုကာမော၊
ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ပဗ္ဘာရံ၊တောင်ဝှမ်းကို။ သောဓာ
ပေတိ၊ သုတ်သင်စေ၏။ အထခေါ၊၌။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိ
ယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။
နိသီဒိ၊ ၏။ပ။ဇေတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကာရာပေတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊
၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ လေဏံ၊ကို။ ကတ္တုကာမော၊၍။ပဗ္ဘာရံ၊
ကို။ သောဓာပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အယျဿ၊
သည်။ (အား ဟုလည်းပေး)။ အာရာမိကေန၊ အရာမ်စောင့်ဖြင့်။
(ကို ဟုလည်းပေး)။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိ၊ ၏၊ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရာမိကံ၊ အရာမ်စောင့်ကို။ အနုဇာ
နာမိ၊ ၏။ပ။အာရာမိကံ၊ ကို။ ပဋိသုဏိတွာ၊ လျှော်အံ့ဟု ဝန်ခံ၍။
ဝိဿရိတွာ၊ မေ့ခဲ့၍။ စိရေန၊ကြာမြင့်မှ။ သတိံ၊ကို။ ပဋိလဘိတွာ၊

ရ၍။ သဗ္ဗတ္ထကံ၊ ခပ်သိမ်းသောမင်း၏အကျိုးစီးပွါးကို စီရင်သော။ အညတရံ၊တယောက်သော။ မဟာမတ္တံ၊အမတ်ကြီးကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘဏေ၊ အချင်း။ မယာ၊ သည်။ အယျာသ၊ သခင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆအား။ ယောအာရာမိကော၊ အကြွင်အရာမ်စောင့်ကို။ ပဋိဿုတော၊ ဝန်ခံ၏။ သောအာရာမိကော၊ကို။ ဒိန္နော၊ ငါလှူပြီးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ပ။နဒိန္နော၊မလှူသေး။ ဣတိဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဏေ၊ အချင်း။ တံ ပဋိဿုတံ၊ ထိုလှူအံ့ဟု ဝန်ခံသောစကားသည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ကိဝစိရံ၊ အတိမျကြာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ပ။ဒေဝ၊ ကြီး။ ပဉ္စရတ္တိသတာနိ၊ ညဉ့်ငါးရာရှိကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၏။ပ။ပဉ္စအာရာမိကသတာနိ၊ ငါးရာသော အရာမ်စောင့်တို့ကို။ ပါဒါသိ၊ လှူ၏။ ပါဋိယေက္ကော၊ အသီးသော။ ဂါမော၊ သည်။ နိဝိသိ၊ တည်၏။ နံဂါမံ၊ကို။အာရာမိကဂါမကောတိပိ၊အရာမ်စောင့်ရွာဟူ၍လည်း။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၂၇၁။ ။ပ။တသ္မိံဂါမကေ၊ထိုရွာငယ်၌။ ကုလူပကော၊အိမ်သို့ကပ်သော ဆရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဥဿဝေါ၊ပွဲသဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါရိကာ၊ သတို့မီးငယ်တို့သည်။ အလင်္ကတာ၊ တန်းဆာဆင်ကုန်လျက်။ မာလာကိတာ၊ ပန်းကုံး ပန်ကုန်လျက်။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။သပဒါနပိဏ္ဍာယ၊ အိမ်စဉ်ဆွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်။ စရမာနော၊သွားလေသော်။ပ။ နိသီဒိ၊၏။တေနခေါပနသမယေန၊၌။ တဿ-အာရာမိကိနိယာ၊ ထိုအရာမ်စောင့်သော ဒါယကာမ၏။ ဓီတာ၊ သမီးငယ်သည်။ အလင်္ကိတေ၊ တန်းဆာဆင်ကုန်ထသော။ မာလာကိတေ၊ ပန်းကုံး ပန်ကုန်ထသော။ အညေ ဒါရိကေ၊ တပါးသော သတို့သမီးငယ်တို့ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ မေ၊ အား။ မာလံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ မေ၊ အား။ အလင်္ကာရံ၊ တန်းဆာကို၊ ဒေထာတိ၊ ပေးကုန်လော့ဟု။ ရောဒတိ၊ ငို၏။ပ။ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယံဒါရိကာ၊ သည်။ ရောဒတိ၊ နည်း။ ဣတိ အဝေါစ၊ဆို၏။ပ။ဒုဂ္ဂတာနံ၊ဆင်းရဲကုန်သော။ အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်

တို့အား။ မာလာ၊ ပန်းကုံးကို။ ကုတောလဒ္ဓါ၊ အတည်မှာရကုန်အံ့နည်း။အလင်္ကာရာ၊တို့ကို။ကုတောလဒ္ဓါ၊အတီမှာရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ပ။အညတရံ၊ တခုသော။ တိဏဏ္ဍုပကံ၊ မြက်ကရွတ်ခွေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပ။ဣမံတိဏဏ္ဍုပကံ၊ ကို။ ဟန္ဒ ဂဏှ၊ ယူလော့။ တဿာဒါရိကာယ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဉ္စတိ၊ စွပ်သော့ဟု။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။သာတိဏဏ္ဍုပကာ၊ ထိုကရွတ်ခွေသည်ကား။ အဘိရူပါ၊ သော။ ဒဿနီယာ၊ ရှုဘွယ်ရှိသော။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသော။ သုဝဏ္ဏမာလာ၊ ရွှေပန်းသည်။ အဟောသိ၊၏။ တာဒိသာ၊ထိုနှင့် တူသော။ သုဝဏ္ဏမာလာ၊ ရွှေပန်းသည်။ ရညော၊ ၏။ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ရညော၊အား။ ။ပ။အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ပ။တဿဒုဂ္ဂတဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲအား။ ကုတောလဒ္ဓါ၊အံ့နည်း။နိဿံသယံခေါ၊ယုံမှားမဲ့လျှင်။ (မချွတ်လျှင် ဟုလည်းပေး)။ စောရိကာယ၊ခိုးသူဖြင့်။ အာဘတာ၊ဆောင်၏။ ဣတိ–အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏ ။ပ။ အာရာမိကကုလံ၊ အရာမ်စောင့်ဖြစ်သော အမျိုးကို။ ဗန္ဓာပေသိ၊ ဖွဲ့စေ၏။ပ။ဣမံအာရာမိကကုလံ၊ သည်။ ကဟံ၊ အတီမှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဝိဿကေ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတိဿာ သုဝဏ္ဏမာလာယကာရဏာ၊ ထိုရွှေပန်းကုံးကြောင့်။ ရညာ၊ သည်။ ဗန္ဓာပိတံ၊ ဖွဲ့စေအပ်၏။ ဣတိအာဟံသု၊ ကုန်၏။ပ။ ဓိမ္ဗိသာရဿ၊ ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ သုဝဏ္ဏန္တိ၊ ရွှေပြာသာဒ်ဖြစ်စေသတည်းဟု။ အဓိမုစ္စိ၊ မိဋ္ဌာန်၏။ သောပါသာဒေါ၊သည်။ သဗ္ဗ သောဝဏ္ဏမယော၊ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်သည်။ အဟောသိ၊၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဗဟုသုဝဏ္ဏံ၊ များသော ရွှေအတိဖြင့်ပြီးသော။ ဣဒံပါသာဒံ၊ ဤပြာသာဒ်ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ကုတောလဒ္ဓံ၊ အတီမှာ ရချေသနည်း။ ဣတိ၊သို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အညာတံ၊သိရပြီ။သော၊ ဤသည်ကား။ အယျဿ' အရှင်ဘုရား၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါတိ၊

တန်းခိုး အာနုဘော်တည်းဟူ။တံအာရာမိကကုလံ၊ကို။မုဥ္စာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အယျောနပိလိန္ဒဝစ္ဆေန၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ သရာဇိကာယ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ မနုဿမဇ္ဈာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထထက်။ဥတ္တရိ၊ မြတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ ဣတိ၊သို့။ပ။ ပကတိယာပိစ၊ ဖြင့်လည်း။ အာယသ္မာ ပိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ ပဥ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနံ၊တို့ကို။ လာဘီ၊ များသောရခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပ။ လဒ္ဓံလဒ္ဓံ၊ရရသမျှကို။ ကောဋ္ဌေမ္ပိ၊ ဖျဉ်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ပရိပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမ်း၏။ ပရိသာဝနာနိပိ၊ရေစစ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ထဝိကာယောပိ၊ အိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဝါတပါနေသု၊ လေသာတံခါးတို့၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ငြိကုန်၏။ တာနိဘေသဇ္ဇာနိ၊ ထိုထောပတ်အစရှိသော ဆေးတို့သည်။ ဩလီနဝိလီနာနိ၊ အလိမ်းလိမ်းအကပ်ကပ်ရှိကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဥန္ဒူရေဟိပိ၊ ကြွက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဝိဟာရာ၊တို့သည်။ ဩကိဏ္ဏဝိကိဏ္ဏာ၊အောက်အထက်ပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။မာဟုလ္လာယ၊များစိမ့်သောငှါ။စေတေန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊သို့။ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဂိလာနာနံ၊ နာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ပဋိသာယနီယာနိ၊လျက်ဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ သေသဇ္ဇာနိ၊တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။တာနိဘေသဇ္ဇာနိ၊တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ (ကပ်စေ၍ သော်လည်းပေး)။ သတ္တာဟပရမံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်ရုံ။ (ခုနစ်ရက် အတိုင်းအရှည် ဟုလည်းပေး)။သန္နိဓိကာရကံ၊ သိမ်းခြင်းကို။ ကတွာ၊၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ တံသတ္တာဟံ၊ ထိုသတ္တာဟကို။ အတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသော

ရဟန်းအား။ ယထာဓမ္မော၊ သဘောအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ကုစေအပ်၏။ ဣတိ၊သို့။အာမန္တေသိ၊၏။

ပဥ္စမော၊သော။ဘေသဇ္ဇာနုညာတဘာဏဝါရော၊
သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

၂၇၂။ အထခေါ၊၌။ပ။ပက္ကာမိ၊၏။အာယသ္မာကင်္ခါရေဝတော အရှင်ကင်္ခါရေဝတသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊၌။ ဂုဠကရဏံ၊ တင်လဲတင်းကုပ်သို့။ ဩက္ကမိတွာ၊ ဝင်၍။ ပိဋ္ဌံပိ၊ မှုံ့ညက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆာရိကမ္ပိ၊ ဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း။ပက္ခိပန္တေ၊ ထည့်ကုန်သော။ဂုဠေ၊ တင်လဲတို့ကို။ ဝါ၊ ကျက်သော ကြံရည်အထုးတို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်ကတည်း။ ဒိသွာန၊၍။ သာမိသော၊ ဖွဲ့ညက်နှင့်တကွသော။ ဂုဠော၊သည်။ အကပ္ပိယော၊ မအပ်။ ဂုဠော၊ သည်။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နကပ္ပတီတိ၊ ဟု။ ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊ ကုက္ကုစ္စရှိသည်ဖြစ်၍။ သပရိသော။ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ဂုဠော၊ကို။ နပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မဘုဉ်းပေး။ ယေပိဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ အဿထေရဿ၊၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တေပိဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ဂုဠံ၊ကို။ နပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကိံပတ္တိယာ၊ အဘယ်ကိုအလိုရှိ၍။ (အဘယ့်ကြောင့် လည်းဟူ)။ ဂုဠေ၊ ၌။ပ။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ထဒ္ဓတ္ထာယ။ ခံ့စိမ့်သောငှါ။ ပက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ။ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ထဒ္ဓတ္ထာယ၊ငှါ။ ဂုဠေ၊၌။ ပိဋ္ဌံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောစပိဋ္ဌ ဆာရိကော၊ ထိုထည့်သောပွဲညက်ဖွဲ့တို့သည်လည်း။ဂုဠောတွေဝသင်္ချံ၊ တင်လဲဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာသုခံ၊ တိုင်း။ ဂုဠံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ (ဂုဠံ၌ ဋ္ဌမှာဟမပါသက်သက်။ဏွာဒိမောဂ္ဂလာန်)။အာယသ္မာကင်္ခါရေဝတော၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊၌။

ဝစ္စော၊ကျင်ကြီး၌။ မုဂ္ဂဇာတံ၊ အပင်ပေါက်သော ပဲနောက်ကို။ အဒ္ဒသ၊၏။ ပဿိတွာ၊ ၍။ မုဂ္ဂါ၊ ပဲနောက်တို့သည်။ အကပ္ပိယာ၊ မအပ်ကုန်။ပက္ကာပိ၊ (ချက်ကုန်ပြီးသော်လည်းပေး)။မုဂ္ဂါ၊တို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ အပင်ပေါက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊၍။ မုဂ္ဂံ၊ကို။ နပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယထာသုခံ၊ တိုင်း။ မုဂ္ဂံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။

၂၇၃။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ ဝမ်း၌ လေနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ လောဏသောဝီရကံ၊ လောဏ သောဝီရက အဖျော်ကို။ အပါယိ၊သောက်၏။ပ။ အဂိလာနဿ၊ မနာသောရဟန်းအား။ ဥဒကသမ္ဘိန္နံ၊ရေနှင့်ရောသော လောဏ သောဝီရကကို။ပါနပရိဘောဂေန၊ အဖျော်၏သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၄။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ သည်။ တေကဋုလယာဂုယာ၊အစပ်သုံးပါး ရှိသောယာဂုဖြင့်။ ဖါသု၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ၍။ သာမံ၊ တိုင်။ တိလမ္ပိ၊ကိုလည်းကောင်း။ တဏ္ဍုလမ္ပိ၊ကိုလည်း ကောင်း။ မုဂ္ဂံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိညာပေတွာ၊ ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဝါသေတွာ၊ သိုမှီး၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ သာမံ၊ အလိုလို။ ပစိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပနာမေသိ၊ကပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေကဋုလယာဂုံ၊ ကို။ ပိဝတု၊ သောက် တော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပနာမေသိ၊ ၏။ တထာဂတာ၊ တို့ သည်။ ဇာနန္တာပိ၊သိကုန်လျက်လည်း။ ပုစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ဇာနန္တာပိ၊

လည်း။ နောပုစ္ဆန္တိ၊ကုန်။ ပ။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ အဃံယာဂု၊သည်။ ကုတော၊ မှ။ လဒ္ဓံ၊ နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပ။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တွံ၊ သည်။ ကထံဟိနာမ၊ ကြောင့်။ ဝေရူပါယ၊ သော။ ဗာဟုလ္လာလ၊ ငှါ။ စေတေဿသိ၊နည်း။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ယဒပိ-ယံအပိအန္တောဝုတ္ထံ၊ အကြင်အကပ္ပိယကုဋိ၏ အတွင်း၌ သိုမှီးခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒပိ-တံအပိ၊ ထိုအကပ္ပိယကုဋိ၌ သိုမှီးခြင်း သည်လည်း။အကပ္ပိယံ၊မအပ်။ယဒပိ-ယံအပိအန္တောပက္ကံ၊ အကြင် အကပ္ပိယ ကုဋိအတွင်း၌ ချက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။တဒပိ-တံအပိ အန္တောပက္ကံ၊ ထိုအကပ္ပိယ ကုဋိ အတွင်း၌ ချက်ခြင်းသည်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ယဒပိ-ယံအပိသာမံပက္ကံ၊ အကြင် မိမိအလိုလို ချက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒပိ-တံအပိ သာမံ ပက္ကံ၊ ထိုမိမိ အလိုလို ချက်ခြင်းသည်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အန္တောဝုတ္ထံ၊ အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ သိုမှီးသောဘောဇဉ်ကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ အန္တောပက္ကံ၊အကပ္ပိယကုဋိအတွင်း၌ ချက်အပ်သောဘောဇဉ်ကို။နဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊အပ်။သာမံပက္ကံ၊မိမိအလိုလို ချက်အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ နဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။စေ၊ ၍။ အန္တော၊၌။ဝုတ္ထံ၊သိုမှီးအံ့။အန္တော၊၌။ပက္ကံ၊ချက်အံ့။သာမံ-အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပက္ကံ၊အံ့။ ကံ၊ ထို အန္တောဝုတ္ထ အန္တောပက္ကသာမံပက္က ဘောဇဉ်ကို။ စေပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ငြားအံ့။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဒုက္ကဋာနံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်ခြင်း သည်။ဟောတိ၊၏။ [အင်္ဂါသုံးပါးညီသောကြောင့် တိဏ္ဏံဒုက္ကဋာနံ ဟူသတည်း။ အထက်ခုနစ်ဝါရကား သိသာပြီ] ။ပ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။သာမံပါကော၊သာမံပက္ကကို။ ပဋိက္ခိတ္တော တိ၊ပယ်တော်မူ၏ ဟု။ပုနပါကေ၊ ကျက်ပြီးသည်ကို တဖန်နွေးခြင်း၌။ (လှုံခြင်း၌ ဟု လည်းပေး)။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။တာနိတတ္ထာ၊လာ ဒိနိ၊ထိုဆန်အစရှိသည်တို့ကို။ ဘိက္ခူ၊သည်။ ဗဟိ၊အပ၌။ဝါသေန္တိ၊

သိုမှိုးကုန်၏။ဥက္ကပိဏ္ဍကာပိ၊ကြောင်ကြွက်မြွေဘားတို့သည်လည်း။
ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ စောရာပိ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ဟရန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုဇာနာမိ၊ ၌။ ဝါသေတုံ၊ သိုမှိုးစိမ့်
သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဗဟိ၊ ၌။ ပါစေန္တိ၊ ချက်စေကုန်၏။
ဒမကာ၊ စားကြွင်းစားသော သူတို့သည်။ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံလတ်
ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဝိဿဋ္ဌာ၊ရွံ့ရှားကုန်လျက်။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊
ဘုဉ်းပေးကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တော၊ ၌။ ပစိတုံ၊ ငှါ။ အနု
ဇာနာမိ၊ ၏။ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊ ၌။ ကပ္ပိယကာရကာ၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊
ဗွာ။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပတရံ၊ အနည်းငယ်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။
ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပစိတုံ၊ ငှါ။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တောဝုတ္ထံ၊ ကို။ အန္တောပက္ကံ၊
ကို။ သာမံပက္ကံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၅။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။
ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာသီသု၊ တို့၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ဝါကျွတ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဂစ္ဆန္တာ၊ရှိသော်။ အန္တရာ
မဂ္ဂေ၊၌။ လူခဿဝါ၊သော။ ပဏီတဿဝါ၊သော။ ဘောဇနဿ၊
ကို။ ယာဝဒတ္ထံ၊ တိုင်း။ ပါရိပူရိံ၊ ငှါ။ နလဘိံသု၊ ကုန်။ ဗဟုဉ္စ၊
လည်း။ ဖလခါဒနီယံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဖလခါဒနီယံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယ
ကာရကောစ၊ သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မရှိ။ သာမံ၊ တိုင်။
ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟရိတွာ၊ ၍။ ကပ္ပိယကာရကေ၊ တို့ကို။ပဿိတွာ၊
၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ပဋိဂ္ဂဟာပေတွာ၊ ကပ်စေ၍။
ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊အကပ်
ပျက်သောသစ်သီးကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အညတရဿ၊ သော။
ဗြာဟ္မဏဿ၊အား။နဝါစတိလာ၊နှမ်းသစ်တို့သည်လည်းကောင်း။
နဝဉ္စမဓု၊ အသစ်သော ပျားသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ သည်။
ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ စေတံပရိဝိ

တက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝေစတိလေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဍ္ဍမဓုံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊သော။ သံဃဿ၊အား။ ဒဒေယျံ၊ လှူရမူကား။သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိတော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထ ခေါ၊၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။တော်ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ပ။အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူ၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝတော၊၏။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ကြွတော်မူ၍ မကြာမီ။ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။တော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟော သိ၊၏။ ယေသံ၊အကြင်နှမ်းသစ် ပျားသစ်တို့ကို။ အဋ္ဌာယ၊လှူခြင်း ငှါ။ နဝေစတိလေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဍ္ဍမဓုံ၊ ကိုလည်း ကောင်း။မယာ၊သည်။ ဒဿာမီတိ၊ လှူအံ့ဟု။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ၊ သော။ သံဃော၊ကို။နိမန္တိတော၊ ဘိတ်အပ်၏။ တော၊ထိုနှမ်းသစ် ပျားသစ် တို့ကို။ မယာ၊သည်။ ဒါတုံ၊ငှါ။ ပမုဋ္ဌာ၊ မေ့လျော့ခဲ့ကုန်၏။ယံနူန- ယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝေစတိလေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဍ္ဍမဓုံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကောဠုမ္ဗေဟိစ၊ ဖျဉ်းတို့ဖြင့် လည်း ကောင်း။ ဃဋေဟိစ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။အာရာမံ၊သို့။ဟာရာပေ ယျံ၊ဆောင်စေရမူကား။ သာဓု၊၏။ ဣတိတော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။ ဘဝံဂေါတမော၊သည်။ မေ၊၏။နဝေစတိလေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဍ္ဍမဓုံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့လှူလိုရကား။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။

၂၇၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဒုဗ္ဘိက္ခေ ကာလေ၊ ငတ်မွတ်သောကာလ၌။ အပ္ပမတ္တကေပိ၊ အနည်းငယ် ခံ၍လည်း။ ပဝါရေန္တိ၊ တန်ပြီဟု မြစ်ကုန်၏။ ပဋိသင်္ခါပိ၊ ဆင်ခြင် ကုန်၍လည်း။ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ သဗ္ဗောစသံဃော၊ သည် လည်း။ ပဝါရိတော၊ မြစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ ကုက္ကုစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊မခံကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံကုန်လော့။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတော၊ထိုဘိတ်၍ဆွမ်းစားရာမှ။ နီဟတံ၊ ဆောင် အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တာဝိနော၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပဝါရိတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်။ အနတိရိတ္တံ၊အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုဘဲ။ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။သကျပုတ္တသ၊ သော။အာယသ္မ- တော ဥပနန္ဒဿ၊၏။ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ သည်။သံဃဿ၊၏။ အတ္ထာ ယ၊ ငှါ။ ခါဒနီယံ၊ကို။ ပါဟေသိ၊ပို့စေ၏။ အယျဿ ဥပနန္ဒဿ၊ အား။ ဒဿေတွာ၊၍။ သံဃဿ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတွာ၊၍။ ပါဟေသိ၊၏ ။ပ။ ဘဂဝတော၊အား။ တမတ္ထံ၊ ကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဆိုရကား။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊၍။ ယာဝ၊လောက်။ ဥပနန္ဒော၊သည်။ အာဂစ္ဆတိ။ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ နိက္ခိပထ၊ ထားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။အနတိရိတ္တံ၊ ဘဲ။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။

၂၇၀။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ရာဇဂဟေ၊၌။ ယထာဘိ ရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊၍။ပ။တေန ခေါပန သမ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အား။ ကာယဍာဟာ ဗာဓော၊ ကိုယ်၌အပူဝင်သော အနာသည်။ဟောတိ၊၏။အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် ။ပ။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ ၏။ ကာယဍာဟာဗာဓော၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ ကေန၊ အဘယ်ဆေး ဖြင့်။ ဖါသု၊သည်။ဟောတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ဘိသေ ဟိစ၊ ကြာစွယ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ မုဠာလိကာဟိစ၊ ကြာရင်း တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖါသု၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ မန္ဒာကိနိယာ၊ မန္ဒာကိနီ အမည်ရှိသော။ ပေါက္ခရဏိယာ၊၏။ တီရေ၊၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ၏။အညတရောနာဂေါ၊ဆင်တစီးသည်။အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂ

လ္လာနံ၊ ကို။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျာသ၊ အား။ ကေန၊
အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊နည်း။ ကိံ၊အဘယ်ဝတ္ထုကို။ ဒမ္မိ၊လှူရ
အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ပ။ အထခေါ၊၌။ သောနာဂေါ၊
သည်။အညတရံနာဂံ၊ကို။အာဏာပေသိ၊၏။ ဘဏေ၊အချင်း။တေ
နဟိ၊ထိုသို့အလိုရှိရကား။ အယျာသ၊အား။ ဘိသေစ၊တို့ကိုလည်း
ကောင်း။ မုဠာလိကာယောစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ယဂဝဒတ္ထံ၊
အလိုရှိတိုင်း။ဒေဟိ၊ လှူလော့။ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ သောဏ္ဏာ
ယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဘိသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မုဠာလိကဉ္စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဗာဟိတွာ၊ နုတ်ချိုး၍။ သုဝိက္ခာလိတံ၊
ကောင်းစွာ ခါသည်ကို။ ဝိက္ခာလေတွာ၊၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။
ဘဏ္ဍိတွာ၊၍။ ယေန၊၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။
အတ္ထိ၊၏။တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာမဟာ
မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ပ။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ပါတုရဟောသိ၊၏။
သောပိနာဂေါ၊သည်လည်း။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊၏။ပ။ အထခေါ၊
၌။ပ။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။ပ။ကာယဍာဟာဗာဓော၊သည်။ ပဋိပ္ပ
သမ္ဘိ၊၏။ဗဟူ၊ကုန်သော။ဘိသာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။မုဠာ
လိကာယောစ၊တို့သည် လည်းကောင်း။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ပ။ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ဝနဋ္ဌံ၊
တော၌တည်သောသစ်မြစ်ကို။ ပေါက္ခရဋ္ဌံ၊ ကြာပင်၌ဖြစ်သောကြာ
စွယ်ကြာရင်းစသည်ကို။ ဘုတ္တာဝိနော၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပါရိတေန၊
မြစ်မိသော ရဟန်းသည်။ (ကိုဟုလည်းပေး)။ အနတိရိတ္တံ၊ဘဲ။ ပရိ
ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။
တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဗဟုံ၊ သော။ ဖလ
ခါဒနီယံ၊သည်။ ဥဿန္နံ၊ပြောသည်။ ဟောတိ၊၏။ ကပ္ပိယကာရ
ကောစ၊ကပ္ပိယကာရကလူသာမဏေသည်လည်း။ နဟောတိ၊မရှိ။
ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ အဗီဇံ၊အစေ့နှုသော။ နိဗ္ဗတ္တဗီဇံ၊ အစေ့ထုတ်၍
စားကောင်းသော။ဖလံ၊ကို။အကတကပ္ပံ၊လူသာမဏေတို့ကိုမကပ္ပိ
စေဘဲ။ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့။အာမန္တေသိ၊၏

၂၇၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ပ။
တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊
အား။ ဘဂန္ဒလာဗာဓော၊ မြင်းသရိုက်အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အာကာသဂေါတ္တော၊ အာကာသဂေါတ္တအမည်ရှိသော။ ဝေဇ္ဇော၊
ဆေးသမားသည်။ သတ္ထကမ္မံ၊ သွေးထုတ်သောအမှုကို။ ကရောတိ၊
၏။ပ။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွတော်မူလော့။ ဣမဿ
ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝစ္စမဂ္ဂံ၊ ဘင်ဝကို။ ပဿတု၊ ရှုလှည့်လော့။ သေယျ-
ထာပိ၊ သည်ကား။ ဂေါဓာမုခံ၊ ဖွတ်ခံတွင်းနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ သောအယံ
မောဃပုရိသော၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ားကား။
မံ၊ ကို။ ဥပ္ပဏ္ဍေတိ၊ ပြက်ရယ်မှုဆိုဘိ၏တကား။ ဣတိ-မနသိကတွာ၊
၍။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှလျှင်။ ပဋိနိဝတ္တေတွာ၊ နစ်၍။ပ။ ပဋိပုစ္ဆိ၊
မေးတော်မူ၏။ပ။ သမ္ဗာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌။ သတ္ထကမ္မံ၊
သွေးထုတ်သော အမှုကို။ ကာရာပေဿတိ၊ ပြုစေဘိသနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗာဓေ၊ ၌။ ဆဝိ၊ အရေသည်။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့
၏။ ဝဏော၊ အမာသည်။ ဒုရောပယော၊ သနုတက်ခဲ၏။ ဒုပ္ပရိ
ဟာရံသတ္ထံ၊ သွေးထုတ်ခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗာဓဿ၊ ကျဉ်း
မြောင်းရာအရပ်နှင့်။ သာမန္တာ၊ နီးသော။ ဒွင်္ဂုလာ၊ လက်နှစ်သစ်
သောအရပ်မှ။ သတ္ထကမ္မံဝါ၊ သွေးထုတ်သော အမှုကို လည်း
ကောင်း။ ဝတ္ထိကမ္မံဝါ၊ စည်းသောအမှုကိုလည်းကောင်း။ နကာ
ရာပေတဗ္ဗံ၊ မပြုစေအပ်။ပ။

၂၈၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ယထာ
ဘိရန္တံ၊ ရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊
၏။ပ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ သုပ္ပိယော၊
သုပ္ပိယ အမည်ရှိသော။ ဥပါသကော စ၊ ဒါယကာသည်လည်း
ကောင်း။ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ စ၊ ဒါယိ
ကာမသည် လည်းကောင်း။ ဥဘတောပသန္နာ၊ နှစ်ယောက်စုံ
ကြည်လင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒါယကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါး

တို့ကို လှူကုန်၏။ ကာရကာ၊ သင်္ဃာတို့၏ အမှုခပ်သိမ်းကို ပြုကုန်၏။ သံဃုပဋ္ဌာကာ၊ သင်္ဃာကို လုပ်ကျွေးကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ္ဓ။ သုပ္ပိယာ၊ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊သည်။ အာရာမံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ဝိဟာရေန၊တကျောင်းမှ။ ဝိဟာရံ၊တကျောင်းသို့။ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝုဏ်တခုမှ။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်တခုသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊တို့။ ကော၊သည်။ ဂိလာနော၊ နည်း။ ကဿ၊ အား။ ကိံ၊ကို။ အာဟရိယတု၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ္ဓ။ အညတရေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောဆေးကို။ ပိတံ၊သောက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ္ဓ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။တော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ မယာ၊သည်။ ဝိရေစနံ၊ကို။ ပိတံ၊ သောက်၏။ မေ၊ အား။ ပဋိစ္ဆာဒနီယေန၊ဟင်းမျိုးရည်ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အယျ၊ သခင်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ အာဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အန္တေဝါသိ၊ အိမ်တွင်း၌ နေသော ယောကျ်ားကို။ အာဏာပေသိ၊စေ၏။ ဘဏေ၊အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ပဝတ္တမံသံ၊ အလိုလိုဖြစ်သော ဟင်းမျိုးကို။ ဇာနာဟိ၊ သိစေလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ဧဝံသာမုတိ၊ ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗာရာဏသိံ၊ဗာရာဏသီပြည်၏အလုံးကို။အာဟိဏ္ဍန္တော၊ လှည့်၍ ရှာလတ်သော်။ ပဝတ္တမံသံ၊အလိုလိုဖြစ်သောဟင်းမျိုးကို။ နအဒ္ဒသ၊ မမြင်။ပ။အယျေ၊ အရှင်မ၊ ပဝတ္တမံသံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မာဃာတော-မာဃာတဒိဝသော၊ မသတ်လင့်ဟု စည်မောင်းခတ်အပ်သော နေ့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ္ဓ။ သုပ္ပိယာယ၊ သော။ ဥပါသိကာယ၊ သည်။ တော်ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ ပဋိစ္ဆာဒနီယံ၊ဟင်းမျိုးရည်ကို။ အလဘန္တဿ၊ မရသော။ ဂိလာနဿ၊သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အာဗာဓော၀ါ၊ သည်လည်း။ အဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ ပွါးလတ္တံ့။

ကာလကိရိယာ၀ါ၊ သည်လည်း။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။အဟံ၊သည်။ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယံနဟာရာပေယျံ၊ အကြင်မဆောင်ရအံ့။ ဇေတံ နဟာရာပေယျံ၊ ထိုမဆောင်ရခြင်းသည်။ မေ။အား။ နပ္ပဋိရူပံ၊ မလျော်ကပ်ပတ်။ ဣတိ-မနသိကတွာ၊ ၍။ ပေါတ္ထနိကံ၊ သားလှိုး ထားငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဦရုမံသံ၊ ပေါင်သားကို။ ဥက္ကန္တိတွာ၊ လှီး၍။ ဒါသိယာ၊ အား။ အဒါသိ၊၏။ ဇေ၊ ကျွန်မ။ ဟန္ဒဂဏှ၊ ယူလော့။ဣမံ မံသံ၊ ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ကောင်းစွာစီရင်၍။ အသုက ဿိ°ဝိဟာရေ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဂိလာနော၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း အား။ ဒဇ္ဇာဟိ၊ လှူချေလော့။ ယောစဘိက္ခု၊သည်။ မံ၊ကို။ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဂိလာနာတိ၊ နာသည်ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေဟိ၊ သိစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဥတ္တရာသံဂေန၊ အဝတ်ပုဆိုးဖြင့်။ (စုလျားဖြင့် ဟုလည်းပေး) ။ဦရုံ၊ကို။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်၍။ဩဝရကံ၊တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊၍။ မဉ္စကေ၊၌။ နိပဇ္ဇိ၊၏။ပ။ အထခေါ၊၌။ သုပ္ပိယော၊ သော။ ဥပါသကော၊သည်။ ဘော၊အချင်းတို့။အစ္စရိယံဝတ၊အံ့ဩ ဘွယ်ရှိစွတကား။ဘော၊တို့။အဗ္ဘုတံဝတ၊ဩ-မဖြစ်ဘူးမြဲတကား။ ယာစသုပ္ပိယာ၊ သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးကို ယုံသဖြင့်။ ပသန္နာယ၊ ကြည်သဖြင့်။ယတြဟိနာမ–ယသ္မာ၊ကြောင့်။ အတ္တနော၊၏။ မံသာနိပိ၊အသားတို့ကိုလည်း။ ပရိစတ္တာနိ၊စွန့်ကုန် သေး၏ရှင့်။ ဣမာယသုပ္ပိယာယ၊ သည်။ အညံ၊သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ တခုသော လှူဘွယ်ကိုကား။ ကိ°ပိအဒေယျံ၊ အဘယ်သို့မလှူသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဋ္ဌော၊ သည်။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဟုတွာ၊၍။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ပ။ကေမဉ္စံ၊၌။ဌိတံ၊ သော။ သုပ္ပိယံ၊ သော။ ဥပါသကံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ သုပ္ပိယာ၊ သည်။ ကဟံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဂိလာနာ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့နာပြီးရကား။ အာဂစ္ဆတု၊ လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နဥဿဟတိ၊ မစွမ်းနိုင်။တေနဟိ၊ထိုသို့မလာနိုင်မှုကား။ ပဂ္ဂဟေတွာပိ၊ ၍လည်း။

အာနေထ၊ ဆောင်ချေလော့။ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ အထခေါ၊ ဌ။ပ၊ အာနေသိ၊၏။ တာဝပဌမံ၊စွာ။ ဘဂဝတော-ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဟဒဿနေန၊ မြင်သည်နှင့်တကွ။ တဿာသုပ္ပိယာယ၊ ၏။ မဟာဝဏော၊ ကြီးစွာသော အမာသည်။ ရုဠော၊ အသားတက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သုဆဝိ၊ ပြကတေ့သောအရေ ရှိသည်။ လောမဇာတော၊ ရောက်သောအမွေးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ဌ။ သုပ္ပိယော၊ သော။ ဥပါသကော၊ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ သုပ္ပိယာ၊သော။ ဥပါသိကာ၊ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဘော၊တို့။တထာဂတဿ၊၏။မဟိဒ္ဓိကတာ၊သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ပ။အထခေါ၊ဌ။ဘဂဝါ၊သည်။ပ။အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကမိ၊၏။ အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ နိဒါနေ၊ဌ။ပ။ပဋိပုစ္ဆိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ပဋိဝေက္ခိ၊ မေး၏လော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ နပ္ပဋိဝေက္ခိ၊ မမေးမိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မနုဿမံသံ၊ ကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊အပ်။ပ။ အပ္ပဋိဝေက္ခိတွာ၊မှု၍။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ပ။

၂၀၁။ တေနခေါပနသမယေန၊ဌ။ရညော၊၏။ဟတ္ထီ၊တို့သည်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ပ။ရာဇင်္ဂံ၊ မင်းစီးသော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ပ။ ဟတ္ထိမံသံ၊ကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ပ။ အဿမံသံ၊ ကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ပ။သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ ဇေဂုစ္ဆော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏။ ပဋိကူလော၊ ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏။ပ။သုနခမံသံ၊ကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊အပ်။ ။ပ။အဟိမံသံ၊ မြွေသားကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ် ။ပ။ သီဟမံသ ဂန္ဓေန၊ ခြင်္သေ့အသားနံ့နံ့သဖြင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပရိပါတေန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏။ပ။အန္တံ၊ဝံကို။ ဟန္တွာ၊ ၍။တရစ္ဆံ၊အောင်းကို။ ဟန္တွာ၊ ၍။ မံသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ပ။

၂၀၂။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌ ။ပ။ တေန၊ ထိုအန္ဓကဝိန္ဒသို့။ အဍ္ဎတေလသဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဇနပဒါ၊ကုန်သော။ မနုဿာ၊တို့သည်။ ဗဟုံ၊သော။ လောဏံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တဒါ၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ကို။ကရိဿာမာတိ၊ဟူ၍။အနုဗန္ဓာ၊ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန် ၏။ ပဉ္စမတ္တာနိစဝိဃာသသတာနိ၊ ငါးရာသောစားကြွင်းစားတို့ သည်လည်း။အနုဗန္ဓာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။အထခေါ၊၌။ ပဋိပါဋိံ၊ ဆွမ်းကျွေးသော အစဉ်ကို။ အလဘန္တဿ၊ မရသော။ အညတရဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ တံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ယဒါ-ယသ္မိံကာလေ၊၌။ ပဋိပါဋိံ၊ဆွမ်းကျွေးသည့် အစဉ်ကို။လဘိဿာမိ၊အံ့။ တဒါ-တသ္မိံကာလေ၊၌။ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ ကရိဿာမီတိ၊ ပြုအံ့ဟု။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ သော။ သံဃံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓဿ၊ လိုက်သော။ မေ၊အား။ ဒွေမာသာနိ၊နှစ်လတို့သည်။ အတိတာနိ၊ လွန်ခဲ့ကုန်ပြီ။ မေ-မမ၊ အား။ ပဋိပါဋိ၊ ကို။ နစလဗ္ဘတိ၊ မရခဲ့။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ ကေဝလော၊ တယောက်ထည်းသာ။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ မေ၊ အား။ ဃရာဝါသတ္ထော၊ ဃရာဝါသ အကျိုးစီးပွါး သည်လည်း။ဟာယတိ၊ယုတ်ခဲ့၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊ရှိ။ အဟံ၊သည်။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ဆွမ်းစားဇရပ်ကို။ ဩလောကေယျံ၊ကြည့်ဦးအံ့။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ၌။ ယံဝတ္ထုံ၊ သည်။ နအဿ၊ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တံဝတ္ထုံ၊ ကို။ ပဋိယာဒေယျံ၊ စီရင်အံ့။ ဣတိ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။ ယာဂုဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကဉ္စ၊ သကာ ထည့်၍ လုပ်သော မုန့်ချိုကိုလည်းကောင်း။ ဒွေ၊ နှစ်မည်တို့ကို။ နအဒ္ဒသံ၊ မမြင်။ အထခေါ၊ ၌။ သောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။အာယသ္မန္တံ-အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမေဒွေ၊ တို့ သည်ကား။ ယာဂုယာ၊ ၏။ အာနိသံသာ၊ အကျိုးတို့တည်း။ဒသ၊

တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။ ယာဂုံ၊ ကို။ ဒေန္တော၊လှူသော သူသည်။ အာယုံ-အာယုဒါနံ၊ အသက်ဟူသော အလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူသည်မည်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ မည်၏။ သုခံ၊ ကို။ ဒေတိ၊၏။ ဗလံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ပဋိဘာနံ၊ ပညာကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ပီတာ၊ သောက်အပ်သော။ ယာဂု၊ ယာဂုသည်။ ခုဒ္ဒံ၊ မွတ်ခြင်းကို။ ပဋိဟနတိ၊ တားပေ၏။ ပိပါသံ၊ သိပ်ခြင်းကို။ ဝိနေတိ၊ ဖျောက်ပေတတ်၏။ ဝါတံ၊ လေကို။ အနုလောမေတိ၊ စုံစေတတ်၏။ ဝတ္ထိံ၊ အစာဟောင်းကို။ သောဓေတိ၊ စင်စေတတ်၏။ အာမာဝသေသံ၊ အစာသစ်အကြွင်းကို။ပါစေတိ၊ကြေစေတတ်၏။ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ ယာဂုယာ၊ ၏။ အာနိသံသာ၊ တို့ကား။ ဣမေဒသ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယော-ယောနရော၊သည်။ သဉ္ဉတာနံ၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်ထသော။ ပရဒတ္တဘောဇီနံ၊ သူတပါး သဒ္ဓါ၍ လှူသောပစ္စည်းကို ဘုဉ်းပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ယာဂုံ၊ ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရို။ ဒဒါတိ၊၏။ သောနရော၊ သည်။ အဿ၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသဋ္ဌာနာနိ၊ ဆယ်ပါးသော အကျိုး၏အကြောင်းတို့ကို။ (ဆယ်ပါးသော အရာတို့ကို သော်လည်းပေး)။အနုပဝစ္ဆတိ၊ ပေးသည်မည်၏။ အဿ၊ ထိုယာဂုဘုဉ်းပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာယုစ၊သည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဉ္စ၊ အဆင်းသည်လည်းကောင်း။ သုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါးတို့၏ ချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည် လည်းကောင်း။

ပဋိဘာနဉ္စ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ ဥပဇာယတေ၊ဖြစ်၏။ တတော၊ထိုမှတပါး။ ခုဒ္ဒံ၊မွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ပိပါသဉ္စ၊ သိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါတဉ္စ၊ လေအနာကို လည်းကောင်း။ အပနေတိ၊ ဖျောက်ပေတတ်၏။ ဝတ္ထိံ၊ အစာဟောင်းကိုလည်း၊ သောဓေတိ၊ စင်စေတတ်၏။ ဘတ္တံ၊ အစာသစ်ကိုလည်း။ ပရိဏာမေတိ၊ ကြေစေတတ်၏။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ထိုယာဂုတည်းဟူသော

ဆေးကို။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝဏ္ဏိ တံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။

တသ္မာတိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ မနုဿေန၊ လူ၌ဖြစ်သော။ သုခတ္ထိကေနဝါ၊ ချမ်းသာကို အလို ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သုခါနိ၊ တို့ကို။ ပတ္ထယေတာဝါ၊ တောင့်တသော သူသည်လည်း ကောင်း။ မနုဿသောဘဂျတံ၊ လူ၌ တင့်တယ်သော အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆတာဝါ၊ အလိုရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ ယာဂုံ၊ ယာဂု ဟူသော အလှူကို၊ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အလမေဝ၊ လျောက်ပတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၇၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာ မန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယာဂုဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠ ကဉ္စ၊ သကာနှင့် ပြုသော မုံ့ချိုကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဂု၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ အနုညာတာတိ၊ဟူ၍။ အဿော သုံခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ကာလဿေဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ဘောဇ္ဇယာဂုဉ္စ၊ လက်ဖြင့် ယူ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော ယာဂုကို လည်းကောင်း။ မဓုဂေါ ဠကဉ္စ၊မုံ့ချိုကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒေန္တိ၊စီရင်ကုန်၏။ဘိက္ခူ၊တို့ သည်။ကာလဿေဝ၊ကလျှင်။ ဘောဇ္ဇာယ၊လက်ယူခံသော။ယာဂု ယာစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓာတာဝ၊ ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစား ဇရပ်၌။ စိတ္တရူပံ၊ နှလုံးနှစ်သက်စွာ။ နဘုဉ္ဇန္တိ၊ မဘုဉ်းပေးကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ တရုဏပသန္နော၊နုသော ကြည်လင်ခြင်းရှိသော။မဟာမတ္တော၊ အမတ်ကြီးသည်။ပ။နိမန္တေတော၊ ဘိတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ယံနူန-ယဒိပန၊ ၍။အဟံ၊ သည်။ အဍ္ဎတေလသန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့အား။ အဍ္ဎတေလသာနိ မံသပါတိသတာနိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ ငါးဆယ်သောဟင်းမျိုးခွက်

တို့ကို။ပဋိယာဒေယျုံ၊စီရင်အံ့၊ ကေမေကဿဘိက္ခုနော၊တယောက်တယောက်သော ရဟန်းအား။ ကေမေကံ၊ တခွက်စီ တခွက်စီ။ မံသပါတိံ၊ ဟင်းမျိုးခွက်ကို။ ဥပနာမေယျံ၊ ကပ်အံ့။ ဣတိပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ဘိက္ခူ။တို့ကို။ ပရိဝိသတိ၊ဆွမ်းကျွေး၏။ပ။ အာဝုသော၊ဒါယကာ၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။အယံမဟာမတ္တော၊ဤအမတ်ကြီးကား။ တရုဏပသန္နောတိ၊ နုသော ကြည်လင်ခြင်းရှိ၏ ဟူ၍။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ထောကံ ထောကံ၊ အတန်ငယ် အတန်ငယ်။ မာပဋိဂ္ဂဏှထ၊ မခံလင့်ကုန်။ မေမယာ၊သည်။ဗဟုံ၊ များစွာ။ခါဒနီယံ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ကိုသည်းကောင်း။ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်၏။ပ။ဥပနာမေဿာမိ၊ ကပ်အံ့။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မယံ၊ငါတို့သည်။ တေံကာရဏာ၊ ထိုသို့မလှူနိုင်သောကြောင့်။ ထောကံထောကံ၊ အတန်ငယ် အတန်ငယ်။ နပ္ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ မခံကုန်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘောဇ္ဇာယ၊ လက်ဖြင့်ယူ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော။ ယာဂုယာစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကေနစ၊ မုံ့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓာတာဝ၊ ဆောင်ကုန်ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ထောကံထောကံ၊ အတန်ငယ်အတန်ငယ်သာလျှင်။ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊၌။ တရုဏပသန္နော၊သော။ သော မဟာမတ္တော၊ သည်။ ကထံဟိနာမ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ သခင်တို့သည်။ မယာ၊ သည်။နိမန္တိတာ၊ ဘိတ်အပ်ကုန်လျက်။အညဿ၊ သူတပါးတို့၏။ ဘောဇ္ဇံ၊ သော။ ယာဂုံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ၊၏။ အဟံ၊သည်။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ နပ္ပဋိဗလော၊ မစွမ်းနိုင်သည် မဟုတ်။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ အသာဒနာပေက္ခော၊ အပြစ်တင်လိုသည် ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်။ ပရိဘုဥ္စထ ဝါ၊ ဘုန်းပေးမှုလည်း ဘုဉ်းပေးကုန်လော့၊ ဟရထ ဝါ၊ ဆောင်မှုလည်း ဆောင်ကုန်လော့။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။အဂမာ သိ၊ သွားလေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ တရုဏပ္ပသန္နော၊သော။ သော- မဟာမတ္တော၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊၌။နိသိဒိ၊ ၏။ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နံ၊ သော။ မဟာမတ္တံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေတွာ၊၍။ပ။ ပက္ကမိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ အဟု၊၏။ ယေအာနိသံသာ၊ အကြင်အကျိုးတို့ကို။ အညေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။လာဘာ၊ရအပ်ကုန်၏။တေအာနိသံသာ၊ တို့ကို။ မေ-မယှမေဂ၊ ငါတယောက်သည်သာလျှင်။ အလာဘာ ဝတ၊ မရအပ်ကုန်စွတကား။မေမမ၊ အား။ဝတ၊စင်စစ်။ လာဘာ၊ ရအပ်သော အကျိုးတို့သည်။ နလာဘာ၊ ရသည်မမည်ကုန်။ မေ- မယာ၊ သည်။ ယံမနုဿတ္တံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊ရအပ်၏။ တံမနုဿတ္တံ၊ ကိုလည်း။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့်ရအပ်၏။ ဝတ၊ စင်စစ်လျှင်။ မေမယာ၊ သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်သည်။ န၊မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ယွာဟံ-ယောအဟံ၊သည်။ ကုပိ တော၊ ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ အသာဒနာပေက္ခာ၊အပြစ်တင်လို သည်ဖြစ်၍။ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ပတ္တေ၊ တို့ကို။ ပူရေန္တာ၊ လျက်။ဘုဥ္စထ ဝါ၊စားမှုလည်းစားကုန်လော့။ ဟရထဝါတိ၊ ကျောင်းသို့မှုလည်း ဆောင်ကုန်လော့ဟု။ ဝတွာ၊၍။ အဂမာသိံ၊ ငါသွားမိ၏။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ မယာ၊သည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ပုညံဝါ၊ ကောင်းမှုကို လည်း။ပသုတံနုခေါ၊ ဆည်းပူးအပ်သလော။ အပုညံဝါ၊မကောင်း မှုကိုလည်း။ ပသုတံနုခေါ၊ သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ကုက္ကုစ္စံ၊နောက်၌ အဘန်တလဲလဲပူပန်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ကတည်း။ပ။ အာဂုသော၊ အိုအမတ်။ တယာ၊ သည်။ ယဒဂ္ဂေန ယံအာဒိံ

ကတွာ၊ အကြွင်နေ့ကိုအစမှု၍။ သွာတနာယ၊ ၄ါ။ပ။ နိမန္တိတော၊ ဘိတ်အပ်၏။ တဒဂ္ဂေ-တံအာဒိ ကတွာ၊ ထိုဘိတ်သော နေ့ကို အစပြု၍။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ကို။ ပသုတံ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ ယဒဂ္ဂေန-ယေနကောဋ္ဌာသေန၊ အကြွင်အဘို့ဖြင့်။ တေတယာ၊ သည်။ ကေမေကေန၊ တယောက်တယောက်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ကို။ ကေမေကံ၊ တလုံးတလုံး။ သိတ္ထံ၊ ထမင်းလုံးကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံစေ အပ်၏။ တဒဂ္ဂေန-တေနကောဋ္ဌာသေန၊ဖြင့်။ ဗဟုံများစွာသော။ ပုညံ၊ကို။ပသုတံ၊၏။ တေတယာ၊သည်။ သဂ္ဂါ၊နတ်ပြည်သို့ ဖြစ်စေ တတ်သော ကောင်းမှုကို။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဇူတိ အဝေါစ၊ ၏။အထခေါ၊၌။တရုဏာပ္ပ သန္နော၊သော။မဟာမတ္တော၊ သည်။ အာနိသံသာ၊ များသော အကျိုးတို့ကို။ ခေမယာ၊ သည်။ လာဘာကိရ၊ ရအပ်ကုန်သတတ်။ မေမယာ၊ သည်။ သုလဒ္ဓံကိရ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်သတတ်။ မေ၊ သည်။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ပုညံ၊ကို။ ပသု တံကိရ၊ဆည်းပူးအပ်သတတ်။ မေမယာ၊သည်။ သဂ္ဂါ၊နတ်ပြည်သို့ ဖြစ်စေတတ်သော ကောင်းမှုကို။ အာရဒ္ဓါကိရ၊ အားထုတ်အပ် သတတ်။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက် သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ပ။ပက္ကမိ၊ ခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတြ၊ တပါးသောအရပ်၌။ နိမန္တိတေန၊ ဘိတ် အပ်သော ရဟန်းသည်။ အညဿ၊ တပါးသော ဒါယကာ၏။ ဘောဇ္ဇံ၊ လက်ယူ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော။ယာဂု၊ထပ်ထပ်သော ယာဂုကို။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊အပ်။ပ။ယထာဓမ္မော၊ ပါဠိအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၂၀၄။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ စာရိကံ၊ကို။ ပက္ကမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဗေလဋ္ဌောကစ္စာနော၊ သည်။ ရာဇဂဟာ၊ မှ။ အန္ဓကဝိန္ဒံ၊ သို့။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ လှည်းအကုန်လျှင်။ ဂုဠကုမ္ဘပူရေဟိ၊ တင်လဲအိုးတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်ထသော။ ပဉ္စမတ္တေဟိ သကဋသတေဟိ၊ငါးရာသော လှည်းတို့ဖြင့်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးကို သွားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘဂဝါ၊သည်။

ဗေလင္ဋံကစ္စာနံ၊ ကို။ ဒုရတော၀၊ လျှင်။ အာဂန္တွာ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ပ။ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကေမေကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကေမေကံ၊ သော။ ဂုဠကုမ္ဘံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ လျှလိုရကား။ တွံ၊ သည်။ ဧကံဃေဝကုမ္ဘံ၊ ကို။ အာဟရ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသာဓု၊ ပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဗေလဋ္ဌော ကစ္စာနော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊၍။ ဧကံဃေဝကုမ္ဘံ၊ကို။ အာဒါယ၊၍။ပ။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ လျှလိုရကား။ တွံ၊သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဂုဠံ၊ကို။ ဒေဟိ၊လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဗဟုစ၊ လည်း။ အယံဂုဠော၊ သည်။ အဝသိဋ္ဌော၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ကြွင်းရကား။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဂုဠံ၊ကို။ ယာဝဒတ္ထံ၊တိုင်း။ ဒေဟိ၊ လော့။ပ။ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ကြွင်းပြန်ရကား။ တွံ၊သည်။ ဝိဃာသာဒါနံ၊စားကြွင်းစားတို့အား။ ဂုဠံ၊ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ပ။သန္တပ္ပေဟိ၊ ရောင့်ရဲစေလော့။ပ။ကောဠုမ္ဗေဟိပိ၊ ဖျဉ်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဃဋေဟိပိ၊ အိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေသုံ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ပိဋကာနိပိ၊ ခြင်းတောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥစ္ဆင်္ဂေပိ၊ခါးပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေသုံ၊ပြည့်စေကုန်၏။ပ။ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ သဒေဝကေ၊ သော။ပ။ သမြဟ္မကေ၊ သော။ လောကေ၊၌။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ် တည်းဟူသော မင်း ကြွင်းသောလူနှင့် တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ တထာဂတဿဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တထာဂတ သာဝကဿဝါ၊ ဘုရား၏တပည့်သားကို လည်းကောင်း။ အညတြ–ဌပေတွာ၊ ၍။ ယဿ ယေန ပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ ပရိဘုတ္တော၊ စားအပ်သော။

သောဂုဋ္ဌော၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကြေခြင်းသို့။ ယံဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်ရောက်ရာ၏။ တံပရိဏာမ ဂမနံ၊ ထိုကြေခြင်းသို့ ရောက်အံ့သည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ [ထိုတင်လဲ အကြွင်း၌ နတ်တို့ဩဇာထည့်သောကြောင့်မိန့်တော်မူသတည်း]။ ။ပ။ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ မြက်မရှိရာ၌သော်လည်း။ ဆဍ္ဍေဟိ၊ စွန့်လော့။ အပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ၌သော်လည်း။ ဩပိလာပေဟိ၊ သွန်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဥဒကေ၊ ၌။ ပက္ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ (ထည့်အပ်သော ဟုလည်းပေး)။ သောဂုဋ္ဌော၊ သည်။ စိစ္စိဋာယတိ၊ စိပ်စိပ်မည်၏။ စိဋိစိဋာယတိ၊ တသဲသဲမည်၏။ ပဓူပါယတိ၊ အခိုးထွက်၏။ သံပဓူပါယတိ၊ အခိုး တပြိုင်နက် ထွက်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ ဒိဝသံသန္တတ္တော၊ တနေ့ပတ်လုံး လောင်ထသော။ ဖါလော၊ သံတွေသည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်လတ်သော်။ စိစ္စိဋာယတိယထာ၊ စိပ်စိပ်မည် သကဲ့သို့။ စိဋိစိဋာယတိယထာ၊ တသဲသဲမြည်သကဲ့သို့။ပ။ ဧဝမေဝ၊ ကောင်းလျှင်။ ပဓူပါယတိ၊ ၏။ပ။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဩကာရံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမေ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ (အထက် နည်းတူပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းအား။ ဂုဠံ၊ တင်လဲကို။ (ကျက်သေအထူးကို ဟုလည်းပေ)။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ဂုဠောဒကံ၊ ရေနှင့်ရောသော တင်လဲ ရည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၅။ အထခေါ၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ပ။ ယေန၊ ၌။ ပါဋလိဂါမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံပါဋလိဂါမံ၊ သို့။ အဝသရိသမ္ပတ္တော၊ ၏။ ပါဋလိဂါမိကာ၊ ပါဋလိရွာ၌ နေကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿောသုံ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နော အမှာကံ၊ တို့၏။ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့၏ တည်းနေရာ

ဖြစ်သောဇရပ်ကို။ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူစေချင်၏။ ပ။ သဗ္ဗသန္ထတံ၊ အလုံးစုံခင်းခြင်းဖြင့် အခင်းရှိသော။ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့ တည်းနေရာ ဇရပ်ကို။ သန္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ ပ။ ဥဒကမဏိကံ၊ အိုးစရည်းကြီးကို။ (စဉ့်အိုးကြီးကို သော်လည်းပေး)။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ တေလပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ အာရောပေတွာ၊ ညှိစေ၍။ ပ။ ယဿဒါနိ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿဂမနဿ၊ အကြွင်ကြွသွားတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိ၊ သိတော်မူ၏။ (မညတု-ရှိသော်ကား သိတော်မူစေသတည်းဟု ပေး)။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ မဇ္ဈိမံထမ္ဘံ၊ အလယ်သီတိုင်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာမူလျက်။ နိသီဒိ၊ ၏။ ပ။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့သာလျှင်။ ပုရေက္ခတွာ၊ ရှေ့ရှုပြု၍။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဋလိဂါမိကေ၊ ပါဋလိရွာ၌ နေကုန်သော။ ဥပါသကေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သီလဝိပ္ပတ္တိယာ၊ သီလပျက်သဖြင့်။ ဒုဿီလဿ၊ သီလ မရှိသော သူ၏။ အာဒီနဝါ-ဒေါသာ၊ အပြစ်တို့ကား။ ဣမေပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓသာသနေ၌။ သီလဝိပ္ပန္နော၊ ပျက်သော သီလရှိသော။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသောသူသည်။ ပမာဒါဓိကရဏံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ မဟတိံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘောဂဇာနိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ယုတ်ခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ သီလဝိပ္ပတ္တိယာ၊ သီလပျက်သဖြင့်။ ဒုဿီလဿ၊ သီလမရှိသောသူ၏။ ပဌမော၊ သော။ အာဒီနဝေါ-ဒေါသော၊ တည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ပုနစ၊ လည်း။ ပရံ၊ တပါးတုံ။ သီလဝိပ္ပန္နဿ၊ သီလပျက်သော။ ဒုဿီလဿ၊ သီလမရှိသောသူ၏။ ပါပကော၊ မကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပျံ့၍တက်၏။ ပ။ သီလဝိပ္ပန္နော၊ သော။ ဒုဿီလော၊ သည်။ ယညဒေဝပရိသံ-ယံယံဝေပရိသံ၊ အကြင်

အကြြင် ပရိသတ်သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်အံ့။ ခတ္တိယပရိသံ၊ခတ္တိယ ပရိသတ်သို့။ ယဒိ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ပ။အဝိသာရဒေါ၊ ရွံ့ရှား လျက်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ မင်္ကုဘူတော၊ နှလုံးမသာလျက်။ ဥပ သင်္ကမတိ၊ ၏။ပ။သံမုဠှော၊ တွေဝေလျက်။ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေ၏။ပ။ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နက္ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံမရဏာ၊ စုတိစိတ်ကျသော အဆုံး၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်း သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလားရှိသော။ ဝိနိပါတံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ ကျရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ဂဟပတယော၊ တို့။ သီလဝတော၊ သီလရှိသော သူအား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏။ အာနိသံသာ၊ တို့ကား။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။ ဣဓလောကေ၊ ၌။ သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ သီလဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်။ အပ္ပမာဒါဓိကရဏံ-အပ္ပမာဒ ကာရဏာ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော။ ဘော ဂက္ခန္ဓံ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာအစုကို။အဓိဂစ္ဆတိ၊ရ၏။အယံ၊သည်ကား။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူအား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏။ ပဌမော၊ သော။ အနိသံသော၊ တည်း ။ပ။ ကိတ္တိ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ယည္ဒေဝပရိသံ-ယံယံဝေပရိ သံ၊အကြြင်အကြြင် ပရိသတ်သို့။ဥပသင်္ကမတိ၊အံ့။ခတ္တိယပရိသံ၊သို့။ ယဒိဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ပ။ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္က မတိ၊ ၏။ အမင်္ကုဘူတော၊ နှလုံးမသာမရှိ။ပ။အသံမုဠှော၊ မတွေ မဝေ။ကာလင်္ကရောတိ၊၏။ပ။ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ။ ပရံမရဏာ၊ စုတိစိတ်ကျသော အဆုံး၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဂဟပတယော ဒါယကာတို့။ ရတ္တိံ၊ညဉ့်သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿဂမနသ၊ အကြြင် သွား ခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညထ၊သိကုန်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥယျော ဇေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပဋိသယုတ္တိတွာ၊ ၅၂။ပ။ပတ္တမိ်သု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဥ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ပါဠိသိ၊ ဝင်၏။

၂၀၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဥ။ မဂဓမဟာမတ္တော၊မဂဓ ရာဇ်မင်း၏ အမတ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သုနိဓဝဿကာရာ၊ သုနိဓ ပုဏ္ဏား-ဝဿကာရပုဏ္ဏား တို့သည်။ပါဋလိဂါမေ၊ဥ။ဝဇ္ဇီနံ၊ ဝဇ္ဇီ မင်းတို့၏။ အဃမုခံ၊ အခွန် အတုတ် ဟူသော အကြောင်းကို။ (ထည့်)။ ပဋိဗာဟာယ၊ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နဂရံ၊ကို။ မာပေန္တိ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းကုန်၏။ [ရွာတည်သောနေ့၌ သခွတ်နှစ်ပင် သုံးပင် မြေမှ ပေါ်ထွက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ပါဋလိပုတ်ရွာ တွင်လေသတည်း။ သာရတ္ထဒီပနီ]။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စူသသမယံ၊ဥ။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊၍။ဝိသုဒ္ဓေန၊စင်ကြယ်စွာသော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏အမြင်ကို လွန်ထသော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ဖြင့်။ ပါဋလိဂါမေ၊ဥ။ ဝတ္ထုနိ၊ အိမ်ရာတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ ယော၊ယူကုန်သော။သမ္ဗဟုလာ၊များကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ ဘုမ္မစိုဝ်းနတ်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူလေ၏။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ ဥ။ မဟေသက္ခာ၊ တန်းခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထုနိ၊အိမ်ရာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ယူကုန်၏။ (သိမ်းဆည်းကုန်၏ ဟုလည်းပေး)။ တတ္ထပဒေသေ၊ထိုယူရာအရပ်၌။ မဟေသက္ခာနံ၊ တန်းခိုးကြီးကုန်သော။ ရာဇူနံ၊ မင်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ရာဇ မဟာမတ္တာနံ၊ မင်းအမတ်ကြီးတို့၏လည်းကောင်း။ နိဝေသနာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ မာပေတုံ၊တည်ထောင်အံ့သောငှါ။ စိတ္တာနိ၊တို့သည်။ နမန္တိ၊ညွတ်ကုန်၏။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ဥ။မဇ္ဈိမာ ဒေဝတာ၊အလတ် ဖြစ်သော နတ်တို့သည်။ ဝတ္ထုနိ၊တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ကုန်၏။ တတ္ထ ပဒေသေ၊ ဥ။ မဇ္ဈိမာနံ၊ ကုန်သော။ ရာဇူနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ နိဝေသနာနိ၊ တို့ကို။ မာပေတုံ၊ငှါ။ စိတ္တာနိ၊တို့သည်။ နမန္တိ၊ကုန်၏။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ ဥ။ နီစာဒေဝတာ၊ နိမ့်သောနတ်တို့သည်။ ဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။နမန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဥ။ ဘဂဝါ၊ သည်။

အာမန္တေသိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပါဋလိဂါမေ၊ ၌။ နဂရံ၊ ကို။ မာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကေနုခေါ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သုနိဓဝဿကာရာ၊ တို့သည်။ပ။မာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သုနိဓဝဿကာရာ၊ တို့သည်။ တာဝတိံသေဟိ ဒေဝေဟိ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ မာပေန္တိသေယျထာပိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ပါဋလိဂါမေ၊ ၌။ ဝတ္ထုနံ၊ တို့၏။ အယမုခံ၊ အတုတ်အခွန်တို့၏ အကြောင်းကို။ ပဋိဗာဟာယ၊တားအံ့သောငှါ။ နဂရံ၊ကို။မာပေန္တိ၊ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣဓ၊ဤပါဋလိရွာ၌။ ရတ္တိယာ၊၏။ ပစ္စူသသမယံ၊၌။ပ။ ဒေဝတာယော၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ မဟေသက္ခာ၊ ကုန်သော။ပ။နိဝေသနာနိ၊တို့ကို။ မာပေတုံ၊ငှါ။ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။နမန္တိ၊ကုန်၏။ပ။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ယာဝတာ–ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ အရိယံ အာယတနံ၊ လူအရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ စည်းဝေးရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယာဝတာ–ယတ္တကံ၊ သော။ ဝဏိပ္ပထော၊ ကုန်သည်တို့၏ ရောင်းဝယ်ရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုလူအရိယာကုန်သည်တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော။ (ထည့်)။ ဣဒံနဂရံ၊သည်။ ပါဋလိပုတ္တံ၊ ပါဋလိပုတ်အမည်ရှိသော။ အဂ္ဂနဂရံ၊ မြတ်သောမြို့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပုဋဘေဒနံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို ဖြေရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ပါဋလိပုတ္တဿ၊ ပါဋလိပုတ်ပြည်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ အန္တရာယာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အဂ္ဂိတော ဝါ၊ မီးဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဒကတော ဝါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေဖြင့် လည်းလောင်း။ အဗ္ဘန္တရတော၊ အတွင်း၌။ မိထုဘေဒါ၊ အချင်းချင်း စိတ်ကွဲသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ အန္တရာယာ၊ တို့သည်။

ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ကုန်သော။ သုနိဓဝဿကာရာ၊ တို့သည်။ပ။ တော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ပက္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ပ။ဇာမာတိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ ၏။

ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ ပညာရှိသဘောရှိသောသူသည်။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေရာကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တတ္ထပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ သီလဝန္တေ၊ သီလရှိကုန်သော။ သညတေ၊ ကိုယ်နှုတ် နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ တတ္ထပဒေသေ၊ ၌။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်ဘုမ္မဇိုဝ်း ရုက္ခဇိုဝ်း အစရှိသော နတ်တို့သည်။ အာသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊တို့အား။ ဒက္ခိဏံ၊အလှူကောင်းမှုအဘို့ကို။ အာဒိသေ၊ အမျှပေးဝေရာ၏။ ပူဇိတာ၊အမျှပေးဝေသောအားဖြင့် ပူဇော်အပ် ကုန်သော။ တာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ နံပဏ္ဍိတဇာတိယံ၊ ထိုပညာ ရှိသဘောရှိသော သူကို။ ပူဇယန္တိ၊ ပူဇော်တုံ့ပူဇော်ကုန်၏။ မာနိတာ၊ အမျှပေးဝေသောအားဖြင့် မြတ်နိုးအပ် ကုန်သော။ တာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ နံပဏ္ဍိတဇာတိယံ၊ ကို။ မာနယန္တိ၊ မြတ်နိုးတုံ့မြတ်နိုးကုန်၏။

တတော၊ ထိုသို့ပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်။ နံ၊ထိုပညာရှိ သဘောရှိသောသူကို။မာတာ၊အမိသည်။ ဩရသံ၊ရင်၌ဖြစ်သော။ ပုတ္တံဝ၊သားကိုကဲ့သို့။ အနုကမ္ပန္တိ၊စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ဒေဝတာ နုကမ္ပိတော၊ နတ်တို့သည် စောင့်ရှောက်အပ်သော။ ပေါသော၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ားသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းသော အကျိုးစီးပွါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ (ရ၏လည်း ပေး)။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒိ၊၏။

အထခေါ၊၌၊ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပက္ကမိ၊၏။ တေနခေါပနသမ- ယေန၊၌။ပ။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ အဋ္ဌ၊ ယဒ္ဓ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ ယေနဒွါရေန၊ ဖြင့်။

နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့။ တံဒွါရံ၊ သည်။ ဝေါတမဒွါရံမှာမ၊ ဂေါတမ တံခါးအမည်ရှိသည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယေနတိတ္ထေန၊ အကြင်ဆိပ်ဖြင့်။ ဂင်္ဂါနဒိံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ဥတ္တရိဿတိ၊ ကူးလတ္တံ့။ တံတိတ္ထံ၊ သည်။ ဂေါတမတိတ္ထံနာမ၊ ဂေါတမဆိပ် မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဧတိ–မနသိကတွာ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အနုဗန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေန၊ ၌။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ မြစ်သည်။အတ္တိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ [ဤအရာ၌ တံခါးတော်ကား ဂေါတမတံခါးမည်၏။ ဆိပ်၌ကူးတော် မမူသောကြောင့် ဂေါ တမဆိပ်မတွင် ဟူ၏]။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂင်္ဂါနဒီ၊သည်။ သမတိတ္တိကာ၊ ကမ်းနှင့်တမျှ။ (လျှမ်းလျှမ်း ပြည့်လျက်လည်းဟူ)။ ကာကပေယျာ၊ ကမ်းနား၌ နား၍ ကျီးသောက် ကောင်းအောင်။ နဒီပူရာ၊ မြစ်ရေပြည့်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အညေ မနုဿာ၊ တပါးသောသူတို့ သည်။ နာဝံ၊ လှေကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ပ။ ဥဠုမ္ပံ၊သစ်ဖေါင်ကို။ ပရိယေ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ကုလ္လံ၊ ဝါးဖေါင်ကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩရာ၊ ဤဘက်ကမ်းမှ။ ပါရံ၊ထိုဘက်ကမ်းသို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဥဠုမ္ပံ၊ကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုလ္လံ၊ကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

မေဓာဝိနော၊ မဂ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်ပြီးထသော။ ယေဇနာ၊ အကြင်ဘုရားတပည့်သားတို့သည်။ အဏ္ဏဝံ၊ အစောက်လည်းနက် အပြောလည်းကျယ်စွာထသော။ သရံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော မြစ်ကို။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုဘုရား တပည့်သားတို့ သည်။ ပလ္လလာနိ၊ထိုကိလေသာတည်းဟူသော ညွန်ပျောင်းတို့ကို။ ဝိသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ မသုံးသပ်မူ၍။ သေတုံ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော တံတားကို။ ကတွာန၊ ခင်း၍။ တိဏ္ဏာ၊ ကူးမြောက်ကုန်ပြီ။ အယံ ဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်ကား။ကုလ္လံ၊ သစ်ဖေါင် ဝါးဖေါင်ကို။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏။ (မဂ္ဂင်ဖေါင်နှင့်တင်၍ မကူးနိုင်ဟူလိုသတတ်)။

၂၀၇။ ။ပ။ယေန၊ ဌ။ ကောဋိ ဂါမော၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ [ကောဋိရွာဟူသည့်ကား မဟာပနာဒမင်း၏ ပြာသာဒ်ကျရာ အဖျားတူရှုအရိပ်၌ တည်သောကြောင့် ကောဋိရွာ ဟု တွင်သတတ်)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ အရိယ သစ္စာနံ၊ တို့ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ မျက်မှောက် မရသောကြောင့်။ မမဉ္စေဝ၊ ငါဘုရားသည် လည်း ကောင်း။တုမှာကဉ္စ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊သို့။ ဒီဃံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ဤအဓွန့်ရှည်သောသံသရာ၌။သန္ဓာဝိတံ-သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ရလေပြီ။ပ။ကတမေသံစတုန္နံ၊ အဘယ်သို့သော အရိယ သစ္စာတရားတို့ကို။အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင်း၊ပ။ သန္ဓာဝိတံ-သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ရသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿအရိယ သစ္စဿ၊ ဒုက္ခတည်းဟူသော အရိယသစ္စာကို။ပ။ဒုက္ခသမုဒယဿ၊ ဆင်းရဲ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ကို။ ဒုက္ခနိရော ဓဿ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ကို။ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါယ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေ တတ်သော အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ အနနုဗောဓာ၊မသိခြင်း ကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ မျက်မှောက်မသိခြင်းကြောင့်။ မမဉ္စေဝ၊ ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ သင်ချစ်သားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒီဃံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ဤ အဓွန့်ရှည်သော သံသရာ၌၊ သန္ဓာဝိတံသံသရိတံ၊ လေပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တယိဒံ-တံဣဒံဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခတည်းဟူသော အရိယသစ္စာတရား ကို။ မယာစေဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ တုမှေဟိစ သင်တို့သည် လည်းကောင်း။ (ထည့်ပါ)။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ မျက် မှောက် သိအပ်ပြီ။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ၊ ဆင်း၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့် ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ကို။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ပြီ။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝသုံးပါးကို တပ်တတ်သောတဏှာကို။ ဥစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။

ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာ တည်းဟူ သောကြိုးသည် ခီဏာ၊ ကုန်လေပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊တဘန် အသစ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဇာမံ- ဥဒါနံ၊ကို။ ဥဒါနေသိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို။ ယထာဘူတံ၊အဟုတ်အဟတ်။ အဒဿနာ၊ မမြင်ခြင်း ကြောင့်။ မမဉ္စေဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသောသံသရာအခွန့်ပတ်လုံး။ တာသု တာသု ဇာတီသုဝေ၊ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌သာလျှင်။ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ရလေပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာနိ ဧတာနိ အရိယသစ္စာနိ၊ ထိုအရိယသစ္စာ တရား လေးပါး တို့ကို။ မမဉ္စေဝ၊ သည် လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝ နေတ္တိ၊ဘဝတဏှာတည်းဟူသော ကြိုးကို။သမူဟတာ၊ကောင်းစွာ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ မူလံကာရဏံ၊ ကို။ ဉစ္ဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဒါနိ၊ယခု။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊တဘန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ပြီ။

၂၈၈။ အမ္ဗပါလီ၊ အမ္ဗပါလီ အမည်ရှိသော။ ဂဏိကာ၊ ပြည့် တန်းဆာမသည်။ ကောဋိဂါမံ၊ ကောဋိရွာသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တောကိရ၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဿော သိခေါ-အဿောသိဧဝ၊ ကြားသလျှင်ကတည်း။ အထ၊ ၌။ အမ္ဗ ပါလီ၊သော။ ဂဏိကာ၊သည်။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ကောင်းနိုးရာရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ကစေ၍။ပ။ ဝေသာလိယာ၊ မှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏။ ယာဝတိကာ၊ အကြင် မျှလောက်။ ယာနဿဘူမိ၊ ယာဉ်၏အရာသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တာဝ တိကာ၊ လောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စော ရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ပတ္တိကာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ကေမန္တံ၊စွာ။ နိသီဒိ၊၏။ပ။ဘဂဝါ၊

သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အမ္ဗပါလီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ပ။ပက္ကမိ၊ ၏။

၂၀၉။ ဝေသာလိကာ၊ ဝေသာလီ ပြည်၌ နေကုန်သော။ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ပ။ အဿောသုံခေါ-အဿောသုံဝေ၊ ကတည်း။ပ။အပ္ပေကစ္စေလိစ္ဆဝီ၊ အချို့သော လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ နီလာ၊ ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နီလဝဏ္ဏာ၊ ညိုသော အဆင်းရှိကုန်၏။ နီလဝတ္ထာ၊ညိုသောပုဆိုးကိုဝတ်ကုန်၏။ နီလာ လင်္ကာရာ၊ ညိုသော တန်းဆာကို ဆင်ကုန်၏။ပ။ ပီတာ၊ ရွှေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။လောဟိတကာ၊နီကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဩဒါတာ၊ ဖြူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ [ဤအရာ၌ အညိုအရွှေအနီအဖြူကိုဆိုသည်ကား တန်းဆာကိုစွဲ၍ဆိုသတည်း။ ထိုမင်းသားတို့ကား ရွှေအဆင်းနှင့်တူကုန်သည်ချည်းတည်း]။ပ။ အထခေါ၊၌။ အမ္ဗပါလီဂဏိကာ၊သည်။ ဒဟရာနံဒဟရာနံ၊ပျိုကုန် ပျိုကုန်သော။ လိစ္ဆဝီနံ၊ တို့၏။ ဤသံ၊ရထားနောက်ကော်စွန်းကို။ ဤသေန၊ မိမိရထားနောက်ကော်စွန်းဖြင့်။ ယုဂံ၊ မင်းသားတို့၏ ရထားထမ်းပိုးကို။ ယုဂေန၊မိမိရထားထမ်းပိုးဖြင့်။ စက္ကံ၊မင်းသား တို့၏ ရထားလှည်းဘီးကို။ စက္ကေန၊ မိမိရထားလှည်းဘီးဖြင့်။ အက္ခံ၊ မင်းသားတို့၏ ရထားဝင်ရိုးစွန်းကို။ အက္ခေန၊ မိမိရထား ဝင်ရိုးစွန်းဖြင့်။ ပဋိဝဋ္ဋေသိ၊ ချုပ်၏။ပ။ဇေအမ္ဗပါလိ၊ ဟယ်အမ္ဗ ပါလီ။ ကိဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ပ။ပဝဋ္ဋေသိ၊ချုပ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့။ မယာ၊ သည်။ပ။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းတော်ဘိတ်ရပြီ။ တထာဟိ-တတောဝေ၊လျှင်။ ပဋိဝဋ္ဋေမိ၊ချုပ်သတည်း။ ဇေအမ္ဗ ပါလိ၊ အိုအမ္ဗပါလီ။ သတသဟဿေန၊ တသိန်းသော ဥစ္စာကို ခံသဖြင့်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဧကဘတ္တံ၊ တရက်မျှ ဆွမ်းကျွေး ခြင်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ အယျ ပုတ္တာ၊ တို့။ သာဟာရံ သဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ခရိုင်နှင့် တကွသော။ ဝေသာလိံ၊ ကို။ သစေပိဒဇ္ဇေယျာထ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်လျှင်

မူလည်း။ ဘတ္တံ၊ သူတပါးတို့အား လွှဲ၍ ဆွမ်းကျွေးစိမ့်သည်ကို။ အပဟံ၊ သည်။ နေဝဒဇ္ဇံ၊ ခွင့်မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အတခေါ၊ ၌။ တေလိစ္ဆဝီ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်။ ဘော၊ တို့။ အမ္ဗပါလိကာယ၊ အမ္ဗပါလိသည်။ ဇိတမှာ ဝတ၊ ငါတို့ကို အောင်လေကုန်၏တကား။ ဘော၊ တို့။ အမ္ဗပါလိကာယ၊ အမ္ဗပါလိမှ။ ပရာဇိတာဝတ၊ ငါတို့ရှုံးချေကုန်၏တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အင်္ဂုလိံ၊ လက်ချောင်းကို။ ဖေါဋေသုံ-စာလေသုံ၊ လှုပ်ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ တာဝတိံသာဒေဝါ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်ဘူးကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လိစ္ဆဝိပရိသံ၊ လိစ္ဆဝီပရိသတ်ကို။ ဩလောကေထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လိစ္ဆဝိပရိသံ၊ ကို။ အပလောကေထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လိစ္ဆဝိပရိသံ၊ ကို။ တာဝတိံသာပရိသံ၊ တာဝတိံသာနတ်နှင့်အတူဟူ၍။ ဥပသံဟရထ၊ နှလုံးပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိကထေဟိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်။ ယာဝတိကာ၊ လောက်။ ယာနဿ၊ ၏။ ဘူမိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေမန္တံ၊ စွာ။ နိယျာဒိံသု၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သွာတနာယ၊ ၄ါ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတု။ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ လိစ္ဆဝီ၊ တို့။ အမ္ဗပါလိဂဏိကာယ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိမုတ္တော၊ သာယာအပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ပက္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောဋိဂါမေ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ ရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဉာတိကာ၊ ဉာတိက အမည်ရှိသော ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ တတြ-တသ္မိံဉာတိကေ၊ ၌။ ဂိဉ္ဇကာဝသထေ၊ အုတ်တိုက်၌။ [အုတ်စီသော ကျောင်းသော်လည်းပေး။ ဂဇိ သဒ္ဒေ ဏွာ၊ အဿိတ္တံ၊ ဗိန္ဒာဂမော။ အဘိဓာန်ဋီကာ]။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံအမ္ဗပါလိဝနံ၊ ဤအမ္ဗပါလိ ဥယျာဉ်ကို။ ပ။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊

ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ တတြတိသံဝေသာလိယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊
သည်။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောကြီး၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊
စုလစ်မွန်ချွန်တပ်သော ဇရပ်၌။ (ကျောင်း၌ သော်လည်းပေး)။
ဝိဟရတိ၊၏။

တတိယော၊ သော။ လိစ္ဆဝိဘာဏဝါရော၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၂၉၀။ ။ပ။သန္ဓာဂါရေ၊ မင်းတို့၏အမှုတို့ကိုစီရင်ရာ ဖြစ်သော မင်းကွန်း၌။ သန္နိသိန္နာ၊ တကွနေကုန်လျက်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်လျက်။ပ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ သီဟော၊ သော။ သေနာပတိ၊သည်။ နိဂဏ္ဌသာဝကော၊ တက္ကတွန်းတို့၏ အလုပ်အကျွေးသည်။ တဿံ ပရိသာယံ၊၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ နိဿံသယံခေါ၊ မချွတ်လျှင်။ သော ဘဂဝါ၊သည်။ အရဟံ၊သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန် မိမိအလိုလို အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူသော ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ တထာဟိ တတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊အလွန်ထင်ရှား အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ သန္ဓာဂါရေ၊ ပြည်၏ အမှုခပ်သိမ်းကို စီရင်ရာဖြစ်သော မင်းကွန်း၌။ပ။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ဘာသန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။ ယံနူန၊၍။ အဟံ၊ ကား။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရား တို့ကို ကောင်းစွာ အလိုလို သိတော်မူသော။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊သယံ၊ မြတ်သောဆန္ဒရှိသည်ကို။ ကတွာ၊၍။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ သီဟောသေနာပတိ၊ သီဟစစ်သူကြီးသည်။ယေန၊၌။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ တက္ကတွန်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ပ။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ သခင်။ အဟံ၊သည်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်။ဥပသင်္ကမိတုံ၊ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊

၏။ ဇာတိအဝေါစ၊၏။ သီဟ၊သီဟစစ်သူကြီး။ ကိံ ပန၊ အဘယ်
ကြောင့်။ တွံ၊သည်။ ကိရိယဝါဒေါ၊ ပြုအပ်၏ဟု အယူရှိသည်။
သမာနော၊ လျက်။ အကိရိယဝါဒံ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိသော။
သမဏံဂေါတမံ၊ သို့။ပ။ဥပသင်္ကမိဿသိ၊ ကပ်လိမ့်နည်း။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ သီဟ၊ သီဟစစ်သူကြီး။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။အကိ
ရိယဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟုအယူရှိ၏။ အကိရိယာယ၊မပြုစိမ့်သောငှါ။
ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဝကေ၊ တို့ကို။
ဝိနေတိ၊ဆုံးမ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ (နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏
သော်လည်းဟူ)။ အထ၊ ထိုသို့ မြစ်လတ်သော်။ သီဟဿ သေနာ
ပတိဿ၊၏။ ယောဂမိကာဘိ သင်္ခါရော၊ အကြင်သွားအံ့ဟု အား
ထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သော ဂမိကာဘိသင်္ခါရော၊ ထိုသွားအံ့
ဟု အားထုတ်ခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း၏။ပ။အပလောကိတာ
ဝါ၊ပန်ကုန် သော်လည်းကောင်း။အနပလောကိတာဝါ၊မပန်ကုန်
သော်လည်းကောင်း။ ဇာမေနိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ကိံကရိဿန္တိ၊
အသို့ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း။ ယံနူန၊ ၍။ အဟံ၊သည်။ နိဂဏ္ဌေ၊ တို့ကို။
အနပလောကေတွာ၊ မူ၍။ အရဟန္တံ၊သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။
တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ဥပသင်္ကမေယျံ၊အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။
စိန္တေတွာ၊ ၍။အထပစ္ဆာ၊ထိုနောင်မှ။ သီဟော သေနာပတိ၊သည်။
ပဉ္စဟိ ရထသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမွန်းယိမ်းခါလျှင်။
ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဝေသာလိယာ၊ပြည်မှ။ နိယျာသိ၊
ထွက်လေ၏။ပ။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ မယာ၊သည်။
သုတံ၊ကြားအပ်၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အကိရိယဝါ
ဒေါ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏။အကိရိယာယ၊ မပြုစိမ့်သောငှါ။ဓမ္မံ၊ကို။
ဒေသေတိ၊၏။ တေနစ၊ ထိုတရားဖြင့်လည်း။ သာဝကေ၊ တို့ကို။
ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ယေတေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။
အာဟံသု၊ ကုန်၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဝိနေတိ၊၏။
ဣတိ၊သို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ကစ္စိ၊အသို့နည်း။

တေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ဝုတ္တဝါဒီ၊မိန့်ဆို တိုင်းသော စကားကို ဆိုကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ နစအဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ မစွပ်စွဲကုန်သလော။ ဓမ္မဿစ၊ အားလည်း။ အနုဓမ္မံ၊ လျောက်ပတ်သော အကြောင်းစကားကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားကုန်သလော။သဟဓမ္မိကော၊ သူတပါးတို့ဆိုသောအကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ဘုရားစကားတော် ထိုဘုရားစကားတော်အား လျောက်ပတ်သော သူတထူး၏ စကားသည်။ ဂါရယှံဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်းသို့။ ကောစိအပ္ပမတ္တကောပိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်း။ နစအာ-ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်လော။ ဟိသစ္စံ၊အကယ်၍လျှင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနဗ္ဘက္ခာတုကာမာ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါ အလိုမရှိကုန်။

၂၉၁။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ပရိယာယော၊ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေနပရိယာယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ မံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသောသူသည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ အကိရိယဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏။ အကိရိယာယ၊ မပြုစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ တေနစ၊ ထိုတရားဖြင့်လည်း။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ပ။သမဏောဂေါတမော၊ ကား။ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒအယူရှိ၏။ ဥစ္ဆေဒါယ၊ ပြတ်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ပ။သမဏောဂေါတမော၊ ကား။ ဇေဂုစ္ဆီ၊စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဇေဂုစ္ဆိတာယ၊စက်ဆုပ်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေတိ၊ ၏။ပ။သမဏောဂေါတမော၊ကား။ ဝေနယိကော၊ဆုံးမတတ်၏။ ဝိနယာယ၊ဆုံးမစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ပ။သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ တပဿီ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ တပဿိတာယ၊ ပူပန်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ပ။သမဏောဂေါတမော၊ ကား။ အပဂဗ္ဘော၊ မြတ်သော ပဋိသန္ဓေမှ ကင်း၏။ အပဂဗ္ဘတာယ၊ ပဋိသန္ဓေမှ ကင်းစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊

၏။ပ။သမဏောဂေါတမော၊ ကား။ အဿတ္တော၊ သက်သာရာကို ရ၏၊ အဿာသသာယ၊ သက်သာရာကို ရစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ပ။

၂၉၂။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ယေနပရိယာယေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ မံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသောသူ သည်။ သမဏောဂေါတမော၊ကား။ အကိရိယဝါဒေါ၊မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏။အကိရိယာယ၊မပြုစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ တေနစဓမ္မေန၊ ဖြင့်လည်း။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဝိနေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သောပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်း သည်။ ကတမောစ၊ဟူမူကား။ ဟိသစ္စံ၊အကယ်လျှင်။ သီဟ၊သီဟ အမတ်။ အဟံ၊ သည်။ အကိရိယံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊ဆို၏။ ကာယဒုစ္စရိတဿ၊ ကာယဒုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း ။ပ။ အနေက ဝိဟိတာနံ၊တပါးမကသောအားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်ကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အကိရိယံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။သီဟ၊ အမတ်။ အယံခေါ၊ သည်လျှင်။ ပရိယာယော၊ တည်း။(ယေနမံစသည်ကား အတူ)။ ။ပ။သီဟ၊သီဟအမတ်။ ယေနပရိယာယေန၊ဖြင့်။ မံ၊ကို။ပ။ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သောပရိယာယော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဟိသစ္စံ၊ စွ။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အဟံ၊ သည်။ ကိရိယံ၊ ပြုအပ် သည်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကာယသုစရိတဿ၊ ကာယသုစရိုက်ကို လည်းကောင်း။ပ။အနေကဝိဟိတာနံ၊ တပါးမကသော ဆောက် တည်အပ်ကုန်သော။ ကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ကိရိယံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊၏။သီဟ၊သီဟအမတ်။ အယံခေါ၊သည်လျှင်။ပရိယာယော၊ အကြောင်းတည်း။ (ယေနမံစသည် ဆိုမြဲ)။ပ။ဟိ၊ စွ။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အဟံ၊သည်။ ဥစ္ဆေဒံ၊ဖြတ်အပ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ ရာဂဿ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။အကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ဟိ၊စွ။ သီဟ၊သီဟ အမတ်။ အဟံ၊ သည်။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ကာယဒုစ္စရိ

တေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ ကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းမှ။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အယံခေါ၊ သည်လျှင်။ ပရိယာယော၊ တည်း။ သီဟ၊သီဟအမတ်။ ဟိ၊ စွ။ အဟံ၊ သည်။ ဝိနယာယ၊ ဖျောက်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ၏။ ရာဂဿ၊ကိုလည်းကောင်း။ပ။အကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနယာယ၊ ဖျောက်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အယံခေါ၊သည်လျှင်။ ပရိယာယော၊ တည်း။ပ။သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အဟံ၊ သည်။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေဓမ္မေ၊တို့ကို။ တပနီယံ၊ ပူပန်စေတတ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။မနောဒုစ္စရိတံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တပနီယံ၊ ပူပန်စေတတ်သည်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ယဿ ယေနပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ တပနီယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်ငုတ်ကို ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံဂတာ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်ပြီ။ [အနဘာဝံကတာဟု ရှိမူကား တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ ဟုပေး]။ အာယတိံ၊ နောက်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊တဖန် မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်ပြီ။ တံပုဂ္ဂလံ၊ကို။ တပဿီတိ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောသူ ဟူ၍။ အဟံဝဒါမိ၊ ငါဆို၏။ သီဟ၊သီဟအမတ်။ တထာဂတဿ တထာဂတေန၊ သည်။ တပနီယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊တို့ကို။ ပဟီနာ၊ကုန်ပြီ။ပ။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အယံခေါ၊ သည်လျှင်။ ပရိယာယော၊တည်း။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ယဿ-ယေနပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဂဗ္ဘသေယျာ၊ အမိဝမ်းတိုက်၌ ကိန်းခြင်းကို။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန် နောင်ဘဝ၌ အသစ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘာလာဝတ္ထုကတာ၊ ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံ

ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ကုန်ပြီ။ သီဟ၊သီဟအမတ်။ အယံခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ပရိယာယော၊ တည်း။ပ။သီဟ၊သီဟအမတ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အဟံ၊ ငါကား။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ အဿာသေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတည်းဟူသော သက်သာခြင်းဖြင့်။ အဿတ္ထော၊သက်သာရာကိုရ၏။ အဿာသာယ၊သက်သာရာကို ရစိမ့်သောငှါလည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ၏။ တေနစ၊ ထိုသက်သာရာကို ရစေတတ်သော တရားဖြင့်။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဝိနေမိ၊ ဆုံးမ၏။ သီဟ၊သီဟအမတ်။ အယံခေါ၊သည်လျှင်။ပရိယာယော၊ တည်း။ပ။

၂၉၃။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူပေသော်။ သီဟော၊သော။ သေနာပတိ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွတကား။ပ။အဇ္ဇတဂ္ဂေ-အဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပါဏုပေတံ၊ ဆုံး။ သရဏဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သော။ မံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤသီဟ စစ်သူကြီးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပါသကံ-ဥပါသကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူစေချင်၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အနုဝိစ္စကာရော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုခြင်းသည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ကုန်သော။ ဉာတမနုဿာနံ၊ ထင်ရှားသော သူတို့အား။ သာဓု-သုန္ဒရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ သည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ကုန်သော။ ဉာတမနုဿာနံ၊ တို့အား။ သာဓု-သုန္ဒရော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣမိနာပိ၊ ဤစကားတော်ဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်၏။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ နှစ်သက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညတိတ္ထိယာ၊ တပါး အယူ

ရှိသော တိတ္တိတို့သည်။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ သာဝကံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ သီဟောသေနာပတိ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်အဖြစ်သို့။ ဥပဂတောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေသာလိံ၊ ကို။ ပဋာကံ၊ တံခွန်ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ အထစပန၊ ထိုသို့ တိတ္ထိတို့၏ ဒါယကာဖြစ်လျှင်မူလည်း။ မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ပ။သာဓု-သုန္ဒရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉာတိဝစနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို။ အာဟ၊မိန့်၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ သောဟံ- သောအဟံ၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူစေချင်၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ။ တေတဝ၊ ၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ ယေနယတ္ထာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဩဒါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ တေန တသ္မာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာကုန်သော။ နေသံ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့အား။ ပိဏ္ဍကံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူအပ်သည်ကို။ မညေယျာသိ၊ အောက်မေ့လော့။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။သီဟ၊သီဟအမတ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ စွာ။ တေ-တဝ၊ ၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ပ။မညေယျာသိ၊ မှတ်လော့။ ဉာတိဉာမံဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဉာမိနာပိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ လွန်။ အတ္တမနော၊ ၏။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ နှစ်သက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ်ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ-မယာ သုတံ၊ ငါကြား၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ မယှမေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညေသံ၊တို့အား။ဒါနံ၊ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊အပ်။မယှမေဝ၊၏သာလျှင်၊ သာဝကာနံ၊တပည့်သားတို့အား။ဒါနံ၊ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ အညေသံ။ သူတပါးတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊အပ်။ မယှမေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒိန္နံ-ဒိန္နဖလံ၊ လှူသော အကျိုးသည်။

မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီး၏။ အညေသံ၊တို့အား။ ဒိန္န–ဒိန္နဖလံ၊သည်။ နမဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးမရှိ။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊သူဆိုသောစကားကို။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ အထစပန၊ ထိုသို့ ကြားလျှင်မူလည်း။ မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒါနေ၊ လှူစိမ့်သည်၌။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အပိစ၊ထိုသို့လှူလျှင်မူလည်း။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မယံ၊တို့သည်။ဧတ္ထဒါနေ၊ထိုအလှူ၌။ ကာလံ၊ လှူအပ်သော မလှူအပ်သော အခါကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိတတ်ကုန်အံ့။ [အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုသို့ တဏ္ဏတွန်း တို့အား လှူသော်သည်း အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျ အဖြစ်ဖြင့်လည်း မလှူ။ ရတနာသုံးပါး ရှေးဦးစွာလည်း မလှူဟုလိုသတတ်]။ပ။

၂၉၄။ ဘဏေ၊ အချင်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ပဝတ္တမံသံ၊ အိမ်ဈေး၌ ရောင်းသော ဟင်းမျိုးကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ပ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ရထိကာယ၊ ခရီးလမ်းမတကြောင်းမှလည်း။ ရထိယံ၊လမ်းမတကြောင်းသို့။ သိင်္ဃာဋကေန၊ လမ်းဆုံ တကြောင်းမှလည်း။ သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံတကြောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဗာဟာ၊ တို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍။ ကန္ဒန္တိ၊ ဟစ်ကြွေးကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ သီဟေန သေနာပတိနာ၊ သည်။ ထူလံ၊ ဆူသော။ ပသုံ၊ နွား,ကျွဲ, ဆိတ်, ဝက်,အစရှိသော သတ္တဝါကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ သမဏဿဂေါတမဿ၊အား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကျွေးခြင်းကို။ ကတံ၊၏။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်၍သတ်သော။ တံမံသံ၊ ကို။ ဇာနံ–ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ ပဋိစ္စကမ္မံ၊ မိမိကိုစွဲ၍ သတ်သောမကောင်းမှုကို။ ဖုသတိ၊ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကန္ဒန္တိ၊ ဟစ်ကြွေးကုန်၏။ပ။ ဥပကဏ္ဏကေ၊ နားရင်း၌။ အာရောစေသိ၊ ကြားပေ၏။ ယဂ္ဃေဘန္တေ၊ အိုသခင်စစ်သူကြီး။ ဇာနေယျာသိ၊ သိ၏လော။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ပေ၏။ အယျော၊ အမောင်။ အလံ၊ မသင့်။ (မဆိုလင့်ဟုလိုသည်)။ ဒီဃရတ္တံပိ၊

ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း။ အာယသ္မန္တာ၊ ကုန်သော။ တေနိဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။အဝဏ္ဏကာမာ၊ ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုသာ အလိုရှိကုန်၏။ပ။ အာယသ္မန္တာ၊ ကုန်သော။ တေနိဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အသတာ–အသန္တေန၊ ထင်ရှားမရှိသဖြင့်။တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီး။မုသာဝ၊ မမှန်သောစကား ဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တာ၊ စွပ်စွဲခြင်းတို့သည်။ နဇိရိဒန္တိ၊ မစဲကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇီဝိတဟောတုပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ သဉ္စိစ္စ၊ သေစေလိုသောစိတ်ရှိ၍။ ပါနံ၊ သူ့အသက်ကို။ ဇီဝိတာ၊မှ။ နဝေါရောပေယျာမ၊ မချကုန်ရာ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။အထပစ္ဆာ၊မှ။သီဟောသေနာပတိ၊သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းတော်စားပြီးဟူ၍။ ဩဏီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ် တော်မှချပြီးသောလက်ရှိ၏ဟူ၍။သလ္လက္ခေတွာ၊မှတ်၍။ (ထည့်)။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်၍သတ် သော။ မံသံ၊ ကို။ဇာနံ၊ သိလျက်။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊အပ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်သော။ အသုတံ၊ မကြားသော။ အပရိသင်္ကိတံ၊ ရွံ့ရှာခြင်းလည်း မရှိသော။ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓံ၊ အစွန်းသုံးပါးမှ စင်သော။ မစ္ဆမံသံ၊ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၂၉၅။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။ သုဘိ က္ခာ၊ဝပြောသည်။ဟောတိ၊၏။သုဿဿာ၊ကောင်းသောကောက် ရှိသည်။ သုလဘပိဏ္ဍာ၊ ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဥဉ္ဆေနပဂ္ဂဟေန၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်။ ယာပေတုံ၊ မျှခြင်းငှါ။ သုကရာ၊ ပြုလွယ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ မယာ၊သည်။ ဒုဿဿေ၊ မကောင်းသောကောက်ရှိသော။ ဒုလ္လဘပိဏ္ဍေ၊ ရခဲ သော ဆွမ်းရှိသော။ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊ ငတ်မွတ်သောအခါ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အန္တော ဝုတ္ထံ၊ အကပ္ပိယ ကုဋိတွင်း၌ သိုမှီး စိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ အန္တောပက္ကံ၊ အကပ္ပိယ ကုဋိတွင်း၌ ချက်စိမ့် သည်ကို လည်းကောင်း။ သာမံပက္ကံ၊ မိမိတို့ အလိုလို ချက်စိမ့်သည် ကို လည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟိတပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ပျက် သည်ကို

တဘန်အကပ်ခံစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုဆွမ်း ဘုဉ်းပေးရာဆွမ်းဘိတ်ရာမှ။ နီဟတံ၊ ဆောင်ခဲ့အပ်သည်ကို လည်း ကောင်း။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံ၍ ထား အပ်သော။ ဝနဋ္ဌံ၊ တော၌ဖြစ်သော သစ်သီးစသည်ကို လည်း ကောင်း။ ပေါက္ခရဋ္ဌံ၊ ကြာပင်၌ဖြစ်သော ကြာစွယ်ကြာရင်းစသည် ကို လည်းကောင်း။ ယာနိတာနိခါဒနီယ ဘောဇနီယာနိ၊ တို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ခွင့်ပြုအပ်ကုန်၏။ တာနိခါဒနီယဘောဇနီယာနိ၊ တို့ကို။ အဇ္ဇာပိ၊ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပရိ ဘုဉ္ဇန္တိနုခေါ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်သလော။ဇူတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ဥဒပါဒိ၊၏။ပ။တတော၊ထိုဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာဆွမ်းဘိတ်ရာမှ။ နီဟတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကယ်ခံအပ်သော။ဝနဋ္ဌံ၊ တော၌ ဖြစ်သော သစ်သီး သစ်ရင်းစသည်ကို လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဋ္ဌံ၊ ကြာပင်၌ ဖြစ်သော ကြာစွယ် ကြာရင်းကို လည်း ကောင်း။ ဘုတ္တာဝိနာ၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပဝါရိတေန၊ တန်ပြီဟူ၍ မြစ်မိသောရဟန်းသည်။ အနတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုဘဲ။ နစပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ယထာဓမ္မော၊ လျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ဇာနပဒါ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ လောဏံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တေလံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနီယံပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သကဋေသု၊ တို့၌။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ ဗဟာရာမကောဋ္ဌကေ၊ အရံပ၏ တံခါး မုခ်၌။ သကဋပရိဝဋ္ဋံ၊ လှည်းဝန်းသည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ အစ္ဆန္တိ၊ နေကုန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ ပဋိပါဠိံ၊ ကို။ ပဋိလဘိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ပ။ မဟာမေဃော၊သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။အာရောစေသိ၊၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့နေပြီး ရကား။ သံဃော၊သည်။ ပစ္စန္တိမံ၊ အစွန်ဖြစ်သော။ ယံဝိဟာရံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယံအဍ္ဍယောဂံဝါ၊ အကြင်တဘက်စောင်းမိုး

သောကျောင်း ကိုလည်းကောင်း။ အာကင်္ခတိ၊အလိုရှိ၏။ တံဝိ
ဟာရံ၊ ကို၊ ကပ္ပိယဘူမိံ၊ ၌။ကပ္ပိယကုဋိ၊ကို။ သမ္မန္နိတွာ၊သမုတ်၍။
တတ္ထ၊ ထိုကပ္ပိယဘူမိ၌။ ဝါသေတု၊ သိုမှီးလေ၊။ (ဥ တ်ကမ္မဝါ
အနက်လွယ်၏)။ ကပ္ပိယဘူမိယာ၊ ကပ္ပိယကုဋိဟူ၍။ သမ္မုတိ၊
သမုတ်သည်ကို။ အားယသ္မတော၊ သော။တဿဘိက္ခုနော၊သည်။
ခမတိ၊၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှီ၊သည်။ ဘဝေယျ၊၏။ယဿ
ဘိက္ခုနော၊ သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။
ဘာသေယျ၊ ရာ၏။ပ။ သူပါနိ၊ တို့ကို။ သမ္မာဒေန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏။
မံသာနိ၊ တို့ကို။ ကောဋ္ဋေန္တိ၊ စဉ်းခုတ်ကုန်၏။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်း
တို့ကို။ ဖါလေန္တိ၊ ခွဲကုန်၏ ပ။ ကာကောရဝသဒ္ဒံ၊ ကျီးတို့၏
တသဲသဲအာသောအသံကို။အဿောသိ၊ကြားတော်မူ၏။ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ သမ္မုတိ ကပ္ပိယ ဘူမိ၊ သမုတ်သော ကပ္ပိယကုဋိကို။နပရိဘုဉ္ဇိ
တဗ္ဗာ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။
ဟောတိ၊၏။ပ။ (သမ္မုတိ၌ သံမှာနိဂ္ဂဟိတန္တ၊ပဝဂ္ဂန္တနှစ်ချက်သင့်။
သံပုဗ္ဗ-မု-ဓာတု သမ္မနေ။ ကေက္ခရကောသဋီကာ)။ ဥဿာဝနန္တိ
ကံ၊ဥဿာဝနန္တိက ကုဋိကိုလည်းကောင်း။ဂေါနိသာဒိကံ၊ ဂေါနိ
သာဒိက ကုဋိကိုလည်းကောင်း။ ဂဟပတိံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဉတ္တိ ဉမာ တိဿော ကပ္ပိယဘူမိယော၊ ဤသုံးပါးသော ကပ္ပိယ
ကုဋိတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ အာ-
ယသ္မာယသောဇော၊သည်။ဂိလာနော၊သည်။ဟောတိ၊၏။တဿ၊
ထိုယသောဇထေရ်၏။ အတ္တာယ၊ငှါ။ဘေသဇ္ဇာနိ၊တို့ကို။ အာဟရိ
ယျန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။တာနိ၊ ထိုဆေးတို့ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဗဟိ၊
အပ၌။ ဝါသန္တိ၊ သိုမှီးကုန်၏။ ဥက္ကပိဏ္ဍကာပိ၊ ကြောင်, ကြွက်,
ဖွတ်,မြွေဘာတို့သည်လည်း။ ခါဒန္တိ၊ခဲကုန်၏။ စောရာပိ၊ တို့သည်
လည်း။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ကပ္ပိယဘူမိ
ယော၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ [ကုဋိကို မပညတ်မီ ကပ္ပိယ

အပ္ပိယနှစ်ဌာနမရှိ။ ပဏ္ဍတ္တိဝဇ္ဇဖြစ်၍ ကပ္ပိယချည်းယူ။ ပညပ်ပြီး နောက်၌ကား။ ကပ္ပိယအကပ္ပိယနှစ်ဌာနစိစစ်]။

စတုတ္ထော၊ သော။ သီဟဘာဏဝါရော၊သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ပြီးပြီ။

၂၉၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ဘဒ္ဒိယနဂရေ၊၌။မေဏ္ဍကော ဂဟပတိ၊ မေဏ္ဍကသူဌေးသည်။ ပဋိဝသတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဧဝရူပေါ၊ဤသို့ သဘောရှိသော။ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ သီသံ၊ဦးခေါင်းကို။နှာယိတွာ၊ရေချိုး၍။ဓညာ ဂါရံ၊စပါးကျီကို။ သမ္မဇ္ဇာပေတွာ၊ တမြက်လှည်းစေ၍။ ဗဟိဒ္ဓါရေ ယေဝ၊တံခါးအပ၌သာလျှင်။နိသီဒတိ၊နေ၏။အန္တလိက္ခာ၊ကောင်း ကင်မှ။ ဓညဿဓာရာ၊ စပါးမိုးသည်။ ဩပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဓညာဂါရံ၊စပါးကျီကို။ ပူရေတိ၊ပြည့်စေ၏။ ဘရိယာယ၊ သူဌေးမ ၏။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧကံ ယေဝအာဠှကထာလိကံ၊ တကတုံချက် ဝင်သော ထမင်းအိုး၏။ ဧကဉ္စသူပဗျဥ္ဇနကံ၊ တပြည်ဝင်သော ဟင်းအိုး၏။ (ဆဋ္ဌီအနက်၌ ဒုတိယာ)။ ဥပနိသီဒိတွာ၊ အနီး၌နေ၍။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသံ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သောသူ အပေါင်းကို။ ဘတ္တေန၊ ထမင်းဖြင့်။ ပရိ ဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ယာဝ၊ လောက်။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ နဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။ တာဝ၊ လောက်။ နခိယျတိ၊ မကုန်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကံယေဝ၊တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။သဟဿထဝိကံ၊တထောင်ဝင် လုပ်သောအိတ်ကို။ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသဿ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော သူအပေါင်းအား။ ဆမာသိကံ၊ ခြောက်လ သုံးဆောင်လောက်သော။ ဝေတ္တနံ၊ ရိက္ခာကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ပ။ စတုဒေါဏိကံ- စတုဒေါဏိကဿ၊ လေးထောင် ဝင်သော။ (တထောင် တခွဲ ဟူ၏)။ ဧကံယေဝ ပိဋကံ-ကေဿ ပိဋကဿ၊

တို့တလုံး၏။ဥပနိသိဒိတွာ၊အပါး၌နေ၍။ ဆမာသိကဘတ္တံ၊ခြောက်လ စားလောက်သောထမင်းရိက္ခာကို။ ဒေတိ၊၏။

၂၉၇။ ။ပ။ယာဝ၊ လောက်။ သာ၊ ထိုသူဌေး ချွေးမသည်။ နဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ၊ တာဝ၊ ထိုမထသေးသရွေ့။ တံဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းရိက္ခာသည်။ နခိယျတိ၊ မကုန်။ပ။ ဧကေနနင်္ဂလေန၊ ထွန်သွားတချောင်းတည်းဖြင့်။ ကသန္တဿ၊ထွန်သောထွန်သွား၏။သတ္တသိတာယော၊ ခုနစ်ချောင်းသောထွန်ရေးတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တိ-ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (မေဏ္ဍကဝတ္ထုကား ထင်ပြီ၊ အကျယ်ကား ဓမ္မပဒ၌ လာ၏)။

၂၉၈။ ။ပ။တရုဏေန ခီရေန၊ နို့သစ်ဖြင့်။ ဘောဇေဿာမ၊ ကျွေးကုန်အံ့။ပ။ ကန္တာရေ၊ ခရီးခဲ၌။ သမ္ဘာဝေသိ၊ မှီလေ၏။ပ။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ကန္တာရမဂ္ဂါ၊ခရီးခဲတို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ အပ္ပေါဒကာ၊ ရေမရှိကုန်။ အပ္ပဘက္ခာ၊ အစာမရှိကုန်။ အပ္ပါထေယျေန၊ ရိက္ခာမပါသဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဂေါရသံ၊ ငါးပါးသော နွားနို့အရသာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ခီရံ၊နို့ရည်။ ဒဓိံ၊နို့မေး။ တက္ကံ၊ရက်တက်။ နဝနီတံ၊ ဆီဦး။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်။ ဇာတိဇာမေပဉ္စဂေါရသေ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။တဏ္ဍုလတ္ထိကေန၊ ဆန်ကို အလိုရှိသော သူသည်။ တဏ္ဍုလော၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါ ပသန္နာ၊ ယုံကြည်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ပ။ဟိရညံ၊ ရွှေငွေကို။ ဥပနိက္ခိပန္တိ၊ နှံကုန်၏။ ဇုမိနာဟိရညေန၊ ဖြင့်။ အယျဿ၊ သခင်အား။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောပစ္စည်းကို။ ဒေထာတိ၊ လှူပါကုန်အံ့ဟု။ ဥပနိက္ခိပန္တိ၊ နှံကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတော၊ ထိုနှံသော ဥစ္စာမှ။ ယံပစ္စယံ၊ သည်။ကပ္ပိယံ၊အပ်၏။ တံပစ္စယံ၊ထိုအပ်သောပစ္စည်းကို။ သာဒိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာအပ်၏ဟု။ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ၊ရှာမှီးအပ်ကုန်၏ဟု။နတွေဝအဟံဝဒါမိ၊ငါမဟော။ ဇာတိ၊ ဇာသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၀၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ အာပဏံ၊ အာပဏ မည်သော နိဂုမ်းရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။တံအာပဏံ၊ သို့။ အဝသရိ- သမ္ပတ္တော၊ ၏ ။ပ။ ကေဏိယော၊ ကေဏိယအမည်ရှိသော။ ဇဋိလော၊ ဆံကျစ်ထုံးသောပုဏ္ဏားရသေ့သည်။ အဿောသိခေါ- အဿောသိဧဝ၊ တည်း။ ဘော၊ တို့။ သကျပုတ္တိယော၊ သော။ပ။ အနုပ္ပတ္တော၊၏။ပ။အထခေါ၊၌။ ကေဏိယဿ၊သော။ ဇဋိလဿ၊ ၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏဿဂေါတမဿ၊အား။ ကံ၊အဘယ်ကို။ဟရာပေယျံနုခေါ၊ ဆောင်ရအံ့နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိတေ ဇာသယော၊အကြွင် ရသေ့တို့သည်။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုကုန်၏။ မန္တာနံ၊တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တေဟိဇာသိဟိ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ဂီတံ- သဇ္ဈာယိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်ထသော။ ပဝုတ္တံ၊ သူတပါးတို့အား သင်အပ်ထသော။ သမိဟိတံ၊ပေါင်း၍ ထားအပ်ထသော။ယေသံ၊ အကြွင်ရသေ့တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်ထသော။ (ထည့်)။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဇာဒံမန္တပဒံ၊ ဤဗေဒင်တည်းဟူသော အကျိုးစီးပွါးအကြောင်းကို။ တေရဟိ၊ ယခု။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ တံဂီတံ၊ ထိုရသေ့တို့ သရဇ္ဈာယ်တိုင်းကို။ အနုဂါယန္တိ၊ အတု သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံဘာသိတံ၊ ထိုရှင်ရသေ့တို့ ဆိုတိုင်းကို။ အနုဘာသန္တိ၊ အဆင့်ဆိုကုန်၏။ ဘာသိတံ၊ မိမိတို့ သရဇ္ဈာယ် တိုင်းကို။ အနုဘာသန္တိ၊ သူ့အားဆင့်၍ သရဇ္ဈာယ်စေကုန်၏။ ဝါစိတံ၊ သူတပါးတို့အား ရသေ့တို့သင်တိုင်းကို။ အနုဝါစေန္တိ၊ အဆင့်သူအား သင်စေကုန်၏။ ဇာဒံ-ဇာမာနိ၊ ဤရသေ့တို့ဟူသည်။ သေယျထာ-ကတမာနိ၊ ဟူမူကား။အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌကရသေ့လည်း ကောင်း။ဝါမကော၊လည်းကောင်း။ ဝါမဒေဝေါ၊လည်းကောင်း။ ဝေဿာမိတ္တော၊ လည်းကောင်း။ ယမတဂ္ဂိ၊ လည်းကောင်း။

အင်္ဂီရသော၊ လည်းကောင်း။ ဘာရဒွါဇော၊ လည်းကောင်း။ ဝါသေဋ္ဌော၊ လည်းကောင်း။ ကဿပေါ၊ လည်းကောင်း။ ဘဂု၊ လည်းကောင်း။ ဣမေ ဣသယော၊ တို့သည်။ ရတ္တူပရတာ၊ ညဉ့်စားခြင်းမှ ကြဉ်ကုန်၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ မှ။ ဝိရတာ၊ကုန်၏။ တေဣသယော၊ တို့သည်။ ဧဝရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ပါနာနိ၊အဖျော်တို့ကို။ သာဒိယိံသု၊ သာယာကုန်၏။ သမဏော ပိ ဂေါတမော၊ သည်လည်း။ပ။သာဒိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ပ။ကာဇေဟိ၊ ငါးရာသော ထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ပ။သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြောဟောပြီး၍။ (ထမ်းစေသော ထမ်းပိုးကား ငါးရာ။အိုးကား တ၁ထောင် ဟူ၏)။ပ။ကေဏိယ၊ကေဏိယရသေ့။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။မဟာ၊များ၏။ အဍ္ဎတေလသာနိဘိက္ခုသတာနိ၊တထောင်နှစ်ရာ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းအရေအတွက် ရှိကုန်၏။ တွံစ၊ သည်လည်း။ပြာဟ္မဏေသု၊တို့၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊အလွန်ကြည်လင်သော သူတည်းဟု။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဋ္ဌပါနာနိ၊ ရှစ်ပါးသောအဖျော်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ အမ္ဗပါနံ၊သရက်သီးအဖျော်။ ဇမ္ဗုပါနံ၊ သပြေသီးအဖျော်။ စောစပါနံ၊ အစေ့ ရှိသော ငှက်ပျောသီးအဖျော်။ မောစပါနံ၊ အစေ့မရှိသော ငှက်ပျောသီးအဖျော်။ (တော ငှက်ပျော အိမ် ငှက်ပျော သော်လည်းဆို)။ မဓုပါနံ၊ သစ်မည်စည်အဖျော်။ (ရေမထည့်သော သစ်မည်စည်သီးရည် အဖျော် ဟုလည်းပေး)။ မုဒ္ဒိကပါနံ၊ ရေထည့်သော မုဒရက်သီးအဖျော်။ သာလူကပါနံ၊ ကြာစွယ်အဖျော်။ ဖါရုသကပါနံ၊ဖက်သက်အဖျော်။ ဣမာနိ အဋ္ဌပါနာနိ၊တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓညဖလရသံ၊ကို။ ထပေတွာ၊၍။ သဗ္ဗံ၊သော။ ဖလရသံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဍာကရသံ၊ ကို။ ထပေတွာ၊၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပတ္တရသံ၊ ကို။ပ။မဓုကပုပ္ဖရသံ၊ ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုပ္ဖရသံ၊ ကို။ပ။ဥစ္ဆုရသံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကေဏိယော၊သော။ ဇဋိလော၊သည်။ပ။ဘာဂဝန္တံ၊

ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ကို။ ပြဏီတပဏ္ဍပါနိံ၊ ကို။ သလ္လကွေတ္ဝာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ ၏။ပ။

ယညာ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းတို့ကား။ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ၊ မီးပူဇော်ခြင်းလျှင် ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ ဆန္ဒသော၊ ဆန်းကျမ်း၏။ မုခံ၊ အစကား။ သာဝိတ္တိ၊ သာဝိတ္တိမည်သောဂါထာတည်း။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ မုခံ၊ အကြီးအမှူးကား။ ရာဇာ၊ တည်း။ နဒီနံ၊ တို့၏။ မုခံ၊ ကား။ သာဂရော၊ သမုဒြာတည်း၊

နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ မုခံ၊ ကား။ စန္ဒော၊ လတည်း။ တပတံ-တပန္တာနံ၊ထွန်းတတ်သောဆီမီးပတ္တမြားစသည့်တို့၏။ မုခံ၊ ကား။ အာဒိစ္စော၊ နေတည်း။ ပုညံ၊ကို။ အာကင်္ခမာနာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော။ ယဇတံ-ယဇန္တာနံ၊ ပူဇော်သောသူတို့၏။ မုခံ-အယမုခံ၊ ချမ်းသာသုံးပါးတို့၏ အကြောင်းကား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သံဃော၊ တည်း။ (ဤတရားကို ကေဏိယရသေ့၏ အဖွျာသယ အားလျော်စွာ ဟောတော်မူသတည်း)။

၃၀၁။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အာပဏော၊ အာပဏနိဂုံးရွာ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ ရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊၍။ပ။ပက္ကမိ၊၏။ကောသိနာရကာ၊ ကုသိနာ ပြည်၌ နေကုန်သော။ မလ္လာ၊ မလ္လာမင်းတို့သည်။ အဿောသုံ၊ ကြားကုန်၏။ တေမလ္လာ၊ ထိုမလ္လာမင်းတို့သည်။ သင်္ကရံကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ အကံသု၊ကုန်၏။ ယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ကို။ နကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ပဉ္စသတာနိဒဏ္ဍော၊ ငါးရာသော ဒဏ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ဣတိ၊ဤသို့။ သင်္ကရံ၊ ကို။အကံသု၊ကုန်၏။တေန ခေါပနသမယေန၊ ၌။ ရောဇော၊ရောဇအမည်ရှိသော။ မလ္လော၊ မလ္လာမင်းသည်။ သဟာယော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ အာဝုသော ရောဇ၊ ဒါယကာရောဇ၊ တွံ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ယံပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ကို။အကာသိ၊၏။ တံပစ္စုဂ္ဂမနံ၊သည်။ တေတဝ၊အား။ဥဠာရံ-သာဓု၊ ၏။ ဘန္တေအာနန္ဒ၊ အရှင်အနန္ဒာ၊ အဟံ၊သည်။ ဗုဒ္ဓေဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ပ။ နဗဟုကတော၊ များစွာမြတ်နိုးခြင်းကို မပြု။

အပိစ၊ ထိုသို့မပြုမူလည်း။ ဉာတိဟိ၊ အမျိုးဖြစ်သော မလ္လာမင်းတို့
သည်။ပ။ပဥ္စသတာနိ ဒဏ္ဍောတိ၊ ဒဏ်ငါးရာ ဖြစ်စေဟူ၍။ သက်
ရော၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတော၊၏။ ဒဏ္ဍဘယာဝေ၊ ဒဏ်ကို
ကြောက်သောကြောင့် သာလျှင်။ပ။ အကာသိ၊ပြုသတည်း။ ဉာတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊၏။ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရောဇော၊ ရောဇ
အမည်ရှိသော။အယံမလ္လော၊ သည်။အဘိညာတော၊ ထင်ရှား၏။
ဉာတ မနုဿော၊ ထင်ရှားသော သူတည်း။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။
ဧဝရူပါနံ၊တို့၏။ပ။ပသာဒေါ၊ ကြည်လင်ခြင်းသည်။ မဟတ္ထိကော၊
များသောအကျိုးရှိ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု-အာယာ
စာမိ၊၏။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ရောဇော၊ သော။
မလ္လော၊ သည်။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်လင်ရာ၏။ တထာ-တေန ကာ
ရဏေန၊ ဖြင့်။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ ဉာတိ အဝေါစ၊၏။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ။ တထာဂတေန၊ သည်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ပ။ ပသီဒေယျ၊
ကြည်လင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကာတုံ၊ငှါ။ နဒုက္ကရံ၊
ခဲသည်မဟုတ်။ပ။ မေတ္တေနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ပ။
ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။ပ။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့လတ်သော။ တရုဏ
ဝစ္ဆော၊ နို့စို့နွားသငယ်သည်။ ဂါဝိံ၊ အမိဖြစ်သောနွားမကို။ ဂဝေ
သတိယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဝိဟာရေန၊
တကျောင်းမှသည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝုဏ်တခုမှ
သည်။ ပရိဝေဏံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ပုစ္ဆတိ၊
မေး၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခု။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သော။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။
ဝိဟရတိ၊နည်း။ ဉာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊၏။ မယံ၊တို့သည်။ အရဟန္တံ၊
သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနကာမာ၊
ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ ဉာတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အာဝုသော
ရောဇ၊ ဒါယကာရောဇ၊သံဝုတ ဒွါရော၊ ပိတ်သော တံခါးရှိသော။
သေဿော ပရိဝိဟာရော၊ ထိုဂန္ဓကုဋိတိုက်သည်။အတ္တိ၊၏၊တေန၊
သို့။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ ဆိတ်သောအသံရှိလျက်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။

အတရမာနော၊ မွေ့မွေ့သာသာ။ အာဠိန္ဒံ၊ အဦးသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဥက္ကာသိတွာ၊ ချောင်းညှံ့၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေဟိ၊ ခေါက်လော့။ တေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိဿတိ၊ ဖွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊ အာယာစာမ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ မမဉ္ဇေဝ၊ အကျွန်ုပ်၏သာလျှင်။ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ ဆေး ပစ္စည်းပရိက္ခရာကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ခံကုန်ရာ၏။ အညေသံ၊ တို့၏။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ ကို။ နောပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ မခံကုန်ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ရောဇ၊ ရောဇ။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ သေက္ခေန၊ သေက္ခတို့၏ဉာဏ်ဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ သေက္ခေန၊ သော။ ဒဿနေန၊ မြင်ခြင်းဖြင့်။ တယာသေယျထာ၊ သင်မြင်သကဲ့သို့။ ဓမ္မော၊ သစ္စာတရားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ တေသံပိ၊ တို့အားလည်း။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယျာ၊ တို့သည်။ အမှာကမေ္ဗဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ပ။ အဟောနူနပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ဪခံစေချင်ကုန်၏။ အညေသံ၊ တို့၏။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ ကို။ အဟောနူနနောပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ဪမခံဘိကုန်မူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရောဇ၊ ရောဇ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရကား။ တဝဧဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ၊ တို့၏ လည်းကောင်း။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိဿန္တိ၊ ခံကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၂။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ကုသိနာရာယံ၊ ၌။ ပ။ အဋ္ဌိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အထခေါ၊ ၌။ ရောဇော၊ သော။ မလ္လော၊ သည်။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ကို။ ဩလောကေန္တော၊ သော်။ ဍာကဉ္စ၊ ဟင်းရွက်ကျက်ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌခါဒနီယဉ္စ၊ အမှုန့် ခဲဖွယ်ကို လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ တို့ကို။ နအဒ္ဒသ၊ မမြင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗဍာကံ၊ အလုံးစုံသော ဟင်းရွက်ကျက်ကို လည်းကောင်း။

သဗ္ဗညုပိဋ္ဌခါဒနီယံ၊ အလုံးစုံသော အမှုန့်ခဲဘွယ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၀၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ ရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ အာတုမာ၊ အာတုမပြည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကာမိ၊ ၏။ပ။ နှာပိတပုဗ္ဗော၊ ဆတ္တာသည် ဖြစ်ဘူးသော။ ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော။ အညတရောဘိက္ခု၊ သည်။ အာတုမာယံ၊ အာတုမပြည်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တဿဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတဿ၊ ၏။ ဒွေဒါရကာ၊ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဉ္ဇုကာ၊ သာယာသောစကားလည်း ရှိကုန်၏။ ပဋိဘာနေယျကာ၊ ဆန်းကြယ်သော ပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ သကေအာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နှာပိတကမ္မေ၊ ဆတ္တာသည်တို့၏ အမှု၌။ ဒက္ခာ၊ လိမ်မာကုန်၏။ ပရိယောဒါတသိပ္ပါ၊ အပြစ်မရှိသော အတတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏ ။ပ။ တေဒါရကေ၊ ထိုသားငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို။ပ။ အဝေါစ၊ တည်း။ပ။တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ခုရဘဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းအိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ နာဠိယာစ၊ ခွက်ဖြင့် လည်းကောင်း။ အာဝါပကေနစ၊ အိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုဃရကံ အနုဃရကံ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း။ အာဟိဏ္ဍထ၊ လှည့်လေကုန်လော့။ပ။သံဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ပ။မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဉ္ဇုကေ၊ အသံလည်းသာကုန်ထသော။ပဋိဘာနေယျကေ၊ ဆန်းကြယ်သော ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေဒါရကေ၊ တို့ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ ယေပိ၊ သူတို့သည်လည်း။ နကာရာပေတုကာမာ၊ မုတ်ဆိတ် ဆံပင်ပြင်ခြင်းကို မပြုစေလိုကုန်။ တေပိ၊ ထိုသူတို့ကိုလည်း။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ ကာရာပေတွာပိ၊ မုတ်ဆိတ်ဆံပင် ပြင်ခြင်းကို ပြုစေ၍လည်း။ ဗဟုံ၊ များသော အခကို။ဒေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။တတြ-တိဿံ အာတုမာယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘုသာဂါရကေ၊ ကောက်ရိုးအိမ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံယာဂု၊ ကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ လဒ္ဓါ၊

ရအပ်သနည်း။ ဇာတိအဝေါစ၊ ၏။ပ။မောဃပုရိသ၊ မင်္ဂဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား။ ကထံဟိနာမ၊အဘယ်ကိုမြင်၍။ တွံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်လျက်။ အကပ္ပိယေ၊မအပ်သော ဆေတ္တာသည်တို့၏အမှု၌။ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေဘိ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သည်။ အကပ္ပိယေ၊ ၌။ နသမာဒပေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဒပေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နှာပိတပုဗ္ဗေန၊ဆေတ္တာသည် ဖြစ်ဘူးသောသူသည်။ခုရဘဏ္ဍံ၊ ကို။ နပရိဟရိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဟရေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာတုမာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ ရွေ၍။ ဝိဟရိတွာ၊၍။ပ။တေနခေါပနသမယေန၊၌။ သာဝတ္ထိယံ၊၌။ ဗဟုံ၊ သော။ ဖလခါဒနီယံ၊ သည်။ ဥဿန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဖလခါဒနီယံ၊ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၄။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃိကာနိ၊ သံဃိကမြေ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို။ ပုဂ္ဂလိကာယဘူမိယာ၊ ပုဂ္ဂလိကမြေ၌။ ရောပိတာနိ၊ စိုက်အပ်ကုန်၏။ ဘူမိသာမိကာနံ၊ မြေသျှင်ဖြစ်သော သဃံတို့အား။ ဘာဂံဒသမဘာဂံ၊ ဆယ်စုတစုကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘူမိသာမိကာနံ၊ မြေသျှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဘာဂံ ဒသမဘာဂံ၊ ဆယ်စုတစုကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၀၅။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ကိသ္မိံဉ္စိ ကိသ္မိံဉ္စိဌာနေ၊၌။ ကုက္ကုစ္စံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ကိံနုခေါ၊အဘယ် သို့လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုသနည်း။ ကိံ၊ လျှင်။ အနနုညာတံ၊ နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊

ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မယာ၊သည်။ ဗူဒံဝတ္ထု၊သည်။ နကပ္ပတီတိ၊ ဟူ၍။ ယံဝတ္ထု၊ ကို။ အပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မမူ။ တံဝတ္ထု၊ သည်။ စေ၊၍။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေအံ့။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊မြစ်အံ့။ တံဝတ္ထု၊သည်။ ဝေါ၊တို့အား။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ (မဟာပဒေသတပါး)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ မယာ၊သည်။ ဗူဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။ နကပ္ပတီတိ၊ ဟူ၍။ ယံဝတ္ထု၊ ကို။ အပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မမူ။တံဝတ္ထု၊သည်။စေ၊၍။ကပ္ပိယံ၊ကို။ အနုလောမေတိ၊ အံ့။ အကပ္ပိယံ၊ကို။ပဋိဗာဟတိ၊ အံ့။ တံဝတ္ထု၊သည်။ ဝေါ၊တို့အား။ ကပ္ပတိ၊အပ်၏။ (မဟာပဒေသတပါး)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယံဝတ္ထု၊ ကို။ မယာ၊သည်။ ဗူဒံဝတ္ထု၊သည်။ ကပ္ပတီတိ၊ အပ်၏ဟု။ စေ၊၍။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ တံဝတ္ထု၊သည်။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ အနုလောမေတိ၊ အံ့။ ကပ္ပိယံ၊ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ အံ့။ တံဝတ္ထု၊ သည်။ ဝေါ၊တို့အား။နကပ္ပတိ၊မအပ်။ (မဟာပဒေသတပါး)။ဘိက္ခဝေ။ တို့။ ယံဝတ္ထု၊ကို။ ဗူဒံဝတ္ထု၊ သည်။ ကပ္ပတီတိ၊ အပ်၏ဟု။ စေ၊၍။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ တံဝတ္ထု၊သည်။ စေ၊၍။ ကပ္ပိယံ၊ကို၊ အနုလောမေတိ၊အံ့။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊အံ့။ တံဝတ္ထု သည်။ ဝေါ၊တို့အား။ ကပ္ပတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ [သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည် မဟာပဒေသနည်းကိုယူ၍ အကပ္ပိယနှင့်လျော်သောအရာကို အကပ္ပိယ၌ သွင်း၍ပြသည်။ ကပ္ပိယနှင့်လျော်သောအရာကို ကပ္ပိယ၌သွင်း၍ ပြသည့်]။ အထခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။အဟောသိ၊၏။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာမကာလိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိနုခေါ၊ အပ်မည်လော။ နကပ္ပတိနုခေါ၊ မအပ်မည် လော။ ယာဝကာလိကေန၊နှင့်။သတ္တာဟကာလိကံ၊သည်။ကပ္ပတိ နုခေါ၊လော။ နကပ္ပတိနုခေါ၊ လော။ ယာဝကာလိကေန၊နှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိနုခေါ၊ လော။နကပ္ပတိနုခေါ၊ လော။ ယာမကာလိကေန၊နှင့်။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိနုခေါ၊ လော။နကပ္ပတိနုခေါ၊လော။ယာမကာလိကေန၊နှင့်။ယာဝဇီဝိကံ၊

သည်။ ကပ္ပတိနုခေါ၊လော။ နကပ္ပတိနုခေါ၊ လော။ သတ္တာဟ ကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိနုခေါ၊ လော။ နကပ္ပတိနုခေါ၊လော။ဉာတိ-တော်ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟော့သိ၊၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာမကာလိကံ၊ ကို။ ဝါ၊သည်။ တဒဟု၊ ထိုနေ့၌။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ကပ္ပတိ၊၏။ ဝိကာလေ၊၌။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သတ္တာဟကာလိကေန၊နှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ကို။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ၊အံ့။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ ကပ္ပတိ၊၏။ သတ္တာ ဟာတိက္ကန္တေ၊ သော်။နကပ္ပတိ၊မအပ်။ဉာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဆဋ္ဌော၊သော။ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကော၊သည်။နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿဝတ္ထုဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ သာရဒိကေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ဖြစ်သောအနာ။ဝိကာလေပိ၊ နေလွဲပြီးလည်း။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (ထည့်)။ ဝသံ၊ ဆီကြည်။ မူလေဟိ၊ ဆေးမြစ်တို့ဖြင့်။ ပိဋ္ဌေဟိစ၊ ဆေးမှုံညက်တို့ဖြင့်။ ကသာဝေဟိ၊ ဖန်တို့ဖြင့်။ အဗ္ဗော၊အလိုရှိ၏။ ပဏ္ဏံ၊ အရွက်။ ဖလံ၊ အသီး။ဇတု၊ အစေး။လောဏံ၊ ဆား။ ဆကဏ္ဍ၊ နွားချေးခြောက်။ ။စုဏ္ဏ စာလိနီ၊ဆင်းသောဆေးမှုံညက်။မံသဥ္စ၊သားစိမ်း။အဥ္စနံ၊မျက်စဉ်း။ ဥပပိသနီ၊ မျက်စဉ်း၌ ထည့်စရာဆေး။အဥ္စနီ၊မျက်စဉ်းကျည်။ဥစ္စာ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်သော မျက်စဉ်းကျည်။ ပါရုတာ၊ မျက်စဉ်းကျည် အဖိတ်။ သလာကာ၊ မျက်စဉ်းတံ။ သလာကဌာနီ၊ မျက်စဉ်းတံ ထားရာ။ ။ထဝိကံ၊ မျက်စဉ်းကျည်အိတ်။ အံသဗဒ္ဓကံ၊ ပခုံးလွယ် စရာအနွယ်။ သုတ္တံ၊ အိတ်နှင့်အနွယ်ကို ဖွဲ့စရာချည်။ မုဒ္ဓနိတေလံ၊ ဦးခေါင်းသုတ်စရာဆီ။နတ္ထုစ၊ နှာခေါင်းနှပ်။ နတ္ထုကရဏိ၊နှပ်တံ၊ ဓူမဥ္စ၊ အခိုးသောက်။ နေတ္တဥ္စ၊ အခိုးသောက်စရာပန်တူ။ ပိဓာနာ၊ အဖိတ်။ ထဝိ၊ ပန်တူထည့်စရာအိတ်။ ။တေလပါကေသု၊ ချက် သောဆီတို့၌။ မဇ္ဇဥ္စ၊ သေထည့်ခြင်း။ အတိက္ခိတ္တံ၊ အလွန်ထည့်

သော သေရှိသောဆီချက်။ အဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ခြေလက်သုတ်စရာ။ တုမ္ဗံ၊
ဆီကျည်။သေဒံ၊မီးစရုံးခြင်း။သမ္ဘာရဥ္စ၊ အထူးထူးသောသေထည့်၍
စရုံးခြင်း။မဟာသေဒ၊တွင်းကြီးတူး၍စရုံးခြင်း။တထာ၊ထိုမှတပါး။
ဘင်္ဂေါဒကံ၊သစ်ရွက်ထည့်၍စရုံးခြင်း။ ။ဒကကောဋ္ဌံ၊ ရေလှောင်
အိုးစရည်းကြီး၌ ရေနွေးထည့်၍ စရုံးခြင်း။ လောဟိတဉ္စ၊ သွေး
ထုတ်ခြင်း။ ဝိသာဏံ၊ သားချိုဖြင့် သွေးယူခြင်း။ (တွင်ကိုက် ဟူ
လိုသတည်း)။ ။ပါဒဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ခြေသုတ်စရာဆီ။ပဇ္ဇံ၊ခြေပတ်ဆေး။
သတ္ထံ၊ သွေးထုတ်ခြင်း။ ကသာဝဉ္စ၊ ဖန်ဆေးခြင်း။ တိလကက္ကံ၊
ဆီတွေး။ ကဗဠိကံ၊ အမာဝအုပ်သောဆေး။ စောဠံ၊ အမာစည်း
စရာပုဆိုးကြမ်း။ သာသပကောဋ္ဋဉ္စ၊ မုန်ညင်းမှုန့်အညက်။ ဓူမံ၊
အခိုး။ သက္ခရိကာယစ၊ သင်ဓုန်း။ဝဏတေလံ၊အသားတက်ဆေး။
ဝိကာသိကံ၊ဆေးမှုန့်ဖြူးစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိကဋဉ္စ၊ ဆေး
ကြီးဆိပါးကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပဋိဂ္ဂဟံ၊လက်ဖြင့်
ခံ၍။ဂူထံ၊ကို။ကရောန္တော၊သွားသောရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဟောနာ
မ၊အကပ်ခံသည်မည်၏။ အာဠ္ဍောလိဥ္စ၊ထွန်သွား၍ကပ်သော မြေ။
ခါရမုတ္တဟရိဋ္ဌကံ၊နွားသေးဖြင့် စိမ်သောသဖန်းခါး။ ဂန္ဓာ၊နံ့သာ။
ဝိရေစနဉ္စဝ၊ ဝမ်းကျဆေး။ အစ္ဆာ၊ ရက်သန်းရေ။ အကဋ၊ မစစ်
သောပဲနောက်ရည်။ကဋာကဋံ၊စဉ်းငယ်စစ်သောပဲနောက်ရည်။ ။
ပဋိစ္ဆာဒနိ၊ အမဲရည်။ (သားရည်လည်းဟူ)။ပဗ္ဘာရာ၊တောင်ဝှမ်း။
အာရာမ၊ အရာမ်စောင့်။ သတ္တာဟေနစ၊ ခုနစ်ရက်။ ဂုဠံ၊ တင်လဲ။
မုဂ္ဂံ၊ ပဲနောက်။ သုဝီရဥ္စ၊ လောဏသာရိမည်သောဆေး။ သာမံ
ပါကာ၊ ရဟန်းတို့အလိုလိုချက်ခြင်း။ ပုနာပစေ၊ ကျက်ပြီးသည်ကို
တဘန်နွေးခြင်း။ ။ပုန၊တဘန်။ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊မွတ်သိပ်သောအခါ၌။
အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဖလဉ္စ၊ သစ်သီး။ တိလ၊ နှမ်းသစ်။
ခါဒနီ၊ ခဲဘွယ်။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမီ။ ကာယဍာဟော၊ အပူ
ဝင်သောအနာ။နိဗ္ဗတ္တဥ္စ၊အစေ့ထုတ်၍ စားကောင်းသောသစ်သီး။
ဘဂန္ဒလံ၊ဘဂန္ဒလာအနာ။ (မြင်းသရိုက်ဟူလိုသတတ်)။ ။ဝတ္ထိ
ကမ္မဥ္စ၊စည်းသောအမှု။ သုပ္ပိယဉ္စ၊သုပ္ပိယဒါယကာနှင့်ဒါယိကာမ။

မနုဿမံသမေဝစ၊ လူသား။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သား။ အဿ၊မြင်းသား။ သုနခေါစ၊ခွေးသား။ အဟိ၊မြွေ။ သီဟဉ္စ၊ခြင်္သေ့။ ဒီပိကံ၊သစ်။ ။ အစ္ဆ၊ ဝံ။ တရစ္ဆမံသဉ္စ၊အောင်းသား။ ပဋိပါဋိစ၊ဆွမ်းကျွေးသော အစဉ်။ ယာဂုစ၊ယာဂု။ တရုဏံ၊နုသေးသော ကြည်ညိုခြင်းရှိသော အမတ်ကြီး။ အညတြ၊ ဘိတ်ရာမှတပါးသော အရပ်၌။ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂုဠံ၊ တင်လဲ။ သုနိဓ၊ သုနိဓပုဏ္ဏား။ ဝဿကာရ၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏား။ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့နေစရာဇရပ်။ ။ အမ္ဗပါလိစ၊ အမ္ဗပါလိပြည့်တန်ဆာ။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းများ။ ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါမြစ်နား။ ကောဋိ၊ကောဋိရွာ။ သစ္စကထာ၊သစ္စာ့တရား။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်၍သတ်သောအသား။ သုဘိက္ခံ၊ဝသောအခါ၌။ ပုနဒေဝ၊ လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ မေဃော၊ မိုဃ်းသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏။ ယသောဇ၊ အရှင်ယသောဇ။ မေဏ္ဍကောစ၊ မေဏ္ဍကသူဌေး။ ဂေါရသံ၊ နွားနို့အရသာငါးပါး။ ပါထေယျကေနစ၊ ရိက္ခာဖြင့်လည်း။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ကေဏိ၊ ကေဏိယရသေ့။ အမ္ဗော၊ သရက်။ ဇမ္ဗု၊ သပြေ။ စောစ၊ အစေ့ရှိသောငှက်ပျော။ မောစ၊ အစေ့မရှိသော ငှက်ပျော။ မဓု၊ သစ်မည်စည်သီးအရည်။ မုဒ္ဒိက၊ ရေဖျော်သော မုဒရက်သီးရည်။ သာလုကံ၊ ကြာစွယ်။ ။ဖါရုသကာ၊ ဖက်သက်သီး။ ဍာက၊ ဟင်းရွက်ကျက်။ ပိဋ္ဌ၊အမဲစားဘွယ်။ အာတုမာယံ၊အာတုမာ၌။ နဟာပိတော၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းကြီး။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဖလံ၊ သစ်သီးသည်။ ဥဿန္နံ၊ပြန့်ပြော၏။ ဗီဇံ၊အစေ့ကို။ ရောပိတုံ၊ စိုက်အပ်၏။ ကိသ္မိံစိဋ္ဌာနေစ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌လည်း။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ကာလိကေ၊ ကာလိကလေးပါးတို့ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက အပြီးတည်း။

ဣမမှိခန္ဓကေ၊ ဤဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက၌။ ဝတ္ထူ၊တို့သည်။ ဧကသတံ ဆဝတ္ထု၊ တရာ့တဆယ့်ခြောက်ဝတ္ထုတို့တည်း။

အမှာ ဤခန္ဓကဌ် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အမနုဿိကာ ဗာဓေ အာမကမံသံ အာမကလောဟိတံ-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို ရှေးဦးထား၍ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ရှေးဦးအံ့။ သီဟဝိဃာသာဒိ°ဒိဿွာပိ သာမဏေရဿ ဒဿာမီတိ ပဋိဂ္ဂ ဟေတွာဝါ အပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ အာဟရိတွာ ဒါတုံဝဋ္ဋတိ။ ဒန္တ ပေါဏ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိ ဝိရတော ဟောတီတိစ သာမညတော ပဋိက္ခိတ္တံ။ တထာပိ အတ္တနော အညဿဝါ ဘိက္ခုနော အတ္ထာယ အဂဟိတတ္တာ။ သီဟ ဝိဃာသာဒိ°ဒိဿွာ သာမဏေရဿ ဒဿာမီတိ ပဋိဂ္ဂ ဟေတွာဝါ အပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ အာဟရိတွာ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဝုတ္တံ။ ၎င်းအဖွင့် သာရတ္ထဒီပနီ။ ဤအဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ဌ် သားစိမ်းငါးစိမ်းကို မိမိအကျိုးငှါလည်း မကိုင်အပ်။ တပါးသော ရဟန်းတို့၏အကျိုးငှါလည်း မကိုင်အပ် လူသာမဏေတို့၏ အကျိုး ငှါကား အကပ်ခံ၍ဖြစ်စေ၊ အကပ်မခံဘဲဖြစ်စေ ကိုင်အပ်၏ဟု ပြသည်။ ဤသိက္ခာပုဒ်သည် ကာယသမုဋ္ဌာန် ကာယစိတ္တသမုဋ္ဌာန် ကြောင့်သာ အာပတ်သင့်ကောင်းသော သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သော ကြောင့် ရဟန်းတို့၏အကျိုးငှါ ဖြစ်မူ နှုတ်ဖြင့်လည်း ခံအပ်၏။ စိတ်ဖြင့်လည်း သာယာအပ်၏။ ကိုယ်ဖြင့် မကိုင်အပ်။ ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်ယူ။ အာမကမံသ ပဋိဂ္ဂဟဏာတိ ဧတ္ထ ပန အညတြ ဥဒ္ဒိဿ အနုညာတာ။ အာမကမံသမစ္ဆာနံ ပဋိဂ္ဂဟဏာ မေဝ ဘိက္ခူနံ နဝဋ္ဋတိ၊ နော အာမသနံ။ ပုဂ္ဂလပညတ် အဋ္ဌကထာ။ သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ။ ဤ အဋ္ဌကထာ တို့ဌ်လည်း ဒန္တပေါဏ သိက္ခာပုဒ်နှင့် မဆန့်ကျင်အောင် အဓိပ္ပါယ်ယူရမည်။

အာမကမံသံပိ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ အာပဇ္ဇတီတိ န ဣဓ ဝိနယေ အနုညာတတ္တာ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အမနုဿိ ကာဗာဓေ အာမကမံသန္တိ အာဒိနာ။ တသ္မာ န အာမက မံသံ သုတ္တေ အာဂတံပိ ဒုက္ကဋဝတ္ထု ဟောတိ။ တထာပိ အတ္တနော ပရိဘော ဂတ္ထာယ ပဋိဂ္ဂဟဏေ ဒုက္ကဋမေဝါတိ နော တက္ကောတိ အာစရိ

ယော။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဇာတရူပသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်။ ဤဋီကာ၌ သားစိမ်းကို ခံလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်ဟူ၍ ပြသော အာစရိယဝါဒမှာ ကိုယ်ဖြင့်ခံခြင်း, နှုတ်ဖြင့်ခံခြင်း, စိတ်ဖြင့်သာယာခြင်းသုံးပါးကိုယူမှု ပြအပ်ပြီးသော ဒန္တပေါဏသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုင်ခြင်းကို ယူမှသာ ညီညွတ်သည်။ သားစိမ်း ငါးစိမ်းသည် အပ္ပဋိဂ္ဂဟဏ ဝတ္ထုလည်းမဟုတ်။ အနာမာသ ဝတ္ထုလည်းမဟုတ် သည်ကိုလည်းသတိမူ။ သားစိမ်း ငါးစိမ်းကို အလျှုပင်မခံအပ်ဟု ရှေးဆရာတို့ ဆုံးဖြတ်တော် မူ၏။ ထိုအဆုံးအဖြတ်နှင့် ညှိနှိုင်း ဆင်ခြင်၍ သဘောယုတ္တိရှိရာကိုမှတ်။ ဤတွင်စကားတရပ်။ အနုဇာ နာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္ဆုရသံ။ ဤပါဠိတော်ကို ယာမကာလိကကထာ၌ ဟောတော်မူသည်။ ထိုသို့ဟောတော်မူသော်လည်း ယာမကာ လိကမယူသင့်။ သတ္တာဟကာလိက ယူရမည်။ ဥစ္ဆုရသောနိကသ ဋ္ဌောတိ ဇာဒံ ပါတဗ္ဗသာမညေန ယာမကာလိက ကထာယံ ဝုတ္တံ။ တမ္ပန သတ္တာဟ ကာလိကန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ဟူ၍ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ ပြသည်ကိုယူ။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿဂုဠံ အဂိလာနဿ ဂုဠောဒကံ။ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကပါဠိတော်။ ။ဖါဏိတံနာမဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တံ။ ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ ။ဤပါဠိတော်နှစ်ရပ်ဖြင့် ပြအပ် သောဂုဠဖါဏိတ တို့ကိုလည်း သတ္တာဟကာလိကဟု သိအပ်၏။ အဘိဓာန်၌ ကျက်သောကြံရည်အထူးကို ဂုဠ၊ ခဲ့ပြစ်သောကြံအထူး ကို ဖါဏိတ၊ မိုင်းဖြတ်ခြင်းငှါ ခံသောသကာအထူးကို ခဏ္ဍ၊ ငါးဥ နှင့်တူသော ပြုပ်ပြုပ်ရှပ်ရှပ် ရှိသောသကာကို မစ္ဆဏ္ဍ၊ ကျောက် စရစ်နှင့်အတူ ပြုပ်ပြုပ်ရှပ်ရှပ် ရှိသော သကာကို သက္ခရ၊ ဤသို့ ကြံအထူး ငါးပါးရှိကြောင်းကို ပြသည်။ ထိုသို့ပြသော ကြံအထူး ကိုလည်း သတ္တာဟကာလိကပင် ယူရမည်။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿဂုဠံ၊ အဂိလာနဿ ဂုဠောဒကံဟူ၍ ပညပ်တော်မူရာ၌ ဂုဠောဒကအရမှာ ရေနှင့်ရောသည်ကိုယူ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ သတ္တာဟ ကာလိကကို ရေနှင့်ရောခြင်းကြောင့် ယာမကာလိကမဖြစ်။ သတ္တာ ဟ ကာလိကပင် ဖြစ်သည်။ မနာသော ရဟာန်းမှာ ပကတိ

သက်သက် အယုတ္တဖြစ်၍သာ ရေရောသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ဝဇိရ ဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ကြံရည်ကိုရေရောလျှင်ယာမကာလိကဟူ၍ပြသော အရာရှိ၏။ ထိုသို့ပြရာ၌ ယာမကာလိကနှင့် အလားတူ သုံးဆောင်အပ်သည်ကို ရည်၍ ပြသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူလျှင် ဋီကာနှစ်ရပ် မဆန့်ကျင်။ ဤတွင်စကားတရပ်။

လောဏသောဝီရကံယာမကာလိကန္တိ ကေစိဝဒန္တိ။ ကေစိ ပနဂိလာနာနံပါကတိကမေဝအဂိလာနာနံပနဥဒကသမ္ဘိန္နန္တိ ဝုတ္တတ္တာဂုဠံဝိယ သတ္တာဟ ကာလိကန္တိဝဒန္တိ။ဝိမတိဝိနောဒနီတတိယ ပါရာဇိကအဖွင့်။ ဤဋီကာ၌ လောဏသောဝီရက ဆေးအဖျော်ကို ယာမကာလိကယူရာ၌လည်း ကေစိ, သတ္တာဟကာလိက ယူရာ၌ ကေစိတင်၍ ပြသောကြောင့် အဝုတ္တသိဒ္ဓိနည်းဖြင့် ယာဝဇီဝိက ယူရမည်။ ဤအရာ၌လည်း ပကတိ သက်သက် အယုတ္တဖြစ်၍သာ ရေရောသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ကာလိက မဖေါက်ပြန် ဟူလို။ ဤတွင် စကားတရပ်။ အဂိလာနဆိုသည့်အရာမှာ သတ္တာဟ ကာလိကနှင့် ကင်း၍ ချမ်းသာသည့် အရာကိုယူရမည်။ အဂိလာ နောတိ ယဿ တာနိ ဝိနာပိ ဖါသုဟောတိ-ဟူ၍ ကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာ ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ ပြသည်ကို ယုတ္တိ ယူ။ ဤတွင်စကားတရပ်။ ကပ္ပိယကုဋီ လေးလုံးတို့တွင် ဂဟပတိ ကုဋီဟူသည့်ကားကပ္ပိယကုဋိံဒေမပရိဘုဉ္ဇထဟူ၍လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယကုဋိံ ကာတုံဒေမ ဟူ၍လည်းကောင်း ဆို၍ ဒါယကာတို့ လှူအပ်သောကုဋီတည်း။ ထိုကုဋီသည် ဒါယကာတို့ ပစ္စည်းဖြင့် ဆောက်၍ လှူအပ်သော ကုဋီဖြစ်သောကြောင့် တံတိုင်းမြင်းတား အရာမ်ရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ ဂဟပတိယူရမည်။ ရဟန်း သင်္ဃာတို့အား မလှူအပ်သော ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ အိမ်တို့ကို လည်း ဂဟပတိယူ။ သံဃသန္တကဥ္စဘိက္ခုသန္တကဥ္စ ထပေတွာ သဗ္ဗေသံ ဂေဟောဂဟပတိတိအဓိပ္ပါယော ဟူ၍ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ ဟောင်း၌ ပြသည်ကိုထောက်။ ထိုမှတပါး ရဟန်းသင်္ဃာတို့ကို ရည်၍ ဆောက်အပ်သော ကျောင်းသည်လည်း မလှူသေးသမျှ

ကာလပတ်လုံး ဂဟပတိပင်ယူရမည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီအမိပ္ပါယ်။ ဂဟပတိပြီး၏။

ဥတ္တိဒုတိယကံ အပလောကနကံဖြင့် ပြုအပ်သော ကပ္ပိယသည် သမ္မုတိကပ္ပိမည်၏။ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့်ပြုလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ပျက်သော ကပ္ပိယ၏အမည်ကို ယူ၍ ကျောင်း၏ ဟတ္ထပါသ်၌ ဖြစ်စေ ကျောင်းသို့ ဝင်၍ ဖြစ်စေ ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်အပ်၏။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း အမိပ္ပါယ်။အပလောကနကံဖြင့် ပြုလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ သိမ်၌တည်သော သင်္ဃာတို့ကို စည်းဝေး၍ ပန်ရမည်။ အပလောကန ကမ္မံနာမ သီမဋ္ဌကသံဃံ သောဓေတွာ ဆန္ဒာရဟာနံ ဆန္ဒံ အာဟရိတွာသမဂ္ဂသံဃဿ အနုမတိယာ တိက္ခတ္တုံ သာဝေတွာ ကတ္တဗ္ဗကမ္မံ။ ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။ ။ ဤ အဋ္ဌကထာ၌ ပြသော အရာကို ထောက်လျှင် ဗဒ္ဓသိမ် တွင်း၌ တည်သော ကျောင်းဖြစ်လျှင် ဗဒ္ဓသိမ်၌ တည်သော သင်္ဃာကို စည်းဝေး၍ ပန်ရမည်။ ဂါမသိမ်၌တည်သော ကျောင်း ဖြစ်လျှင် ဂါမခေတ်တွင်း သင်္ဃာကို စည်းဝေး၍ ပန်ရမည်။ သီမ ပရိယာပန္နေတိ ဗဒ္ဓသီမာယသတိ တဒန္တောဂဓေ အသတိ ဥပစာရ သီမန္တောဂဓေ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီ မဟာခန္ဓက ဘဏ္ဍုကမ္မတွင်လာသည်။ ဤအရာကိုထောက်လျှင်ဥပစာရသိမ်အတွင်းသင်္ဃာကိုပန်ရုံ မျှနှင့်ဝိနည်းကံမြောက်ပြီဟုယူရန်ရှိ၏။သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်းဝိနည်း သဘောမှာ ဂရုဖြစ်ရာယူမှ ကုက္ကုစ္စသံသယကင်းရာသည်။ သမ္မုတိ ကပ္ပိပြီး၏။ ။ဂေါနိသာဒိက ကပ္ပိယသည် အာရာမဂေါနိသာဒိက, ဝိဟာရဂေါနိသာဒိကအားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် တိုက်အရာမ်လည်းမရ၊ ကျောင်းအရာမ်လည်း မရှိသော ကပ္ပိယသည် အာရာမ ဂေါနိသာဒိက ကပ္ပိမည်၏။ ကျောင်းအရာမ် သာ မရှိသော ကပ္ပိယသည် ဝိဟာရဂေါနိသာဒိက ကပ္ပိမည်၏။ ထိုနှစ်ပါးတွင် တိုက်အရာမ်မရှိသည်သာ ပမာဏဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာပြသောကြောင့် ကျောင်းအရာမ် ရှိသည်ပင် ဖြစ်စေ၊ တိုက် အရာမ်မရှိသည်လျှင် ဂေါနိသာဒိက ကပ္ပိယူရမည်။ဂေါနိသာဒိက

ကုဋ္ဌိပြီး၏။ ။ရှေးဦးစိုက်သော တိုင်, ရှေးဦးချသော အုတ်ချပ်တို့ကို ရဟန်းအများ သုံးသပ် ကိုင်မပြီးလျှင်၊ ''ကပ္ပိယကုဋ္ဌိံ ကရောမ''ဟု ဆိုသော အသံနှင့် တပြိုင်နက် ညီစွာစိုက်ချ၍ ဆောက်အပ်သော ကုဋ္ဌိသည် ဥဿာဝနန္တိက ကုဋ္ဌိမည်၏။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော ကုဋ္ဌိလေးလုံးတို့တွင် ဂဟပတိကုဋ္ဌိ သမ္မုတိကုဋ္ဌိသည် အမိုးပျက်လျှင် ကပ္ပိယကုဋ္ဌိ အဖြစ်ကို စွန့်၏။ ထိုစွန့်သော ကုဋ္ဌိကို ဝိနည်းပညတ်နှင့်အညီ သမ္မုတိကုဋ္ဌိ စသည်ပြုလျှင် ကပ္ပိယကုဋ္ဌိ ဖြစ်ပြန်၏။

ဂေါနိသာဒိက ကုဋ္ဌိသည် အယုတ်ဆုံးထက်ဝက်အရာမ်ရှိလျှင် အကပ္ပိယကုဋ္ဌိဖြစ်၏။ ထိုအကပ္ပိယကုဋ္ဌိကိုလည်း သမ္မုတိ စသည်ပြုလျှင် ကပ္ပိယကုဋ္ဌိဖြစ်ပြန်၏။ ဥဿာဝနန္တိကကုဋ္ဌိမှာ တိုင်နှင့်တကွ အကုန်အစင်ပျက်မှ အကပ္ပိယကုဋ္ဌိ ဖြစ်သည်ဟူလို။ ဤတွင် စကားတရပ်,ဥပုသ်အိမ် အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှါ ဆောက်လုပ်အပ်သော တန်ဆောင်းဇရပ် စသည်ကိုလည်း နေရာအကျိုးငှါ ဆောက်လုပ်သော အရာ မဟုတ်သောကြောင့် ကပ္ပိယကုဋ္ဌိယူရမည်။ဥပေါသထာဂါရာဒိသမ္ဘံ အနိဝါသနဂေဟံစတုကပ္ပိယဘူမိ ဝိမုတ္တာပဉ္စမကပ္ပိယဘူမိ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီ။ ဤဋီကာ၌ ပြသည်ကို နှလုံးမူ၍ မှတ်။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း၌လည်း တံခါးမုခ်, ဆွမ်းစားဇရပ်, စေတီအိမ်, တမြက်စည်းထားရာစင်, စသည်တို့၌ ကပ္ပိယကုဋ္ဌိပြုဘွယ် မရှိဟူ၍လည်းပြ၏။ ဆွမ်းစားဇရပ်မှာ သေနာသနဖြစ်၍ ကပ္ပိယကုဋ္ဌိပြုအပ်သည်ဟု အယူရှိသော ဝါဒကိုလည်း ပြ၏။ ထိုဝါဒကိုလည်း ဝိနည်းသဘောမှာ အလေးအမြတ်ပြု၍ ယူရမည်။ ယာဝကာလိက ယာမကာလိကကိုမှီ၍ သုံးဆောင်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ကုဋ္ဌိလေးလုံးကို အမြဲသတိပြုသင့်သည်။ ဤတွင် စကားတရပ်, ထိုနေ့ဖြစ်စေ ရှေ့နေ့ဖြစ်စေ အကပ်ခံအပ်သော ယာဝဇီဝကကို ထိုနေ့အကပ်ခံအပ်သော သတ္တာဟ ကာလိကနှင့် ရောလျှင် ခုနစ်ရက်အပ်၏။ အကပ်ခံ၍ နှစ်ရက်ရှိသော သတ္တာဟ ကာလိကနှင့်ရောလျှင် ခြောက်ရက်။ အကပ်ခံ၍ သုံးရက်ရှိသော

သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် ငါးရက်။ အကပ်ခံ၍ လေးရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် လေးရက်။ အကပ်ခံ၍ ငါးရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် သုံးရက်။ အကပ်ခံ၍ ခြောက်ရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် နှစ်ရက်။ အကပ်ခံ၍ ခုနစ်ရက်ရှိသော သတ္တာဟ ကာလိကနှင့် ရောလျှင် ထိုနေ့သာအပ်သည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြသည်။ ထိုသို့ ပြရာ၌ ရက် အရေအတွက်မှာ အကပ်ခံသောရက်နှင့်ရော၍ ရေတွက်သည်ဟု သတိမူ။ ဤတွင် စကားတရပ်။

ဤတွင်ရွေ့ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက အလုံးစုံပြီးပြီ။

ကထိနက္ခန္ဓက

၃၀၆။ ယေန သမယေန၊ အကြင်အခါ၌။ ကထိန အနုညာတကာလေ၊ ကထိန်သင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုအပ်သော အခါသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ထည့်)။ ယေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပါဝေယျကာ၊ ပါဝေယျကတိုင်း၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (နာသက္ခိံသုမှာ စပ်)။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်။ အာရညကာ၊ အရညကင်ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ တေစီဝရိကာ၊ တိစီဝရိတ် ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ [ဓုတင်လေးပါးကို ဟောသည် အရာမှာ ဥပလက္ခဏနည်းယူ။ ထို ရဟန်း တို့သည် တဆယ့် သုံးပါးကို ဆောင်သည်ချည်းဟူ၏။ အဋ္ဌကထာ]။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုနေ့သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သည်ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿူပနာယိကံ၊ ဝါဆိုနေ့ကို။

သမ္မာဝေတုံ၊ မှီစိမ့်သော ငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။အန္တရာမင္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ နောအမှာကံ၊ တို့၏။ အာသန္နေဝ၊ အနီး၌သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓတော၊ ဤသာကေတပြည်မှ။ ဆသု ယောဇနေသု၊ တို့၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟရတိ၊၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ နစလဘာမာတိ၊ မရကုန်ဟူ၍။ ဥက္ကဏ္ဍိတရူပါ၊ ဆန့်ကျင်သောသဘောရှိကုန်လျက်။ ဝဿံဝသိံသု၊ ဝါဆိုကုန်၏။ [ပါဝေယျကတိုင်း အနောက်မျက်နှာအဘို့၌ဖြစ်၏။ ရဟန်းသုံးကျိပ်ကား ကောသလမင်းကြီး၏ သားတော်ချည်းတည်း။ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ အကြီးကား အနာဂါမ်၊အငယ်ဆုံးကား သောတာပန်သေက္ခချည်းဖြစ်ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာ]။ အထခေါ၊၌။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဝဿံဝုတ္ထာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ တေမာသစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာကို။ ကတာယ၊ပြုပြီးသော်။ ဒေဝေ၊ မိုဃ်းသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်ရကား။ ဥဒကသင်္ဂဟေ၊ ရေတကျမ်းတည်းရှိသော။ဥဒကစိက္ခလ္လေ၊ရေညွန်ပျောင်း၌။ ဩကပုဏ္ဏေဟိ၊ရေဖြင့်ပြည့်ကုန်သော။ စီဝရေဟိ၊ဖြင့်။ ကိလန္တရူပါ၊ ပင်ပန်းသော သဘော ရှိကုန်လျက်။ ယေန၊၌။သာဝတ္ထိ၊သည်။ အတ္တိ၊၏။ယေန၊၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊၏။ အာရာမော၊သော။ ဇေတဝနံ၊သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသီဒိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား။ ကထိနံ၊ ကထိန်ကို။ အတ္ထရိတုံ၊ခင်းစိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အတ္ထတကထိနာနံ၊ခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ (ဝေါကားနိပါတ်)။ အနာမန္တစာရော၊ ဘောဇဉ်ဖြင့် ဘိတ်အပ်သည်ဖြစ်လျက် ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်မူ၍ ဒါယကာ့အိမ်သို့သွားရခြင်း လည်းကောင်း။ အသမာဒါနစာရော၊ တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းကို မယူမူ၍ သွားရခြင်းလည်းကောင်း။ ယာဝဒတ္ထစီဝရံ၊အလိုရှိတိုင်း

အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာမှုပြုသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဂဏဘောဇနံ၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို စားရခြင်းလည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုကထိန်ခင်းသော ကျောင်း၌။ ယောစီဝရုပ္ပါဒေါ၊ အကြင် ဖြစ်သောသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သောစီဝရုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတို့အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော အာနိသင်တို့သည်။ကပ္ပိဿန္တိ၊အပ်ကုန်လတ္တံ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အတ္ထတကထိနာနံ၊တို့အား။ ဣမာနိပဉ္စ၊ တို့သည်။ ကပ္ပိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ (ဤအကျိုးငါးပါး အဓိပ္ပါယ်ကို ခန္ဓကအဆုံးသို့ရောက်မှ ရေးမည်) ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝဉ္စပန၊ လျှင်။ကထိနံ၊ကို။အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊၏။ ဗျတ္တေန၊သော။ပ။ဉာပေတဗ္ဗော၊၏။

၃၀၇။ ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ သံဃဿ၊ အား။ ဣဒံကထိနဒုဿံ၊ ဤကထိန်သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုးသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊၏။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ယဒိအတ္ထိ၊အံ့။ သံဃော၊သည်။ ဣဒံကထိနဒုဿံ၊ ဤကထိန်သင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ကထိနံ၊ ကို။အတ္ထရိတုံ၊ငှါ။ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏။ ဧသာ၊ဤသည်ကား။ဉတ္တိ-ဉာပနံ၊ သိခြင်းတည်း။ ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊၏။ဝစနံ၊ကို။သုဏာတု၊လော့။ပ။ဣမသကထိနဒုဿဿ၊ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။ကထိနံ၊ကို။အတ္ထရိတုံ၊ငှါ။ ဒါနံ၊ပေးခြင်းကို။အာယသ္မတော၊သော။ ယဿဘိက္ခုနော၊သည်။ခမတိ၊၏။သောဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဿ-ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ယဿဘိက္ခုနော၊သည်။နက္ခမတိ၊အံ့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ဘာသေယျ၊ ရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ ဣဒံကထိနဒုဿံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊သော။ဘိက္ခုနော၊အား။ကထိနံ၊ကို။အတ္ထရိတုံ၊ငှါ။ဒိန္နံ၊ပေးအပ်ပြီ။သံဃဿ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ခမတိ၊၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧဝံတုဏှီဘူတေန၊ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ သံဃဿ၊၏။ ဧတံခမနံ၊ ထိုနှစ်သက်

ခြင်းကို။ ဓာရယာမိ၊မှတ်ရာ၏။ [ဇူဒံသံဃဿကထိနဒုဿံ၊၌၊ ဇူမံ ဟူ၍လည်းရှိသင့်၏။ ဇူမဿိဒမံသိသုနပုံသကော် သုတ်ကိုထောက်။ ကထိနံ၌ထိမှာ ဒုန္နဇဒုတိယက္ခရာ။ မုဒ္ဒဇ၌ကို ဒုန္နဇထရေးသည်။ အဘိဓာန်ဋီကာ]။

၃၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဧဝံ၊ ဤသို့ ခင်းသည်ရှိသော်။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊အခင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ဧဝံ၊ ဤသို့ခင်းသည် ရှိသော်။အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်။ ကထိနံ၊သည်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည် သည်။ဟောတိ၊နည်း။ဥလ္လိခိတမတ္တေန၊အလျားအနံအတိုင်းအရှည် ကိုယူကာမျှဖြင့်။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ အခင်း မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓောဝနမတ္တေန၊ ဖွပ်ကာ လျှော်ကာမျှဖြင့်။ပ။ စိဝရဝိစာရဏမတ္တေန၊ သက်န်း၌ ပဉ္စခဏ်း သတ္တခဏ်း စသည်ကို စီရင်ကာမျှဖြင့်။ပ။ဆေဒနမတ္တေန၊ ဖြတ်ကာမျှဖြင့်။ပ။ဗန္ဓနမတ္တေန၊ တည်းအပ်တည်းကာမျှဖြင့်။ပ။ဩဝဋ္ဋိယ ကရဏမတ္တေန၊တည်းအပ် ကြောင်းသို့ အစဉ်လိုက်၍ အလျားကို ချုပ်ကာမျှဖြင့်။ပ။ကဏ္ဍုသ ကရဏမတ္တေန၊ တလုပ်အုပ်ကာမျှဖြင့် ။ပ။ ဒဠှီကမ္မကရဏမတ္တေန၊ ပဌမခေါင် စသည်နှစ်လွှာကို စပ်ကာမျှဖြင့်။ပ။အနုဝါတကရဏ မတ္တေန၊ အလျား အနားပတ်တင်ကာမျှဖြင့်။ပ။ ပရိဘဏ္ဍကရဏ မတ္တေန၊ အနံ အနားပတ် တင်ကာမျှဖြင့်။ပ။ ဩဝဒေယျကရဏ မတ္တေန၊ သလင်းထောင်ကာမျှဖြင့် ။ပ။ ကမ္ဗလမတ္တေန၊ ဆင်စွယ် ရောင်ကဲ့သို့ တကြိမ်သာ ဆိုးကာမျှဖြင့်။ပ။နိမိတ္တကတေန၊ ဤပုဆိုး ဖြင့် ခင်းမည်ဟု နိမိတ်ပြုသဖြင့်။ (နိမိတ်ပြု၍ရသော ပုဆိုးဖြင့် ဟုလည်းပေး) ။ပ။ ပရိကထာကတေန၊ ပရိယာယ်ဆို၍ ရသော ပုဆိုးဖြင့်။ (ကထိန်အကျိုးကြီးစွာ၏။ ကထိန် လှူကောင်းလှ၏ဟု ဆို၍ရသော ပုဆိုးဟူလိုသတတ်)။ ကုက္ကုကတေန၊ ငှါးသော ပုဆိုးဖြင့်။ပ။သန္နိဓိကတေန၊ ရောက်သောနေ့ပင် ခင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မပေးမချုပ်သောပုဆိုးဖြင့် ။ပ။ နိဿဂ္ဂိယေန၊ သက်န်း မချုပ်ခင် မဆိုးခင် မခင်းခင် ညဉ့်လွန်သဖြင့်။ပ။အကပ္ပကတေန၊

ကပ္ပဗိန္ဒု မထိုးသော သင်္ကန်းဖြင့်။ပ။သံဃာဋိယာ၊ ဒုကုဋ်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ပ။ဉတ္တရာသံဂေန၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊၍။ပ။အန္တရဝါသကေန၊သင်းပိုင်ကို။အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ပ။တဒဟေဝ၊ထိုရောက်သနေ့ပင်လျှင်။သဏ္ဌိန္နေန၊ဖြတ်ထသော။ သမဏ္ဍလိကတေန၊ အိမ်ကြီးအိမ်ငယ်နှင့် တကွသော။ (ကွန်ကြီး ကွန်ငယ်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော ဟုလည်းပေး)။ ပဋ္ဋကေနဝါ၊ ပဋ္ဋ ခဏ်းကိုလည်းကောင်း။ အတိရေကပဋ္ဋကေနဝါ၊ ပဋ္ဋခဏ်းထက် အလွန်ကိုလည်းကောင်း။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ (ဤကား ဒုကုဋ် ကိုသာ ရည်သတည်း)။ပ။ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အတ္တာရာ၊ ခင်းခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ပ။ကထိနံ၊ သည်။ သမ္မာစေဝ၊ ကောင်းစွာ လျှင်။အတ္ထတံ၊သည်။ဟောတိ၊အံ့။တံသမ္မာ အတ္ထတံ၊ထိုကောင်းစွာ ခင်းသောကထိန်ကို။နိဿီမင္ဌော၊သိမ်ပ၌တည်သောရဟန်းသည်။ စေ၊၍။အနုမောဒတိ၊အနုမောဒနာပြုအံ့။ဝေံပိ၊ဤသို့ပြုသော်လည်း။ ကထိနံ၊ သည်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤတွင်အခင်းမမြောက်သည် နှစ်ဆဲ့လေးပါးပြီး၏။ သင်္ကန်းကို စီရင်ရာ၌ ပဋ္ဋက၊ သတ္တက၊နဝက၊ဧကာ ဒသက အခဏ်းကိုသာ အဋ္ဌကထာဆရာပြသည်။ ဆက္က၊ အဋ္ဌက၊ ဒသက အခဏ်းကိုမပြ။ ထိုသို့ မပြသော အခဏ်းသည်လည်း အပ်၏ဟု ဝိနယဂဏ္ဌိပကာသနီ၌ ပြ၏။ ယင်းသို့ ပြသော်လည်း ကျမ်းအနုအရင့်ကို ထောက်၍ အဋ္ဌကထာ၌ ပြသည်ကို သန္နိဋ္ဌာန် ချမှတ်။

၃၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ကထိနံ၊သည်။ အတ္ထတံ၊ အခင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဟတေန၊ အသစ်ပုဆိုးဖြင့်။ (မသုံးဆောင်သေးသော ပုဆိုးဖြင့် ဟုလည်းပေး)။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟတကပ္ပေန၊ မသုံး ဆောင်သေးသော ပုဆိုးသစ်နှင့် တူသော တကြိမ် နှစ်ကြိမ် လျှော်ကာမျှသော ပုဆိုးဖြင့်။ပ။ပံသုကူလေန၊ ပံသုကူပုဆိုးဖြင့်။ပ။ ပါပဏိကေန၊ အိမ်ဈေးတံခါး၌ ကျသောပုဆိုးဖြင့်။ (ကျသည်ကို

ယူ၍ လဲသော ပုဆိုးဖြင့် သော်လည်းပေး)။ အနိမိတ္တကတေန၊ နိမိတ်မပြုဘဲ ရသောပုဆိုးဖြင့်။ပ။အပရိကထာကတေန၊ ပရိယာယ် မဆိုဘဲ ရသောပုဆိုးဖြင့် ။ပ။ အကုက္ကုကတေန၊ မငှါးသောပုဆိုး ဖြင့်။ပ။အသန္နိဓိကတေန၊မသိုးသော ပုဆိုးဖြင့်။ပ။အနိဿဂ္ဂိယေန၊ ညဉ့်မလွန်သောပုဆိုးဖြင့်။ပ။သံဃာဋိယာ၊ ဖြင့်။ပ။ဥတ္တရာသံဂေန၊ ဖြင့်။ပ။အန္တရဝါသကေန၊ ဖြင့်။ပ။တဒဟေဝ၊ ထိုရောက်သနေ့၌ ပင်လျှင်။ သဉ္ဆိန္နေန၊ ဖြတ်ထသော။ သမဏ္ဍလိကတေန၊ ကွန်ကြီး ကွန်ငယ်နှင့် တကွသော။ [အိမ်ကြီး အိမ်ငယ်နှင့် တကွသော လည်းပေး။ ကွဲအိမ်နှင့် တကွသောလည်းဟူ]။ ပဉ္စကေနဝါ၊ ပဉ္စ ခဏ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကပဉ္စကေနဝါ၊ ပဉ္စခဏ်းထက် လွန်သော သတ္တခဏ်း နဝခဏ်းစသည်ဖြင့် လည်းကောင်း။ပ။ပုဂ္ဂ လဿ၊ ၏။ အတ္ထာရာ၊ ခင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ပ။သမ္မာစေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ ကထိနံ၊ သည်။အတ္ထတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံအတ္ထတကထိနံ၊ ထိုခင်းသောကထိန်ကို။ သီမဋ္ဌော၊လျက်။ အနု မောဒတိ၊ အံ့။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်ကား။ ကထိနံ၊ သည်။ (ကိုသော်လည်းပေး)။ အတ္ထတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤတွင် အခင်းမြောက်သည့် တဆဲ့ခုနစ်ပါး ပြီး၏။ မဟာမဏ္ဍလ အနုမဏ္ဍလာနိ ဒဿေတွာ-ဟု အဋ္ဌ ကထာ၌ ပြသောကြောင့် မြောင်းတလုပ်မှာ မဖြတ်ဘဲစပ်ကြောင်း ပြကာမျှပင် အပ်၏ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူရမည်။ အတိရေကပဉ္စကေန အရကို ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသာဋီကာ၌။ သတ္တာဒိခဏ္ဍာနိဟုပြ၏။ထိုသို့ ပြရာ၌ ကောဒသကအခဏ်းကို အဆုံးထား၍ယူမှ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီသည်။

၁၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကထိနံ၊ ခင်းပြီးသော ကထိန်သည်။ ဥဗ္ဘတံ၊ အခင်းပျက်သည်။ (နုတ်အပ် သည်ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ဥဗ္ဘာရာယ၊ အခင်းပျက်ခြင်း၏။မာတိကာ၊မာတိကာတို့ကား။ ဣမာအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ [ကထိန်ပျက်၏ ဟူသည်ကား-ကထိန်၏

အာနိသင်မခံရသည်ကိုသာယူ]။ ပက္ကမနန္တိကာ၊ သွားခြင်းအဆုံး ရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ နိဋ္ဌာနန္တိကာ၊ သက်န်းပြီးခြင်း လျှင် အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကာ၊ သန္နိဋ္ဌာန်ချခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ နာသနန္တိကာ၊ ပျောက်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းလည်း ကောင်း။ သဝနန္တိကာ၊ ကထိန်နုတ်ပြီဟုကြားခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ အာသာဝစ္ဆေဒိကာ၊ အာသာပြတ်ခြင်း ရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ သီမာတိက္ကန္တိကာ၊ ကာလ အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ သဟုဗ္ဘာရာ၊ ရဟန်းတို့နှင့်တကွ နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။

၃၁၁။ အတ္ထတကထိနော၊ ခင်းအပ်ပြီးသော ကထိန်ရှိသော။ (ကထိန်ခင်းပြီးသောဟုလည်းပေး)။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကတစီဝရံ၊ ပြီးပြီးသော သက်န်းကို။ (ချုပ်ပြီးသော သက်န်းကိုဟုလည်းပေး)။ အာဒါယ၊၍။ နပစ္စေဿန္တိ၊ တဘန်မလာပြီဟု။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲခွဲအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပက္ကမနန္တိကော၊ ဖဲခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ [ဤအရာမှာ ချုပ်ပြီးသက်န်းဖြစ်၍ ဥပစာရသိမ်တွင်းက စီဝရပလိဗောဓပြတ် သည်။ ဥပစာသိမ်ကို လွန်မှ အာဝါသပလိဗောဓ ပြတ်သည်]။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သက်န်းလျာကို။ အာဒါယ၊၍။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ ဗဟိသီမဂတဿ၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ၏။ ဧဝံစိတ္တံ၊ရှိသည်။ ဟောတိ၊အံ့။ ဣဓေဝ၊ဤအနီးကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံစီဝရံ၊ကို။ ကာရေဿံ၊ချုပ်အံ့။ နပစ္စေဿန္တိ၊တဘန်မပြန်ပြီဟု။ စိတ္တံ၊သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံစီဝရံ၊ကို။ ကာရေတိ၊ စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား၊ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သက်န်းပြီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ [ဤအရာမှာ အာဝါသ ပလိဗောဓ ရှေးဦးပြတ်၊ စီဝရပလိဗောဓ

နောက်ပြတ်]။ အတ္ထတ ကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည် ။ပ။
ဣမံစီဝရံ၊ကို။နေဝကာရေဿံ၊ချုပ်လည်းမချုပ်ပြီ။နပစ္စေဿန္တိ၊ပြန်
လည်း တဘန်မပြန်ပြီဟု။ ဧဝံစိတ္တံ၊သည်။ဟောတိ၊အံ့။ တဿဘိက္ခု
နော၊ အား။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ စိတ်ချခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကထိ
နုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤအရာမှာ ပလိဗောဓ နှစ်ပါး
မရှေးမနှောင်းပြတ်)။ အတ္ထတကထိနော၊သော။ပ။ စီဝရံ၊ မချုပ်
သေးသော သင်္ကန်းလျာကို။ အာဒါယ၊၍။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ဗဟိသီမ
ဂတဿ၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ ရောက်လေသော။ တဿဘိက္ခုနော၊
အား။၏။ ဣဓေဝဝိဟာရေ၊ဤသိမ်ပ ကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံစီဝရံ၊ကို။
ကာရေဿံ၊အံ့။နပစ္စေဿန္တိ၊ဟူ၍။ ဧဝံစိတ္တံ၊သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ပ။
တဿဘိက္ခုနော၊၏။ ကရိယမာနံ၊ချုပ်အပ်သော။ တံစီဝရံ၊သည်။
နဿတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ပ။ နာသနန္တိကော၊ သင်္ကန်းပျောက်ခြင်း
အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ [အာဝါသ
ပလိဗောဓရှေး၊ စီဝရပလိဗော နောက်ပြတ်)။ အတ္ထတကထိနော၊
သော။ပ။ဗဟိသီမဂတော၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော။
သောဘိက္ခု၊သည်။ တံစီဝရံ၊ကို။ ကာရေတိ၊အံ့။ ကတစီဝရော၊
ပြီးပြီးသောသင်္ကန်းရှိသော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တသ္မိံ အာဝါ
သေ၊ ထိုကထိန်ခင်းသော ကျောင်း၌။ ကထိနံ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတံကိရ၊
နုတ်သတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။သုဏာတိ၊ ကြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊
အား။ သဝနန္တိကော၊ ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊
သည်။ဟောတိ၊ ၏။ [စီဝရပလိဗောဓရှေး၊ အာဝါသ ပလိဗောဓ
နောက်ပြတ်]။ အတ္ထတ ကထိနော၊ သော။ပ။ ကတစီဝရော၊
ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းရှိသော။ သောဘိက္ခု၊သည်။ ပစ္စေဿံ-ပစ္စေ
ဿန္တိ၊ ပြန်အံ့ ပြန်အံ့ဟု။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သိမ်ပမှ။ ကထိနုဒ္ဓါရံ၊ ကထိန်
နုတ်ခြင်းကို။ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။
သီမာတိက္ကန္တိကော၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်း အဆုံးရှိသော။
ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [စီဝရ ပလိ ဗောဓရှေး၊
အာဝါသ ပလိ ဗောဓနောက်ပြတ်]။ အတ္ထတ ကထိနော၊သော။

ဘိက္ခု၊သည်၊ စိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပစ္စေဿန္တိ၊၍။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဗဟိ သီမ ဂတော၊သော။ သော-ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊၏။ကတစီဝရော၊သော။ သောဘိက္ခု၊သည်။ပစ္စေဿံ- ပစ္စေဿန္တိ၊ ပြန်အံ့ ပြန်အံ့ဟူ၍။ ကထိနုဒ္ဓါရံ၊ ကထိန်နုတ်သော ကာလသို့။ (ကိုလည်းပေး)။ သမ္ဘုဏာတိ၊ မှီလာ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုမှီလာသောရဟန်းအား။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ အတူတကွ။ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ [ပလိဗောဓနှစ်ပါး မရှေးမနှောင်းပြတ်)။

အာဒါယသတ္တကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

[မာတိကာ ရှစ်ပါးတွင် အာသာဝစ္ဆေဒိက မပါခြင်းကြောင့် သတ္တကဖြစ်သည်။ အာဒါယသတ္တက ပြီး၏]။

၃၁၂။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကတစီဝရံ၊ ကို။ သမာဒါယ၊ကောင်းစွာယူ၍။ နပစ္စေဿန္တိ၊ဟု။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပက္ကမနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဘိက္ခုဟိ၊တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ဤ သမာ ဒါယသတ္တကဝါရလည်း အာဒါယသတ္တကဝါရနှင့် အလုံးစုံတူ၏။ သံဟူသော ဥပသာရမျှသာ ထူးသည်ဟူလို]။

ဒုတိယံ၊ သော။ သမာဒါယသတ္တကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃၁၃။ အတ္ထတကထိနော၊ကထိန်ခင်းပြီးသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဝိပ္ပကတစီဝရံ၊ ချုပ်၍ မပြီးသေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲခွဲအံ့။ ဗဟိသီမဂတဿ၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ ရောက်လေ ပြီးသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဣဓေဝ၊ ဤသိမ်ပကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊အံ့။ နပစ္စေဿန္တိ၊ငါမပြန်ပြီဟု။ စိတ္တံ၊သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံစီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊သင်္ကန်း ပြီးခြင်း အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ စိတ်ချ

ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။နာသနန္တိကော၊ သက်နိုး ပျောက်ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ပ။သဝနန္တိကော၊ကြားခြင်း အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သီမာတိက္ကန္တိကော၊ကထိန်ကာလ အပိုင်းအခြားကိုလွန်ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခုဟိ၊ ကိုနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဒါယကဆက္ကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အမှာ ဤကား အာဒါယဆက္ကတည်း။ သမာဒါယဆက္က လည်းနည်းတူ။ဥပသာရမျှသာ ထူးသည်။သတ္တကဥ္စ ပက္ကမနန္တိကကိုနုတ်၍ ဆက္ကသာဖြစ်သတည်း။ အာဒါယသတ္တက၊ သမာဒါယသတ္တက၊အာဒါယဆက္က၊ သမာဒါယဆက္က လေးပါးကို ပေါင်းလျှင် နှစ်ဆဲ့ခြောက်ဝါရရှိ၏။

၁၁၅။ အတ္တတကထိနေ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရံ၊မချုပ် သေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဗဟိသီမ ဂတဿ၊သော။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဝေမိတ္တံ၊သည်။ဟောတိ၊ အံ့။ ဣမေ၊ ဤသိမ်ပကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊ အံ့။ နပစ္စေဿံ၊ မပြန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တံစီဝရံ၊ကို။ ကာရေတိ၊အံ့။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ စိတ် ဆုံးဖြတ်ခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိ နုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။နာသနန္တိကော၊ သော။ ကထိ နုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တိကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အမှာ ဤလည်း တိကတခု။ ဤပဌမတိက၌ သီမဋ္ဌက ပြန်မည် မပြန်မည်ကို မဆုံးဖြတ်ပြီ။ ဒုတိယတိက၌ လည်း သီမဋ္ဌကပင် မပြန်ပြီဟု ဆောက်တည်သည်သာ ထူးသည်။ ဒုတိယတိကပြီး၏။

* အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊၍။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပစ္စေဿန္တိစိတ္တံ၊ ပြန်အံ့ဟူသော စိတ်သည်လည်း။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နပစ္စေဿန္တိစိတ္တံ၊ မပြန်ပြီဟူသော စိတ်သည်လည်း။ နပနဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနဓိဋ္ဌိတေန၊ အမြဲမဆောက်တည်သောစိတ်ဖြင့်။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ ဗဟိသိမဂတဿ၊ သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧဝံ၊ ဤသိမ်ပကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊ အံ့။ နပ္ပစ္စေဿန္တိ၊ မပြန်အံ့ဟု။ စေံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံစီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။နာသနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။နာသနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တိကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

[ဤလည်း တိကတခု။ တိကသုံးပါးပြီး၏။ ဤတတိယတိက၌ကား ပြန်အံ့ဟူ၍လည်း သိမ်တွင်းကပင် စိတ်မဆောက်တည်။ မပြန်ပြီ ဟူ၍လည်း မဆောက်တည်]။ ။အတ္ထတ ကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပစ္စေဿန္တိ၊ လာပြန်အံ့ဟု။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ပ။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။နာသနန္တိကော၊ ပျက်ခြင်း အဆုံးရှိသော။ပ။သဝနန္တိကော၊ ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော။ပ။သီမာတိက္ကန္တိကော၊ကထိန်သမယ၏ အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်း အဆုံးရှိသော။ပ။ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆက္ကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အာဒါယပန္နရသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အမှာ ဤကား အာဒါယဆက္ကတည်း။ ဤသို့ တိကသုံးခု, ဆက္ကတခု, ဤ တဆဲ့ငါးဝါရ တို့ကိုလျှင် အာဒါယ ပန္နရသကဆိုသတည်း။ ဤအာဒါယဆက္က၌ ပစ္စေသဿ်ဟု အထူး မူ၏။ သမာဒါယပန္နရသကလည်းနည်းတူ။ ဥပသာရမျှသာ ထူး သည်။ သမာဒါယပန္နရသကနောင်ကား၊ ဝိပ္ပကတစိဝရံပါဠိကို အထူးမူ၍ တိကသုံးခု,ဆက္ကတခုစီ,အာဒါယပန္နရသက၊ ထိုနောင် သမာဒါယပန္နရသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ပန္နရသက လေးပါးဖြစ်၏။

ဆက္ကံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။
သမာဒါယပန္နရသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။
အာဒါယဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

၃၁၀။ [ယခုကား အနာသာဒေါဠသကကိုဆိုပေအံ့]။ အတ္တ တကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရာသာယ၊ သက်န်းရနိုး ရာသို့။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗဟိသီမဂတော၊သိမ်ပ သို့ ရောက်လေသော်။ စီဝရာသံ၊ သင်္ကန်းရနိုးရာသို့။ ပယိရုပါ သတိ၊ ကပ်လေအံ့။ အနာသာယ၊ မရနိုးရာမှ။ လဘတိ၊၏။ အာ သာယ၊ ရနိုးရာမှ။ နလဘတိ၊ မရ။ပ။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သင်္ကန်းပြီးခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊သော။ပ။နာသနန္တိကော၊ သော။ပ။ အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ ရနိုးခြင်းပြတ်သော။ ကထိနုဒ္ဓါ ရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤတွင် စတုက္ကတခု)။ အတ္တတကထိ နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ နပစ္စေသဿန္တိ၊ မပြန်ပြီဟု။ (သည်ပုဒ် သာ ထူးသည်)။ စီဝရာသာယ၊ သင်္ကန်းရနိုးရာသို့။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ [အကြွင်းအတူ။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ နာသနန္တိ ကော၊ အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ လေးချက် ပြည့်စေ။ စတုက္ကနှစ်ခု ပြီး၏]။ အတ္တတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရာသာယ၊ သင်္ကန်းရနိုးရာသို့။ပက္ကမတိ၊ အံ့။တဿဘိက္ခုနော၊၏။ ပစ္စေသဿန္တိ

စိတ္တံ၊ ပြန်အံ့ဟူသောစိတ်သည်လည်း။ နေဝဟောတိ၊မဖြစ်။အဿ ဘိက္ခုနော၊၏။ နပစ္စေဿန္တိစိတ္တံ၊ မပြန်ပြီဟု စိတ်ရှိသည်လည်း။ နပန ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနဓိဋ္ဌိတေန၊ အမြဲမဆောက်တည်သဖြင့်။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ (သောဗဟိသီမဂတောစသည်ကား အတူ)။ပ။

အမှာ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊နာသနန္တိကော၊ အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ လေးပုဒ်ပြည့်စေ။ တတိယ စတုက္က၊ ဤစတုက္ကလေးခုကို ဒေါ်ဠသကဟူသတည်း။ ဒွေစဒသစ ဒေါ်ဠသ၊ဒွန်တည်း။ ဒွိ-ကိုကား ဒေါ။ဒ-ကိုကား ဠ-ပြု၍ ဒေါဠသ ဟူသတည်း။ ဒွါဒသဟူလိုသတတ်။ အနာသာဒေါဠသကပြီး၏။ (အာသာဒေါဠသကလည်းနည်းတူ)။

⁂ အာသာယ၊ ရနိုးရာမှ။ လဘတိ၊၏။ အနာသာယ၊ မရနိုး ရာမှ။ နလဘတိ၊ မရ။ [ဤမျှသာထူးသည်။ နောက်စတုက္ကလည်း သိသာပြီ။ သင်္ကန်းရမည်ထင်ရာမှာ ရ၏။ မထင်ရာမှာ မရဟူလို သတတ်။အနာသာဒေါဠသကမှာကားရမည်ထင်ရာမှာမရ။မထင် ရာမှာရ၏ဟူလိုသတည်း]။

အနာသာဒေါဠသကံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃၂၀။ [အာသာဒေါဠသက နောင်ကား ကရဏီယဒေါဠ သကကို ဟောတော်မူ၏]။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဗဟိသီမဂတဿ၊သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ စီဝရာသာ၊ သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အံ့။ နိဋ္ဌာနန္တိကော။ပ။ သန္နိဋ္ဌာန္တိကော။ပ။ နာသနန္တိကော။ပ။ အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ကြွင်းသော စတုက္က နှစ်ခုလည်း နည်းတူ သိသာပြီ။ကရဏီယဒေါဠသက ပြီး၏]။

ကရဏီယဒေါဠသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃၂၁။ အတ္ထတကထိနော၊ကထိန်ခင်းပြီးသော။ဘိက္ခု၊သည်။ ဒိသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ဂမိကော၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍။ စီဝရပဋိဝိသံ၊ ရအပ်သောသင်္ကန်းအဘို့ကို။ အပဝိလာယမာနော။ အလိုရှိလျက်။ (အပဝိလာယမာနောတိအာကင်္ခမာနော။ သာရတ္ထဒီပနီ)။ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဒိသံ၊ သို့။ ဂတံ၊ ရောက်လေသော။ တမေနံ-တံဧနံ ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့၊ အာဝုသော၊ ချစ်ရှင်။ တွံ၊ကား။ကဟံ၊အဘယ်အရပ်၌။ ဝဿံဝုတ္ထော၊ ဝါကျွတ်သနည်း။ ကတ္ထစ အာဝါသေ၊ အဘယ်ကျောင်း၌။ တေ၊၏။ စီဝရပဋိဝိသော၊ ရအပ်သောသင်္ကန်းအဘို့သည်။ အတ္ထိ၊ သနည်း။ ဣတိ၊သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ကုန်အံ့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေတိ၊အံ့။ပ။ စီဝရပဋိဝိသော၊ ရအပ်သောသင်္ကန်းအဘို့ရှိရစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ငဒေတိ၊အံ့။တေဘိက္ခူ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ပ။ မယံ၊တို့သည်။ ကရိဿာမ၊ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တံအာဝါသံ၊ထိုဝါဆိုကျောင်းသို့။ဂန္တွာ၊ ၍။ အာဝုသော၊တို့။ မေ၊၏။ပဋိဝိသော၊သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ပုစ္ဆတိ၊အံ့။ပ။ ဣဓေဝ၊ဤဝါကျွတ်သောကျောင်း၌လျှင်၊ဣမံစီဝရံ၊ကို။ကာရေဿံ၊ ချုပ်အံ့။နပစ္စေဿန္တိ၊ တဘန်မလာပြီဟု။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ဟောတိ၊ အံ့။ [အမိပ္ပါယ်ကား သည်တွင်ပင် သင်္ကန်းချုပ်ခဲ့အံ့။ သည်သို့ ငါတဘန်မလာပြီဟုလိုသည်။ အရပ်တပါးမှ ကျောင်းသို့မပြန်ဟု မယူလင့်]။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တံစီဝရံ၊ကို။ကာရေတိ၊အံ့။တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော။ပ။နာသနန္တိကော၊ သော။ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ဤတိကကား ဝါဆိုကျောင်းကို ဟောသည်။ ထိုနောက် ဒုတိယတိကကိုကား ခရီးအကြားကို ဟောသည်။ ထိုနောက် တတိယတိကကိုကား ထိုသွားလေရာ သိမ်ပကျောင်းကို ဟောသည်]။

အပဝိလာယန နဝကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃၂၄။ (ယခုကား ဖါသုဝိဟာရ ပဉ္စကကို ဆိုအံ့)။ အဋ္ဌတ ကထိနေ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဖါသုဝိဟာရိကော၊ချမ်းသာစွာ နေလိုသည်ဖြစ်၍။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသောသင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ အမုကံနာမအာဝါသံ၊ဤမည်သောကျောင်းသို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ တတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ မေ၊ အား။ ဖါသု၊ချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်မူကား။ ဝသိဿာမိ၊ငါနေအံ့။ စေ၊၍။ မေ၊ အား။ ဖါသု၊ သည်။ နောဘဝိဿတိ၊ မူကား။ အသုကံနာမ အာဝါသံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ (သုံးဆင့်ခတ်)။ပ။ စေ၊ ၍။ မေ၊ အား။ဖာသု၊သည်။ နောဘဝိဿတိ၊မူကား။ပစ္စေဿန္တိ၊ပြန်အံ့ဟု။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ (တဿစသည် သိလွယ်၏)။ပ။ နိဋ္ဌာနန္တိကော။ပ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော ။ပ။ နာသနန္တိကော ။ပ။ သီမာတိက္ကန္တိကော။ပ။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဖါသုဝိဟာရပဉ္စကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ကထိန်၏။ ပလိဗောဓာ၊ ပလိဗောဓတို့သည်။ ဍွေမေ၊ တို့တည်း။ အပလိဗောဓာ၊တို့သည်။ ဍွေမေ၊ တို့တည်း။ (ပလိဗောဓဒွေ ပမှာ ပဌမကွရာ)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ ဍွေ၊ ကုန်သော။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ကတမေစပန၊ ဟူမူကား။ အာဝါသပလိဗောဓောစ၊ လည်း ကောင်း။စီဝရပလိဗောဓောစ၊လည်းကောင်း။ ဍွေမေ၊တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓသာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တသ္မိံအာဝါသေ၊ ၌။ ဝသတိဝါ၊ နေသော်လည်း နေအံ့။ သာပေက္ခောဝါ၊ ငဲ့ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ပစ္စေဿန္တိ၊ တဘန်လာအံ့ဟု။ ပက္ကမတိ၊အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ အာဝါသပလိဗောဓော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ စီဝရပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓသာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။

အကတံ ဝါ၊ မချုပ်လျှင်းသေးသည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပ္ပကတံ ဝါ၊ ချုပ်၍ မပြီးသေးသည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏၊ စီဝရာသာ ဝါ၊ သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်း။ အနုပစ္ဆိန္နာ၊ မပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ စီဝရပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အပလိဗောဓာ၊ ပလိဗောဓ မရှိခြင်းတို့သည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။ အာဝါသအပလိဗောဓော စ၊ လည်းကောင်း။ စီဝရအပလိဗောဓော စ၊ လည်းကောင်း။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ သို့လျှင်။ အာဝါသအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စဇန္တော၊ စွန့်သဖြင့်။ ဝမန္တော၊ အန်သဖြင့်။ မုစ္စန္တော၊ လွှတ်သဖြင့်။ အနပေက္ခော၊ မငဲ့သဖြင့်။ နပစ္စေဿန္တိ၊ မပြန်ပြီဟု။ တမှာ အာဝါသာ၊ ထိုကျောင်းမှ။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့ဖဲခွဲသည်ရှိသော်။ အာဝါသအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ စီဝရအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ကတံ ဝါ၊ ချုပ်၍ပြီးသည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နဋ္ဌံ ဝါ၊ ခြသည် ခံ၍ ပျက်သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိနဋ္ဌံ ဝါ၊ ပျောက်သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဍ္ဎံ ဝါ၊ မီးလောင်သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စီဝရာသာ ဝါ၊ သည်မှုလည်း။ ဥပစ္ဆိန္နာ၊ ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ စီဝရအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ အပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။

သတ္တမော၊ သော။ ကထိနက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒါနီး

တဿဝတ္ထုသ၊ ၏။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပါဝေယျကာ၊ ပါဝေယျပြည်၌နေကုန်သော။ တံသ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာကေတေ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်လျက်။ ဝဿံ၊ ဝါဆို ကုန်၏။ ဝဿံဝုတ္ထော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ ဩကပုဏ္ဏေဟိ၊ မိုဃ်း ရေဖြင့် ပြည့်သော သက်နီးတို့ဖြင့်။ ဇိနဒဿနံ၊ ဘုရားအား ဖူးမြင်အံ့သောငှါ။ အဂမံ၊ ကုန်၏။ ဇူဒံ၊ သည်ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်း။ ကထိနဿ၊ ကထိန် ခင်းသော ရဟန်းအား။ ပဉ္စကာ၊ ငါးပါးသော အာနိသင် တို့သည်။ ကပ္ပိဿန္တိ၊ အပ်ကုန်လတ္တံ့။ အနာမန္တာ၊ ဘိတ်သောသူတို့အား မကြားဘဲ ဒါယကာတဦး အိမ်သို့ သွားရခြင်းသည်လည်းကောင်း။အသမာ စာရာ၊ သင်္ကန်း ကို မယူဘဲ သွားရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ တထေဝ၊ လည်း ကောင်း။ ဂဏဘောဇနံ၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ယာဝဒတ္ထစီဝရံ၊ တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် အဓိ ဋ္ဌာန် ဝိပ္ပနာမပြုဘဲသင်္ကန်းကိုအလိုရှိသရွေ့ ထားရခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ထိုကထိန်ခင်းသော ကျောင်း၌ ဖြစ်သော သင်္ဃိကသင်္ကန်းကို ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။အတ္ထတာနံ၊ကထိန် ခင်းသောရဟန်းတို့အား။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ဉတ္တိ၊ ဉတ်ကမ္မဝါ ဖြင့် ပေးခြင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ခင်းသော်ကား။ အတ္ထတေဝ၊ ခင်းသည် မည်၏။ဝေဓမ္မေဝ၊ဤသို့ခင်းသည်ရှိသော်ကား။အနတ္ထတံ၊ခင်းသည် မမည်။ ဥလ္လိခိ၊ အလျားအနံကို တောင်ယွာကာမျှ။ဓောဝနာစေဝ၊ ဖွပ်ကာမျှ။ ဝိစာရဏာဓိ၊ စီရင်ကာမျှ။ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ကာမျှ။ ဗန္ဓနံ၊ တည်းအပ်စပ်ကာမျှ။ ဩဝဋ္ဋိ၊ လည်စီဘောက်ကာမျှ။ ကဏ္ဍုစ၊ တလုပ်အုပ်ကာမျှ။ ဒဠှီကမ္မံ၊ အလွှာတဲကာမျှ။ အနုဝါတိကာ၊ အလျားအနားပတ်တင်ကာမျှ။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အနံအနားပတ်တင် ကာမျှ။ ဩဝဋ္ဋေယျံ၊သလင်းထောင်ကာမျှ။ မဒ္ဒနာ၊ဆင်စွယ်ရောင် ကဲ့သို့ တကြိမ်သာ ဆိုးကာမျှ။ နိမိတ္တံကထာ၊ နိမိတ်ပြု၍ ရသော ပုဆိုး။ ကုက္ကုစ၊ ငါးသောပုဆိုး။ သန္နိဓိ၊ သိုးသောပုဆိုး။ နိဿဂ္ဂိ၊

ညစ်ညွန်သော ပုဆိုး။ နကပ္ပ၊ ကပ္ပဗိန္ဒုမထိုး။ တေတယော၊ ထို သက်န်းသုံးထည်တို့ကို။ အညတြ၊ထား၍။ပဉ္စတိရေကော၊ ပဉ္စခဏ်း၊ ပဉ္စခဏ်းထက်လွန်သော သက်န်းတို့ကို။ အညတြ၊၍။ သမဏ္ဍလိ၊ အိမ်ကြီး အိမ်ငယ်နှင့်တကွ။ သဉ္ဆိဒ္ဒေန၊ဖြတ်သည်ကို။ အညတြ၊၍။ ပုဂ္ဂလာ၊ ခင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညတြ၊ ၍။ နဟောတိ၊ အခင်းမဖြစ်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ ခင်းသော်လည်း။ နိဿိမဋ္ဌော၊ သိမ်ပ၌ တည်၍။ အနုမောဒတိ၊အနုမောဒနာပြုအံ့။ ကထိနံ၊သည်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဟတေ၊ အခင်းသစ် သောပုဆိုး။ ကပ္ပ၊ အသစ်နှင့်တူသောပုဆိုး။ ပိလောတိ၊ ဝတ်လေ ပြီးသောပုဆိုး။ ပံသု၊ ပံ့သုကူပုဆိုး။ ပါပဏိကာယစ၊ အိမ်ဈေး၌ ကျသောပုဆိုး။အနိမိတ္တာ၊နိမိတ်မပြုဘဲရသောပုဆိုး။အပရိကထာ၊ ပရိယာယ်မဆိုဘဲရသောပုဆိုး။အကုက္ကု၊မငှါးသောပုဆိုး။ အသန္နိ ဓိစ၊ မသိုးသောပုဆိုး။ အနိဿဂ္ဂိ၊ ညစ်မလွန်သောပုဆိုး။ ကပ္ပက တေ၊ ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးသောပုဆိုး။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ တိစီဝရေနစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ပဉ္စကေနဝါ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကေ- အတိရေကေနဝါ၊ ပဉ္စခဏ်းထက်လွန်သော သတ္တခဏ်းစသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမဏ္ဍလိကတေ-သမဏ္ဍလိကတေန၊ ကွန်ကြီး ကွန်ငယ် နှင့်တကွ။ သဉ္ဆိဒ္ဒေ-သဉ္ဆိဒ္ဒေနစ၊ ဖြတ်သဖြင့် လည်း ကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿ၊ခင်းတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတ္ထာရာ၊ခင်းခြင်း ဖြင့် လည်းကောင်း။သမ္မာ၊ကောင်းစွာခင်းအပ်သည်ကို။ သီမဋ္ဌော၊ သိမ်တွင်း၌တည်၍။ အနုမောဒတိ၊အံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့ခင်းသည်ရှိသော်။ ကထိနံ၊သည်။ အတ္ထရဏံ၊ အခင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဥဗ္ဘာ ရဿ၊နုတ်ခြင်း၏။ မာတိကာ၊ မာတိကာတို့သည်။ အဋ္ဌ၊တို့တည်း။ ပက္ကမနန္တိ၊ သွားခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း။ နိဋ္ဌာနံ၊ သက်န်း ပြီးခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း။ သန္နိဋ္ဌာနဉ္စ၊ စိတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်း အဆုံးရှိသောနုတ်ခြင်း။နာသနံ၊သက်န်းပျောက်ခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း။ သဝနံ၊ ကြားခြင်းအဆုံး ရှိသော နုတ်ခြင်း။ အာသာ

ဝဇ္ဇေဒိ၊ ရန်းခြင်းပြတ်သော နုတ်ခြင်း။ သီမာ၊ သက်န်း၏ အခါ
သမယကို လွန်စေသဖြင့်နုတ်ခြင်း။ အဋ္ဌမီ၊သော။သဉ္ဇာရ၊ရဟန်း
တို့နှင့် တကွ နုတ်ခြင်း။ယောဘိက္ခု၊သည်။ ကတစီဝရံ၊ချုပ်၍ပြီးပြီး
သော သက်န်းကို။ အာဒါယ၊၍။ နပစ္စေဿန္တိ၊ တဘန်မလာပြီဟု။
ဂစ္ဆတိ၊အံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ ယံယောကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။
အတ္ထိ၊၏။ သောကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ ပက္ကမနန္တိကော၊ သွားခြင်း
အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေး
သော သက်န်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယာတိ၊၏။ နိဿီမေ၊ သိမ်ပ
ကျောင်း၌။ ဣဒံစီဝရံ၊ကို။ ကာရေဿံ၊ ချုပ်အံ့။နပစ္စေဿံ၊မပြန်ပြီ။
ဣတိ၊ဤသို့။ စိန္တယိ၊အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ နိဋ္ဌာနေ၊ သက်န်း
ပြီးလတ်သော်။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သက်န်းပြီးခြင်း အဆုံးရှိသော
ကထိန်နုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရံ၊
မချုပ်သေးသောသက်န်းကို။ အာဒါယ၊၍။ နိဿီမံ၊သိမ်ပကျောင်း
သို့။ ဂတော၊ရောက်လတ်သော်။ ဣမံစီဝရံ၊ကို။ (ထည့်)။ နေဝ
ကာရေဿံ၊ ချုပ်လည်းမချုပ်ပြီ။ နပစ္စေဿံ၊ ပြန်လည်းမပြန်ပြီ။
ဣတိ မာနသော၊ ဤသို့နှလုံးရှိအံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။တံသော
ကထိ နုဒ္ဓေါရော၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ ဆောက်တည်ခြင်း
အဆုံးရှိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။စီဝရံ၊ မချုပ်သေး
သော သက်န်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယာတိ၊အံ့။ နိဿီမေ၊ ၌။
ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊အံ့။ နပစ္စေဿန္တိ၊ ဟူ၍။ စိန္တယိ၊၏။
ကရိယန္တဿ၊ ချုပ်စဉ်လျှင်။ နဿတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား။ တံသော ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ နာသနန္တိကော၊
သက်န်းပျောက်ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊
သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊၍။ ပစ္စေဿံ၊လာပြန်အံ့ဟု။ ယာတိ၊
သွား၏။ စီဝရံ၊ ကို။ ကတော၊ ချုပ်ပြီးသောရဟန်းသည်။ တဟိံ
အာဝါသေ၊ ၌။ ကထိနံ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတံ၊ နုတ်သတတ်ဟု။ သုဏာတိ၊
၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံသောကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ သဝ
နန္တိကော၊ကြားခြင်း အဆုံးရှိသည်။ ဘဝတိ၊၏။ ။ယောဘိက္ခု၊

သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပစ္စေသံ၊ အံ့ဟု။ ယာတိ၊ ၏။ ဗဟိ၊ သိမ်ပကျောင်း၌၊ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊၏။ ကတစီဝရော၊ သက်န်းချုပ်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ သီမံ၊ ကထိန် နုတ်သောသင်္ကန်း၏ အခါသမယကို။ နာမေတိ–ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ တံသောကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ သီမာတိက္ကန္တိကော၊ သက်န်း၏ သမယ အပိုင်း အခြားကို လွန်၍ ဖြစ်သည်။ ဘဝေ၊၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရံ၊ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပစ္စေသံ၊ ပြန်အံ့ဟု။ ယာတိ၊အံ့။ သောဘိက္ခု၊သည်။ ဗဟိ၊၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ ကတစီဝရော၊ တဘန်ပြီးပြီးသော်။ ပစ္စေသံ၊ ပြန်အံ့ဟု။ ကထိနုဒ္ဓါရံ၊ ကထိန်နုတ်သောကာလကို။ သမ္ဘောတိ၊ မှီအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ၏။ တံသောကထိနုဒ္ဓါ ရော၊ သည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဇာယတိ၊ ၏။ ။ အာဒါယဂတိ၊ အာဒါယဝါရအလားသည်လည်းကောင်း။ သမာ ဒါယဂ္ဂတိ၊ သမာဒါယဝါရ အလားသည်လည်းကောင်း။ သတ္တ သတ္တဝိမံ၊ ခုနစ်ဝါရ ခုနစ်ဝါရစီ အပြားရှိ၏။ ဆစ္စာ၊ ဆက္ကနှစ်ခု တို့ကား။ ပက္ကမနန္တိကာ၊ပက္ကမနန္တိကဝါရသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဝိပ္ပက တာဂတိ၊ ဝိပ္ပကတ အလား ရှိကုန်၏။ ။[အဓိပ္ပါယ်ကား အာဒါယသတ္တက သမာဒါယ သတ္တက ခုနစ်ခုတို့၏ နောက်၌ ဝိပ္ပကတ သဒ္ဒါအထူးမူသော ဆက္ကနှစ်ခုကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုဆက္ကနှစ်ခု၌ကား ပက္ကမနန္တိ မရှိဟူလိုသတတ်]။ နိဋ္ဌာနံ၊နိဋ္ဌာ နန္တိကသည်လည်းကောင်း။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကသည်လည်း ကောင်း။ နာသနဥ္စ၊ နာသနန္တိကသည်လည်းကောင်း။ ဣမေ တယောဝါရာ၊ ဤသုံးပါးသောဝါရတို့ကား။ ကာရေဿံဣတိ၊ ကာရေဿံဟူသော။ ပဒေန၊ ပုဒ်အထူးပြုသဖြင့်။ ဇာယတိ၊ ၏။ တတောပရံ၊ ထိုနောင်မှ။ (ထည့်)။ နိဋ္ဌာနံ၊ နိဋ္ဌာနန္တိကလည်း ကောင်း။ သန္နိဋ္ဌာနဥ္စ၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကလည်းကောင်း။ နာသနဥ္စ၊ နာသနန္တိကလည်းကောင်း။ ဣဒံတယော–ဣမေတယော၊တို့သည်။ စီဝရံ၊ကို။အာဒါယ၊၍။ဗဟိသီမေ၊၌။ကရောမိတိ၊ အံ့။နပစ္စေဿန္တိ၊

မပြန်ပြီဟု။ ယာတိ၊ ၏။ (ထည့်)။ တတောပရံ၊ မှ။ (ထည့်)။ တိဏ္ဏံ၊ တို့သည်။ အဿ-ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အနုဝိဋ္ဌတောနေဝ၊ပြန်အံ့ မပြန်ပြီဟု မဆောက်တည်သောစိတ်ဖြင့်လျှင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ နယာ ဝိဓိ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောအစဉ်ရှိကုန်၏။ (နည်းလျှင် အစီအရင်ရှိကုန်၏ လည်းပေး။ ။ဤတွင်ရှေ့ တိကသုံးခု)။ ။ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဒါယ၊ သက်နိုးကိုယူ၍။ ပစ္စေဿံ၊ ပြန်အံ့ဟု။ ယာတိ၊အံ့။ ဗဟိ သီမေ၊ ၌။ ကရောမိတိ၊ ချုပ်အံ့ဟု။ နပစ္စေဿန္တိ၊ မပြန်ပြီဟု။ ကာရေတိ၊ ချုပ်စေအံ့။ နိဋ္ဌာနေ၊ သက်နိုး ပြီးလတ်သော်။ ကထိ နုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း အဆုံး ရှိသော နုတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ နာသနန္တ၊ သက်နိုး ပျောက်ခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သဝနန္တ သီမာတိက္ကမာ၊ကြားခြင်းအဆုံးရှိသောနုတ်ခြင်း သက်နိုး၏သမယ လွန်သော နုတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာယေထ၊၏။ဘိက္ခု ဟိ၊တို့နှင့်။ သဟ၊တကွ။ ဥဗ္ဘာရော၊နုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဇာယတေ၊၏။ဓေ၊သို့။အာဒါယံ၊အာဒါယဝါရသည်။(ထည့်)။ ။ ပန္နရသံ၊ပန္နရသကသည်။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်း အလားရှိ၏။ ။(တိက သုံးခု ဆက္ကတခုကိုပေါင်း၍ ပန္နရသက ဟူသတည်း)။ ။သမာ ဒါယံ၊သမာဒါယဝါရသည်လည်း။ ပန္နရသံဂတိ၊တဆဲ့ငါးပါးသော သွားခြင်း၏။ ပုန၊ဘန်။ဝိပ္ပကတာ၊ဝိပ္ပကတပုဒ်လျှင် အတူရှိသော။ အဒါယသမာဒါယံ၊ (ဤ၌ အာဒါယ သဒ္ဒါတခု ကျေသတည်း)။ အာဒါယသတ္တရသက သမာဒါယသတ္တရသကနှစ်ပါးသည်လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ တေစတုရောဝါရာ၊ထိုလေး ပါးသော ဝါရတို့သည်။ ပန္နရသကဝိဓိ၊ တဆဲ့ငါးပါး အပြားရှိ ကုန်၏။ ။အနာသာယစ၊ မရနိုးသဖြင့်လည်းကောင်း။ အာသာ ယစ၊ ရနိုးသဖြင့်လည်းကောင်း။ ကရဏီယော-ကရဏီယေနစ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ တေအနာသာဒယော၊စသည် တို့ကား။ တယော၊ တို့တည်း။ တံတယံ၊ထိုသုံးပါးကို။ နယတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝိဇာနေယျ၊ ရာ၏။ တယော၊ သုံးပါးတို့ကား။

ဒွါဒသဒွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ဝါရ တဆဲ့နှစ်ဝါရတို့တည်း။ ။ဧတ္တေ၊ ဤခန္ဓက၌။ အပဝိလာနာ၊ အပဝိလာနဝါရတို့ကား။ နဝ၊ တို့တည်း။ တဟိံ၊ ထိုခန္ဓက၌။ ဖါသု၊ ဖါသုဝိဟာရတို့ကား။ ပဥ္စဝိဓာ၊ ၏။ ပလိဗောဓာပလိဗောဓာ၊ ပလိဗောဓအပလိဗောဓတို့ကား။ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ။ဥဒါနံ၊ ကို။ နယတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကတံ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဇုမမှိခန္ဓကေ၊ဤကထိနက္ခန္ဓက၌။ ဒေါင့ဒသကပေယျာလမုခါနိ၊ ဒေါင့ဒသကသုံးပါးလျှင် ပေယျာလ၏ အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝတ္ထု-ဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ကေသတံအဋ္ဌာရသ၊ တရာ့တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့တည်း။

ကထိနက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

အမှာ ဤခန္ဓက၌ပကိဏ္ဏကအဓိပ္ပါယ်ကိုရေးဦးအံ့။ ကထိန် သက်န်းကိုကမ္မဝါဘတ်ရွတ်ရာ၌ဆရာမြတ်တို့ ဤသို့ အယူရှိကုန်၏။စီဝရသဒ္ဒါသည် ပြီးပြီးသော သက်န်းကိုဟောသကဲ့ သို့ဒုဿသဒ္ဒါ ဟောသည်မဟုတ်။ မပြီးသေးသောသက်န်းလျာကို သာ ဟောသောသဒ္ဒါဖြစ်၍ ပြီးပြီးသော သက်န်းကို ကမ္မဝါဘတ် ရာ၌“ဣဒံသံဃဿကထိနစီဝရံ”ဟု-ပြင်၍ဘတ်အပ်သည်ဟုဆရာ တို့ယူကုန်၏။ ထိုသို့ယူသော အရာသည်လည်းသင့်၏။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ ဓမ္မရက္ခိတအမည်ရှိသော ရဟန်းလောင်းကို။နာဂအမည်ပညတ်၍ ကမ္မဝါဘတ်ရာ၌ ဥပသမ္ပဒကံပြည့်စုံသကဲ့သို့ ပြီးပြီးသော သက်န်း ကို“ဣဒံသံဃဿကထိနဒုဿံ”ဟု-ဘတ်သော်လည်း ကံပြည့်စုံ၏။ ဤသို့အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ကထိန်ခင်းသောရဟန်းအနုမောဒနာပြုသော ရဟန်းတို့ရအပ်သောအကျိုးငါးပါးတွင် အနာမန္တစာရ ဟူသည် ကား အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ဒါယကာတို့ ပင့်ဘိတ်အပ်သော ဆွမ်းရှိလျက် ထင်ရှားရှိသောရဟန်းတို့ကို မပန်မူ၍ ဒါယကာ အိမ်သို့သွားခြင်း၌ ပါစိတ်အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်လျှင် အနာမန္တ စာရ အကျိုးတည်း။ “ယောပနဘိက္ခု၊ နိမန္တိတော သဘတ္တော

သမာနော''အစရှိသည်ဖြင့် ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မသင့် ဟူလို။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ သဘာဝတ္တောဟူသော သဒ္ဒါ အရိပ်ဖြင့် အကပ္ပိယနိမန္တန ယူအပ်ကြောင်းကို သာရတ္ထဒီပနီ-ပရိဝါဋီကာ၌ပြသည်။ တဆဲ့နှစ်တောင်အတွင်း၌ ရဟန်းထင်ရှား ရှိလျှင်သန္တယူ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ စာရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်။ အသမာဒါန စာရဟူသည်ကား။ တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းနှင့် ညဉ့်ကင်း၍နေခြင်းကြောင့်၊ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် မသင့်ခြင်း သည်လျှင် အကျိုးတည်း။ ယာဝဒတ္ထစီဝရဟူသည်ကား ရရသမျှ သောသင်္ကန်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်လည်းမတင် ဝိကပ္ပနာလည်းမပြုဘဲ သုံးဆောင်၍ဆယ်ရက်လွန်ရာ၌ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်မသင့်ခြင်း သည်သာလျှင် အကျိုးတည်း။ ဂဏဘောဇန ဟူသည်ကား အကပ္ပိယနိမန္တနဖြင့် ပင့်ဘိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို ခံ၍ စားရာ၌ ပါစိတ်အာပတ်မသင့်ခြင်းသည် သာလျှင် အကျိုးတည်း။

''ယောစ တတ္ထ စီဝရုပ္ပါဒေါ၊ သောနေသံ ဘဝိဿတိ''။ အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုကထိန်ခင်းသောကျောင်း၌ ဖြစ်သော သံဃိက သင်္ကန်းကို ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတို့သည် သာလျှင် ရအပ်၏။ တပါးသောရဟန်းတို့သည် မရအပ်။ သံဃာအားဖြစ်သောသပိတ် စသော ဘဏ္ဍာစသည်ကားခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား ရောက် ၏။ ထိုမှတပါးလည်း ထိုသံဃိကကျောင်း၌ ဖြစ်သောဆန်စသည် ဖြင့် ဝယ်အပ်သောဖျင်ပုဆိုးသည် ကထိန်ခင်းသောရဟန်းတို့အား သာ ရောက်၏။ ဖျင်ပုဆိုးဖြင့် ဆန်စသည်တို့ကို ဝယ်ကုန်မူကား ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အားရောက်၏။ဤအဓိပ္ပါယ်သည်ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသာဋီကာ၌လာ၏။ ကထိန်ခင်းသောရဟန်း အနုမောဒနာ ပြုသောရဟန်းတို့မှာ ဤအကျိုးငါးပါးကို တပေါင်း လပြည့်တိုင် အောင် ရသည်ဟူ၏။ ပြအပ်ပြီးသော အကျိုးငါးပါးသည် ရဟန်း တို့အား ရအပ်သောမျက်မှောက် အကျိုးတည်း။ ကထိန်သင်္ကန်း လှူသော ဒါယကာမှာ တင်ရှားရှိသောကထိန်လျှာ သင်္ကန်းကို အာရုံပြု၍ ပုဗ္ဗမုဉ္စပရကုသိုလ်စေတနာဝါရ အကြိမ်များစွာ ဖြစ်၏။

ထိုဇောဝါရသည် ယခုဘဝ ပစ္စက္ခကို အစမှု၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့်ဘဝ တိုင်အောင်အကျိုးရင်းအကျိုးဆက်ကိုပေးရာအခွင့်ရှိသောကြောင့် မည်ရွေ့မည်မျှ အကျိုးတရားကိုပိုင်းခြားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းဟု မှတ်။ ကထိန်မခင်းသောသက်န်းကာလ၌ကား အသမာဒါနစာရ အကျိုးကို မရအပ်။ လေးပါးသော အကျိုးကိုသာ ရအပ်သည်။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာအဓိပ္ပါယ်။

ဤတွင်ရွေ့ကထိနက္ခန္ဓကအလုံးစုံပြီးပြီ။

စိဝရက္ခန္ဓက

၃၂၆။ ယေနသမယေန၊ ၌။ စိဝရပဋ္ဋိကာရဏာ၊ သင်္ကန်း ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ထည့်)။တေန ခေါပနသမယေန။ ၌။ဘဂဝါ၊သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠု ဝနေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သည်။ ဣဒ္ဓါစေဝ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ဖိတာစ၊ ဝပြောသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဗဟုဇနာ၊ များသော လူရှိသည်။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊ ပြွမ်းသောလူရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သုဘိက္ခာစ၊ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သတ္တစ ပါသာဒသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်သော ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း ကောင်း။သတ္တစပါသာဒသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောပြာသာဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။ သတ္တစပါသာဒါ၊ ခုနစ်ဆောင်သော ပြာသာဒ်တို့ သည်လည်းကောင်း။ သတ္တစကူဋာဂါရ သဟဿာနိ၊ခုနစ်ထောင် သော စုလစ်မွန်ချွန် တပ်သောအိမ်တို့သည် လည်းကောင်း။သတ္တစ ကူဋာဂါရသတာနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္တစကူဋာဂါရာနိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။သတ္တစအာရာမသဟဿာနိ၊ခုနစ်ထောင် သောဥယျာဉ် အာရာမ်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တစအာရာမ သတာနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တစအာရာမာ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ သတ္တစပေါက္ခရဏီသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင်

သော ရေကန်တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္တစပေါက္ခရဏိသတာနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တစပေါက္ခရဏိယော၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမ္ဗပါလိကာ၊ အမ္ဗပါလိကအမည် ရှိသော။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်းဆာမသည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန် အဆင်းလှသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒဿနီယာ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကာ၊ကြည်လင်ဖွယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမာယ၊ သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်။သမ္ပန္နာဂတာ။၏။ နစ္စေစ၊၌လည်းကောင်း။ ဂီတေစ၊၌လည်းကောင်း။ ဝါဒိတေစ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပဒက္ခိဏာ၊ လိမ်မာ၏။ အဘိသဋာ၊ ထင်ရှား ပျံ့နှံ့၏။ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန် အလိုရှိကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့သည်။ ပညာသာယစ၊ ငါးဆယ်သော အသပြာဖြင့် လည်း။ ရတ္တိံ၊၌။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ တာယစ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာကြောင့် လည်း။ ဝေသာလီ၊သည်။ ဘိယျောသော၊ မတ္တာယ၊ ထက်။ လွန်စွာ။ ဥပသောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ အထခေါ၊၌။ ရာဇဂဟ ကော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော။ နေဂမော၊ နိဂုံးသူဌေးသည်။ [ဈေးသာရှိ၍ မြို့တံတိုင်း အာရာမ်မရှိသည်ကား နိဂမ။ အပ ကာရပရိဝါရော သာပဏော နိဂမော။ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ ဋီကာ]။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဝေသာလိံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ရာဇဂဟကော၊ သော။ နေဂမော၊သည်။ ဣဒ္ဓဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သတ္တစပေါက္ခရဏိယော၊တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒ္ဒသ၊၏။အမ္ဗပါလိံ၊သော။ဂဏိကဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဘိရူပံ၊ကို။ပ။ သမ္ပန္နာဂတံ၊ကို။ အဒ္ဒသ၊၏။ပ။ဥပသောဘံ၊ ၏။ဇာတိဇာမိကာရဏံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊၏။

၃၂၇။ အထခေါ၊၌။ ရာဇဂဟကော၊ သော။ နေဂမော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊၌။ တံကရဏီယံ၊ကို။ တီရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ပုနဒေဝ၊လျှင်။ ရာဇဂဟံ၊သို့။ ပစ္စာဂဉ္ဆိ၊၏။ ယေန၊ ၌။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊သော။ဗိမ္ဗိသာရော ရာဇာ၊သည်။ပ။ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ဝေသာလီ၊သည်။ဣဒ္ဓါစေဝ၊

သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊တောင်း
ပန်ပါ၏။ မယံပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဂဏိကံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊
ထားကုန်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘဏေ၊အချင်း။တေနဟိ၊
ထိုသို့ထားလိုရကား။ တာဒိသိံ၊ သော။ ကုမာရိံ၊ကို။ ဇာနာထ၊
ကုန်လော့။ တုမှေ၊တို့သည်။ ယံဂဏိကံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေယျာထ။
ထားကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။တေနခေါ်ပန သမယေန၊
၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ သာလဝတီနာမ၊ သော။ ကုမာရီ၊ သည်၊
အဘိရူပါ၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။သမန္နာဂတာ၊၏။ပ။သာလဝတိံ။
သော။ ကုမာရိံ၊ ကို။ ဂဏိကံ၊ကို။ဝုဋ္ဌာပေသိ၊ ထား၏။အထခေါ၊
၌။ပ။ ပဋိသတေနစ၊ တရာသော အသပြာဖြင့်လည်း။ ရတ္တိံ၊၌၊
ဂစ္ဆတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ပ။ နစိရဿေဝ၊လျှင်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်
ရှိသည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ပ။ တေံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။
အဟောသိ၊၏။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ဖြစ်အံ့။ ပုရိသာနံ၊ တို့သည်။
အမနာပါ၊ ကုန်။ သစေ၊၍။ မံ။ကို။ ကောစိ၊သည်။ သာလဝတီ၊
သည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ၊အား။
သဗ္ဗော၊ သော၊ သက္ကာရော၊ သည်။ ဘဉ္ဇိဿတိ၊လတ္တံ့။ ယံနူန၊၍။
အဟံ၊ သည်။ ဂိလာနာတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေယျံ၊ သိစေရမူကား။
သာဓု၊၏။ ဣတိဇေတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ပ။ အထခေါ၊၌။ သာလ
ဝတီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို။
အာဏာပေသိ၊၏။ ဘဏေဒေါဝါရိက၊ အချင်း တံခါးစောင့်။
ကောစိ၊ သော။ ပုရိသော၊သည်။မာပဝိသိ၊မဝင်စေလင့်။ ယောစ၊
သည်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဂိလာနာတိ၊ ဟူ၍။ပဋိဝေဒေဟိ၊
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ
သာဓု၊ ပြီ။ဣတိခေါ၊ လျှင်။သောဒေါဝါရိကော၊သည်။ သာလဝတိ
ယာ၊ သော။ ဂဏိကာယ၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ ပစ္စဿောသိ၊၏။ အထ
ခေါ၊၌။ သာလဝတီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊သည်။ပ။ဝိဇာယိ၊၏။ အထ
ခေါ၊၌။ သာလဝတီ၊သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ ဒါသိံ၊ကို။ အာဏာ
ပေသိ၊၏။ဇေ၊ဟယ်ကျွန်မ။ ဟန္ဒ၊ယခု။ ဣမံဒါရကံ၊ ကို။ ကတ္တရ

သုပ္ပေ၊ စကောဆိုး၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ နီဟရိတွာ၊ ၍။ သံကာရကူဋေ၊ တမြက်ချေးစွန့်ရာအရပ်၌။ ဆဍ္ဍေဟိ၊ စွန့်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ၊ သာခု၊ ပြီ။ ဣတိ ခေါ်၊ လျှင်။ သာဒါသီ၊ သည်။ ဿာလဝတိယာ၊ သော။ ဂဏိကာယ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ တံဒါရကံ၊ ကို။ ပ။ ဆဍ္ဍေတိ၊ ၏။

၃၂၈။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဘယော နာမ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ခစားခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ ကာကေဟိ၊ ကျီးတို့ဖြင့်။ သံပရိကိဏ္ဏံ၊ ပြွမ်းသော။ တံဒါရကံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ဒိသွာန၊ ၍။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဏေ၊ တို့။ ကာကေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဧတံသံပရိကိဏ္ဏံ၊ ဤပြွမ်းသော ဝတ္ထုသည်။ ကိံ၊ အဘယ် ဝတ္ထုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ဒါရကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ၊ တို့။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အသက်ရှင်ရကား။ တံဒါရကံ၊ ကို။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အန္တေပုရံ၊ အိမ်တော်သို့။ နေတွာ၊ ၍။ ဓာတီနံ၊ အထိန်းတို့အား။ ပေါသေတုံ၊ မွေးစိမ့်သောငှါ။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ဧဝံ၊ သာခု၊ ပြီ။ ဣတိခေါ်၊ လျှင်။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ အဘယဿ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ တံဒါရကံ၊ ကို။ ပ။ ပေါသေထာတိ၊ ဟူ၍။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဇီဝကောတိနာမံ၊ ဇီဝက ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ကုမာရေန၊ အဘယမင်းသားသည်။ ပေါသာပိတော၊ မွေးစေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောမာရဘစ္စောတိ၊ မင်းသားမွေးသော ဇီဝကဟူ၍။ နာမံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးအပ်သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ နစိရဿေဝ၊ လျှင်။ ဝိညုတံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကောမာရ

ဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ပ။တော်ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ မေ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ ကာ၊ အဘယ်သူနည်း။ ပိတာ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ တေ၊ ၏။ မာတရံ၊ ကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း၊ မယာပိ၊ သည်လည်း။ ပေါသာပိတော၊ မွေးစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊ ၏။ တော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣမာနိရာဇကုလာနိ၊ တို့ကို။ အသိပ္ပေန၊ အတတ်ပညာမရှိသဖြင့်။ ဥပဇီဝိတုံ၊ မှီ၍ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ နသုကရာနိ၊ မလွယ်ကုန်။ ယံနူန-ယဒိပန၊၍။ အဟံ၊သည်။ သိပ္ပံ၊ဆေးအတတ်ကို။ သိက္ခေယျံ၊ သင်ရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိတော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၃၂၉။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ တက္ကသိလာယံ၊၌။ ဒိသာပါမောက္ခော၊သော။ ဝေဇ္ဇော၊ဆေးသမားသည်။ ပဋိဝသတိ၊၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ပ။ တော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ သိပ္ပံ၊ ဆေးအတတ်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ငှါ။ဣစ္ဆာမိ၊၏။ ။[အဘယမင်းသားကား ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးမြေး။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။ဇီဝကကား အဘယမင်းသား၏ အတြဇသား။ ။ဤခန္ဓကဥဒါန်းလာ]။ ။ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ တေနဟိ၊ ထိုသို့သင်လိုရကား။ သိက္ခဿု၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊သော။ ဇီဝကော၊သည်။ ဗဟုံစ၊လည်း။ဂဏှာတိ၊သင်၏။ လဟုံစ၊ လည်း။ ဂဏှာတိ၊ တတ်၏။ သုဋ္ဌုစ၊ ကောင်းစွာလည်း။ ဥပဓာရေတိ၊ စုံစမ်း၏။ ဂဟိတဥ္စ၊သင်အပ်သည်ကိုလည်း။ အဿ ဇီဝကဿ၊ အား။ နသမ္မုဿတိ၊ မမေ့။ အထခေါ၊၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊သော။ ဇီဝကဿ၊ ၏။ သတ္တန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ တော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။သတ္တ

ဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ အဓိယန္တဿ၊ သင်သော။ မေ၊ အား။ ဇူမဿသိပ္ပဿ၊ ဤဆေးအတတ်၏။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ကဒါ၊ ၌။ ဇူမဿသိပ္ပဿ၊ ၏။ အန္တော၊ သည်။ ပညာယိဿတိ၊ နည်း။ ဇူတိတော်-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ မထင်ရကား။ ခဏိတ္တိ၊တူးရွင်းကို။ အာဒါယ၊၍။ တက္ကသိလာယ၊ ၏။ သမန္တာ၊ မှ။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာသော အရပ်ကို။ အာဟိန္ဒန္တော၊ လှည့်လည်သောသင်သည်။ ကိဉ္စိ၊ သော။ အဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးမဝင်သော သစ်ပင်ကို။ ပဿေယျာသိ၊ ရှုရာ၏။ တံ၊ ထိုဆေးမဝင်သော သစ်ပင်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဝံသာမု၊ ပြီ။ပ။အဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးမဝင်သောသစ်ပင်ကို။ နအဒ္ဒသ၊ မမြင်။ပ။ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ သုသိက္ခိတော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ တေ၊ အား။ တွေ့ကုံ၊ဤမျှသော အတတ်သည်။ ဇီဝိကာယ၊အသက်မွေးခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျောက်ပတ်ပြီ။ ဇူတိဝတွာ၊၍။ ကောမာရဘစ္စဿ၊သော။ ဇီဝကဿ၊အား။ ပရိတ္တံ၊အနည်းငယ်သော။ ပါထေယျံ၊ရိက္ခာကို။ ပါဒါသိ၊ပေးလိုက်၏။ပ။သာကေတေ၊သာကေတပြည်၌။ပရိက္ခယံ၊ ရိက္ခာကုန်ခြင်းသို့။အာဂမာသိ၊ရောက်လေ၏။ပ။ဇူမေမဂ္ဂါ၊ကိုသည်။ ကန္တာရာ၊ တို့တည်း။ အပ္ပေါဒကာ၊နည်းသော ရေရှိကုန်၏။ အပ္ပဘက္ခာ၊ နည်းသော ထမင်း ရှိကုန်၏။ အပါထေယျေန၊ ရိက္ခာ မပါသဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ငှါ။ နသုကရာ၊မလွယ်။ အဟံ၊သည်။ ပါထေယျံ၊ ကို။ ပရိယေသေယျံ၊ရှာရမူကား။ ယံနူန၊ကောင်းလေစွ။ ဇူတိတော် ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။

၃၃၀။ ။ပ။သာကေတေ၊၌။သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊ ၏။ သတ္တဝဿိကော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိပြီးသော။ သီသာဗာဓော၊ ဦးယဉ်အနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်သော။ ဒိသာပါမောက္ခာ၊ ကုန်သော။ဝေဇ္ဇာ၊တို့သည်။ပ။ အဂမံသု၊ကုန်ပြီ။ပ။ ဘဏေ၊တို့။ ကော၊ အသူသည်။ ဂိလာနော၊ နာသနည်း။ ကံ၊

အသူကို။ တိကိစ္ဆာမိ၊ကုရအံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။အာစရိယ၊
ဆရာ။ဇေတိဿာသေဋ္ဌိဘရိယာယ၊၏။ပ။ တိကိစ္ဆာဟိ၊လေ့။ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ယေနၢ၌။ သေဋ္ဌိဿဂဟပတိဿ၊အိမ်ရှင်
သူဌေး၏။ နိဝေသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊
၏။ပ။အာဏာပေသိ၊၏။ ဘဏေဒေါဝါရိက၊အချင်းတံခါးစောင့်။
သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊ သူဌေးမယားအား။ပါဝဒ၊ ဆိုချေလော့။သော၊
ထိုဆေးသမားသည်။ တံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဏာပေသိ၊၏။ပ။ ဘဏေဒေါဝါရိက၊ အချင်းတံခါးစောင့်။
ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားကား။ ကီဒိသော၊ အဘယ်မျှ အရွယ်ရှိသ
နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။အယျေ၊ရှင်မ။ ဒဟရကော၊လုလင်ငယ်
သာတည်း။ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊၏။ဘဏေဒေါဝါရိက၊အချင်းတံခါး
စောင့်။ အလံ၊မသင့်။ မေ၊အား။ ဒဟရကော၊ သော။ ဝေဇ္ဇော၊
သည်။ ကိံကရိဿတိ၊ နည်း။ဗဟူ၊ကုန်သော။ပ။ အဂမံသု၊ကုန်ပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အထခေါ၌။ သောဒေါဝါရိကော၊
သည်။ပ။ သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊အား။ ပါဝဒ၊ဆိုပါချေ။ အယျေ၊ရှင်မ။
ဝေဇ္ဇော၊သည်။ ဇေ၊သို့။ အာဟ၊၏။ ပုရေ၊ အနာမလွတ်ခင်။ကိဉ္စိ၊
တစုံတခုသောပေးဘွယ်ကို။ မာအဒါသိကိရ၊ မပေးရသတတ်။
ယဒါ၌။အရောဂေါ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ တဒါ၌။ ယံဝတ္တုံ၊ကို။
ဣစ္ဆေယျာသိ၊ ပေးလိုအံ့။ တံဝတ္တုံ၊ကို။ ဒဇ္ဇေယျာသိ၊ ပေးရာ၏။
ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဇ္ဇော၊သည်။အာဟ၊ဆို၏ဟူ၍။ပါဝဒ၊ဆိုချေလော့။
။ပ။ပသတေန၊ တလက်ဘက်သော။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။
အတ္တော၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ပသတံ၊ တလက်ဘက်
သော။ သပ္ပိံ၊ကို။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊တို့ဖြင့်။ နိပစိတွာ၊ ချက်၍။
သေဋ္ဌိဘရိယံ၊ကို။ မဉ္စကေ၌။ ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်။ နိပါတေတွာ၊
လည်းစေ၍။ နတ္ထုတော၊ နှပ်ရေဖြင့်။အဒါသိ၊နှပ်၏။ အထခေါ၌။
နတ္ထုတော၊ ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ နှပ်သော။ တံသပ္ပိ၊သည်။ မုခတော၊
ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂဉ္ဆိ၊အန်၏။ပ။ပဋိဂ္ဂဟော၊ထွေးခံ၌။နိဋ္ဌုဟိတွာ၊ထွေး၍။
ဒါသိံ၊ကျွန်မကို။ အာဏာပေသိ၊၏။ ဇေ၊ကျွန်မ။ ဣမံသပ္ပိံ၊ ကို။

ပိစုနာ၊ ဝါဂွမ်းဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ ယူလော့။ပ။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ် ရှိစွတကား။ အယံဃရဏီ၊ ဤအိမ်ရှင်သူဌေးမကား။ ယာဝအတိ ဝိယလူခါ၊ အလွန်ဝန်တိုစွ တကား။ ယတြဟိနာမ-ယာဝိနာမ၊ အကြင် သူဌေးမစင်လျက်လည်း။ ဆဍ္ဍနီယဓမ္မံ၊ စွန့်အပ်သော သဘောရှိသော။ဣမံသပ္ပိံ၊ကို။ ပိစုနာ၊ဝါဂွမ်းဖြင့်။ ဂါဟာပေဿ တိ၊ ယူစေဘိ၏တကား။မေ-မမ၊၏။မဟဂ္ဃာနိမဟဂ္ဃာနိ၊များသော အဘိုးများသော အဘိုးထိုက်ကုန်သော။ ဗဟုကာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊တို့ကို။ ဥပဂတာနိ၊ ဘော်ကုန်၏။ ဣမာဃရဏီ၊ ဤအိမ်ရှင်သူဌေးမသည်။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဒေယျဓမ္မံ၊ပေးအပ် သောဝတ္ထုကို။ မေ၊အား။ ကိံပိဒဿတိ၊ အဘယ်မှာပေးလတ္တံ့ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။ အာစရိယ၊ဆရာ။ မယံအဂါရိကာနာမ၊ အိမ်၌နေသော ငါတို့မည် သည်ကား။ စေတသံယမဿ၊ထိုကုပေသောကျေးဇူးအနာလွတ် ပေသောကျေးဇူးကို။ ဥပဇာနာမ၊သိကုန်အံ့။ စေတံသပ္ပိ၊ သည်။ ဒါသာနံဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ ကမ္မကရာနံဝါ၊ အမှုလုပ် ဆောင်ပေသောသူတို့အားလည်းကောင်း။ပါဒဗ္ဘဉ္ဇနံဝါ၊ခြေသုတ် စရာလည်း။ ဝရံသာခု၊ ကောင်း၏။ ပဒီပကရဏော၊ ဆီမီးညှိရာ၌။ အာသိတ္တံဝါ၊ ထည့်စရာလည်း။ ဝရံသာခု၊ကောင်း၏ဟု။ဂဏှာမိ၊ ယူစေ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ တွံ၊သည်။ဝိမနော၊နှလုံးမသာသည်။ မာအဟောသိ၊လင့်။ တေ၊ အား။ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ မာဟာယိဿတိ၊ မယုတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။အာဟ၊ ၏။ပ။ကေနေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ နတ္ထုကမ္မေန၊ နှာခေါင်း နှပ်ဖြင့်။ အပကဋ္ဌံ၊ ထုတ်၏။ အထခေါ၊၌။ သေဋ္ဌိဘရိယာ၊ သည်။ အရောဂါ၊ သည်။ သမာနာ၊သော်။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊ အား။ စတ္တာရိသဟဿာနိ၊ လေးထောင်သော အသပြာတို့ကို။ ပါဒါသိ၊ပေး၏။ ပုတ္တော၊ သည်လည်း။ မေ၊၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ အရောဂါ၊ အနာကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဌိတာတိ၊ တည်ပေသတည်းဟု။ စတ္တာရိသဟဿာနိ၊ တို့ကို။ ပါဒါသိ၊၏။

သုဏိသာ၊ချွေးမသည်လည်း။ မေ၊၏။ သဿု၊ ယောက္ခမသည်။ပ။ စတ္တာရိသဟဿာနိ၊တို့ကို။ ပါဒါသိ၊၏။သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးသည်လည်း။ပ။ စတ္တာရိသဟဿာနိ၊ တို့ကို။ ပါဒါသိ၊၏။ ဒါသဥ္စ၊ကျွန်ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း။ပ။အဿရထဉ္စ၊မြင်း ကသောရထားကိုလည်းကောင်း။ပါဒါသိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ကောမာရဘစ္စော၊သော။ ဇီဝကော၊သည်။ တာနိသောဠသသဟဿာနိစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ပဂ္ဂမိ၊၏။ပ။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းသား။သောဠသ သဟဿာနိ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်သော အသပြာတို့သည်လည်းကောင်း။ အဿရထောစ၊ လည်းကောင်း။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊သည်ကား။မေ၊၏။ပဌမံကမ္မံ၊လက်ဦးစွာကုသောအမှုကြောင့် ရအပ်၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းသားသည်။ မေ၊အား။ ပေါသာဝနိကံ၊မွေးပေသောကျေးဇူးကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ အလံ၊ မသင့်။ တုမှေဝ၊ သင့်အားလျှင်။ ဟောတု၊ စေ။ အမှာကညေဝ၊ ငါတို့၏သာလျှင်။ အန္တေပုရေ၊ ၌။ နိဝေသနံ၊ကို။ မာပေဟိ၊ ဘန်ဆင်းလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ပ။

၃၃၁။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ မာဂဓော၊ သော၊ပ။ဗိမ္ဗိသာရဿ ရညော၊၏။ဘဂန္ဒလာဗာဓော၊မြင်းသရိုက်အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာဋကာ၊ ပုဆိုးတို့သည်။ လောဟိတေန၊ ဖြင့်။ မက္ခိယန္တိ၊ အလိမ်းလိမ်းသင့်ကုန်၏။ ဒေဝိယော၊တို့သည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဥပ္ပဏ္ဍေန္တိ၊ပြက်ရယ်မှုဆိုကုန်၏။ ဒေဝေါ၊မင်းကြီးသည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာ၏။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။ ပုပ္ဖံ၊ ဥတုဟူသော ပန်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝေါ၊ သည်။ နစိရံ၊ မမြင့်မီ။ ဝိဇာယိဿတိ၊ သားဖွါးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥပ္ပဏ္ဍေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနဥပ္ပဏ္ဍနေန၊ထိုသို့ပြက်ရယ်မှုဆိုသဖြင့်။ ရာဇာ၊သည်။ မင်္ကု၊ရှက်နိုးသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဇီဝကော၊ သော။ အယံဝေဇ္ဇော၊ ဤ ဆေးသမားသည်။ တရုဏော၊ ငယ်လည်း ငယ်သေး၏။ ဘဒြော၊ ကောင်းမွန်၏။

သောဇီဝကော၊ သည်။ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ တိကိစ္ဆိဿတိ၊
ကုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘဏေအဘယ၊ အချင်း
အဘယ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရကား။ ဇီဝကံ၊ သော။ ဝေဇ္ဇံ၊ ကို။
အာဏာပေဟိ၊လော့။ သောဇီဝကော၊သည်။ မံ၊ကို။ တိကိစ္ဆိဿ
တိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။တိကိစ္ဆာဟိ၊ လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ပ။နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။
ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ပ။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ ၏။
အာဗာဓံ၊ ကို၊ ပဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။
ဧကေနေဝ အာလေပေန၊ တကြိမ်သော သုတ်ခြင်းဖြင့်။ အပကဍ္ဍိ၊
ထုတ်၏ ။ပ။ အရောဂေါသမာနော၊ အနာလွတ်လတ်သော်။ ပဉ္စ
ဣတ္ထိသတာနိ၊တို့ကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ၊ကို။ဘူသာပေတွာ၊ဆင်စေ၍။
ဩမုဉ္စာပေတွာ၊ ချွတ်စေ၍။ ပုဉ္ဇံ၊ အစုကို။ ကာရာပေတွာ၊ စေ၍။
ကောမာရဘစ္စံ၊ သော။ ဇီဝကံ၊ ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။
ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ ပဉ္စန္နံဣတ္ထိသတာနံ၊ တို့၏။ ဧတံ
အလင်္ကာရံ၊ သည်။ တုယှံ၊ အား။ ဟောတု၊ စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ ဒေဝေါ၊
မင်းကြီးသည်။မေ၊၏။ အဓိကာရံ၊ကျေးဇူးကို။ သရတု၊အောက်မေ့
စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အလို
မရှိရကား။ ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ မံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟ၊ ခစား
လော့။ ဣတ္ထာဂါရဉ္စ၊ မောင်းမအပေါင်းကို လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပ္ပ
မုခံ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟ၊ လော့။
(ကုလော့ ဟူလိုသတတ်)။ ။ဒေဝ၊ကြီး။ ဧဝံသာဂူတိ၊ကောင်း
ပြီဟု ။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံ၏။ ။[ဇီဝကအား နေရာအိမ်၊
သရက်ဥယျာဉ်၊ အခွန်တသိန်း ထွက်သောရွာ၊ ကြီးစွာသော
သက္ကာရကိုပေး၏]။

၃၃၂။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၌နေသော။ သေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ သတ္တဝဿိကော၊ ခုနစ်နှစ်
ရှိပြီးသော။ သီသာဗာဓော၊ဦးယဉ်အနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဗဟူ၊

ကုန်သော။ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကုန်သော။ ဒိသာပါမောက္ခာ၊
ကုန်သော။ ဝေဇ္ဇာ၊ တို့သည်။ပ။ပစ္စက္ခာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဇ္ဇာ၊ တို့သည်။ ပဥ္စမံဒိဝသံ၊
ရှေငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။
ကာလံ ကရိဿတိ၊သေလတ္တံ့။ ဣတိဝေံ၊သို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ပ။
သတ္တမံဒိဝသံ၊ရှေ့ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ပ။ကာလံကရိဿတိ၊
လတ္တံ့။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ။အထခေါ၊ ၌။ ရာဇ
ဂဟာဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော။ နေဂမဿ၊ နိဂုံး သူကြွယ်၏။
ဧတံ–ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ရညောစေဝ၊ အား
လည်းကောင်း။ နေဂမဿစ၊ နိဂုံးရွာသူအပေါင်းအားလည်း
ကောင်း။ ဗဟုပကာရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိ၏။ပ။ဂဟပတိ၊
သူဌေး။ သစေ၊ ၍။ တွံ၊ သင်သည်။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဘဝေ
ယျာသိ၊ မူကား။ မေ၊ အား။ ကိံ၊အဘယ်မျှသော။ ဒေယျဓမ္မာ၊
ပေးအပ်သော ဥစ္စာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သာပတေယျဥ္စ၊
ငါ၏ဥစ္စာသည်လည်း။ တေ၊အား။ ဟောတု၊စေ။ အဟဥ္စ၊ငါသည်
လည်း။ တေ၊ ၏။ ဒါသော၊ သည်။ ဟောတု၊ စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တွံ၊သည်။ ဧကေနပဿေန၊နံပါး
တဘက်ဖြင့်။ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လ။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ခိဿသိ
ပန၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ပ။ဒုတိယေန၊သော။
ပဿေန၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်။ပ။သက္ခိဿသိပန၊ အံ့လော။ပ။ဥတ္တာ
နေ၊ ပက်လက်။ပ။သက္ခိဿသိပန၊ အံ့လော။ပ။မဥ္စကေ၊ ၌။ နိပါ
တေတွာ၊လည်းစေ၍။ပ။သမ္ဗန္ဓိတွာ၊မြဲစွာဖွဲ့၍။ သီသစ္ဆဝိံ၊ဦးရေကို။
ဥပ္ပါဋေတွာ၊ လှစ်၍။ သိဗ္ဗိနိံ၊ အုပ်ချာကို။ ဝိနာမေတွာ၊ဖွင့်၍။ ဒွေ
ပါဏကေ၊ပိုးနှစ်ခုတို့ကို။ နီဟရိတွာ၊၍။ မဟာဇနဿ၊လူအပေါင်း
အား။ ဒဿေသိ၊ ပြပေ၏။ အယျော၊ အမောင်တို့။ ဣမေဒွေ
ပါဏကေ၊ ဤပိုးနှစ်ကောင်တို့ကို။ ပဿေယျာထ၊ ကြည့်ကြကုန်
လော့။ ဧကံ၊ ပိုးတကောင်ကား။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်၏။ ဧကံ၊ ကား။

မဟန္တံ၊ ကြီး၏။ ယေတေအာစရိယာ၊အကြင်သမားဆရာတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌမံဒိဝသံ၊ ၌။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ သည်။ ကာလံကရိဿတီတိ၊ သေလတ္တံ့သတည်းဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေဟိအာစရိယေဟိ၊တို့သည်။ မဟလ္လကော၊ကြီးသော။ အယံပါဏကော၊ ဤပိုးကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ပဋ္ဌမံဒိဝသံ၊၌။ သေဋ္ဌိဿ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ မတ္ထလုင်္ဂံ၊ ဦးနှောက်သည်။ ပရိယာဒိယိဿတိ၊ ကုန်စေလတ္တံ့။ မတ္ထလုင်္ဂဿ၊၏။ ပရိယာဒါနေန၊ကုန်သဖြင့်။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊သည်။ ကာလံကရိဿတိ၊လတ္တံ့။ တေဟိအာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်၏။ ယေတေအာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ သတ္တမံဒိဝသံ၊၌။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊သည်။ကာလံ ကရိဿတီတိ၊တည်းဟု။အာဟံသု၊ကုန်၏။ တေဟိအာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ခုဒ္ဒကော၊ သော။ အယံပါဏ ကော၊ ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ပ။သုဒိဋ္ဌော၊၏။ ဇာတိ၊ဤသို့ဆို၍။ သိဗ္ဗနိံ၊ အုပ်ချာကို။ သံပဋိပါဋေတွာ၊ စေ၍။ သီသစ္ဆဝိံ၊ ဦးခေါင်းရေကို။ သိဗ္ဗေတွာ၊ ချုပ်၍။ အာလေပံ၊ သုတ်ဆေးကို။ အဒါသိ၊ ၏။ပ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ သည်။ ဧကေနပဿေန၊ ဖြင့်။ သတ္တ မာသေ၊ ခုနစ်လ။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောမိ၊မတတ်နိုင်။ ဇာတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တွံ၊ သည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧကေနပဿေန၊ဖြင့်။ပ။နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောမီတိ၊၏ဟု။ ပဋိဿု ဏိနနု၊ ဝန်ခံသည် မဟုတ်တုံလော။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စံပဋိဿုဏိ၊ ဝန်ခံပေသည် မှန်၏။ အပိ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံ သော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ မရိဿာမိ၊သေရအံ့။ အဟံ၊သည်။ပ။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောမိ၊ နိုင်။ပ။ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ အဟံ၊သည်။ စေ၊ ၍။ တံဝစနံ၊ ကို။ နဝဒေယျံ၊ မဆိုမူကား။ တွံ၊ သည်။ ဧတ္တ ကံပိ၊ ဤမျှကိုသော်လည်း။ ននိပဇ္ဇေယျာသိ၊ မအိပ်ပေရာ။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ပဋိကစ္စေဝါပိ၊ရှေးမဆွကပင်လည်း။ ဉာတော၊သိ၏။ တီဟိသတ္တာဟေဟိ၊ သုံးခုသော သတ္တာဟတို့ဖြင့်။ပ။အရောဂေါ၊ သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊သတည်းဟု။ဉာတော၊၏။ ဂဟပတိ၊သူဌေး။

ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ အရောဂေါ၊သည်။ အသိ၊၏။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ မေ၊ အား။ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးကမ်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မျှနည်း။ပ။ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ အလံ-အယုတ္တံ၊ မသင့်။ (တန်ပြီလည်းဟူ)။ မေ၊ အား။ တွံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သာပတေယျံ၊ဥစ္စာကို။ မာအဒါသိ၊မပေးလင့်။ မေ-မမ၊၏။ ဒါသောစ၊ သည်လည်း။ မာစဘဝတိ၊ မဖြစ်လင့်။ပ။အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ သမာနော၊ သော်။ပ။ရညော၊ အား။ သတသဟဿံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ကောမာရဘစ္စဿ၊သော။ ဇီဝကဿ၊အား။ သတသဟဿံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။

၃၃၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ပ။ မောက္ခစိကာယ၊ ဦးစောက်ဆောက်သဖြင့်။ ကီဠန္တဿ၊ ကစားသော။ ဗာရာဏသေယျကဿ၊ သော။ သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊အား။ အန္တဂဏ္ဌာဗာဓော၊ အူထုံးသောအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေနအာဗာဓေန၊ဖြင့်။ ပီတာ၊ သောက်အပ်သော။ ယာဂု၊ သည်။ သမ္မာ၊စွာ။ ပရိဏာမံ၊ သို့။ နဂစ္ဆတိ၊မရောက်။ ဘုတ္တံပိဘုတ္တံ၊စားအပ်သော ထမင်းသည်လည်း။ပ။နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဥစ္စာရောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဿာဝေါပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ နပဂုဏော၊ မဖြောင့်။ သော သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သည်။ တေန အာဗာဓေန၊ဖြင့်။ ကိသော၊ကြုံ၏။ပ။ ဇနံ၊ ကို။ ဥဿာရေတွာ၊ရှားစေ၍။တိရောကရဏိယံ၊တင်းတိမ်ကို။ ပရိက္ခိပေတွာ၊ ရံ၍။ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌။ ဥဗ္ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဘရိယံ၊ ကို။ ပုရတော၊ မှ။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဥဒရစ္ဆဝိံ၊ ဝမ်းရေကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ လှစ်၍။ အန္တဂဏ္ဌိံ၊ ဦထုံးကို။နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ပ။အန္တဂဏ္ဌိံ၊ ကို။ ဝိနိဝေဌေတွာ၊ ဖြေ၍။အန္တာနိ၊ အူတို့ကို။ ပဋိပ္ပဝေသေတွာ၊ တဘန်သွင်း၍။ဥဒရစ္ဆဝိံ၊ဝမ်းရေကို။သိဗ္ဗေတွာ၊ချုပ်၍။ အာလေပံ၊ ဆေးလိမ်းကျံခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ၏။ပ။ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊သည်။ တာနိသောဠသ သဟဿာနိ၊တို့ကို။အာဒါယ၊ ၍။ပ။ပစ္စာဂဉ္ဆိ၊ ၏။

၃၃၄။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဌ။ ပဇ္ဇောတဿ၊ သော။
ရညော၊အား။ ပဏ္ဍုရောဂါဗာဓော၊ဖြော့တော့သော်အနာသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ သန္တိကေ၊
သို့။ ဒူတံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်၏။ မယှံ၊ အား။ တာဒိသော၊
သော။ အာဗာဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာဓုအာယာစာမိ၊ ၏။
ဒေဝေါ၊မင်းကြီးသည်။ ဇီဝကံ၊သော။ ဝေဇ္ဇံ၊ကို။ အာဏာပေတု၊
စေပါလော့။ သောဇီဝကော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ တိကိစ္ဆိဿတိ၊
ကုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒူတံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ပ။
ဘဏေဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ ဂစ္ဆ၊ လော့။ ဥဇ္ဇေနိံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊
၍။ ပဇ္ဇောတံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ တိကိစ္ဆာဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊၏။ပ။ ပဇ္ဇောတံ၊သော။ ရာဇာနံ၊ကို။ ဇေတံ
ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သပ္ပိံ၊ထောပတ်ကို။
နိပ္ပစိဿာမိ၊ ချက်အံ့။ တံသပ္ပိံ၊ကို။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။
ပိဝိဿတိ၊ သောက်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ
ဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ အလံအယုတ္တံ၊ မသင့်။ တေတယာ၊သည်။
သပ္ပိနာ၊နှင့်။ ဝိနာ၊၍။ယံယေနဘေသဇ္ဇေန၊ဖြင့်။အရောဂံ၊အနာမရှိ
သည်ကို။ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကာ၊၏။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ကရောဟိ၊လော့။
မေ-မယာ၊သည်။သပ္ပိံ၊ကို။ဇေဂုစ္ဆံ၊စက်ဆုပ်၏။ပဋိကူလံ၊ ရွံရှာ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ပ။ ကသာဝဝဏ္ဏံ၊ ဖန်အဆင်းရှိသော။
ကသာဝဂန္ဓံ၊ ဖန်အနံ့ရှိသော။ ကသာဝရသံ၊ ဖန်အရသာရှိသော။
သပ္ပိံ၊ ကို။ နိပ္ပစ္စေယျံ၊ ချက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ၏။ပ။ ဣမဿရညော၊ အား။ပီတံ၊ သောက်အပ်
သော။ သပ္ပိ၊သည်။ ပရိဏာမေန္တံ၊ ကြေလတ်သော်။ ဥဒ္ဒေကံ၊
ကြို့ထိုးခြင်းကို။ ဒဿတိ၊ပေးလတ္တံ့။ အယံရာဇာ၊ သည်။ စဏ္ဍော၊
ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်၏။ မံ၊ကို။ ဃာတာပေယျာသိ၊သတ်စေရာ၏။
ယံနူန-ယဒိပန၊၍။ အဟံ၊သည်။ ပဋိကစ္စေဝ၊ ဆေးမပေးမီလျှင်။
အာပုစ္ဆေယျံ၊ ပန်ဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။
အဟောသိ၊၏။ပ။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ မယံဝေဇ္ဇာနာမ၊ ငါတို့

ဆေးသမားတို့ မည်သည်ကား။ တာဒိသေနမုဟုတ္တေန၊ ထိုအလို
ရှိသောခဏ၌။ မူလာနိ၊ ဆေးမြစ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရာမ၊ နုတ်ရကုန်၏။
ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ သံဟရာမ၊ ဆောင်ရကုန်၏။ သာဓုအာယာ
စာမိ၊၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဝါဟနာ ဂါရေသုစ၊
ဆင်တင်းကုပ်,မြင်းတင်းကုပ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဒွါရေသုစ၊ တို့၌
လည်းကောင်း။ယေနဝါဟနေန၊အကြင်ဆင်ယာဉ်,မြင်းယာဉ်ဖြင့်။
ဇီဝကော၊ သည်။ ဂန္တုံတိ၊အလိုရှိ၏။တေနဝါဟနေန၊ဖြင့်။ဂစ္ဆတု၊
သွားစေလော့။ ယေနဒွါရေန၊ဖြင့်။ ဂန္တုံတိ၊၏။ တေနဒွါရေန၊ဖြင့်။
ဂစ္ဆတု၊ သွားစေလော့။ ယံကာလံ-ယသ္မိံကာလေ၌။ ဂန္တုံ၊၄ါ။
ဂန္တုံတိ၊၏။တံကာလံ-တသ္မိံကာလေ၌။ဂစ္ဆတု၊လော့။ယံကာလံ-
ယသ္မိံကာလေ၌။ ပဝိသိတုံ၊၄ါ။ ဂန္တုံတိ၊၏။ တံကာလံ-တသ္မိံ
ကာလေ၌။ ပဝိသတု၊ ဝင်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေတု၊
စေတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ (ဆင့်၍တားတော်
မူပါဆိုလိုသည်)။ပ။ ဘဒ္ဒဝတိကာနာမ၊ အမည်ရှိသော။ဟတ္ထိနိ
ကာ၊ ဆင်မ ယာဉ်သာသည်။ ပညာသယောဇနိကာ၊ နေ့ချင်း
ယူဇနာငါးဆယ် ရောက်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊၏ ။ပ။ ဒေဝေါ၊
ကြီးသည်။ ကသာဝံ၊ ဖန်ရည်အဆင်းရှိသော ဆေးကို။ ပိဝတူတိ၊
သောက်စေ သတည်းဟု၊ သပ္ပိံ၊ကို။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်ပေ၏။ပ။
နဂရမှာ၊ ဥဇ္ဇေနီပြည်မှ။ နိပ္ပတိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ပ။ ဘဏေ၊တို့။ ဒုဋ္ဌေန၊
မကောင်းစွာသော။ ဇီဝကေန၊သည်။ သပ္ပိံ၊ ကို။ ပါယိတော၊
တိုက်သည်။ အမှို၊၏။ ဘဏေ၊အချင်းတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တိုက်
ရကား။ ဇီဝကံ၊ ဇီဝကအမည်ရှိသော။ ဝေဇ္ဇံ၊ကို။ ဝိစိနထာတိ၊
ရှာကုန်လော့ဟု။ အဝေါစ၊၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဘဒ္ဒဝတိကာယ၊
ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိနိကာယ၊ ဆင်မနှင့်။ နဂရမှာ၊
မြို့မှ။ နိပ္ပတိတော၊ ထွက်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ၊
ကုန်၏။ပ။ကာကောနာမ၊ ကာကမည်သော။ ဒါသော၊ကျွန်သည်။
သဋ္ဌိယောဇနိကော၊ နေ့ချင်းယူဇနာ ခြောက်ဆယ်သော ခရီးကို
ရောက်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အမနုဿေန၊ ဘီလူးကို။ ပဋိစ္စ၊၍။

ဇာတော၊၏။ပ။ပဇ္ဇောတတောရာဇာ၊ ပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ကာကံ၊
ကာကမည်သော။ ဒါသံ၊ ကျွန်ကို။ အာဏာပေသိ၊၏။ ဘဏေ
ကာက၊ အချင်းကာက။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ပ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။
တံ၊သင့်ကို။ ရာဇာ၊သည်။ နိဝတ္တာပေတိ၊ နစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတ္တာ၊၍။ ဇီဝကံဝေဇ္ဇံ၊ကို။ နိဝတ္တာပေဟိ၊ နစ်စေလော့။ ဘဏေ
ကာက၊ အချင်းကာက။ ဝေဇ္ဇာနာမ၊ ဆေးသမားတို့ မည်သည်
ကား။ ဗဟုမာယာ၊ များစွာသော မာယာရှိကုန်၏။ တဿဇီဝ
ကဿ၊၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောပေးကမ်းဘွယ် စားဘွယ်သောက်
ဘွယ်ကို။ မာစပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ မယူလေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာ
ပေသိ၊၏။ပ။ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ပါတရာသံ၊နံနက်စာ
စားခြင်းကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုစဉ်လျှင်။ သမ္ဘာဝေသိ၊ မှီလေ၏။ပ။
ဘဏေကာက၊အချင်းကာက။ယာဝ၊လောက်။ဘုဉ္ဇာမ၊ထမင်းစား
ကုန်အံ့။တာဝ၊ လောက်။ အာဂမေဟိ၊ငံ့ဦးလော့။ ဘဏေကာက၊
အချင်းကာက။ တွံ၊သည်။ ဘုဉ္ဇဿု၊ စားဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အလံ၊ တန်ပြီ။ ရညာ၊သည်။ အာ
ဏတ္တော၊စေအပ်သည်။အမှိ၊၏။ပ။ မာပဋိဂ္ဂဟေသိတိ၊မယူလင့်ဟု။
အာဏတ္တော၊သည်။ အမှိ၊၏။ပ။နခေန၊လက်သည်းဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊
ကို။ဩလုမ္ပေတွာ၊ ထည့်၍။ အာမလကဉ္စ၊ ဇီးဖြူ, ရှစ်ရှားသီးကို
လည်း။ ခါဒတိ၊၏။ပ။ကိဉ္စိ၊သော။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော အဖြစ်
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်အံ့သောငှါ။ နအရဟတိ၊မထိုက်။ပ။ အပါယိ၊
သောက်၏။ခါဒယိတံ၊ဇီဝကသည် စားစေအပ်သော။ တံဥပဍ္ဎာမ
လကံ၊ ထိုတခြမ်းသော ရှစ်ရှားသီးသည်။ တဿကာကဿ၊ ကို။
တတ္ထေဝ၊ ထိုစားရာ၌လျှင်။နိစ္ဆာရေသိ၊ဝမ်းသွန်စေ၏။ပ။ အာစရိ
ယ၊ ဆရာ။ မေ၊၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိပါအံ့လော။
ဘဏေကာက၊ အချင်းကာက။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။
တွံစေဝ၊ သင်သည်လည်း။အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ဘဝိဿတိ၊
လတ္တံ့။ ရာဇာစ၊သည်လည်း။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊
လတ္တံ့။ သောရာဇာ၊ သည်။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းထမ်း၏။ မံ၊ကို။

ဃာတာပေယျာသိ၊ သတ်စေရာ၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ နနိဝတ္တာမိတိ၊ ငါမပြန်ပြီဟု။ ဘဒ္ဒဝတိကံ၊ သော။ ဟတ္ထိနိကံ၊ ကို။ ကာကဿ၊ အား။နိယျာဒေတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ၏။ ဘဏောဇိငကေ၊အချင်းဇီဝက။ ယံနနိဝတ္တော၊ အကြင်မနစ်ခြင်းသည်။ အသိ၊ ၏။ တံအနိဝတ္တနံ၊ ထိုမနစ်ခြင်းကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ အကာသိ၊ ၏။ သောရာဇာ၊ သည်။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းထမ်း၏။ တံ၊ သင့်ကို။ ဃာတာပေယျာသိ၊ သတ်စေရာ၏။ပ။ဉတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။အယျော၊ အမောင်။ အလံ-အယုတ္တံ၊ ငါသွား၍မသင့်။ ဒေဝေါ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်။ မေ-မမ၊ ၏။ အဓိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရတု၊အောက်မေ့စေသတည်း။ ဉတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ မင်းသည် ကင်းမြီးကောက်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သောသူဖြစ်သောကြောင့် ထောပတ်ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာသည်။ ထိုမင်းသည် ရှေးသောအခါ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ်ဖြင့် ဆုပတ္တနာခဲ့ဘူးသောကြောင့် ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ်, လူယာဉ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဝတ္ထုအကျယ်ကို အလိုရှိမူအဋ္ဌကထာမှာရှု။ ဇီဝကကားကံလျှင်အကြောင်းမရှိသော အနာကို တကြိမ်သောဆေးဖြင့် ကုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏။ အဋ္ဌကထာ။

* ၃၃၅။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ ပဇ္ဇောတဿ၊ သော။ ရညော၊အား။ သိဝေယျကံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်း၌ ဖြစ်သော။ (ဥတ္တရ ကုရုကျွန်းသူတို့၏ အကောင်ကိုထုတ်၍ ပစ်အပ်သောလည်းပေး)။ ဒုဿယုဂံ၊ပုဆိုးအစုံသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးတို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ ဒုဿယုဂါနံ၊ တို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ဒုဿယုဂသတာနံ၊အစုံတရာသော ပုဆိုးတို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ဒုဿယုဂသဟဿာနံ၊တို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ ဒုဿယုဂ သတသဟဿာနံ၊တို့ထက်။ အဂ္ဂဉ္စ၊ မြတ်လည်းမြတ်ထသော။သေဋ္ဌဉ္စ၊အထူးသဖြင့်ချီးမွမ်းအပ်ထသော။ မောက္ခဉ္စ၊ အမှူးလည်းဖြစ်ထသော။ ဥတ္တမဉ္စ၊အထူးသဖြင့် ကျော်စောထသော။ပဝရဉ္စ၊ထက်ဝန်းကျင်မှကောင်းထသော။ဒုဿယုဂံ၊

သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပစ္စောတေန၊ သော။ ရညာ၊ သည်။မေ၊အား။ ပဟိတံ၊ ပို့သလား အပ်သော။ သိဝေယျကံ၊ သီဝ ရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော။ ဇုဒ္ဓိဒုဿယုဂံ၊သည်ကား။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ တို့ထက်။ပ။ အဂ္ဂဉ္စ မြတ်လည်းမြတ်၏။ပ။ ဇုဒ္ဓိဒုဿယုဂံ၊ ကို။ အရဟတာ၊ လူနတ်တို့၏ပူဇော်သက္ကာရအထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရား တို့ကို မဖေါက်မပြန် မိမိအလိုလိုသိတော်မူတတ်ထသော။ ဘဂဝတာ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာဂဓေန၊ သော။ သေနိယေန၊သော။ဗိမ္ဗိသာ ရေန ရညာဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။အညတြ–ဌပေတွာ၊၍။အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ သည်။ နပစ္စာဟရတိ၊ မဝတ်မဆင်ထိုက်။ ဇုတိပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊၏။

၃၃၆။ တေန ခေါပန သမယေန၊၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဒေါသာဘိသန္နော၊ ပြောသောဒေါသ ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ တထာဂတော၊ငါဘုရားသည်။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းချဆေးကို။ပါတုံ၊သောက်ခြင်းငှါ။ဇုစ္ဆတိ၊၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။အာ–မန္တေသိ–ကထေသိ၊၏။ ဘန္တေအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့သောက်လိုရကား။ ဘဂဝတော၊၏။ ကာယံ၊ကို။ကတိပါဟံ၊ တရက်နှစ်ရက်။ သိနေဟထ၊ ဆီနူးတော်မူစေဦးလော့။ (ဆီသုံးတော်မူစေဦး ဟူလိုသတတ်)။ပ။ အာဝုသော ဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ တထာဂတဿ၊၏။ ကာယော၊ကိုယ်တော်ကို။ သိနိဒ္ဓေါ၊ ဆီနူးပြီ။ဒါနိ၊ယခု၊ယဿဝိရေစနဿ၊အကြင်ဝမ်းတော်ကျခြင်း၏။ ကာလံ၊ကို။မညသိ၊လော့။ဇုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ သြဠာရိကံ၊ သော။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းချဆေးကို။ ယံဒဒေယျံ၊ အကြင်ပေးငြားအံ့။ တေံ သြဠာရိကဝိရေစန ဒါနံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော ဝမ်းချဆေးကို ပေးခြင်းသည်။ မေ၊အား။ နပတိရူပံ၊မလျောက်ပတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တီဏိဥပ္ပလဟတ္ထာနိ၊ သုံးလက်သော ကြာပွင့်တို့ကို။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိဘာဝေတွာ၊ ထုံ၍ ။ပ။ ဧကံဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ ကြာတလက်ကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်ပေ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဇမံ ဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ ဤကြာတလက်ကို။ဥပသိင်္ဃတုံ၊နမ်းတော်မူလေ့။ ဒုတိယံ ဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒသက္ခတ္တုံ၊ ဆယ်ကြိမ်။ ဝိရေစေဿတိ၊ ရှေ့စေလတ္တံ့သတည်း။ပ။ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှေ့စေသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ အား။ သမတိံသာယ၊ အကြိမ်သုံးဆယ် စေ့သော်။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းတော်ရှေ့ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပနာမေသိ၊ ၏။ပ။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကာ၊ အပတံခါးမုခ်မှ။ နိက္ခန္တဿ၊ ထွက်သော။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ မင်းသားမွေးသော၊ ဇီဝကဿ၊ ၏။ စေတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဝိရိတ္တော၊ ဝမ်းတော်ရှေ့ပြီးသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နှာယိဿတိ၊ ရေချိုး သပ္ပါယ်တော်မူလတ္တံ့။ နှာတံ၊ ရေချိုးသပ္ပါယ်တော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဝိရေစေဿတိ၊ ရှေ့စေလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှေ့စေသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ အား။ (၏ ဟုလည်းပေး)။သမတိံသာယ၊ အကြိမ်သုံးဆယ်စေ့သော။ ဝိရေစနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။အထ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊၏။စေတော ပရိဝိတက္ကနံ၊နှလုံး၏အကြံကို။စေတသာ-စိတ္တေန၊စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊၍။ပ။အာမန္တေသိ၊၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝိရိတ္တော၊ ဝမ်းတော်စင်ပြီလော။ ဇီဝက၊ ဇီဝက; ဝိရိတ္တော၊စင်သည်။ အမှ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ပကတတ္တော၊ ပြကတေ့သဘောရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ တာဝ၊လောက်။ယူသပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆေးရည်နှင့်ယှဉ်သောဆွမ်းဖြင့်။အလံ-ယုတ္တံ၊သင့်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၃၇။ ။ပ။ ပကတတ္တော၊ ပြကတေ့ခံ့ကျန်းတော် မူသည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။

ဇကုံ၊ တပါးသော။ ဝရုံ၊ ဆုကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်အံ့။ ဇီဝက။ ဇီဝက၊ တထာဂတာ၊ ငါဘုရားတို့သည်။ အတိက္ကန္တဝရာ၊ အလွန်နှစ်လိုသောဆု ဖြစ်ပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယံဝရုံ၊ သည်။ ကပ္ပတိစ၊ အပ်လည်းအပ်၏။ ယံဝရုံ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇဉ္စ၊ အပြစ်လည်းကင်း၏။ တံဝရုံ၊ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်အံ့။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူကိုသာဆောင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိဝေယျကံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်းမှဖြစ်သော။ ဣဒံဒုဿယုဂံ၊ ဤပုဆိုးအစုံကို။ ရညာပဇ္ဇောတေန၊ ·စဏ္ဍပဇ္ဇောဘမင်းသည်။ ပဟိတံ၊ ပို့သ၏။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။မေ-မမ၊၏။သိဝေယျကံ၊သိဝရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူစေချင်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ အားလည်း။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့လှူသောသင်္ကန်းကို။ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုတော်မူစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ဒါယကာတို့လှူသောသင်္ကန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပံသုကူလိကော၊ဆောင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ကို။ သာဒိယတု၊သာယာစေ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣတရိတရေန၊တပါးပါးသောသင်္ကန်းဖြင့်။သန္တုဋ္ဌိံ၊ ရောင့်ရဲသည်ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၊ ငါချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ရာဇဂဟေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ကို။ အနုညာတန္တိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ ဟူ၍။ အဿောသုံကိရ၊ ကြားကုန်သတတ်။ တေစမနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ ဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်ကုန်သည်။ ဥဒဂ္ဂါ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊

တို့သည်။ ဒါနာ၁နိ၊ လှူရန်ဝတ္ထုတို့ကို။ ဒသာ၁မ၊ လှူကုန်အံ့။ ပုညာ၁နိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ယတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို။ အနုညာ၁တန္တိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပြီဟူ၍။ ကောဟေနေဝ၊ တရက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ စီဝရသဟဿာနိ၊ အထောင်မကသော သင်္ကန်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ [ဝါတော်နှစ်ဆယ်ရှိမှ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုသည်။ ရှေးအတွိုင်၌ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုသာ သုံးဆောင်သည် ဟူလို]။ ပ။ ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သံဃဿ၊ အား။ ပါဝါရော၊ စုလျား အခင်းအရုံသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါဝါရံ၊ စုလျားအခင်းအရုံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ကောသေယျပါဝါရံ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော အခင်းအရုံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ကောဇဝံ၊ သားမွေးဖြင့်ရက်သော ပကတိကော်ဇောကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဉတ္တိ၊ ဤသို့။ အမဉ္ဇေသိ၊ ၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၃၃၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကာသိကရာဇာ၊ သည်။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊ အား။ အဍ္ဍကာသိကံ၊ ငါးရာထိုက်သော။ ကမ္ဗလံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ ပို့စေ၏။ ဥပဍ္ဍကာသိနံ၊ ငါးရာသော အသပြာကို။ ခမမာနံ၊ ထိုက်၏။ ။ [ကာသိသဒ္ဒါ ထောင်ဟော။ တထောင်ကိုဝက်၍ ငါးရာဖြစ်သတည်း]၊ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ တံကမ္ဗလံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ကမ္ဗလံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူပါလော့။ ယံပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ မမ၊ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ-ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဉတ္တိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကမ္ဗလံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ၏။ [ကမ္ဗလ်၌ ပမှာ

ပဌမကွရာ။ ပဋ္ဌာဒိဟျလံသုတ် ဥဒါဟာရဏ်ကို ထော-က်] ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကမ္ဗလံ၊ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာ-မန္တေသိ၊၏။

၃၃၉။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သံဃဿ၊ အား။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါမံ၊လည်းကောင်း။ပ။ ဘင်္ဂံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆစီဝရာနိ၊ တို့ကို။အနုဇာနာမိ၊၏။

၃၄၀။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ကို။ သာဒိယန္တိ၊ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပံသုကူလံ၊ကို။ နသာဒိယန္တိ၊ ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ကို။ သာဒိယန္တေန၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ကို။သာဒိယိတုံပိ၊ ငှါလည်း။အနုဇာနာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊သည်။ တဒုဘယေနပိ၊ လည်း။ သန္တုဋ္ဌိံ၊ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၄၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ပ။ အဉ္ဉတရေ ပန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ သုသာနံ၊ သို့။ ပံသုကူလာယ၊ငှါ။ ဩက္ကမိံသု၊ သက်ကုန်၏။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နာဂမေသုံ၊ မငံ့လင့်ကုန်။ ။ပ။အာဂတသော၊တို့။ မယံ၊တို့သည်။ တုမှာကံ၊တို့အား။ ဘာဂံ၊ကို။ နဒဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမှေ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။ နာဂမိတ္ထ၊ မလာကုန်သနည်း။ (မငံ့လင့်ကုန်သနည်းပေး)။ပ။နာဂမေန္တာနံ၊မငံ့လင့်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ အကာမာ၊ မပေးလိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘာဂံ၊ကို။ နဒါတုံ၊ မပေးစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာဂမေန္တာနံ၊ ငံ့လင့်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ဘာဂံ၊ကို။ဒါတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သုသာနံ၊ ဩက္ကမန္တာနံ၊ဝင်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အကာမာ၊မပေးလိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘာဂံ၊ကို။

နဒါတုံ၊ ၄ါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပံသုကူလာ
ယ၊ ၄ါ၊ သုသာနံ၊သို့။သဒိသာ၊ အတ္တတက္ခ။ဩကၠမိံသု၊ ကုန်၏။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒိသံ၊ အတ္တတက္ခ။ ဩကၠန္တာနံ၊ ဝင်ကုန်သော
ရဟန်းတို့အား။ အကာမာ၊ အလိုမရှိကုန်သော်လည်း။ ဘာဂံ၊ကို။
ဒါတုံ၊ ၄ါ။ အနုဇာနာမိ၏ ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကတိကံ၊ကတိကဝတ်
ကို။ကတွာ၊၍။ဩကၠန္တာနံ၊ဝင်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။အကာမာ၊
ကုန်သော်လည်း။ ဘာဂံ၊ကို။ ဒါတုံ၊၄ါ။အနုဇာနာမိ၊၏။

၃၄၂။ ။ပ။တေမနုဿာ၊တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂါဟကံ၊ သင်္ကန်းခံအံ့
သော ရဟန်းကို။ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိဟရန္တိ၊
တဘန်ဆောင်လေ ကုန်၏။ (အိမ်သို့ ဆောင်လေ သတတ်)။
စီဝရံ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊နည်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။
ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။
ပဋိဂ္ဂါဟကံ။ သင်္ကန်းခံစိမ့်သည်ကို။သမ္မန္နိတုံ၊၄ါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။
ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒာဂတိံ၊ သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မလိုက်ရာ။ပ။
ဘယာဂတိံ၊ သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝ္ဗပန၊ လျှင်။
ပဌမံ၊စွာ။ ဘိက္ခု၊ကို။ ယာစိတဗ္ဗော၊၏။ပ။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊
သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ သံဃဿ၊အား။
ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ ယဒိသိယာ၊အံ့။ပ။စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကံ၊သင်္ကန်းခံစိမ့်
သည်ကို။ သမ္မနေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ ဧသာ၊လျှင်။ ဉတ္တိ၊တည်း။ပ။
စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကံ၊ သင်္ကန်းခံစိမ့်သည်ကို။ သမ္မန္နတိ၊၏။ပ။ ဘာသေ
ယျ၊၏။ပ။ဓာရယာမိ၊၏။ စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ သင်္ကန်းကို ခံကုန်
သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊၍။ တတ္ထေဝ၊
ထိုခံရာ၌လျှင်။ ဥဇ္ဈိတွာ၊ ထားခဲ့၍။ပက္ကမန္တိ၊ကုန်၏။ပ။စီဝရနိဒဟ
ကံ၊ခံသောသင်္ကန်းကို သိုထားအံ့သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ သမ္မန္နိတုံ၊၄ါ၊
အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ နိဟိတာနိဟိတဉ္စ၊ သိုမှီးအပ်သည် မသိုမှီးအပ်
သည်ကိုလည်း။ ဝိဇာနေယျ၊ ရာ၏။ (ဉတ်ကမ္မဝါ အနက်
လွယ်ပြီ)။ပ။

၃၄၃။ စီဝရနိဒဟကော၊ သင်္ကန်းကို သိုမှီးလင့်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။နိဒဟတိ၊ သိုမှီး၏။ ဥန္ဒူရေဟိပိ၊ ကြွက်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဥပစိကာဟိပိ၊ ခြတို့သည် လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇန္တိ၊ ခဲကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ ဘဏ္ဍာ တိုက်ကို။ သမ္မန္နိတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၌။ စီဝရံ၊ သည်။ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ ဘဏ္ဍာစိုးကို။ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ကို။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊မထစေအပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ထစေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ဥဿန္နံ၊များသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမ္မုခီ ဘူတေန၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဥပစာရသိမ်၌ တည်သော။ သံဃေန၊ သည်။ (ကို ဟုလည်းပေး)။ဘာဇေတုံ၊ ဝေစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာ နာမိ၊ ၏။ ။ပ။ (သမ္မုခီ၌ မှမှာခွေဘော်)။စီဝရဘာဇကံ၊သင်္ကန်း ဝေသော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ သမ္မန္နိတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥစ္စိနိတွာ၊ အထူအပါး အနံ့အလျား စသည်ကို ရွေးချယ်၍။ တုလယိတွာ၊ အဘိုးကိုချိန်၍။ ဝဏ္ဏာ ဝဏ္ဏံ၊ အဘိုး ထပ်မျှ ဖက်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ (အဆင်းမညီသည် အရာမှာ အဘိုးမျှအောင်ထပ်ဖြည့်သည်)။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဂဏေတွာ၊ ရေ တွက်၍။ ဝဂ္ဂံဗန္ဓိတွာ၊ အစုပြု၍။ စီဝရပဋိဝီသံ၊ သင်္ကန်းအဘို့ကို။ ဌပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဥပဍ္ဎံ၊ ရဟန်းပဉ္စင်းတို့၏ ထက်ဝက်သော။ ပဋိဝီသံ၊ အဘို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဤအရာ၌ အဋ္ဌကထာကို ရှုမှ အဓိပ္ပါယ်ကုန်မည်)။ပ။သကေနဘာဂေန၊ မိမိအဘို့ဖြင့်။ ဥတ္တ ရိတုကာမော၊ ခရီးခဲကိုလွန်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [အဓိပ္ပါယ် ကား မိမိအဘို့ကို အလျင်ယူ၍ မြစ်ကိုသော်လည်း ကူးလိုအံ့။ ခရီး ခဲကိုလည်း လွန်လိုအံ့၊ သွားဘော်ရ၍ အရပ်တပါးသို့သော်လည်း

သွားလိုအံ့၊ ထို ရဟန်းအား အလျှင် ပေးလိုက် အပ်၏ ဟူလို သတည်း]။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရန္တဿ၊ ခရီးခဲကိုလွန်၍ သွား လိုသော ရဟန်းအား။ သက်ံဘာဂံ၊ မိမိအဘို့ကို။ ဒါတုံ၊ ၄၊။ အနု ဇာနာမိ၊ ၏။ပ။အတိရေကဘာဂေန၊ သူတပါးတို့၏ အဘို့ထက် လွန်သော အဘို့ဖြင့်။ ဥတ္တရိတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အနုက္ခေပေ၊ လွန်သောအစာကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးစေ ပြီးသော်။ အတိရေကဘာဂံ၊ကို။ ဒါတုံ၊ ၄၊။ အနုဇာနာမိ၊၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား သူများကား တဆယ်စီထိုက်သော သက်န်း ဘာဂကိုသာရအံ့၊ မိမိဘာဂကား တဆဲ့ နှစ်သပြာထိုက်အံ့၊ထိုနှစ်သပြာလွန်သည့်အစားကို တပါးပါးသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို ပေး၍ မိမိဘာဂကို ပေးလိုက် အပ်၏ ဟူလို သတတ်။

* ။ပ။အာဂတပဋိပါဋိယာ၊ရောက်သောအစဉ်ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗော နုခေါ၊ သလော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ ယထာဝုဍ္ဎံ၊ သတင်းကြီးစဉ်။ ဒါတဗ္ဗော နုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိကလကေ၊ သက်န်းချို့သော ရဟန်းတို့ကို။ တောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ကုသပါတံ၊ကမွှည်း တံချစိမ့်သည်ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်း၄၊။ အနုဇာနာမိ၊၏။ (ကမွှည်းတံ ကျရာ ယူစေဟူလိုသတတ်)။

၃၄၄။ ။ပ။ဆကဏေန၊ နွားချေးဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍု မတ္တိကာယ၊ မြေနီဖြင့်လည်းကောင်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ရဇန္တိ၊ ဆိုးကုန် ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ကုန်သော။ ရဇနာနိ၊ဆိုးရည်တို့ကို။ အနု ဇာနာမိ၊ ၏။ မူလရဇနံ၊ အမြစ်ဆိုးရည်လည်းကောင်း။ ခန္ဓရဇနံ၊ ပင်စည်ဆိုးရည် လည်းကောင်း။ တစရဇနံ၊ အခေါက်ဆိုးရည် လည်းကောင်း။ ပတ္တရဇနံ၊ အရွက်ဆိုးရည် လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖ ရဇနံ၊ အပွင့်ဆိုးရည်လည်းကောင်း။ ဖလရဇနံ၊ အသီးဆိုးရည် လည်းကောင်း။ဣတိဣမာနိ ဆရဇနာနိ၊တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ သီတုဒကာယ၊ ရေချမ်းဖြင့်။ စီဝရံ၊ ကို။ ရဇန္တိ၊ ဆိုးကုန်၏။ စီဝရံ၊

သည်။ ဒုဂ္ဂန္ဓိ၊မကောင်းသောအနံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပစိတုံ၊ ကျိုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ [ရေချမ်းဖြင့်ဆိုး၍ အနံ့ကောင်းလျှင် ရေချမ်းဖြင့်ဆိုးအပ်၏။ အနံ့မကောင်းလျှင် ကျိုမှအပ်သည်။ ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်ယူ]။ စုလ္လရဇနကုမ္ဘိံ၊ အဝကျဉ်းသော ဆိုးရည်ကျိုစရာအိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ဥတ္တရိယတိ၊ ဝေခဲ့၏။ပ။ဥတ္တရာဠုမ္ပံ၊ခွေဝန်းကို။ ဗန္ဓိတုံ၊ ထည့်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [ခွေဝန်းကို အိုးအလယ်တွင် ထည့်ပြီးသော် ထက်ဝန်းကျင် ပိန္နဲသစ်ခေါက်ကို ရံ၍ထည့် ဟူလိုသတတ်]။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ပက္ကံဝါ၊ ကျက်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အပက္ကံဝါ၊မကျက်သည်ကိုလည်းကောင်း။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကေဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ နခပိဋ္ဌိကာယဝါ၊ လက်သည်းခွံ၌ လည်းကောင်း။ ထေဝကံ၊ အပေါက်ကို။ ဒါတုံ၊ ထည့်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား ဆိုးရည် အပေါက်ကို ရေခွက်၌ ဖြစ်စေ လက်သည်းခွံ၌ဖြစ်စေ ထည့်၍စမ်း ဆိုးရည် ကျက်မူကား အလျင်အမြန် မလျှော့ပြီ။ မကျက်သေး မူကား ရက်ရက်လျှောလိမ့်သည် ဟူလိုသတတ်။

* ။ပ။ရဇနံ၊ဆိုးရည်ကို။ ဩရောပေန္တာ၊ချကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုမ္ဘိံ၊အိုးကို။ အာဝိဉ္ဆန္တိ၊စောင်းကုန်၏။ ကုမ္ဘီ၊ဆိုးရည်ကျိုသောအိုးသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဇနုဠုင်္ကံ၊ ဆိုးရည်ခပ်ရန်မှုတ်ကို။ ဒဏ္ဍကထာလိကံ၊ အရိုးတပ်သော ခွက်ငယ်ကို။ အနုဇာနာမိ၏။ [ဤကား အိုးကို မချရပြီ။ ခွေအလယ်တွင် မှုတ်နှင့် အရိုးတပ်သောခွက်နှင့် ခပ်ရတော့သည်သာ ဟူလိုသတည်း]။ပ။ရဇနဘာဇနံ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာသည်။ နသံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဇနကောဠုမ္ဗံ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာ ဖျဉ်းကို။ ရဇနဃဋံ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာအိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ ပါတိယာပိ၊ ခွက်၌လည်းကောင်း။ ပတ္တေပိ၊ သပိတ်၌လည်းကောင်း။ (သံခွက်,သံသပိတ်ကို ယူ)။ စီဝရံ၊ကို။ မဒ္ဒန္တိ၊ ဆုပ်နယ်ကုန်၏။

(ဆိုးသောအခါကို ယူ)။ ပရိဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်ခဲ့စုပ်ခဲ့၏။ (သံညှိ စွဲ၍
သော်လည်းကောင်း ပျက်ခဲ့စုပ်ခဲ့သည်ကို ယူ)။ပ။ရဇနဒေါဏိကံ၊
ဆိုးစရာဖျဉ်းကို (ဆိုးကျင်းကိုလည်း ဟူ)။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။
ဆမာယိ၊ မြေ၌။ပ။ပတ္တရန္တိ၊ ဖြန့်ကုန်၏။ စီဝရံ၊သည်။ ပံသုကိတံ၊
မြေမှုန့်ကပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။တိဏသန္ထာရကံ၊ မြက်အခင်းကို။
အနုဇာနာမိ၊၏။ တိဏသန္ထာရကော၊မြက်အခင်းကို။ဉပစိကာ၊ဟိ၊
ခြတို့သည်။ ခဇ္ဇတိ၊ ကိုက်ခဲ့၏။ပ။ စီဝရဝံသံ၊ သက်န်းတန်းကို။
(ဝါးတန်း,သစ်တန်း,ကြိမ်တန်းကိုယူ)။ စီဝရရဇ္ဇုံ၊သက်န်းတန်း
ကြိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ မဇ္ဈေန၊သက်န်း၏အလယ်ဖြင့်။လဂ္ဂေန္တိ၊
ဆွဲလတ်ကုန်သော်။ ရဇနံ၊ ဆိုးသောအရည်သည်၊ ဉဘတော၊
သက်န်းနားနှစ်ဘက်မှ။ ဂဠတိ၊ယိုခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။
ကဏ္ဏေ၊သက်န်းနား၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ ဖွဲ့စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။
(သက်န်းဖြင့် တန်းကို ဖွဲ့သတည်း)။ ကဏ္ဏော၊သက်န်းနားသည်။
ဇီရတိ၊ ဆွေးရိခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကဏ္ဏသုတ္တကံ၊ နသန်ကွင်း
ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ဧကတော၊ အောက်
အနားမှ။ ဂဠတိ၊ ယိုခဲ့၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သံပရိဝတ္တကံ၊ပြန်၍
ပြန်၍။ ရဇေတုံ၊ နယ်စိမ့်သောငှါ။ ထေဝေ၊ အပေါက်သည်။
အစ္ဆိန္နေ၊ မစဲမီ၊ နစပက္ကမိတုံ၊ တပါးသို့ မသွားစိမ့်သောငှါ။ အနု
ဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ပ။စီဝရံ၊သည်။ ပတ္ထိန္နံ၊ ခက်ထန်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဉဒကေ၊၌။ ဩသာရေတုံ၊ နှစ်စိမ့်သောငှါ။
အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။စီဝရံ၊သည်။ဖရုသံ၊ကြမ်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာကောဋေတုံ၊ ခတ်စိမ့်
သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ အစ္ဆိန္နကာနိ၊ အဆာမဖြတ်သော
သက်န်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ဒန္တကာသာဝါနိ၊ဆင်စွယ်
ရောင်နှင့်တူသော သက်န်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ကုန်၏။

၃၄၅။ ။ပ။အစ္ဆိဗန္ဓံ၊ လေးထောင့်ကန်သင်းဖွဲ့သော။ ပါဠိဗန္ဓံ၊
အများဖွဲ့သော။ မရိယာဒဗန္ဓံ၊ အကြားအကြား၌ အကန့်ဖွဲ့သော။
သိဃာဋကဗန္ဓံ၊ ခရီးဆုံကဲ့သို့ဖွဲ့သော။ မဂဓခေတ္တံ၊ မဂဓရောဇ်

တိုင်းသားတို့၏လယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်တော်မူလေ၏။ဒိသွာန၊၍။ပ။ အာမန္တေသိ၊၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။အတ္ထိဗန္ဓံ၊သော။ပ။မဂဓခေတ္တံ၊ ကို။ ပဿသိနော-ပဿသိနု၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံပဿာမိ၊ မြင်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တွံ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧဝရူပါနိ၊ ဤလယ်နှင့်တူကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ သံဝိဒဟိတုံ၊ စီရင်အံ့ သောငှါ။ ဥဿဟာသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ ဥဿ ဟာမိ၊ တတ်နိုင်ပါ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား။ စီဝရာနိ၊တို့ကို။ သံဝိဒဟိ တာနိ၊ စီရင်အပ်ကုန်ပြီ။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပဿထ၊ ရှုတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိတတ်၏။ မဟာပညော၊၏။ယတြဟိနာမ-ယောအာနန္ဒော၊သည်။သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ မယာ၊ သည်။ ဘာသိတဿ၊ဟောအပ်သောပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ဖြင့်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိဘိ၏။ ကုသိံပိနာမ၊ အလျားအနံ အနားပတ်တလုပ်မြောင်းရှည် မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ အဍ္ဍကုသိံပိနာမ၊ တလုပ်မြောင်းငယ်မည် သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ မဏ္ဍလံနာမ၊ အိမ်ဝန်ကြီး မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ပြုဘိ၏။ အဍ္ဍမဏ္ဍလံပိနာမ၊အိမ်ခွဲ မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ ဝိဝဋ္ဋံပိနာမ၊ အလယ် ခေါင်းမည်သည်ကိုလည်း။ပ။ အနုဝဋ္ဋံပိနာမ၊ခေါင်းရံမည်သည်ကို လည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ (ခေါင်းရံဟူသည်ကား ပဌမနှစ်လွှာ တည်း)။ဂီဝေယျကံပိ၊ လည်ထိရာ၌ ခံသောပြင်ဝတ် မည်သည်ကို လည်း။ (လည်ထိရာ၌ ခံသော အနားပတ်မည်သည်ကို လည်း ပေး)။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ ဇင်္ဃေယျကံပိ၊ မြင်းခေါင်းထိရာ၌ ခံသောအနားပတ် မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ ဗာဟန္တံပိနာမ၊ လက်လိပ် မည်သည် ကိုလည်း။ကရိဿတိ၊ပြုဘိ၏။ [ဝိ ဝဋ္ဋမှာ ခေါင်းစပ်။ အနုဝိဝဋ္ဋမှာ ခေါင်းရံ ပဌမနှစ်စပ်။

ဗာဟန္တမှာ လက်လိပ်နှစ်စပ်၊ပဋ္ဋ္ဌကျားဖြစ်၏။သတ္တာခကျားစသည်မှာ ဝိဝဋ္ဋဗာဟန္တကိုချန်၍ ကြွင်းသောပဥ္စမ ဒုတိယစသောအစပ်တို့ကို အနုဝိဝဋ္ဋချည်းယူ]။ ဆိန္နကဉ္စ၊ ဖြတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သတ္ထလူခံ၊ ထားငယ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်၏။ သမဏသာရုပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်၏။ ပစ္စတ္ထိကာနဉ္စ၊ ရန်သူတို့သည် လည်း။ အနဘိစ္ဆိတံ၊လိုချင်ဘွယ်မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဆိန္နကံ၊ ဖြတ် သော။သံဃာဋိံ၊ကို။ပ။ အန္တရဝါသကံ၊ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၃၄၆။ ။ပ။ ရာဇဂဟံ–ရာဇဂဟာဿ၊၏။အန္တရာစ၊ အကြား၌ လည်းကောင်း။ ဝေသာလိံ– ဝေသာလိယာ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌လည်းကောင်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ အခွန့်ရှည်သော ခရီးကို သွားတော်မူသော။ဘဂဝါ၊သည်။ စီဝရေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဥဗ္ဘဏ္ဍိကေ၊ ထုပ်၍ဆောင်ကုန်သော။ သီသေပိ၊ ၌လည်း။ စီဝရဘိသိံ၊ ဘုံလျို ကဲ့သို့ အထပ်ထပ်သော သက်န်းတို့ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ခန္ဓေပိ၊ ကျောက်ကုန်း၌လည်း။ပ။ကဋိယာပိ၊ခါး၌လည်း။ စီဝရဘိသိံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော။ သမ္ဗဟုလေ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ပ။အတိလဟုံခေါ၊ ဧကန္တ လျင်စွာလျှင်။ ဣမေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ ဗာဟုလ္လာယ၊ များစိမ့်သောငှါ။ အာဝတ္တာ၊ လည့်ကုန်၏။ ယံနူ နာဟံ၊ အကြင် ငါကြီ အောက်မေ့သည်ကား။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ စီဝရေ၊ ၌။ သီမံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓေယျံ၊ ဖွဲ့အံ့။ မရိယာဒံ၊ ကန်သင်းသဘွယ်ကို။ ဌပေယျံ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။တတြတိဿံဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (သုဒ်ကား နိပါတ်သာ)။ ဂေါတမကေ၊ ဂေါတမက အမည်ရှိသော။ စေတိယေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပြည်သူတို့၏ပူဇော်ရာ ဖြစ်သောပဒေသာင်ပင်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ဘဂဝါ၊သည်။သီတာသု၊ ချမ်းကုန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဟေမန္တိကာသု၊ ဆောင်းဥတု ဖြစ်ကုန် သော။ အန္တရဋ္ဌကာသု၊ တပို့တွဲ တပေါင်း နှစ်လတို့၏ အကြား ဖြစ်ကုန်သော။ [မာဃဿစ ဖဂ္ဂုနဿစ အန္တရာအဋ္ဌသု။ အဋ္ဌ

ကထာ]။ ရတ္တိံသု၊ညဉ့်တို့၌။ ဟိမပါတသမယေ၊ဆီးနှင်းကျသော အခါဖြစ်သော။ ရတ္တိံ၊ညဉ့်၌။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ဧကစီဝရော၊ တထည်သော သင်္ကန်းတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။နိသီဒတိ၊၏။ဘဂဝန္တံ-ဘဂဝတော၊အား။ သီတံ၊ချမ်းသည်။ နအဟောသိ၊မဖြစ်။ ပဌမေ ယာမေ၊ ပဌမယာမ်သည်။ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်လတ်သော်။ ဘဂဝန္တံ-ဘဂဝတော၊အား။ သီတံ၊အချမ်းသည်။ အဟောသိ၊၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ထည်မြောက်သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိ၊ ရုံတော်မူ၏။ပ။ပစ္ဆိမ ယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမ်သည်။ နိက္ခန္တေ၊ လတ်သော်။ နန္ဒိမုခိယာ၊ နှစ်လိုဘွယ်သော မျက်နှာနှင့်တူသော။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဒ္ဓသ္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ-ဘဂဝတော၊အား။ သီတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတုတ္ထံ၊ လေးထည် မြောက်သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိ၊ ရုံတော်မူ၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား ညဦးယာမ်ကား သင်းပိုင်တော်နှင့် နေတော်မူ၏။ မချမ်း။ သန်းခေါင် ယာမ်ကား ကိုယ်ဝတ်ကို ရုံတော်မူ၏။ မိုးသောက်ယာမ်ကား ဒုကုဋ်တော်ကို ရုံတော်မူ၏။ အရုဏ် တက်လတ်သော် ဒုကုဋ်တော်ကို နှစ်ထပ် ခေါက်၍ ရုံတော်မူ၏။ သင်္ကန်းတော် လေးထည်ပင်လည်း ဟူ၏။ ဘဂဝါ အတ္တနာ စတုဟိ စီဝရေဟိ ယာပေတိ။ အဋ္ဌကထာ။

။ပ။ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ယေပိတေကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သီတာလုကာ၊ ချမ်းတတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ သီတဘီရုကာ၊ အချမ်းကို ကြောက်တတ်ကုန်၏။ တေပိကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ တိစီဝရေန၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းဖြင့်။ ယာပေတုံ၊ငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော။ သံဃာဋိံ၊ ဒုကုဋ်ကို။ ဧကစ္စိယံ၊ တထပ်သော။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ ဧကစ္စိယံ၊ တထပ်သော။ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၃၄၇။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တိစီဝရံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ အနုညာတန္တိ၊

ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု။ အညေနေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ တိစီဝရေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့်သာလျှင်။ ဂါမံ၊သို့။ပဝိသန္တိ၊ဝင်ကုန်၏။ပ။ဂါမေ၊ ၌။ အစ္ဆန္တိ၊ နေကုန်၏။ နှာနံ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့။ ဩတရန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိရေကစီဝရံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာမပြုသော သုံးထည်ထက် လွန်သော သင်္ကန်းကို။န မာရေတဗ္ဗံ၊မဆောင်အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဓာရေယျ၊ဆောင်ငြားအံ့။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ယထာဓမ္မော၊ပါဠိအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ (နိဿဂ္ဂိပါစိတ်)။ပ။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကီဝစိရံပန၊အဘယ်မျှလောက်ကြာသည်ရှိသော်။ သာရိပုတ္တော၊သည်။အာဂစ္ဆိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နဝမံဝါ ဒိဝသံ၊ ကိုးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း။ ဒသမံဝါဒိဝသံ၊ ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ အာဂမိဿတိ၊လာလတ္တံ့။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ [သင်္ကန်းရသည်နေ့ကစ၍ ဆယ်ရက်ယူ။အစွေက သင်္ကန်းမှာလည်း ရသည့်နေ့ကစ၍ ရက်ကိုယူ။ ကထိန်မခင်းလျှင် တဆယ့်တရက် အလွန် ရှိသော တလ။ ခင်းလျှင် တဆဲ့တရက် အလွန်ရှိသော ငါးလအစောင့်အရှောက်ရသည်ဟု သမန္တ ပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌ ပြသည်ကို သတိမူ။ ဝိနိစ္ဆယ ဋီကာ၌လည်း ဤနည်းကိုပြသည်]။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ဘိက္ခူနံ၊တို့အား၊ အတိရေကစီဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၄၈။ ။ပ။အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အန္တရဝါသကော၊ သည်။ ဆိဒ္ဒေါ၊ အပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော။ သံဃာဋိံ၊ ဒုကုဋ်ကို။ ကေတွယော၊တထပ်သော။ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ၊ ကိုယ်ရုံကို။ ကေတွယော၊သော။ အန္တရဝါသကော၊သင်းပိုင်ကို။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်၏။

မေမမ၊ ၏။ အယဉ္စ အန္တရဝါသကော၊ သည်လည်း။ ဆိဒ္ဓေါ၊ ပေါက်ခဲ့၏၊ ယံနူန၊အကယ်၍။ အဟံ၊ကား။ အဂ္ဂဠံ၊ ပုဆိုးနွမ်းဖြင့် ဖါခြင်းကို။ အနုဇာနေယျံ၊ ဖါအံ့။ သမန္တတော၊မှ။ သပတ္တံ၊အနား ပတ်နှင့်တကွ။ ဘဂိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မဇ္ဈေ၊ ၌ကား။ ဧကစ္စိယံ၊ တထပ်သည်။ ဘဂိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဇာတိ၊၍သို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောင်မှ။ (ဝါကား နိပါတ်)။သော ဘိက္ခု၊သည်။အဂ္ဂဠံ၊အဖါကို။အနုဇာနေသိ၊ထည့်၏။ (ချုပ်၏လည်းပေး)။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓုသာဓု၊ကောင်း၏ ကောင်း၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တွံ၊သည်။သာဓုခေါ၊ကောင်းစွာလျှင်။ အနုဇာနေသိ၊ ဖါ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟတာနံ၊အစာမကျေကုန် သေးသော။ (မဖွပ်ကုန်သေးသောဟု လည်းပေး)။ ဒုဿာနံ၊ အသစ်သော ပုဆိုးတို့၏လည်းကောင်း။အဟတကပ္ပါနံ၊မဖွပ်သေး သော ပုဆိုးသစ်နှင့်တူသော တကြိမ်သာဖွပ်သော ပုဆိုးတို့၏ လည်းကောင်း။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော။ သံဃာဋိံ၊ကို။ပ။ အနုဇာ နာမိ၊ ၏။ ဥတုဒ္ဓဋာနံ၊ ရှည်စွာသော ဥတုကာလ၌ ထားကုန် သော။ ဒုဿာနံ၊ ဟောင်းနွမ်းပြီးသော ပုဆိုးတို့၏။ စတုဂုဏံ၊ လေးထပ်သော။ သံဃာဋိံ၊ကို။ပ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပံသုကူလေ၊၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိသရွေ့ထပ်စိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပါပ ဏိကေ၊ အိမ်ဈေးစသည့်ကျသောပုဆိုးနွမ်းကို ရှာခြင်း၌။ ဥဿာ ဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဂ္ဂဠံ၊ ဖါစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။တုန္နံ၊ အပ်လျှိုထိုးစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဩဝဋ္ဋိကံ၊ ချည်စိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ကဏ္ဍုသကံ၊ ဆောက်ပြားကိုလည်းကောင်း။ ဒဠှီကမ္မံ၊ အရိကို မခွါမူ၍ အပေါ်၌ ထပ်၍ ဖါစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ [အဂ္ဂဠံကား အနွမ်းကို ဆုတ်၍ ဖါသည့် ဒဠှီကမ္မံကား အနွမ်းကို မဆုတ်ဘဲပင်ဖါသည်။ ဤကား အဂ္ဂဠနှင့် ဒဠှီကမ္မအထူးတည်း]။

၃၄၉။ အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊၌။ယထာ ဘိရန္တံ၊ မွေ့၊ ဝိဟရိတွာ၊၍။ပ။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။

အထခေါ၊၌။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရသေဋ္ဌေး၏ အမိအရာ၌ တည်သော၊ ဝိသာခါ၊သည်။ပ။ကေမန္တံ၊ စွာ။ နိသီဒိ၊၏။ပ။ တေန ခေါပန သမယေန၊၌။ တဿာရတ္တိယာ၊၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ စာတုဒ္ဒီပိကော၊ လေးကျွန်းနှံ့သော။ မဟာမေဃော၊ မိုဃ်းကြီးသည်။ ပါဝဿိ၊ ရွာ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝဿတိယထာ၊ ရွာသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ စတုဒီပေသု၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၌။ ဝဿတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩဝဿာပေထ၊ မိုဃ်းရေခံကုန်လော့။ အယံမေဃော၊ သည်ကား။ ပစ္ဆိမကော၊ အဆုံးစွန်ရွာသော။ မဟာမေဃော၊ တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ပ။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ နိက္ခိတ္တစီဝရာ၊ သင်္ကန်းကိုထားကုန်လျက်။ ကာယံ၊ကို။ ဩဝဿာပေန္တိ၊ မိုဃ်းရေခံကုန်၏။ပ။ ဇေ၊ဟယ်ကျွန်မ။ ႁဂစ္ဆ၊သွားလော့။ပ။ ကာလံ၊ကို။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလျှောက်ချေလော့။ ဧတိ၊ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊၏။ပ။အာရာမေ၊၌။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိကုန်။ အာဇီဝကာ၊တက်ကတွန်းတို့သည်။ ကာယံ၊ကို။ ဩဝဿာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ မညိတွာ၊ မှတ်၍။ပ။ အဝေါစ၊၏။ပ။ အထတသ္မိံကာလေ၊၌။ ပဏ္ဍိတာယ၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိတတ်ထသော။ ဝိယတ္တာယ၊ အမှုခပ်သိမ်းတို့၌ လိမ်မာထသော။ မေဓာဝိနိယာ၊ ထိုခဏ၌ဖြစ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော။ မိဂါရမာတာယ၊ မိဂါရသူဌေး၏အမိအရာ၌ ထားသော။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ နိဿံသယံ ခေါ၊မချွတ်လျှင်။အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ နိက္ခိတ္တစီဝရာ၊သင်္ကန်းကို ထားကုန်လျက်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩဝဿာပေန္တိ၊ မိုဃ်းရေခံကုန်၏။ ဗာလာ၊ မိုက်သော။သာအယံ ဒါသီ၊ သည်။အာရာမေ၊၌။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိကုန်။ အာဇီဝကာ၊ တို့သည်။ဩဝဿာပေန္တိ၊ ကုန်၏ဟု။ မညိတ္ထ၊ အောက်မေ့လှည့်၏။ ဧတိဥတွာ၊ ၍။

(ထည့်ပါ)။ ပုန၊ တဘန်။ ဒါသိံ၊ကို။ အာဟာပေသိ၊ စေ၏။ အာရာမံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အပဿန္တီ၊ မမြင်ရကား။ အာရာမေ၌။ ဘိက္ခူတို့သည်။ နတ္ထိ၊ကုန်။ အာရာမော၊ သည်။ သုညောတိ၊ ဆိတ်ခဲ့၏ဟု။ မညိတွာ၊ ၍။ပ။ အဝေါစ၊၏။ အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ဂတ္တာနိ၊ကိုယ်တို့ကို။သီတိံကရိတွာ၊ချမ်းမြေ့အောင် ပြု၍။ ကလျကာယာ၊ ခံ့ကုန်သောကိုယ် ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ယထာဝိဟာရံ၊ ကျောင်းရှိရာသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊လတ္တံ့။ပ။

၃၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကို။ သန္ဒဟထ၊ စီရင်ကုန်လော့။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း၏။ ကာလော၊အခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊၍သို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ပ။ဘောဘ၊အချင်းတို့။ တထာဂတဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်းခိုးကြီးသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ အာနုဘော် ကြီးသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ အဗ္ဘုတံဝတ၊ ဩော်-မဖြစ်ဘူးမြဲတကား။ ယတြဟိနာမ-ယောတထာဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာဏုကမတ္တေသု၊ ပုဆစ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဩဃေသု၊ အယဉ်တို့သည်။ ပဝတ္တမာနေသုပိ၊ စီးကုန် လတ်သော် လည်းကောင်း။ကဋိမတ္တေသု၊ခါးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဩဃေသု၊ တို့သည်။ ပဝတ္တမာနေသုပိ၊ စီးကုန်လတ်သော် လည်းကောင်း။ ကေဘိက္ခုဿပိ၊ တယောက်မျှသော ရဟန်း၏လည်း။ ပါဒါဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ စီဝရာနိဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ အလ္လာနိ၊ စွတ်ကုန်သည်။ နဟိနာမဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်သည်။ ဥဒဂ္ဂါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟုတွာ၊၍။ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဋ္ဌဝရာနိ၊ ရှစ်ပါးသော ဆုတို့ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ အတိက္ကန္တဝရာ၊ အလွန် နှစ်လိုအပ်ကုန်သော ဆုဖြစ်ပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ယာနိ

ဝရာနိ၊တို့သည်။ ကပ္ပိယာနိစ၊အပ်လည်းအပ်ကုန်၏။ ယာနိဝရာနိ၊ တို့သည်။ အနဝဇ္ဇာနိစ၊ အပြစ်လည်းမရှိကုန်။ တာနိအဋ္ဌဝရာနိ၊ တို့ကို။ ယာစာမိ၊တောင်းပန်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ပိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ သံဃဿ၊ အား။ ယာဝဇီဝံ၊ဆုံး။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုးသည်းရေခံသက်န်းကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ ဧည့်သည်သခင်တို့အား ဆွမ်းကို။ပ။ ဂမိယဘတ္တံ၊ ခရီးသွားသော သခင်တို့အား လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ပ။ဂိလာနဘတ္တံ၊ နာသော သခင်တို့အား လှူအပ်သောဆွမ်းကို။ပ။ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တံ၊သူနာကို လုပ်ကျွေးသော သခင်တို့အား လှူအပ်သောဆွမ်းကို။ပ။ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ၊ နာသော သခင်တို့အား ဆေးကို။ပ။ဓုဝယာဂုံ၊ အမြဲတည်သော ယာဂုဝတ်ကို။ပ။ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ အား။ ဥဒကသာဋိကံ၊ ရေသနုပ်ကို။ မိုးသည်းရေခံ သက်န်းကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။

၃၅၁။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ တွံ၊ သည်။ ကိံပနအတ္ထဝသံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို။ သမ္ပဿမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တထာဂတံ၊ ကို။ အဋ္ဌဝရာနိ၊ ဆုရှစ်ပါးတို့ကို။ ယာစသိ၊ တောင်းပန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မူ၏။ (ဣမာဟံ ဘန္တေ-စသည် သိလွယ်၏)။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဂ္ဂိယံ၊ သက်န်းမကပ် အချည်းစည်း။ အသုစိ၊မစင်ကြယ်။ ဇေဂုစ္ဆံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိခဲ့။ ပဋိကူလံ၊ ရွံရှာဘွယ်ရှိခဲ့။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ ဣမံအတ္ထဝသံ၊ဤအကျိုးကို။ သမ္ပဿမာနာ၊မြင်သည်ဖြစ်၍။ပ။ဝဿိက သာဋိကံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုနစ၊လည်း။ ပရံ၊တပါးတုံ။ အာဂန္တုကော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ နဝီထိကုသလော၊ခရီးကိုမသိသည်ဖြစ်၍။ နဂေါစရကုသလော၊ ဆွမ်းခံအပ် မခံအပ်သောသူကို မသိသည်ဖြစ်၍။ ကိလန္တော၊ပင်ပန်းလျက်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ ၏။သော အာဂန္တုကော၊သည်။ မေ-မမ၊၏။ ဘတ္တံ၊ကို။ဘုဉ္ဇိတွာ၊

၍။ ဝိထိကုသလော၊ လမ်းကိုသိသည်။ ဂေါစရကုသလော၊ ဆွမ်းခံအပ် မခံအပ်သော အိမ်ကိုသိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အကိလန္တော၊ မပင်မပန်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ စရိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ပ။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ၄ါ။ ဗုဒ္ဓာမိ၊ ၏။ပ။ဂမိကော၊သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာရသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ကုန်သည်သွားဘော်မှ သော်လည်း။ ဝိဟာယိဿတိ၊ကျန်ရစ်လတ္တံ့။ယတ္ထအာဝါသံ၊အကြင်ကျောင်းသို့။ ဂန္တုကာမော၊သွားလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ တတ္ထအာဝါသံ၊ ထိုကျောင်းသို့။ဝိကာလေ၊အခါမဟုတ် ညဉ့်မိုက်မှ။ ဥပဂစ္ဆိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ကိလန္တော၊ပင်ပန်းလျက်။ အဒ္ဓါနံ၊အဝွန့်ရှည်သော ခရီးကို။ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ သောဂမိကော၊သည်။ မေ၊၏။ ဂမိယဘတ္တံ၊ခရီးသွားသခင်တို့အား လှူသောဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊၍။ သတ္ထာ၊ ခရီးသွားဘော် ကုန်သည်မှ။ နဝိဟာယိဿတိ၊ မကျန်ရစ် လတ္တံ့။ပ။တတ္ထအာဝါသံ၊သို့။ ကာလေန၊သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဥပဂစ္ဆိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ အကိလန္တော၊ မပင်ပန်းဘဲ။ အဒ္ဓါနံ၊ ကို။ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ပ။ဒါတုံ၊ ၄ါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ပ။သပ္ပါယာနိ၊ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊တို့ကို။ အလဘန္တဿ၊မရလေသော။ ဂိလာနဿ၊နာသော။ ဘိက္ခုနော၊အား။ အာဗာဓော၀ါ၊ အနာသည်လည်း။ အဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ အလွန် ပွါးလတ္တံ့။ ကာလံ ကိရိယာ၀ါ၊ ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်း သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ-မမ၊ ၏။ ဂိလာနဘတ္တံ၊ သူနာတို့အား လှူသော ဆွမ်းကို။ ဘုတ္တဿ၊ စားရမူကား။ အာဗာဓော၊ သည်။ နအဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊မပွါးလတ္တံ့။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဂိလာနုပဋ္ဌာကော၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသော။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ကို။ ပရိယေသမာနော၊ရှာရသည်ရှိသော်။ဂိလာနဿ၊ ၏။ဘတ္တံ၊ကို။ ဥဿူရေ၊နေမြင့်မှ။ နီဟရိဿတိ၊ ဆောင်ရလတ္တံ့။ ဘတ္တစ္ဆေဒံ၊ ဆွမ်းဖြတ်ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ သောဂိလာနုပဋ္ဌာကော၊ ထိုသူနာကိုလုပ်ကျွေးသောအရှင်သည်။ မေ-မမ၊၏။

ဘတ္တံ၊ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားရမူကား။ ဂိလာနဿ၊ နာသောအရှင်အား။ ဘတ္တံ၊ကို။ ကာလေန၊ ဘုဉ်းပေးသောနံနက်အခါ၌။ နီဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဘတ္တစ္ဆေဒံ၊ ဆွမ်းပြတ်ခြင်းကို။ နကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ပ။ဒါတုံ၊ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊၏။ပ။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ အလဘန္တဿ၊ မရမူကား။ အာဗာဓော၊ သည်။ အဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ လတ္တံ့။ပ။ မေ-မမ၊၏။ ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ၊ နာသောသူတို့အား လျှသောဆေးကို။ပရိဘုတ္တဿ၊ ဘုဉ်းပေးရမူကား။ တဿဂိလာနဿ၊အား။ အာဗာဓော၊သည်။နအဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ မပွါးလတ္တံ့။ပ။ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊သည်။ အန္ဓကဝိန္ဒေ၊၌။ ဒသာနိသံသေ၊ဆယ်ပါးသောအကျိုးတို့ကို။ ပဿမာနေန၊ မြင်တော်မူသဖြင့်။ ယာဂု၊ ကို။ အနုညာတာ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အဟံ၊ သည်။ တေအာနိသံသေ၊တို့ကို။ သမ္ပဿမာနာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံဃဿ၊အား။ ဓုဝယာဂုံ၊ကို။ ဒါတုံ၊ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ အစိရဝတိယာ၊သော။ နဒိယာ၊ ၌။ ဝေသိယာဟိ၊ပြည့်တန်းဆာတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။နဂ္ဂါ၊ အချည်းစည်း။ (ရေသနုပ်မပါဘဲဟုလည်းပေး)။ကေတိတ္ထေ၊တခုတည်းသော ရေဆိပ်၌။ နဟာယန္တိ၊ရေချိုးကုန်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တာဝေသိယာ၊ တို့သည်။ပ။ဥပ္ပဏ္ဍေသုံ၊ ပြက်ရယ်မှုဆိုကုန်၏။ အယျေ၊အရှင်မတို့။ ဒဟာရာနံ၊ ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သေးသော၊ တုမှာကံ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။စိဏ္ဏေန၊ ကျင့်သဖြင့်။ ကိံ နုခေါနာမ၊ဘယ်အကျိုးရှိကုန်သနည်း။ ကာမာ၊တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနနု၊ ခံစားအပ်ကုန်သည် မဟုတ်လော။ယဒါ၊၌။ဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တဒါ၊၌။ စရိဿထ၊ ကျင့်ပါကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊တို့အား။ ဥဘောအန္တာ၊နှစ်ပါးသော အဘို့တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ယူအပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဥပ္ပဏ္ဍေသုံ၊ပြက်ရယ်မှုဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တာဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဝေသိယာဟိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဏ္ဍိယ

မာနာ၊ ပြက်ရယ်မှု ဆိုလတ်ကုန်သော်။ မံကူ၊ ရှက်ကုန်သည်။
အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မာတုဂါမဿ၊မိန်းမ၏။
နဂ္ဂိယံ၊ အဝတ်ကင်းခြင်းသည်။ အသုစိ၊ မရှုသာ၊ဇေဂုစ္ဆံ၊စက်ဆုပ်
ဘွယ်တည်း။ ပဋိကူလံ၊ ရွံရှာဘွယ်တည်း။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အဟံ၊
သည်။ ဣမံအတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သောအကျိုးထူးကို။ သမ္ပဿမာနာ၊
ကောင်းစွာမြင်ရကား။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊အား။ယာဝဇီဝံ၊အသက်
ရှိသရွေ့။ ဥဒကသာဋိကံ၊မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ဒါတုံ၊ငှါ။ဣစ္ဆာမိ၊
၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊တွံ၊သည်။ကိံ ပန
အာနိသံသံ၊ ကို။ သမ္ပဿမာနာ၊သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌဝရာနိ၊ တို့ကို
ယာစသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ [ဤနောက် မေးတော်
မူသည်ကား နှစ်ပါးစုံ သာမည်ကို မေးတော်မူသတည်း]။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ဣဓ သာသနေ၊၌။ ဒိသာသု၊ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်
တို့၌။ ဝဿံဝုတ္ထာ၊ဝါကျွတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ သာဝတ္ထိံ၊သို့။ အာဂစ္ဆိဿန္တိ၊လတ္တံ့။ တေ၊
ထိုသခင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊
မေးကုန်လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤမည်သော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလံကတော၊ ခန္ဓာ လွန်ခဲ့၏။ တဿ
ဘိက္ခုနော၊၏။ ဂတိ၊လားရာကား။ကာ၊နည်း။အဘိသမ္ပရာယော၊
အကျွတ်တရား ရခြင်းကား။ (တမလွန်သို့လည်းလျောင်းခြင်းကား
လည်းပေး)။ ကော၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။
တံဘိက္ခုံ၊ ထိုလွန်ခဲ့သော ရဟန်းကို။ သောတာပတ္တိဖလေဝါ၊
၌လည်းကောင်း။ပ။ အရဟတ္တဖလေဝါ၊၌လည်းကောင်း။ဘဂဝါ၊
သည်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ကြားတော်မူလတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။
တေဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊အံ့။ ဘန္တေ၊တို့။
တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုနတ်ရွာလားသော သခင်သည်။သာဝတ္ထိံ၊သို့။
အာဂတပုဗ္ဗော၊ လာဘူးလေသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ပုစ္ဆိဿာမိ၊အံ့။
တေနဘိက္ခုနာ၊ထိုနတ်ရွာလားသောအရှင်သည်။ သာဝတ္ထိံ၊သို့။
အာဂတပုဗ္ဗာတိ၊လာဘူး၏ဟု။ မေ-မမ၊အား။သစေ၊၍။ ဝက္ခန္တိ၊

ဆိုတော်မူကုန်လတ္တံ့။ဈေ္ဆာ၊ဤသို့ကြားခြင်း၌။ နိဋ္ဌာ၊ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ရောက်အံ့။ နိဿံသယံ၊ မချွတ်လျှင်။ တေန အယျေန၊ ထိုသခင်သည်။မေ၊၏။ဝဿိကသာဋိကာ၊ မိုးသည်းရေခံ သင်္ကန်းကို လည်း။ ပရိဘုတ္တံ။ သုံးဆောင်ဘူးလေ၏။ အာဂန္တုကဘတ္တံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဓုဝယာဂုဝါ၊ အမြဲလှူသော ယာဂုကို လည်း ကောင်း။ ပရိဘုတ္တံ၊ ဘုဉ်းပေးဘူးလေ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ နိဋ္ဌာ၊သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ တံပရိဘုတ္တံ၊ ထိုသို့ ပရိဘုတ်ဘူးလေသည်ကို။ အနုဿရန္တိယာ၊အောက်မေ့သော။ မေ၊အား။ ပါမုဇ္ဇံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပမုဒိတာယ၊ ဝမ်းမြောက်သော အကျွန်ုပ်အား။ ပီတိ၊ နှစ်လိုခြင်းသည်။ပ။ပီတိမနာယ၊ နှစ်လိုသော အကျွန်ုပ်၏။ ကာယော၊သည်။ ပဿမ္ဘိဿတိ၊ငြိမ်းလတ္တံ့။ ပဿဒ္ဓကာယာ၊ ငြိမ်းသော ကိုယ်ရှိသော အကျွန်ုပ်သည်။ သုခံ၊ ကို။ ဝေဒိယိဿာမိ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ သုခိနိယာ၊ ချမ်းသာသော အကျွန်ုပ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယိဿတိ၊ တည်ကြည်လတ္တံ့။ သာ သမာဓိ၊ ထိုသို့ တည်ကြည်ခြင်းသည်။ မေ-မမ၊ အား။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြေ၏ ပွါးခြင်းသည် လည်းကောင်း ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂဘာဝနာ၊ ဗောဇ္ဈင်၏ပွါးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ပ။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ပ။ ဝိသာခံ၊ ကို။ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ သုဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝိကာ၊ တပည့်သား မိန်းမဖြစ်သော။ ယာ ဥပါသိကာ၊အကြင် ဒါယိကာမသည်။ အန္နပါနံ၊ဆွမ်းအဖျော်ဟူသောအလှူကို။ ဒဒါ၊ ပေးလှူရ၍။ အတိပ္ပမောဒိတာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၏။ သီလူပပန္နာ၊ အကျင့်သီတင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မစ္ဆေရံ၊ဝန်တိုခြင်းကို။ အဘိဘုယျ၊နှိပ်စက်၍။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ သောကနုဒံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်တတ်ထသော။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ထသော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒါတိ၊ ၏။

သာဥပါသိကာ၊ သည်။ ဝိရဇံ၊ရမက်ဟူသော မြူလည်းကင်းထသော။အနင်္ဂဏံ၊အပါယ်သို့လားစေတတ်သော ကိလေသာလည်း မရှိထသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တရားသို့။ အာဂမ္မ၊၍။ ဒိဋ္ဌံ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ အာယုံ၊အသက်ရှည်ခြင်းကို။လာဘတေ-လာဘတိ၊ရ၏။ပုညကာမာ၊ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော။ သုခိနီ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ အနာမယာ၊ နာဖျားခြင်း မရှိထသော။ သာဥပါသိကာ၊ သည်။ သဂ္ဂမှိကာယမှိ၊နတ်ပြည်၌။ စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ။ ပမောဒတိ၊မွေ့လျော်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒတိ၊ ၏။

၃၅၂။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ပက္ကာမိ၊၏။အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ ကို။ပ။ဥဒကသာဋိကံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဝိသာခါဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃၅၃။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဏီတာနိ၊မြတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊၍။ မုဋ္ဌဿတီ၊ သတိကိုလွှတ်လျက်။ အသမ္ပဇာနာ၊ အဆင်အခြင် မရှိကုန်ဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မုဋ္ဌဿတီနံ၊ လွှတ်သောသတိရှိကုန်သော။ အသမ္ပဇာနာနံ၊ပညာအဆင်အခြင် မရှိကုန်ဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမန္တာနံ၊ ရောက်ကုန်ထသော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အသုစိ၊ သုက်သည်။ မုစ္စတိ၊ လွှတ်၏။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာသည်။ အသုစိနာ၊ သုက်ဖြင့်။ မက္ခီယျတိ၊ အလိမ်းလိမ်းကပ်၏။ပ။ဘဂဝါ၊သည်။အာယသ္မတာ-အာယသ္မန္တံ၊ သော။ အာနန္ဒေန-အာနန္ဒံ၊ ကို။ ပစ္ဆာသမဏေန-ပစ္ဆာသမဏံ၊ နောက်တော်လိုက် ရဟန်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ သေနာသနစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် လှည့်၍ သွားခြင်းကို။ အာဟိဏ္ဍန္တော၊ လှည့်၍ သွားတော်မူလေသော်။ပ။အဒ္ဒသ၊ ၏။ပ။အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတံသေနာသနံ၊ သည်။ မက္ခိတံ၊ အလိမ်းလိမ်း

ကပ်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ ဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ပ။ဘုဉ္ဇိတ္ဆွာ၊ ၍။ အသမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင် မရှိ
ကုန်ဘဲ။ မုဋ္ဌဿတိ၊ သတိကိုလွှတ်ကုန်လျက်။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။မုဋ္ဌဿတိနံ၊လွှတ်သော သတိရှိကုန်သော။ အသမ္ပ
ဇာနာနံ၊ ပညာ အဆင်အခြင် မရှိဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမန္တာနံ၊
ကုန်သော။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်မက်ဖြင့်။
(ဤ၌ အန္တသဒ္ဒါ အနက်မရှိ)။အသုစိ၊သည်။ မုစ္စတိ၊၏။ ဘဂဝါ၊
ဘုရား။ တယိဒံ–တံဣဒံသေနာသနံ၊သည်။ အသုစိနာ၊ဖြင့်။ မက္ခိတံ၊
အလိမ်းလိမ်းကပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။
ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုတိုင်းဟုတ်၏။ပ။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။
သုပိနန္တေန၊ ဖြင့်။ အသုစိ၊ သည်။ ဟိသစ္စံမုစ္စတိ၊လွှတ်သည်မှန်၏။
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊
ထင်သော သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနာ၊ပညာအဆင်အခြင်
ရှိကုန်လျက်။ နိဒ္ဒံ၊သို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ကုန်၏။ တေသံ၊တို့အား။အသုစိ၊
သည်။ နမုစ္စတိ၊မလွှတ်။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ယေပိတေပုထုဇ္ဇနာ၊တို့
သည်လည်း။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဝီတရာဂါ၊ ကင်းသော ရာဂရှိကုန်
၏။ တေသံပိပုထုဇ္ဇနာနံ၊တို့အားလည်း။ အသုစိ၊ သည်။ နမုစ္စတိ၊
မလွှတ်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အရဟတော၊ရဟန္တာအား။ အသုစိ၊
သည်။ ယံမုစ္စေယျ၊ အကြင်လွှတ်ရာ၏။ ဧတံမုစ္စနံ၊ သည်။ အဋ္ဌာနံ၊
အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။
မုဋ္ဌဿတိဿ၊ သတိလွှတ်လျက်။ အသမ္ပဇာနဿ၊ ပညာ အဆင်
အခြင်မရှိဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမတော၊ ရောက်သောသူအား။ ဣမေ
ပဉ္စအာဒီနဝါ၊ ဤငါးပါးသောအပြစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ပဋိဗုဇ္ဈတိ၊
နိုးရ၏။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿတိ၊
မြင်၏။ ဒေဝတာ၊တို့သည်။ နရက္ခန္တိ၊ ကုန်။အသုစိ၊သည်။ မုစ္စတိ၊
၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာယဂုတ္တိယာ၊ ကိုယ်ကို လုံစိမ့်သောငှါ။
(ကိုယ်ကိုစောင့်ခြင်းငှါသော်လည်းပေး)။စိဝရဂုတ္တိယာ၊သင်္ကန်း

ကိုလုံစိမ့်သောငှါ။ သေနာသနဂုတ္တိယာ၊ အိပ်ရာနေရာကို လုံစိမ့်သောငှါ။ နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင်အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ အတိခုဒ္ဒကံ၊ အလွန်ငယ်သော။ နိသီဒနံ၊သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ကို။နဂေါပေတိ၊မလုံစေနိုင်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယာဝဝ၊လောက်။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊အိပ်ရာလွှမ်းကို။အာကင်္ခတိ၊အလိုရှိအံ့။တာဝဝ၊လောက်။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ကို။ ကာတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။

၃၅၄။ အာယသ္မတော၊သော။ အာနန္ဒဿ၊၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊သော။ အာယသ္မတောဗေလဋ္ဌသီသဿ၊ အရှင် ဗေလဋ္ဌသီသ၏။ ထုလ္လကစ္ဆာဗာဓော၊ ဝဲကြီးအနာသည်။ ဟောတိ၊၏။တဿအာဗာဓဿ၊၏။ လသိကာယ၊အစေးဖြင့်။ စီဝရာနိ၊တို့သည်။ကာယေ၊၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ တာနိစီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ တေမေတွာတေမေတွာ၊ ဆွတ်၍ ဆွတ်၍။ အပကဍ္ဍန္တိ၊ခွါကုန်၏။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿဘိက္ခုနော။အား။ ကဏ္ဍုဝါ၊ ယိုင်းအနာသည် လည်းကောင်း။ ပိဠကာဝါ၊ ထွတ်မြင့်အနာသည် လည်းကောင်း။ အဿာဝေါဝါ၊ အရိတရွှဲရွှဲ ယိုသောအနာသည် လည်းကောင်း။ ထုလ္လကစ္ဆုဝါ၊ ဝဲကြီးအနာသည် လည်းကောင်း။ အာဗာဓော၊ အနာသည်။ အတ္ထိ၊အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိံ၊ အမာလွှမ်းသင်္ကန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။

၃၅၅။ ဝိသာခါ၊သည်။မုခပုဉ္ဆနစောဠကံ၊မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးကို။ အာဒါယ၊၍။ပ။နိသီဒိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။မုခပုဉ္ဆနစောဠကံ၊ မျက်နှာသုတ်ရာပုဆိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၃၅၆။ ။ပ။ရောဇဿ၊ ရောဇအမည်ရှိသော။ မလ္လဿ၊ မလ္လာမင်း၏။ ခေါမပိလောတိကာ။ ဝတ်လေပြီးသော ခေါမပုဆိုးတို့ကို။ အာနန္ဒဿ၊၏။ ဟတ္ထေ၊၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပဉ္စဟိ၊ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ဝါ၏။ သန္တကံ၊ကို။ ဝိဿာသံ၊အကျွမ်းဝင်သောအားဖြင့်။ ဂါဟေတုံ၊ ယူစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ သန္ဒိဋ္ဌောစ၊ တကွမြင်ဘူးသဖြင့် ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းသည်

လည်း။ဟောတိ၊အံ့။ သမ္မာတွော်စ၊ ဘက္ကသုံးဆောင် စားသောက်ဘူးသောအဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ဟောတိ၊အံ့။အာလပိတော စ၊အလိုရှိလျှင်ယူဟု၍ဆိုသည်လည်း။ ဟောတိ၊အံ့။ ဇီဝတိစ၊အသက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊အံ့။ ဂဟိတေ၊ ငါယူသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။အတ္တမနော၊ဥစ္စာရှင်နှစ်လိုမ်းမြောက်သည်။ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ဇာတိ၊ဤသို့။ဇာနာတိ၊အံ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဣမေဟိပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။သမ္မန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ဝါ၊၏။သန္တကံ၊ ကို။ ဝိဿာသံ၊ အားဖြင့်။ ဂါဟေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။

၃၅၇။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ ပရိဿာဝနေဟိပိ၊ ရေစစ်ပုဆိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ထဝိကာဟိပိ၊ အိတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တော စ၊ အလိုရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပရိက္ခာရစောဠကံ၊ ပရိက္ခရာပုဆိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။

၃၅၈။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိစီဝရံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အမည်ဖြင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ အမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာ ပြုစိမ့်သောငှါ။ နအနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။

အမှာ နဝိကပ္ပေတုန္တိ သံဃာဋီ အာဒိနာမေန ဝိကပ္ပေတုံ နအနုဇာနာမီတိ အတ္တော။ ဝိနယမဥ္ဇူသာဋီကာ။ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောအခါ ဣမံသံဃာဋိံ အဓိဋ္ဌာမိ စသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်။ဝိကပ္ပနာပြုသောအခါ ဣမံစီဝရံတုယှံ ဝိကပ္ပေမိဟုဆို၍သာ ဝိကပ္ပနာပြု။

ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ဝဿာနံ၊မိုးလတို့၏။ စတုမာသံ၊လေးလပတ်လုံး။အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အမည်ဖြင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမိုးလေးလမှ။ ပရံ၊၌။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊၏။နိသီဒနံ၊ကို။အဓိဋ္ဌာတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ငှါ။နအနုဇာနာမိ၊ခွင့်မပြု။ပစ္စတ္ထရဏံ၊ကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ငှါ၊အနုဇာနာမိ၊၏။ဝိကပ္ပေတုံ၊ငှါ။ နအနုဇာနာမိ၊

ခွင့်မပြု။ ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိံ၊ ကို။ ယာဝအာဗာဓာ၊ အနာရှိသရွေ့။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအနာငြိမ်းသည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ မုခပုဉ္ဆနစောဠံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ နအနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ နအနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ပ။ ပစ္ဆိမံ၊ ငယ်စွအဆုံး။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံနုခေါ၊ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်သနည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာယာမေန၊ အလျားမှ။ သုဂတင်္ဂုလေန၊ မြတ်စွာဘုရားလက်သစ်တော်ဖြင့်။ အဋ္ဌင်္ဂုလံ၊ လက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ စတုရင်္ဂုလဝိတ္ထတံ၊ အနံ လက်လေးသစ် အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ ပစ္ဆိမစီဝရံ၊ ငယ်စွာသော သင်္ကန်းကို။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [မဇ္ဈိမပုရိသအတောင်ဖြင့် အလျားတတောင် အနံတထွာသည် ပစ္ဆိမစီဝရမည်၏ဟူလို]။

၃၅၉။ ။ပ။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာကဿပဿ၊ ၏။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းသည်။ ဂရုကော၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [သင်္ကန်းရိရာ ဆွေးရာ အရပ်၌ဖါ၍ ထပ်ဘန်များသောကြောင့် လေးသတည်း]။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတ္တလူခံ၊ ချည်ဖြင့် ဖါခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝိကဏ္ဏော၊ အထောင့်မညီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကဏ္ဏံ၊ အထောင့်ကို။ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ဖြတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ သုတ္တာ၊ ချည်တို့သည်။ ဩကိရိယန္တိ၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုဝါတံ၊ အလျား အနားပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အနံအနားပတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာရောပေတုံ၊ တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [အနားပတ်ကို ခွင့်ပြုရာ၌။ အနံပမာဏမပါ၊ ထိုသို့ မပါသော်လည်း သင်္ကန်းဝေသောအရာ၌ အယုတ်ဆုံး အနံလက်လေးသစ် ရှိသော အလျား အနားပတ်တင်လောက်သော အပိုင်းကိုဖြတ်၍ ပေးရမည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြသောကြောင့် အယုတ်ဆုံး အနံ လက်လေးသစ်ရှိမှ အပ်သည်ဟု အမိပ္ပါယ်ယူ]။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သံဃာ

ဋ္ဌိယာ၊ဒုကုဋ်၊ ၏။ ပဏ္ဏာ၊အနုဝါတ်တို့သည်၊ လုဋ္ဌန္တိ၊ပျက်ကုန်၏။ပ။ အဋ္ဌပဒကံ၊တံကျစ်ရေးကဲ့သို့ အကွက်သန်း၍ ချုပ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၆၀။ ။ပ။တိစီဝရေ၊ သက်န်းသုံးထည်ကို။ ကရိယမာနေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။သဗ္ဗံ၊သုံးထည်လုံးကို။ ဆိန္နကံ၊ဖြတ်သည်ရှိသော်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ နှစ်ထည်တို့ကို။ ဆိန္နကာနိ၊ ဖြတ်စိမ့်သည်တို့ကို။ ဧကံ၊ တထည်ကို။ အစ္ဆိန္နကံ၊ မဖြတ်စိမ့်သည်ကို။အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြု၏။ ဒွေ၊နှစ်ထည်တို့ကို။ ဆိန္နကာနိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဧကံ၊ တထည်ကိုကား။ အစ္ဆိန္နကံ၊ မဖြတ်သော သက်န်းသည်။နပ္ပဟောတိ၊မလောက်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဒွေ၊နှစ်ထည် တို့ကို။ အစ္ဆိန္နကာနိ၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ ဧကံ၊ တထည်ကို။ ဆိန္နကံ၊ ဖြတ်စိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ထည်သော သက်န်း တို့ကို။ အစ္ဆိန္နကာနိ၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ ဧကံ၊ တထည်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်။ နပ္ပဟောတိ၊မလောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္ဝါ ဓိကမ္ပိ၊သလင်းထောင်ကိုလည်း။ အာရောပေတုံ၊တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။

အမှာ သလင်းထောင် ဟူသည်ကား သုံးထည်လုံးကို ပဉ္စ ခဏ်း မဖြတ်လောက်လျှင် လောက်သမျှအထည်ကို ဖြတ်၍ မလောက်သည့် သက်န်းလျာမှာ မြောင်းတလုပ်ဖေါရာ အကွက်တွင် အာဂန္တုက ဖျင်ပိုင်းကို အလျား အနုဝါတ်ကဲ့သို့ ထပ်ပိုး၍ သလင်းထောင်။ ဒုကုဋ်ဖြစ်လျှင် မြောင်းတလုပ်ဖေါ်ရာ အကွက်တွင် နှစ်ထပ်။ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်ဖြစ်လျှင် ချုပ်ကြောင်း တွင်သာ နှစ်ထပ်ရှိသည်။ ဤသို့အဓိပ္ပါယ်ယူ။ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်မှာ သလင်းထောင်မရှိ။ ဒုကုဋ်မှာသာရှိသည်ဟု ယူသော ဆရာရှိ၏။ ထိုဆရာကား ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း၌ သံဃာဋိ အာကာရေန အာရောပေတဗ္ဗံ–ဟု လာသောအရာကိုနှလုံးမူ၍ ယူတော်မူသည်။ ဤဋီကာပေါ်၌ သံဃာဋိအရမှာ ဒုကုဋ်ကိုသာ မယူသင့်။သုံးထည် လုံးကို ယူသင့်သည်။ သံဃာဋိအာကာရေန၊စပ်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့်။

အာရောပေတဗ္ဗံ၊ ထပ်၍တင်အပ်၏။ ဤသို့ သုံးထည်လုံး ရအောင် သမ္မုန်။ သဗ္ဗံပိ စီဝရံ သံဃာဋိတတ္တာ သံဃာဋီတိ ဝုစ္စတိ–ဟု သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၊ သဒ္ဒိဝိဟာရိက ဝတ်အဖွင့်၌ လာသည်ကို သတိမူ။

၃၆၁။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတာပိတရော၊တို့ကို။ ဒဒမာနေ၊ ပေးသော ရဟန်းတို့ကို။ ကိံ ဝဒေယျာမ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရကုန်အံ့ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတာပိတူနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ၄ါ။ အနု ဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါ၍ ဒါယကာတို့ လှူသော ပစ္စည်းကို။ နဝိနိပါတေတဗ္ဗံ၊မဖျက်ဆီးအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိနိပါတေယျ၊ အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ–အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၆၂။ ။ပ။အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္ဓဝနေ၊ မိုက်တော၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍၊ သန္တရုတ္တရေန၊ သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်နှင့်တကွ ။ပ။ ပါဝိသိ၊ ၏။ပ။အဝဟရိံသု၊ ခိုးခဲ့ကုန်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုစ္စောဠော၊ အဝတ်သက်န်းနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လူခစီဝရော၊ ညစ်နွမ်းသော သင်္ကန်းရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သန္တရုတ္တရေန၊သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်နှင့် တကွ။ဂါမော၊သို့။ နပဝိသိတဗ္ဗော၊မဝင်အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ပဝိသေယျ၊ဝင်ငြားအံ့။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊သည်။ဟောတိ၊၏။

အမှာ ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုရည်၍ ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌ သင်းပိုင် ကိုယ် ဝတ်နှင့် ရွာတွင်းသို့ မဝင်ကောင်းဟု ရေးသည်။ ထိုသို့ ရေးရာ၌ ဂိလာနစသော ထားခြင်း အကြောင်း ငါးပါး မရှိ သည် အရာမှာသာ ယူရမည်။ ပညတ်လတ္တံ့သော နောက်သိက္ခာ ပုဒ်ကို ထောက်။

တေနခေါ ပန သမယေန၊၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ အသတိယာ၊၍။ သန္တရုတ္တရေန၊ နှင့်တကွ။ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊၄ါ။ ပါဝိသိ၊ ၏။ပ။အသတိယာ၊ မေ့လျော့၍။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်မိ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သံဃာဋိယာ၊ကို။နိက္ခေပါယ၊ ထားခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊

အကြောင်းတို့ကား။ ဣမေပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဂိလာနေဝါ၊နာသည်
မူလည်း။ ဟောတိ၊အံ့။ ဝဿိကသာဋိကံဝါ၊ မိုးလဟုဆိုအပ်
သော မိုးလေးလသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊အံ့။ နဒီပါရံ၊ မြစ်တ
ဘက်သို့။ဂန္တုံဝါ၊သည်မူလည်း။ဟောတိ၊အံ့။ဝိဟာရောဝါ၊ကျောင်း
သော်သည်း။ အဂ္ဂဠဂုတ္တိ၊လုံသောတံခါးရွက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊အံ့။
အတ္ထတကထိနံဝါ၊ခင်းအပ်သောကထိန်ရှိသည်မူလည်း။ဟောတိ၊
အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေပဉ္စ၊ တို့သည်။ သံဃာဋိယာ၊ကို။နိက္ခေပါ
ယ၊ ထားခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ပ။ ဝဿိကသာ
ဋိကာ၊ ကို။ အကတာဝါ၊ မချုပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊အံ့။ ဝိပ္ပ
ကတာဝါ၊ ချုပ်၍မပြီးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊အံ့။ပ။

၃၆၃။ အညတရော၊သော။ဘိက္ခု၊သည်။ ဧကော၊တယောက်
တည်း။ဝဿံဝသိ၊ဝါဆို၏။ပ။ ပဉ္စိမော၊နည်းစွအဆုံး။ စတုဝဂ္ဂေါ၊
လေးယောက်သောအစုသည်။ သံဃော၊မည်၏ဟု။ ဘဂဝတာ၊
သည်။ ပညတ္တံ၊၏။ ပ။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ကထိနသာ၊၏။ယာဝဥဗ္ဘာ
ရာယ၊ နုတ်သည်တိုင်အောင်။ [တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် ယူ။
၍ကားကထိန်ခင်းသည်ကိုဆိုသတည်း]။တာနိပဝရာနိ၊တို့သည်။
တုယှေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့သာတည်း။ပ။
အညတရောဘိက္ခု၊သည်။ ဥတုကာလံ၊ မိုးတွင်းလေးလမှတပါး
သောကာလ၌။ ဧကော၊တယောက်တည်း။ ဝသိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊သည်။တာနိစီဝရာနိ၊တို့ကို။ဣမာနိ၊၍သင်္ကန်း
တို့ကား။ မယှံ၊၏။ စီဝရာနိတိ၊ သင်္ကန်းတို့တည်းဟု။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊
ဆောက်တည်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ (ဆယ်ရက်မလွန်မီ
အဓိဋ္ဌာန်တင်)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စေ၊၍။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။
တံစီဝရံ၊ကို။ အနဓိဋ္ဌိတေ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်ခင်သဖြင့်။ အညော
ဘိက္ခု၊သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊အံ့။ သမကော၊ အမျှသော။ ဘာဂေါ၊
ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊၏။ (အထက် သိသာပြီ)။ပ။ တေန ခေါ ပနသမ
ယေန၊၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဣသိဒါသောစ၊ ဣသိဒါသထေရ်
လည်းကောင်း။ အာယသ္မာဣသိဘဋ္ဋော၊ ဣသိဘဋ္ဋထေရ်လည်း

ကောင်း။ဒွေဘာတိကထေရာ၊ မထေရ်ညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည်။ပ။ အဂမံသု၊ကုန်၏။ (အကြွင်းသိလွယ်၏)။ပ။ တယောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ရာဇဂဟေ၊၌။ဝဿံဝသန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤဝတ္ထုနှစ်ပါးကား ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးမှ ဖြစ်သတတ်)။

၃၆၄။ ။ပ။သကျပုတ္တော၊သော။ အာယသ္မာဥပနန္ဒော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ အညတရံ၊ တခုသော။ ဂါမကာဝါသံ၊ ရွာငယ်ကျောင်းသို့။အဂမာသိ၊၏။ပ။ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော။ စီဝရဘာဂံ၊သင်္ကန်းထုပ်ကို။ အာဒါယ၊၍။ သာဝတ္ထိံ၊သို့။ပစ္စာဂဉ္ဆိ၊တဘန်ပြန်ခဲ့၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အညတြ၊ တပါးသောအရပ်၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌေန၊ ဝါကျွတ်သော ရဟန်းသည်။ အညတြ၊ တပါးသော အရပ်၌။ စီဝရဘာဂေါ၊ ဝါဆိုသင်္ကန်း အဘို့ကို။ နသာဒိတဗ္ဗော၊အပ်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ သာဒိယေယျ၊ သာယာငြားအံ့။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။အာယသ္မာဥပနန္ဒော၊သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝါဆိုသည်ရှိသော်။ မေ-မမ၊ အား။ဗဟုံ၊သော။ စီဝရံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိတိ၊လတ္တံ့ဟု။ ဒွိသုအာဝါသေသု၊ နှစ်ကျောင်းတို့၌။ ဝဿံဝသိ၊ ဝါဆို၏။ (အရပ်ကား တရပ်ထည်း ဟူ)။ပ။ကောဓိပ္ပါယံ၊ တဘို့ကို။ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ပ။ အမုတြ၊ ဤကျောင်း၌။ ဥပဍ္ဎံ၊ထက်ဝက်။သစေ ဝသတိ၊ နေအံ့။ အမုတြ၊၌။ ဥပဍ္ဎော၊ ထက်ဝက်သော။ အမုတြ၊၌။ ဥပဍ္ဎော၊သော။ ပဋိဝိသော၊အဘို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊၏။ ယတ္ထဝါပန အာဝါသေ၊၌။ ဗဟုတရံ၊စွာ။ဝသတိ၊အံ့။တတောအာဝါသတော၊ ထိုများစွာနေသောကျောင်းမှ။ စီဝရပဋိဝိသော၊ သင်္ကန်းအဘို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။

၃၆၅။ ။ပ။အညတရဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကုစ္ဆိဝိကာရာ ဗာဓော၊ဝမ်းသွန်သောအနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ (ပိန်ဖြည်းအနာ သော်လည်းဟူ၏)။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သကေမုတ္တကရီသေ၊ မိမိသွားသော ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌။ ပလိပန္နော၊ နစ်လျက်။ သေတိ။ အိပ်၏။ပ။ဘဂဝါ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။

အကာရကော၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကိုမပြုပေ။ တေန၊ ကြောင့်။ မံ၊ကို။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ န ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊မလုပ်ကျွေးကုန်။ပ။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒကံ၊ကို။ အာသိဉ္စိ၊ သွန်းတော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်ကား။ ပရိမဇ္ဇိ၊ ဆေး၏။ ဘဂဝါ၊ကား။ သီသတော၊မှ။အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်တော်မူ၏။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ကား။ ပါဒတော၊မှ။ ဥစ္စာရေတွာ၊ ချီ၍။ပ။ နိပါတေသုံ၊တည်စေကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေတေ မာတာပိတရော၊တို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟေယျုံ၊လုပ်ကျွေးကုန်ရာ၏။တေမာတာပိတရော၊တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။နဥပဋ္ဌဟိဿထ၊ မလုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ အထ၊ထိုသို့ မလုပ်မကျွေးကုန်သည်ရှိသော်။ ကောစရဟိ၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊လုပ်ကျွေးလတ္တံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ သည်။ မံကို။ ဥပဋ္ဌာဟေယျ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ သော၊သည်။ ဂိလာနံ၊ကို။ ဥပဋ္ဌာဟေယျ၊လုပ်ကျွေးရာ၏။ သစေ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊သည်။ ဟောတိ၊ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ပ။ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ထိုအတူနေတပည့်၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ အနာမှထခြင်းကို။ အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ငံ့လင့်အပ်၏။ အာစရိယော၊ သည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ [အာစရိယ-ဟူသည်ကား နိဿယာစရိယ ဓမ္မာစရိယ ဥပဇ္ဈာစရိယ ဥပသမ္ပဒါစရိယ တို့ကိုယူ]။ပ။သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည် ။ပ။ အန္တေဝါသိကော၊ နိဿယည်းယူသောတပည့်စသည်လည်း။ပ။ သမာနုပဇ္ဈာယကော၊ဥပဇ္ဈာယ်တူသော ရဟန်းသည်။ပ။သမာနာစရိယကော၊ ဆရာတူသောရဟန်းသည်။ပ။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ပ။ သံဃေန၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။

ဒူပဋ္ဌာကော၊ မကောင်းသဖြင့် လုပ်ကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသပ္ပါယကာရီ၊မသင့်သည်ကိုပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သပ္ပါယေ၊သင့်သည်၌။ မတ္တံပမာဏံ၊ကို။ နဇာနာတိ၊မသိတတ်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။နပဋိသေဝိတာ၊မမှီဝဲသည်။ဟောတိ၊၏။ အတ္ထကာမဿ၊ သော။ဂိလာနုပဋ္ဌာကဿ၊အား။ အဘိက္ကမန္တံဝါ၊တက်လတ်သော

အနာကိုလည်း။ အဘိက္ကမတီတိ၊ တက်၏ဟု။ ပဋိက္ကမန္တံဝါ၊
ဆုတ်သော အနာကိုလည်း။ ပဋိက္ကမတီတိ၊ ဆုတ်၏ဟု။ ဌိတံဝါ၊
တန့်သောအနာကိုလည်း။ ဌိတောတိ၊ တန့်၏ဟု။ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်သောအတိုင်း။ အာဗာဓံ၊ ကို။ နဝိကတ္တာ၊ ထင်ရှား
မပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်
သော။ တိဗ္ဗာနံ၊ သည်းကုန်သော။ ခရာနံ၊ကြမ်းကုန်သော။ ကဋု
ကာနံ၊ စပ်ကုန်သော။ အသာတာနံ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော။
အမနာပါနံ၊အပ်ကုန်သော။ပါဏဟရာနံ၊အသက်ကို ဆောင်တတ်
ကုန်သော။ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ကို။ အနဓိဝါသန
ဇာတိကော၊ သည်းမခံတတ်သောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
[ဤကား ဒုပဋ္ဌာကအင်္ဂါငါးပါး။ သုပဋ္ဌာက အင်္ဂါကိုလည်း ဤမှ
ပြန်သဖြင့် သိအပ်၏]။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။
အင်္ဂေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊သော။ဂိလာနုပဋ္ဌာကော၊သည်။
ဂိလာနံ၊နာသူကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊လုပ်ကျွေးအံ့သောငှါ။ နာလံ-နအလံ၊
မသင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ သံဝိဓာတုံ၊ စီရင်အံ့သောငှါ။ ပဋိဗလော၊
စွမ်းနိုင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သပ္ပါယာ-သပ္ပါယံ၊ သင့်သည်
မသင့်သည်ကို။ နဇာနာတိ၊မသိ။ အသပ္ပါယံ၊မသင့်သောဆေးကို။
ဥပနာမေတိ၊ ကပ်၏။ သပ္ပါယံ၊သင့်သောဆေးကို။ အပနာမေတိ၊
ပယ်၏။ [သပ္ပါယံ၌ ပမာဏမက္ခရာ။ သုန္ဒရောစပဏီတောစ
ဟုတွာ အယတိပဝတ္တတီတိ သပ္ပါယော။ မဏိသာရမဉ္ဇူသာ]။
အာမိသန္တရော အာမိသကာရဏာ၊ဆွမ်းသက်နီး အစရှိသည်တို့ကို
လိုသောကြောင့်။ ဂိလာနံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ မေတ္တ
စိတ္တော၊မေတ္တာစိတ်ရှိ၍။ နောဥပဋ္ဌာတိ၊ကျွေး။ဥစ္စာရံဝါ၊ကိုလည်း
ကောင်း။ ပဿာဝံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခေဠံဝါ၊ တံတွေးကို
လည်းကောင်း။ ဝန္တံဝါ၊အန်ဖတ်ကို လည်းကောင်း။နီဟာတုံ-နီဟ
ရိတုံ၊ ထုတ်အံ့သောငှါ။ (စွန့်အံ့သောငှါ ဟုလည်းပေး)။ ဇေဂုစ္ဆီ၊
စက်ဆုပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဂိလာနံ၊သူနာကို။ ကာလေန-
ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေတုံ၊ငှါ။

သမာဒပေတုံ၊ ငှါ။ သမုတ္တေဇေတုံ၊ ငှါ။ သမ္ပဟံသေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိဗလော၊တတ်အားနိုင်သည်။နဟောသိ၊မဖြစ်။ [ဤကား မကောင်းသော ဂိလာနုပဋ္ဌာက အင်္ဂါငါးပါးတည်း။ ကောင်းသော အင်္ဂါငါးပါး တို့ကိုလည်း ပြန်၍ သိအပ်၏။ ဒွေ ဘိက္ခု၊ ဝတ္ထုလည်း သိလွယ်၏]။ပ။

၃၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာလင်္ကတော၊သေခဲ့သော်။ ဘိက္ခုဿ၊၏။ပတ္တစီဝရေ၊တို့ကို။သံဃော၊သည်။ သာမိ-ဣဿရော၊အစိုးရ၏။ အပိစ၊စင်စစ်သော်ကား။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာ၊ သူနာကို လုပ်ကျွေးပေသော သူတို့သည်။ဗဟုပကာရာ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။သံဃေန၊သည်။ တိစီဝရဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [ဥတ်ကမ္မဝါ အနက်လွယ်ပြီ။ သာမဏေ ဝတ္ထု၌လည်း နည်းတူ၏]။ပ။

၃၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဿ၊သူနာကို လုပ်ကျွေးသော။ သာမဏေရဿ၊ အား။ သမကံ၊ ရဟန်းပဉ္စင်းနှင့်မျှသော။ ပဋိဝီသံ၊ အဘို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗဟုဘဏ္ဍော၊ များသော ဘဏ္ဍာရှိသော။ ဗဟုပရိက္ခာရော၊များသော ပရိက္ခရာရှိသော။ အညတရော၊တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ ကာလင်္ကတော၊သေသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။တတ္ထအာဝါသေ၊ ထိုကျောင်း၌။ တတ္ထတေသု ပရိက္ခာရေသု၊ တို့၌။ (တို့တွင် သော်လည်းပေး)။ ယံလဟုဘဏ္ဍံ၊ အကြင် လဟုဘဏ်သည်။ ယံလဟုပရိက္ခာရံ၊အကြင်လဟုပရိက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံလဟုဘဏ္ဍံ၊ ကို။ တံလဟုပရိက္ခာရံ၊ ကို။ သမ္မုခီဘူတေန၊ သော။ သံဃေန၊သည်။ ဘာဇေတုံ၊ဝေစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တတ္ထတေသု ပရိက္ခာရေသု၊ တို့တွင်။ ယံဂရုဘဏ္ဍံ၊ အကြင် ဂရုဘဏ္ဍာသည်။ယံဂရုပရိက္ခာရံ၊အကြင်ဂရုပရိက္ခရာသည်။အတ္ထိ၊၏။တံဂရုဘဏ္ဍံ၊ သည်။ တံဂရုပရိက္ခာရံ၊သည်။ အာဂတာနာဂတဿ၊ လာပြီးမလာသေးသော။ စာတုဒ္ဒိသဿသံဃဿ၊ စတုဒိသာ သံဃာ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ အဝိဿဇ္ဇိတံ၊ စွန့်လည်း

မစွန့်အပ်။ အဝေဘင်္ဂိကံ၊ ဝေလည်း မဝေဘန်အပ်။ [မခွဲဝေအပ်သော်လည်းပေး]။

၂၇၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆဿ၊ ၏။ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏။ သံလေခဿ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၏။ ဓုတဿ၊ ကိလေသာကို ခါခြင်း၏။ ပါသာဒိကဿ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ကိုပြုခြင်း၏။ အပစယဿ၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ လုံ့လကို အားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုတော် မူလေ့ ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံနဂ္ဂိယံ၊ ဤအချည်းစည်းနေသော အကျင့်သည်။အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ငှါ။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ သာဓုအာယာစာမိ၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ နဂ္ဂိယံ၊ အချည်းစည်းနေသော အကျင့်ကို။ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုစေချင်၏။ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝိဂရဟိ၊၏။ မောဃပုရိသ၊ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ား။ တယာ၊ သည်။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို။ ကတံ၊ ကျင့်၏။ အနနုလောမိကံ၊ မလျော်။အပ္ပတိရူပံ၊ မတင့်အပ်။အဿမဏကံ၊ရဟန်းတို့၏အမှုအရာမဟုတ်။အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ အကရဏီယံ၊ မကျင့်အပ်။ မောဃပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ ကထံဟိနာမကိံ ပဿိတွာ၊ဘယ်ကိုမြင်၍။ နဂ္ဂိယံ၊အချည်းနှီးသော။ တိတ္ထိယသမာဒါနံ၊ တိတ္ထိအကျင့်ကို။ သမာဒိယိဿတိ၊ ဆောက်တည်ဘိသနည်း။ပ။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဒပေယျ၊ ငြားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ထုလ္လစ္စယဿ၊ ရှိသော။ မွေဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။

၂၇၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကုသစီရံ၊ သမန်းစစ်သင်္ကန်းကို။နိဝါသေတွာ၊၍။ပ။ ဝါကစီရံ၊ လျှော်သင်္ကန်းကို။ပ။ ဖလကစီရံ၊ ချိပ်အရောင်ကဲ့သို့ညို

သော ချည်သက်န်းကို။ ပ။ ကေသကမ္ဗလံ၊ လူတို့၏ဆံဖြင့် ရက်သော ကမ္ဗလာကို။ ပ။ ဝါလကမ္ဗလံ၊ သားမြီးဖြင့် ယက်သော ကမ္ဗလာကို။ ဥလူကပက္ခံ၊ တီးတုတ်တောင်ဖြင့် စီ၍ ပြုသော သက်န်းကို။ ပ။ အဇိနက္ခိပံ၊ သစ်နက်ရေကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိတ္ထိယဓဇံ၊ တိတ္ထိတို့၏တံခွန်ဖြစ်သော။ အဇိနက္ခိပံ၊ ကို။ နဓာရေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပ။ အက္ကနာလံ၊ မုရိုးမျှင်ဖြင့်ပြုသောသက်န်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပေါတ္ထကံ၊ သင်ပန်းမျှင်ဖြင့်ပြုသောသက်န်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။

၃၇၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗနီလကာနိ စီဝရာနိ၊ အလုံးစုံညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးသောသက်န်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗမဟာရင်္ဂရတ္တာနိ၊ အလုံးစုံကင်းသန်းကျောက်ကုန်းအဆင်းနှင့် တူသော မဟာရင်္ဂမည်သောဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးသောသက်န်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗမဟာနာမရင်္ဂရတ္တာနိ၊ အလုံးစုံဖက်ရွက် ဖျော့အဆင်းနှင့်တူသောမဟာနာမရင်္ဂမည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးသောသက်န်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ အစ္ဆိန္နဒသာနိ၊ အဆာမဖြတ်သောသက်န်းတို့ကို။ ဒီဃဒသာနိ၊ ရှည်သောအဆာရှိသော သက်န်းတို့ကို။ ပ။ ပုပ္ဖဒသာနိ၊ ပန်းပွင့်အဆာကျစ်သော သက်န်းတို့ကို။ ပ။ ဖဏဒသာနိ၊ ဆောက်ပြား အဆာ ကျစ်သော သကန်းတို့ကို။ ကဉ္စုကံ၊ သင်တိုင်းကို။ ပ။ တိရီဋကံ၊ ဖျော့တေသက်န်းကို။ ပ။ ဝေဌနံ၊ ဦးရစ်ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗနီလကာနိ၊ အလုံးစုံ ညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသော။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ နဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ပ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။

၃၇၃။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနုပ္ပန္နေစီဝရေ၊ သင်္ကန်းမရမီ။ ပက္ကမန္တိပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။ ဝိဗ္ဘမန္တိပိ၊ လူသော်လည်းထွက်ကုန်၏။ ။ ပ။ ဥဘတောဗျဉ္စနကာပိ၊ ဥဘတောဗျည်း ဟူ၍လည်း။ ပ။ ပဋိဇာ

နန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ပတိရူပကော၊ လျောက်ပတ်သော။ ဂါဟကော၊ ယူလင့်တတ်သောသူသည်။ သန္တော၊ ရှိသော်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

အမှာ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်၊ ခုနစ်ယောက်ကား သက်နံးအဘို့ရ၏။ တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကား မရ၊ ခုနစ်ယောက် ဟူသည်ကား ခရီးသွားလေသောသူ, ဥမ္မတ္တက, ခိတ္တစိတ္တ, ဝေဒနာဋ္ဋ, ဥက္ခိတ္တသုံးယောက်။ ဤခုနစ်ယောက်တည်း။

၃၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇူဝပေနသာသနေ၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ စီဝရေ၊သည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မရခင်။ သံဃော၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုကွဲသောသင်္ဃာ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ ဒေမာတိ၊ ကုန်၏ဟု။ ဧကသ္မိံပက္ခေကာဋ္ဌာသေ၊ တစုသောသင်္ဃာ၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကသ္မိံပက္ခေကာဋ္ဌာသေ၊ ၌။ စီဝရံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေံစီဝရံ၊ သည်။ သံဃဿေဝ၊ နှစ်စုသော သင်္ဃာအား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သံဃဿ၊ အား။ ဒေမာတိ၊ လှူ၏ဟူ၍။ ဧကသ္မိံပက္ခေကာဋ္ဌာသေ၌။ ဥဒကံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊အံ့။ တသ္မိံယေဝ ပက္ခေကာဋ္ဌာသေ၊ ၌လျှင်။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ကုန်အံ့။ တေံစီဝရံ၊ သည်။ သံဃဿေဝ၊တဘက်သောသင်္ဃာအားလျှင်။ ဟောတိ၊၏။

အမှာ သံဃဿဒေမ–ဟုဆိုသောကြောင့် သင်္ဃာနှစ်စုလုံးရသတတ်။ နောက်ချက်ကား ပက္ခဿဒေမ–ဟူ၍ လှူသောကြောင့် ဧကကောဋ္ဌာသ၏ စီဝရသာ ဖြစ်သည်၊ ဒက္ခိဏောဒကသာ ပမာဏဖြစ်သော အရပ်ကား ဒက္ခိဏောဒကရသော သင်္ဃာ တစုအားလည်း ဝေဘန်အပ်၏–ဟူ၏။ဒက္ခိဏောဒက လည်းရ သက်နံးလည်းရသော ကောဋ္ဌာသသော်ကား ထိုရသော သင်္ဃာတစုသာရ၏။သင်္ဃာတစုမှာ မဝေဘန်အပ်ပြီ။

၃၇၇။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာရေဝတော၊ အရှင်ရေဝတသည်။ အညတရဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ အာယသ္မတော၊ သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။

ပါဟောသိ၊ ပို့လေစေ၏။ ဥမံစိတ်ဝရံ၊ ကို။ ထေရဿ၊ အရှင်သာဂရိ ပုတ္တရာအား။ ဒေဟီတိ၊လှူပါချေဟု။ ပါဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ သောဘိက္ခု၊သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊၌။ အာယသ္မတော ရေဝတဿ၊ အရှင်ရေဝတနှင့်။ ဝိဿာသာ-ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်း ဝင်သဖြင့်။ စိဝရံ၊ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ယူ၏။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာရေဝတော၊ သည်။ အာယသ္မတာသာဂရိပုတ္တေန၊နှင့်။ သမာဂန္တွာ၊တွေ့၍။ ပုဋ္ဌိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ထေရဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါဟောသိ၊၏။ တံစီဝရံ၊ထိုပို့လေသော သင်္ကန်းသည်။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌိ၊ ၏။ပ။

၁၇၀။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိဏာတိ၊ ပါးလိုက်၏။ တဿ၊ ထိုပါးလိုက်သောသူနှင့်။ ဝိဿာသာ-ဝိဿာသေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူခြင်းတည်း။ ယဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိဏာတိ၊ ပါးအပ်၏။ (ပေးအပ်၏ ဟုလည်းပေး)။တဿ၊ နှင့်။ဝိဿာသာ-ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသော ယူခြင်းတည်း။

အမှာ အမိပ္ပါယ်ကား ပါးလိုက်သော အရှင်ရေဝတ ထေရ်နှင့် အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူသော် ကောင်း၏။ ပါးလိုက် အပ်သော အရှင်သာဂရိပုတ္တရာနှင့် အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူသော်ကား ဒုဂ္ဂဟိတဖြစ်၏ ဟူလိုသတတ်။ ဒမ္မိဟု ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်ဖြင့် မဆို ဒေဟိဟူ၍ ပဉ္စမီ ဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ဒုတိယဝါရလည်း အတူ။တတိယဝါရ၌လည်း ပါးလိုက် တတ်သော ရဟန်းသေခဲ့ပြီဟုကြား၍ မတက စိဝရဟု အမိဋ္ဌာန် ပြုသော်ကား သွာမိဋ္ဌိတဖြစ်၏။ ပါးလိုက်အပ်သော ရဟန်းနှင့် ဝိဿာသအဖြစ်ဖြင့် ယူသော်ကား ဒုဂ္ဂဟိတဖြစ်၏။ စတုတ္ထဝါရ၌ ကား ပါးလိုက်အပ်သော ရဟန်းသည် သေခဲ့ပြီဟု ကြား၍ မတက စိဝရဟု အမိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား ဒွါမိဋ္ဌိတဖြစ်၏။ ပါးလိုက်တတ် သော ရဟန်းနှင့် ဝိဿာသဖြစ်၍ ယူချေသော်ကား သုဂဟိတ

ဖြစ်၏။ ပဌမဝါရ၌ကား ပါးလိုက်တတ်သော ရဟန်း၊ ပါးလိုက်အပ်သော ရဟန်းနှစ်ယောက်ပင် သေခဲ့ပြီဟု ကြား၍ ပေးလိုက်သောရဟန်း၏ မတကစီဝရဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား သွာဒိဋ္ဌိတ ဖြစ်၏။ ပါးလိုက်အပ်သော ရဟန်း၏ မတက စီဝရဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား ဒွါဓိဋ္ဌိတ ဖြစ်၏။ နောက်ငါးဝါရကား ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ဖြင့် တင်းလင်းပေးရကား ပေးလိုက်အပ်သော သူနှင့်ဝိဿာသဂါဟ ပေးလိုက်သောသူ၏ မတကစီဝရသာဖြစ်ကောင်းသည်။ ဤအရာများမှာ ပါဠိကို ထောက်၍ သိသာလောက်ပြီ။

၃၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စီဝရဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ရသဖြင့်ဖြစ်ခြင်းငှါ။ မာတိကာ၊ တို့ကား။ ဣမာအဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ သီမာယ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ကတိကာယ၊ ကတိကဝတ်ဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခာ ပညတ္တိယာ၊ ဆွမ်းဝတ်တည်သဖြင့်။ ဒေတိ၊၏။ သံဃဿ၊အား။ ဒေတိ၊၏။ ဥဘတောသံဃဿ၊အား။ ဒေတိ၊၏။ ဝဿံ ဝုတ္ထ သံဃဿ၊အား။ ဒေတိ၊၏။ အာဒိဿ၊ရည်၍။ ဒေတိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။ သီမာယ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒေတိ၊ အံ့။ ယာဝတိကာ–ယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အန္တောသီမဂတာ၊ သိမ်တွင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကတိကာယ၊ ၌။ ဒေတိ၊အံ့။ သမ္ဗဟုလာ၊ကုန်သော။ အာဝါသာ၊ကျောင်းတို့သည်။ သမာနလာဘာ၊ တူသော လာဘ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကသ္မိံ အာဝါသေ၊တကျောင်း၌။ ဒိန္နေ၊လှူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ကျောင်း၌။ ဒိန္နံ၊ လှူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခာ ပညတ္တိယာ၊ ဆွမ်းဝတ်တည်သဖြင့်။ ဒေတိ၊အံ့။ ယတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ သံဃဿ၊အား။ဓုဝကာရာ၊အမြဲလုပ်ကျွေးခြင်းတို့ကို။ကရိယန္တိ၊ ၏။ ဟတ္ထအာဝါသေ၊၌။ ဒေတိ၊၏။ သံဃဿ၊အား။ ဒေတိ၊အံ့။ပ။ ဥဘတောသံဃဿ၊ အား။ ဒေတိ၊အံ့။ပ။ ဝဿံဝုတ္ထသံဃဿ၊ အား။ပ။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊၏။ ယာဂုယာဝါ၊ ယာဂုဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ဘတ္တေဝါ၊ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသောရဟန်း

တို့ကို လည်းကောင်း။ ခါဒနီယေ ဝါ၊ခဲဘွယ်ဘုဉ်းပေးသောရဟာန်း တို့ကိုလည်းကောင်း။ စီဝရေ ဝါ၊ သင်္ကန်းလှူသော ရဟာန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ သေနာသနေ ဝါ၊ မိမိကျောင်း၌နေသော ရဟာန်း တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇေ ဝါ၊ ဆေးလှူသော ရဟာန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ အာဒိသ၊ရည်၍။ဒေတိ၊၏။ ဥမံစီဝရံ၊ကို။ ဥတ္တန္ဒာ မသ၊ ဤမည်သောသခင်အား။ ဒမ္မိတိ၊ ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလသ၊ အား။ ဒေတိ၊၏။

အဋ္ဌမော၊သော။ စီဝရက္ခန္ဓကော၊သည်။နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

ဥဒါန်း

တသဝတ္ထုသ၊၏။ ဥဒါန်၊ကို။ဝေ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ ။ရာဇ ဂဟာကော၊သော။ နေဂမော၊ နိဂုံးသူကြွယ်သည်။ဝေသာလိယံ၊၌။ ဂဏိံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို။ ဒိသွာ၊၍။ ပုန၊တဘန်။ ရာဇဂဟံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ ပဋိဝေဒယိ၊သိစေ၏။ ။ သာလဝတိယာယ၊ သာလဝတီ၌။ အဘယသ၊ အဘယမင်းသား ၏။ အတြဇော၊ကိုယ်မှဖြစ်သော။ဇီဝတိတိ၊အသက်ရှင်၏လောဟု။ ကုမာရေန၊ မင်းသားသည်။ ပုဋ္ဌိတတ္တာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဇီဝကောဣတိ၊ ဇီဝကဟူ၍။ သဉ္ဉိတော၊ ဆိုအပ်သော အမည် ရှိသော။ပုတ္တော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ ။သောဇီဝကော၊ထိုဇီဝက သည်။ တက္ကသီလံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ ဆေးအတတ်ကို သင်၍။ မဟာဘိသော၊သမားကြီးသည်။ အဟု၊ဖြစ်၏။ သတ္တဝဿိ ကာဗာဓံ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိပြီးသော သာကေတ သူဌေးမ၏ ဥယဉ် အနာကို။ နတ္ထုကမ္မေန၊ နှာခေါင်းတကြိမ်နှပ်သဖြင့်။ နာသယိ၊ ဖျောက်၏။ ။ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ ဘဂန္ဒလာဗာဓံ၊ မြင်းသရိုက်အနာကို။အာလေပေန၊ဆေးလိမ်းကျံသဖြင့်။အပါကရိ၊ ကု၏။ မမဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထာဂါရဉ္စ၊ မောင်းမ အပေါင်း ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓသံဃဉ္စ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော သဃာကို လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ကုလေ့ဟု။ အဝစ၊ဆို၏။ ။ရာဇဟ

ကောစသေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏ ဥယျဉ်အနားကို လည်းကောင်း။ (ရာဇဂဟာဋ္ဌ ရှိလိုလျက်ဝိဘတ်ပြန်သည်)။အန္တောဂဏှိံ၊ ဗာရာဏသီ သူဌေးသား၏ အအူထုံးသော အနာကိုလည်း။ တိကိစ္ဆတိ၊ကု၏။ ပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။ မဟာရောဂံ၊ ကြီးစွာသော ဖျော့တော့သော ကိုယ်ရှိသောအနာ ကိုလည်း။ ဃတပါနေန၊ ထောပတ်ကိုသောက်စေသဖြင့်။ နာသယိ။ ဖျောက်၏။ ။အဓိကာ ရဋ္ဌ၊ ပြုသောကျေးဇူးကိုလည်း။ သရိတွာ၊အောက်မေ့၍။သိဝေယျံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်းမှဖြစ်သော ပုဆိုးကို။ ပေသယိ၊သလာ၏။အဘိသန္ဒ၊ ဒေါသပြောသော ကိုယ်တော်ကို။ သိနေဟတိ၊ ဆီဖြင့်နူး၏။တီဏိ ဥပ္ပလဟတ္ထေန-တီဟိဥပ္ပလဟတ္ထေဟိ၊ကြာသုံးလက်တို့ဖြင့်။ (ဤ၌ ဝုစ်ဝိဘတ် နှစ်ပါးစုံပြန်၏)။ ။သမတ္တိံသဝိရေစနံ၊ သုံးဆယ်စေ့ သော ဝမ်းချဆေးကို။ ဥပနာမေသိ၊ကပ်၏။ ။ပကတတ္တံ၊ ကိုယ် တော်ပြကတေ့ရှိပြီးသော ဘုရားမြတ်စွာကို။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တထာဂတော၊ ဘုရားမြတ်သည်။ သိဝေယျဋ္ဌ၊ သိဝရာဇ်တိုင်းမှဖြစ်သော ပုဆိုးကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ခံတော်မူ၏။ ဂိဟိဒါနံ၊ လူတို့လှူသော။ စီဝရဋ္ဌ၊ သင်္ကန်းကိုလည်း။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်းကောင်း။ဇန ပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌လည်းကောင်း။ဗဟုံစီဝရံ၊များသောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ပါဝါရော၊ ပြတည်းလည်းကောင်း။ ကောသိယဋ္ဌဝ၊ ပိုးချည်လည်းကောင်း။ ကောဇဝေါ၊ ကော်ဇောလည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊၏။ အခုကာသိကံ၊ငါးရာထိုက်သော ကမ္ဗလာကို။ ပဋိဂ္ဂဟေ သိ၊ ခံတော်မူ၏။ ။ဥစ္စာဝစာစ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်သော သင်္ကန်း တို့ကို။. အနုဇာနိ၊၏။ သန္တုဋ္ဌိံ၊ ရောင့်ရဲသည်ကို။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ နာဂမေသံ၊ မငံ့လင့်ကုန်။ အာဂမေသံ၊ ငံ့လင့် ကုန်၏။ ပဌမံ၊စွာ။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ သဒိသာ၊ အတူတကွ။ ဩက္ကမေသံ၊ဝင်ကုန်၏။ကတိကာစ၊ကတိကဝတ်ပြု၍။ဩက္ကမေသံ၊ ကုန်၏။ပဋိဟရုံ၊တဘန်အိမ်သို့ ဆောင်လေကုန်၏။ ။ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ အနုဇာနိ၊ ၏။ အဂုတ္တဋ္ဌ၊ သင်္ကန်းထားရာမလုံ။

ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဘဏ္ဍာ-စိုးကိုထားစေ ကုန်၏။ တထေဝစ၊ ထိုမှတပါး။ ဉပ္ပန္နံ။ များစွာဖြစ်သောသင်္ကန်း။ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်။အပေဟာသိ၊၏။ ကထံဘာဇေ၊အသို့ဝေဘန်ရအံ့နည်း။ ကထံဒဒေ၊အသို့ပေးရာသနည်း။ ။သကာတိရေကဘာဂေန၊မိမိ အဘို့ထက်လွန်သောအဘို့ဖြင့်။ဉတ္တရိတုကာမော၊လွန်လို၏။ ပဋိဝိ သော။အဘို့စုံကို။ ကထံဒဒေ၊ အသို့ပေးရာသနည်း။ ဆကဏေန၊ နွားချေးဖြင့်။သီတုဏှိ၊ရေချမ်းဖြင့်။ ရဇန္တိ၊ဆိုးကုန်၏။ ဉတ္တရိ၊ဝေခွဲ ရ၏။ ရဇနေ၊ ဆိုးရည်ကျက်သည် မကျက်သည်ကို။နဇာနန္တိ၊ကုန်။ ဩရောပေန္တာ၊ဆိုးရည်ချသောရဟန်းတို့သည်။အာဝိဉ္ဆန္တိ၊စောင်း ၍ခံကုန်၏။ ဘာဇနဥ္စ၊ဆိုးရည်ထည့်စရာ ဖျဉ်းကို။ အနုဇာနိ၊၏။ ပါတိယာစ၊ ခွက်သပိတ်၌လည်း။ ပရိမဒ္ဒန္တိ၊ ဆုပ်နယ်ကုန်၏။ ဆမာယစ၊မြေ၌လည်း။ ပတ္တရန္တိ၊ဖြန့်ကုန်၏။ ဉပစိကာ၊ခြတို့သည်။ ခဇ္ဇန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ဆွဲကုန်၏။ ဇီရန္တိ၊ အနားဆွေးကုန်၏။ ကောတော၊ သင်္ကန်းနားတဖက်မှ။ ဂဠန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏။ ပတ္ထိန္နေနစ၊ ခက်ထန်သဖြင့်လည်း။ ဩသာရေ တမ္ဗံ၊ ရေ၌ဖွပ်အပ်၏။ ။ဖရုသ၊ ကြမ်းသောသင်္ကန်း။ အစ္ဆိန္နာ၊ အဆာမဖြတ်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ဗန္တာ အစ္ဆိဗန္တာ၊ လေးထောင့်ကန်သင်းဖွဲ့သော လယ်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဉဿဟေယျာသိတေပိ၊ သင်္ကန်းကို ထုပ်၍ ဆောင်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော ဘုရားမြတ်သည်။ ဝိမံသိတွာ၊စုံစမ်းတော်မူ၍။ တိစီဝရံ၊ ကို။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။အညေန၊ တပါးသော တိစီဝရိက် သင်္ကန်းကိုလဲသဖြင့်။ ပဝိသိံသု၊ရွာတွင်းသို့ဝင်ကုန်၏။ ဉပ္ပဇ္ဇိ၊ သင်္ကန်းဖြစ်၏။ ဆိဒ္ဒမေဝစ၊ ပေါက်ခဲ့။ (သင်းပိုင်မှာ ပေါက်ရာကိုယူ)။ ။စတုဒ္ဒိသော-စာတုဒ္ဒိသသဃ၊အရပ်လေးမျက် နှာ၌ နေသောသံဃာအား။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း ကိုလည်းကောင်း။ အာဂန္တု၊ ဂမိဂိလာနံ၊ အာဂန္တုဘတ် ဂမိက ဘတ် ဂိလာနဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဉပဋ္ဌာကဉ္စ၊ဂိလာနု ပဋ္ဌာက

ဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ သူနာဆေးကို လည်းကောင်း။ ရဝ၊ အမြဲလှူသော ယာဂုဘတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒကသာဋိကံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား မိုးရေခံ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝရံ၊ ဆုရှစ်ပါးကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော ဘောဇဉ်။ အတိခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်လွန်းသော နိသီဒိုင်။ ။ထုလ္လကစ္ဆုံ၊ ဝဲကြီးအနာ။ မုခံ၊ မျက်နှာသုတ်စရာပုဆိုး။ ခေါမံ၊ ခေါမမည်သော ပုဆိုး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏။ အဓိဌာနံ၊ အဓိဌာန်ပြုခြင်း။ ပန္တိမံ၊ ငယ်စွာအဆုံး အလျားတတောင် အနံတထွာရှိသော သင်္ကန်းကို။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်၏။ ကတော၊ ပံသုကူ ပုဆိုးဖြင့် ချုပ်သောသင်္ကန်းသည်။ဂရုကော၊လေး၏။ ဝိကပ္ပော၊အထောင့် မညီ။ သုတ္တံ၊ ချည်သည်။ ဩကိရိ၊ လျော့ခဲ့၏။ ။လုဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ခဲ့ ကုန်၏။နပ္ပဟောန္တိ၊မလောက်ကုန်။ အန္ဝာဓိကံ၊သလင်းထောင်၍ စပ်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ ဗဟူနိ၊များစွာသောသင်္ကန်းတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ကုန်၏။ အန္ဓဝနေ၊ မိုက်တော၌။ နိက္ခိပိ၊ ထား၏။ အသ တိယာ၊ မေ့ခဲ့၍။ ပဝိဋ္ဌော၊ဝင်မိ၏။ ကောဝါသံ၊ တယောက်အထီး တည်း ဝါဆို၍ နေခြင်းကို။ဝသိ၊နေ၏။ ဥတုမှိ၊ဝါပဥတု၌လည်း။ ဝသိ၊ နေ၏။ ။ဒွေဘာတုကာ၊ ညီနောင် နှစ်ယောက် တို့သည်။ အာဂမံသု၊ကုန်၏။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ဝသန္တိ၊နေကုန်၏။ ဥပနန္ဒော၊ အရှင်ဥပနန်သည်။အဂမာသိ၊သွားလေ၏။ ပုန၊တဖန်။အန္တိံသု၊ နေကုန်၏။ ကုန္တိဝိကာရော၊ ဝမ်းဖေါက်ပြန်သော။ ဂိလာနော၊ အနာ။ ဥဘောစေဝ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဂိလာ ယနာ၊ သူနာကို လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ။နင္ဂေါ၊ အချည်းစည်း။ ကုသာ၊ သမန်းစစ်သင်္ကန်း။ ဝါကစီရံ၊လျှော်သင်္ကန်း။ ဖလကော၊ ချပ်အရောင်ရှိသည် ဖျင်သင်္ကန်း။ ကေသကမ္ဗလံ၊ လူတို့ဆံဖြင့် ရက်သော ကမ္ဗလာ။ ဝါဠံ၊သားမြီးဖြင့်ရက်သော ကမ္ဗလာ။ ဥလူက ပက္ခံ၊ တီးတုတ်တောင်ဖြင့်စီသော သင်္ကန်း။ အဇိနံ၊သစ်နက်ရေ။ အက္ကနာဠိကံ၊မုရိုးမျှင်ဖြင့်ရက်သောသင်္ကန်း။ ပေါတ္ထကံ၊သင်ပန်းဖြင့် ရက်သော သင်္ကန်း။ နီလ၊အလုံးစုံညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသော

သင်္ကန်း။ ပီတာနို၊ အလုံးစုံရွှေသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသောသင်္ကန်း။ လောဟိတံ၊အလုံးစုံနီသော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသောသင်္ကန်း။မဉ္ဇေဋ္ဌ နစ၊ အလုံးစုံမောင်းသောဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသောသင်္ကန်း။ ကဏှာ၊ အလုံးစုံမည်းသောဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသောသင်္ကန်း။ မဟာရင်္ဂနာမ၊ ကင်း သန်း ကျောက်ကုန်းနှင့် တူသော မဟာရင်္ဂ မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသော သင်္ကန်း။ မဟာနာမရင်္ဂ၊ဖြော့တော့နီသော အဆင်းရှိသော မဟာနာမ မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် စွန်းသော သင်္ကန်း။ တထာ၊ထိုမှတပါး။ အစ္ဆိန္နဒသိကာ၊အဆာမဖြတ်သော သင်္ကန်း။ ။ဒီဃဒသာ၊ အဆာရှည်သော သင်္ကန်း။ ပုပ္ဖဒသာ၊ အဆာပန်းကုံးကျစ်သောသင်္ကန်း။ ဖဏဒသာ၊ အဆာ၌ ဆောက် ပြားကျစ်သောသင်္ကန်း။ ကဉ္စုကံ၊ သင်တိုင်း။ တိရိဋ္ဌ၊ လျှော်တေ။ ဝေဌနံ၊ဦးရစ်။ အနုပ္ပန္နေ၊သင်္ကန်းမရမီ။ ပက္ကမတိ၊ဖဲ၏။ တာဝဒေ၊ ထို သင်္ကန်းမရမီ။ သံဃော၊ သည်။ ဘိန္ဒတိ၊ ကွဲအံ့။ ။ပကွေ၊ တပါးသောအစု၌။ သံဃဿ၊အား။ ဒဒန္တိ၊လှူကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ သော။ ရေဝတော၊ သည်။ ပဟိ၊ ပို့သ၏။ ဝိဿာသာ၊ အကျွမ်း ဝင်သဖြင့်။ ဂါဟာ၊ယူခြင်း။ အဓိဋ္ဌာတိ.မိဋ္ဌာန်၏။ စီဝရမာတိကာ၊ သင်္ကန်းရခြင်း၏ မာတိကာတို့ကား။ အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ။ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဣမမှိခန္ဓကေ၊ ဤ စီဝရက္ခန္ဓက၌။ ဝတ္ထူ၊ တို့သည်။ ဆန္နဝုတိ၊ ကိုးဆဲ့ခြောက်ပါးတို့တည်း။

အမှာ ဤခန္ဓက၌ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ရေးဦးအံ့၊ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌ ရှေးဦးစွာ ရဟန်း တော်တို့ ပံသုကူ သင်္ကန်းကိုသာ သုံးဆောင်ကြကုန်သည်။ ဇီဝက အမတ်တောင်းပန်ရာတွင်မှ။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဂဟပတိစီဝရံ- စသည်ဖြင့် ဒါယကာတို့ လှူသောသင်္ကန်းကို ခံစိမ့်သောငှါ ခွင့်ပြု တော်မူသည်။ ထိုနောက် ရဟန်းတို့အားသင်္ကန်းကို သုံးဆောင်

ရာ၌ အပိုင်းအခြား ထားခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေတိစိဝရံ-စသည်ဖြင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ထိုနောက် ရဟန်းတို့အား အတိရေကသင်္ကန်းများစွာ ဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်သောအခါတွင် အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေအတိရေကစီဝရံဝိကပ္ပေတုံ-ဟူ၍ဝိကပ္ပနာကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ဤပါဠိဖြင့် သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို မိမိတို့၏ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်း တို့ကို ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်အပ်၏ဟု သိရမည်။ ဤလည်းစကားတရပ်။ တိစီဝရိက်နှင့် ဝိကပ္ပနာကို ခွင့်ပြုတော်မူပြီး သည်နောက် အကြောင်းအား လျှော်စွာ မိုဃ်းရေခံသင်္ကန်း,နိသီဒိုင်သင်္ကန်း,အမာလွှမ်းသင်္ကန်း, အိပ်ရာခင်း, မျက်နှာသုတ်,ပရိက္ခာရစောဠတို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူပြန်သည်။ ထိုအခါ ထိုသင်္ကန်း တို့ကို အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်သလော ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သလောဟု ရဟန်းတို့ယုံမှားဖြစ်၍ လျှောက်ရာတွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ န ဝိကပ္ပေတုံ။ ဝဿိကသာဋိကံ ဝဿာနံ စတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ တတောပရံဝိကပ္ပေတုံ။ နိသီဒနံ အဓိဋ္ဌာတုံ နဝိကပ္ပေတုံ၊ ပစ္စတ္ထရဏံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ။ ကဏ္ဍုပ္ပဋိစ္ဆာဒိယာဝအာဗာဓာ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ တတောပရံ ဝိကပ္ပေတုံ။ မုခပုဉ္ဆနစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ။ ပရိက္ခာရစောဠံအဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ-ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ဤပါဠိ၌ ကိုးထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို မိမိတို့၏အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုအဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းတို့ကို ဝိကပ္ပနာပြုလိုမူ အဓိဋ္ဌာန် နှင့်တကွ ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်။ အဓိဋ္ဌာန်ကိုချ၍ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။ ဤသို့ အဓိပ္ပါယ်ယူ။ နဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ ိတိ အဓိဋ္ဌိတကာလတောပဋ္ဌာယ နဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ။ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။ နဝိကပ္ပေတုန္တိ သံဃာဋိနာ့မေန နဝိကပ္ပေတုံ၊ န အနုဇာနာ မီတိ အတ္ထော။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ။ အနမိဋ္ဌိတနိဿဋ္ဌံ။ ကပ္ပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇယေ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ။ ဤအဋ္ဌကထာဋီကာ တို့၌ ပြသောအရာကို ထောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်နှင့်တကွ ဝိကပ္ပနာမပြုအပ် ကြောင်းကို သိရမည်။ ဤလည်း စတားတရပ်။

အနာပတ္တိ အန္တော ဒသာဟေ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ။ ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်။အဓိပ္ပါယ်ကား ဤသို့တည်း။ သက်န်းကို သုံးဆောင်ရာ၌ ဆယ်ရက်အတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်လျှင်လည်း အာပတ်မသင့်။ ဝိကပ္ပနာပြုလျှင်လည်း အာပတ်မသင့်ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အလုံးစုံသော သက်န်းကို ထိုက်သည် အားလျော်စွာ အဓိဋ္ဌာန်သက်သက် တင်၍လည်း သုံးဆောင်အပ်၏။ ဝိကပ္ပနာသက်သက်ပြု၍လည်း သုံးဆောင်အပ်၏။ ဤသို့ နှစ်ဌာန အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ဤလည်းစကားတရပ်။ ဒုကုဋ် ကိုယ်ဝတ် သင်းပိုင်တို့တို့ မိမိတို့၏အမည်ဖြင့် သာလျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်အပ်သည် မဟုတ်၊ ပရိက္ခာရ စောဠအမည်ဖြင့် သုံးထည်လုံးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်အပ်၏။ထိုသို့သုံးဆောင်ရာ၌သက်န်းနှင့်ညှိကင်း၍ နေခြင်းကြောင့် အာပတ်မသင့်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ဤအဓိပ္ပါယ်ကား ဇာဒဓ္ဓပနတိစီဝရံသုခပရိဘောဂတ္ထံပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံပိဝဋ္ဋတိ-ဟူသောကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာ စသည်ကို မှီ၍ ရေးအပ်သော အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ပရိက္ခာရစောဠ တင်သော အခါ သံဃာဋီစသောအမည်ကိုချ၍တင်။ ဤလည်းစကားတရပ်, တိစီဝရိက်မှ တပါး ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်လိုသည် ဖြစ်အံ့။ ကိုးထည်သောသက်န်းကိုပင် ပရိက္ခာရ စောဠအမည်ဖြင့် တင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုသို့ သုံးဆောင် အပ်ကြောင်းကို အာဂုံပါဠိဖြင့်ပြဦးအံ့။ ပရိက္ခာရစောဠိယော သမ္ဗံ တထာဝတ္တာ အဓိဋ္ဌာတဟိ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ။ ပရိက္ခာရစောဠိယောသဗ္ဗန္တိ တိစီဝရာဒိကံ နဝဝိဓမ္ပိစီဝရံ။တထာ ကတ္တာတိ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ ဝတ္တာ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း, ဋီကာသစ်လည်း နည်းတူ။ ဤအဋ္ဌကထာဋီကာတို့ဖြင့် ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်အပ်သည်ကို သိရမည်။ ထိုမှတပါး ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသာဋီကာ၌ ပရိက္ခာရစောဠဆောင်သော ရဟန်းမှာ ပစ္စတ္ထရဏ, မုခပုဉ္ဆန, ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ထားသော အဝတ်ပုဆိုးတို့ကိုဒုကုဋ်ကိုယ်ဝတ်စသည် ချုပ်အံ့၊ အသစ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘွယ်မရှိ။ရှေးတင်ပြီးသော အဓိဋ္ဌာန်

ဖြင့်ပင် ကိစ္စပြီးသည်ဟု ပြသောအရာကိုထောက်ထားသဖြင့်လည်း ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်အပ်သည်ကိုသိရမည်။ အဓိဋ္ဌာန် အသစ်တင်ဘွယ်မရှိ ဆိုရာ၌ ဝိကပ္ပနာလောက်အောင် ဖြတ်၍ ချုပ်ရာသည်အရာကိုယူ။ ဤလည်း စကားတရပ်။ စီဝရက္ခန္ဓက ပါဠိတော်၌ အိတ်, ရေစစ်, ပုဆိုးတို့ကိုသာလျှင် ပရိက္ခာရစောဠ အရာ၌ ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ဒုကုဠ်ကိုယ်ဝတ် စသည်ကို ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ မသုံးဆောင်ဟု ယူကြ၏။ ထိုသို့ ယူကြသော်လည်းခုဒ္ဒသိက္ခာအဋ္ဌကထာဋီကာ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ စသည်ကို လွန်နိုင်ခဲ၏။

ဤတွင်ရွေ့ စီဝရက္ခန္ဓက အလုံးစုံပြီးပြီ။

စမ္ပေယျက္ခန္ဓက

၃၈၀။ ယေန သမယေန၊ ၌။ အဓမ္မဝဂ္ဂါဒိ ပညတ္တိ ကာရဏံ၊ အဓမ္မဝဂ္ဂအစရှိသည်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ထည့်)။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။စမ္ပါယံ၊စမ္ပါပြည်၌။ (စမ္ပါယံ၌ ပမာပဌမက္ခရာ။ဏ္ဍာဒိ မောဂ္ဂလ္လာန်)။ဂဂ္ဂရာယ၊ဂဂ္ဂရာအမည်ရှိသော။ ရာဇမဟေသိယာ၊ မိဖုယားသည်။ ခဏိတာယ၊တူးအပ်သော။(ပါဠိသေသ)။ပေါက္ခရဏိယာ၊ရေကန်၏။ တီရေ၊ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေနခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ ကာသီသု၊ ကာသိတိုင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဝါသဘဂါမော နာမ၊ ဝါသဘအမည်ရှိသောရွာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထဝါသဘဂါမေ၊ ၌။ ကဿပဂေါတ္တောနာမ၊ ကဿပဂေါတ္တ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေသည်။ဟောတိ၊၏။ ကိန္တိ၊အဘယ်သို့မှူ၍။အနာဂတာ၊ မလာကုန်သေးသော။ ပေသလာ၊သီလကိုချစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူစ၊ တို့သည်လည်း။ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ လာပါကုန်အံ့နည်း။ အာဂတာ၊ လာကုန်ပြီးသော။ပေသလာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊တို့သည်လည်း။

ဖါသု၊ ဠာ။ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်အံ့နည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ တန္တိဗဒ္ဓေါ၊ ဗျာပါရနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍။ [တန္တိဗဒ္ဓေါတိ တန္တိ ဝုစ္စတိ ဗျာပါရော။ တတ္ထ ဗဒ္ဓေါ။ ဝိမတိဝိနောဒနီ]။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယဥ္စအာဝ သော၊ သည်လည်း။ ဝုဋ္ဌိံ၊ ပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူ ံ၊စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ပြန့်ပြော ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်အံ့နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တန္တိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥဿုက္ကံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟော တ်၊၏။ တေန ခေါ်ပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာသီသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ ဝါသဘဂါမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝါသဘ ရွာသို့။ အဝသရုံ၊ရောက်ကုန်၏။ကဿပဂေါတ္တော၊သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ပ။အဒ္ဒသ၊မြင်၏။ ဒိသွာန၊၍။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ၏၊ပ။ယာဂုယာ၊ ၌။ ခါဒနီယေ၊ ၌။ ဘတ္တသ္မိံ၊၌။ ဥဿုက္ကံပိ၊ကိုလည်း။ အကာသိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ အာဂန္တုကာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တေပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာဝါသိကော၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော၊ကောင်း၏။ နဟာ နော၌။ ဥဿုက္ကံ၊ကို၊ ကရောတိ၊ ၏။ ယာဂုယာ၊ ၌လည်းကောင်း။ ခါဒနီယေ၊ ၌လည်း ကောင်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊၌လည်းကောင်း။ ဥဿုက္ကံ၊ကို။ ကရောတိ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ ဟန္ဒ၊ယခု။ မယံ၊တို့သည်။ ဣဓေဝ၀ါသဘဂါမေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဇာတိတေ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တတ္ထေဝ၀ါသဘဂါမေ၊ ၌။ နိဝါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေသုံ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကဿပဂေါတ္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တေ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အာဂန္တုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ယော အာဂန္တုက ကိလမထော၊ အကြင်ညှော်သည့် ရဟန်းတို့၏ ပင်ပန်း ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သောအာဂန္တုကကိလမထော၊ သည်။ ပဋိ

ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းပြီ။ ယေပိဘိက္ခူ၊တို့သည်လည်း။ ဂေါစရေ၊ဆွမ်းခံရွာ၌။ အပကတညုနော၊ လမ်းကြောင်းကို မသိကုန်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ မေ၊ ၏။ ဂေါစရေ၊ ၌။ ပကတညုနော၊ လမ်းကြောင်းကို သိလေကုန်ပြီ။ခေါပန၊စင်စစ်လျှင်။ ပရကုလေသု၊ တပါးသော အမျိုးတို့၌။ ယာဝဇ္ဇဝံ၊ ဆုံး။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဝိညတ္တိံ စ၊ တောင်းခြင်းကိုလည်း။ မနုဿာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုကုန်။ ယံနူန-ယဒိပန၊၍။အဟံ၊သည်။ ယာဂုယာ၊၌။ ခါဒနီယေ၊၌။ဘတ္တသ္မိံ၊၌။ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ နကရေယျံ၊ အံ့။ ဇာတိဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ သောအာဝါသိကော၊ သည်။ ယာဂုယာ၊၌လည်းကောင်း။ပ။ဥဿုက္ကံ၊ကို။ နအကာသိ၊မပြု။ အထခေါ၊၌။ အာဂန္တုကာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။အဟောသိ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ အာဝါသိကော၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊သည်။ နဟာနေ၊၌။ ဥဿုက္ကံ၊ကို။ အကာသိ၊ ၏။ ယာဂုယာ၊၌။ပ။ဘတ္တသ္မိံ၊၌။ ဥဿုက္ကံပိ၊ကိုလည်း။ အကာသိ၊ ၏။ ဒါနိ၊ယခု။ သောအယံအာဝါသိကော၊သည်။ယာဂုယာ၊၌။ပ။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒါနိ၊ ယခု။ အာဝါသိကော၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဋ္ဌော၊ ၏။ (မကောင်းပြီ ဟုလည်းပေး) ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ အာဝါသိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဥက္ခိပါမ၊ နှင်ထုတ်ကုန်အံ့။ ဇာတိဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်၊ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတွာ၊၍။ ကဿပဂေါတ္တံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ နဟာနေ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို၊ ကရောသိ၊၏။ပ။ ဒါနိ၊ယခု။ သောတွံ၊ သည်။ ယာဂုယာ၊၌။ပ။ ဘတ္တသ္မိံ၊၌။ ဥဿုက္ကံ၊ကို။ နကရောသိ၊ မပြု။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ တွံ၊သည်။ အာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နော၊၏။ တံအာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿသိ၊ လော။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

အာဝုသော၊တို့။ ယံအာပတ္တိံ၊ ကို။အဟံ၊သည်။ပသေယျံ၊မြင်ငိုက်၏။ သာအာပတ္တိ၊သည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အထခေါ၊ဤ။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကဿပဂေါတ္တံ၊ ရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ အာပတ္တိယာ၊ကို။ အဒဿနေ၊ကြောင့်။ ဥက္ခိပိံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ဤ။ ကဿပဂေါတ္တဿ၊သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ အာပတ္တိဝါ၊ အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။အနာပတ္တိဝါ၊ဟူ၍လည်းကောင်း။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ အမှိဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အနာပန္နောဝါ၊ မရောက်ဟူ၍လည်းကောင်း။ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်။ အမှိဝါ၊ ဖြစ်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အနုက္ခိတ္တောဝါ၊ မနှင်ထုတ်အပ်သည်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဓမ္မိကေနဝါ၊ မှေကံဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဘောဟုတ်သော ကံဖြင့် လည်းကောင်း။ပ။ ကုပ္ပေနဝါ၊ ဖျက်အပ်သောကံဖြင့် လည်းကောင်း။ပ။ ဌာနာရဟေနဝါ၊ အကြောင်းအား ထိုက်သောကံဖြင့် လည်းကောင်း။ပ။ ဥက္ခိတ္တော၊သည်။အမှိတိဝါ၊ဖြစ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။အနုက္ခိတ္တောတိဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧတံကာရဏံ၊ကို။ နဇာနာမိ၊ငါမသိ။

အမှာ
သဘောအတိုင်း ဟုတ်မှန်သည်ကား မှေကံတည်း။
သဘော မဟုတ် မမှန်သည်ကား အမှေကံတည်း။

မှေကံဖြစ်မှုကား အကုပ္ပဌာနာရဟတည်း။ အမှေကံ ဖြစ်မှုကား ကုပ္ပဌာနာရဟတည်း။ တနည်းကား ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည် အတိုင်း ဉတ်ကမ္မဝါစာနှင့် ညီညွတ်သည်ကား မှေကံတည်း။ဟောတော်မူသည်အတိုင်းမညီသည်ကား အမှေကံတည်း။ ကုပ္ပ,အကုပ္ပ,ဌာနာရဟ, အဌာနာရဟတို့မှာရှေးနည်းအတိုင်းယူ။

* ယံနူန ယဒိပနာ၊၍။ အဟံ၊သည်။စမ္ပံ၊သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးလျှောက်ဦးအံ့။ ဧတိဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။အထပန္တော၊မှ။ ကဿပဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပက္ကမိ၊ ၏ ။ပ။ (ဤပေယျာလကား

တမျက်နှာကျော်မြုပ်၏)။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ တတော၊ ထိုပါသာဒိကမှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာသတည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊နားတော်လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။သော၊ဤသည်ကား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ သော၊ ဤသည်ကား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ နအသိ၊ မဖြစ်။ အနာပန္နော၊ အာပတ်မသင့်သည်။ အသိ၊၏။ အာပန္နော၊ အာပတ်သင့်သည်။ နအသိ၊ မဖြစ်။ အနုက္ခိတ္တော၊သည်။ အသိ၊ ၏။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။နအသိ၊ မဖြစ်။ အဓမ္မိကေန၊ မဟုတ်မမှန်သောသဘောဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ဓမ္မေန၊ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။နအသိ၊မဖြစ်။အကုပ္ပေန၊မဖျက်အပ်သောကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်၊ အသိ၊၏။ကုပ္ပေန၊ ဖျက်အပ်သောကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊သည်။ နအသိ၊မဖြစ်။ အဋ္ဌာနာရဟေန၊ အကြောင်းအား မထိုက်သော ကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ အသိ၊၏။ ဋ္ဌာနရဟေန၊ အကြောင်းအားထိုက်သောကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊သည်။နအသိ၊မဖြစ်။ (အပြည့်အစုံပေး)။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တွံ၊ သည်။ဂစ္ဆ၊ပြန်သွားလော့။တဿေဝ ဝါသဘဂါမေ၊ထိုဝါသဘရွာ၌ ပင်လျှင်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ကပ္ပေဟိ၊ပြုလေလော့။ဇာတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧဝန္တိ၊ ကောင်းပြီဟု။ပ။ ပက္ကာမိ၊ပြန်ခဲ့၏။

၃ဂ၁။ ။ပ။ ကုက္ကုစ္စံ၊ အလိုလိုပူပန်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။ (ဧဝသဒ္ဒါလိုက်)။ နောအမှေဟိ၊ တို့သည်။ဈာနာဒယော၊ ဈာန်အစရှိကုန်သော။ ဂုဏာ၊ကျေးဇူးတို့ကို။ အလာဘာဝတ၊ မရအပ်ကုန်စွတကား။နော၊တို့သည်။ဝတ၊စင်စစ်။လာဘာ၊ ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ယံပိပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယံပိ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နောအမှေဟိ၊ တို့သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တံလာဘံ၊ ထိုသို့ ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုလ္လဒ္ဓံဝတ၊ မကောင်းသဖြင့် ရအပ်စွတကား။ သုလဒ္ဓံ၊ကောင်းစွာရသည်။ န၊ မဟုတ်။ကသ္မာ၊နည်းဟူမူကား။ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။သုဒ္ဓံ၊

စင်သော။ အနာပတ္တိကံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဝတ္ထုသို့ ၊ဝတ္ထုမရှိဘဲ။ အကာရဏေ၊အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဥက္ခိပိမှာ၊နှင်ထုတ်မိကုန်၏။ ပ။အစ္စယံဒေါ်သံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ် အလျောက်။ ဒေသေမ၊ ကန်တော့ကုန်အံ့။ပ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ နောအမှေ၊ တို့ကို။ အစ္စာဂမာ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ယထာဗာလေ၊ မသိကုန်သောအလျောက်။ ယထာမုဠှေ၊ တွေဝေကုန်သောအလျောက်။ ယထာအကုသလေ၊ မလိမ္မာကုန်သော အလျောက်။ မယံ၊တို့သည်။ပ။ဥက္ခိပိမှာ၊နှင်ထုတ်မိကုန်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တေသံနော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏။ (တို့အား ဟုလည်းပေး)။ အစ္စယံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ အစ္စယတော၊အပြစ်အားဖြင့်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူစေချင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဂ္ဃသာမုံ၊ ကောင်း၏။ (တဂ္ဃ–ဧကံသေန၊ ဧကယ်မလွဲသဖြင့် သော်လည်းပေး)။ပ။ယထာအကုသလေ၊ မလိမ္မာ ကုန်သော အလျောက်။ ယေတုမှေ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်သော။ အနာပတ္တိကံ၊ အာပတ်မသင့်သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ အဝတ္ထုသို့ ၊ဝတ္ထုမရှိဘဲ။ အကာရဏေ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဥက္ခိပိတ္ထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင် နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့်။ပ။ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ ပဋိကရောထ၊ ကုကုန်လော့။ ဝေါတုမှာကံ၊ တို့၏။ တံအစ္စယံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ သည်းခံ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယဿ၊မြတ်သောငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊သာသနာ၌။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ပဋိကရောတိ၊ ကု၏။ အာယတိံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧသော၊ ဤသည်လျှင်။ ဝုဒ္ဓိ၊ အစီးအပွါးတည်း။

၃၈၂။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။စမ္ပါယံ၊၌။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဧဝရူပါနိ၊ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။အဓမ္မေန၊ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ကံကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏၊ အဓမ္မေန၊ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ ဓမ္မေန၊ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ကို။

ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မပဋိရူပကေန၊ ဓမ္မအတုဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ ဓမ္မပဋိရူပကေန၊ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ကို။ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကောပိ၊သည်လည်း။ ဧကံ၊ကို။ ဥက္ခိပတိ၊နှင်ထုတ်၏။ပ။ သံဃောပိ၊ သည်လည်း။ သံဃံ၊ကို။ ဥက္ခိပတိ၊၏။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ ကုန်၏။ပ။ ဓမ္မိံကထံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ကံကို။ စေကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဟုတ်။ နစကရဏီယံ၊ ပြုလည်းမပြုအပ်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ စေကတံ၊အံ့။ အကမ္မံ၊ကံမဟုတ်။ နစကရဏီယံ၊အပ်။ပ။သံဃောပိ၊ သည်လည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥက္ခိပတိ၊ အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဟုတ်။ နစကရဏီယံ၊ အပ်။

၃၀၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ကံလည်းကောင်း။ပ။ဓမ္မေန၊ဓမ္မဖြင့်။သမဂ္ဂကမ္မံ၊ သမဂ္ဂကံလည်းကောင်း။ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ-တေသုကမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မဖြင့်။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ အကြင်ဝဂ်ဖြစ်သော ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံကမ္မံ၊သည်။ အဓမ္မတ္တာ၊အဓမ္မဖြစ်သောကြောင့်။ ဝဂ္ဂတ္တာ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ကုပ္ပံ၊ပျက်၏။အဋ္ဌာနာရဟံ၊အကြောင်းအား မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပံ၊သော။ ကမ္မံ၊ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊အပ်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ မယာစ၊ ငါသည်လည်း။ နအနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ (စသဒ္ဒါကို ကမ္မဋ္ဌ-ဟူ၍ သော်လည်းယှဉ်ပါ။ အကြွင်းတူ၏)။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဓမ္မေန၊ဓမ္မဖြင့်။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံသမဂ္ဂံ၊အကြင်သမဂ္ဂကံသည်။အတ္ထိ၊၏။ဧဝရူပံ၊သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿာမဣတိ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝေါတုမှေ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ် ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အမြီးတည်း။

၃၀၅။ တေနခေါ ပနသမယေန၊ ဌ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ အနုဿာဝနသမ္ပန္နံ၊ ကမ္မ ဝါသာ ပြည့်စုံသော။ ဉတ္တိဝိပန္နံ၊ ဉတ်မထားသော။ ကမ္မံပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဉတ္တိသမ္ပန္နံ၊ ဉတ်နှင့်သာပြည့်စုံသော။ အနုဿာဝနဝိပန္နံ၊ ကမ္မဝါ မရွတ်သော။ ကမ္မံပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဉတ္တိဝိပန္နံ၊ ဉတ်လည်းမထားသော။ အနုဿာဝနဝိပန္နံ၊ ကမ္မဝါမရွတ်သော။ ကမ္မံပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မာ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောပါဠိ၌ ဟောတိုင်းကို။ အညတြာပိ-ဌပေတွာ၊ ၍လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနယာဝိနယံ၊ ကို။ အညတြာပိ-ဌပေတွာ၊ ၍လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (စောဒနာသာရဏာကို ဝိနည်းဟု ယူ)။ သတ္ထုသာသနာ-သတ္ထု သာသနံ၊ ဉတ်ကမ္မဝါကို။ အညတြာပိ-ဌပေတွာ၊ ၍လည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မိကံ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောလည်းမဟုတ် ပါဠိနှင့်လည်း မညီသော။ ကုပ္ပံ၊ ပျက်သော။ အဋ္ဌာနာရဟံ၊ သာသနာမဂ်ဖိုလ်တို့ အကြောင်း မဖြစ်ထိုက်သော။ ပဋိကုဋ္ဌကတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မြစ်၍ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ပ။

၃၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ စေကတံ၊ အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဟုတ်။ နစကရဏီယံ၊ အပ်။ပ။

၃၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကား။ အဓမ္မကမ္မံ၊ ကံလည်း ကောင်း။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကံလည်းကောင်း။ပ။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ပါဠိနှင့်ညီသဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ လည်းကောင်း။ဣမာနိဆ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမဉ္စ၊ သည်လျှင်။ အဓမ္မကမ္မံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဉတ္တိဒုတိယေ၊ သော။ ကမ္မေ၊ ၌။ ဧကာယ၊ သော။ ဉတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ နစအနုဿာဝေတိ၊ မကြား။ အဓမ္မကမ္မံ၊ မည်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမဉ္စကမ္မံ၊ အဘယ်

ကံသည့်လျှင်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ပေါ်မည်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဉတ္တိ
ဒုတိယကမ္မေ၊ ဉတ္တိဒုတိယကံ၌။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်
ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကမ္မပတ္တာ၊ ကံအားလျောက်ပတ်
ကုန်၏။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။စေ၊၍။ အနာဂတာ၊ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ကုန်အံ့။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊ ဆန္ဒထိုက်သောရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ကို။
အနာဟဋော၊ မဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ သမ္မုခီဘူတာ၊
မျက်မှောက်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ပဋိက္ကောသန္တိ၊ မြစ်ကုန်အံ့။
ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ္ဂကံမည်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံကမ္မံ၊ ကို။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊
ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ (အထက်သမဂ္ဂကံ၊ ဓမ္မပဋိရူပကဝဂ္ဂကံ၊
ဓမ္မသမဂ္ဂကံတို့မှာလည်း ပါဠိကိုမှီ၍ အနက်သမ္ဗန်၊ လွယ်ပြီ)။

၃၇၇။ သံဃာ၊ သံဃာတို့ကား။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ စတုဝဂ္ဂေါ၊
လေးယောက်အစု ရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ လည်းကောင်း။ပ။
အတိရေကဝီသတိဝဂ္ဂေါ၊ နှစ်ကျိပ်ထက်လွန်သော အစုရှိသော။
ဘိက္ခုသံဃော၊လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ၊တို့တည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။
တတြ–တေသုပဉ္စသုသံဃေသု၊တို့တွင်။ စတုဝဂ္ဂေါ၊ လေးယောက်
အစုရှိသော။ ယွာယံ–ယောအယံဘိက္ခုသံဃော၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။
သောအယံဘိက္ခုသံဃော၊သည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ဥပသမ္ပဒကံကိုလည်း
ကောင်း။ပဝါရဏံ၊သံဃပဝါရဏာကံကိုလည်းကောင်း။အဗ္ဘာနံ၊
အဗ္ဘာနကံ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်။
ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ သမဂ္ဂေါ၊ သမဂ္ဂဖြစ်မှုကား။ သဗ္ဗ
ကမ္မေသု၊ တို့၌။ ကမ္မပတ္တော၊ ကံအားလျောက်ပတ်၏။ တတြ–
တေသုပဉ္စသုသံဃေသု၊ တို့တွင်။ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ သော။ ယွာယံ–ယော
အယံဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဇ္ဈိမေသု၊ ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊
တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ လည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဒွေကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊၍။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂေါ၊
မှုကား။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ တို့၌။ ကမ္မပတ္တော၊၏။ပ။ ဒသဝဂ္ဂေါ။ပ။
ဝီသတိဝဂ္ဂေါ။ပ။ အတိရေကဝီသတိဝဂ္ဂေါ။ပ။ ကမ္မပတ္တော၊၏။

၃၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုဝဂ္ဂကရဏံ၊ လေးယောက်အစု ရှိသောသံဃာသည်ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ကို။ ဘိက္ခုနိစတုတ္ထော၊ ဘိက္ခုနီလျှင် လေးယောက်မြောက်သော သံဃာသည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ စေ၊ ရှိ။ ကရေယျ၊အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဖြစ်။ (ကံမရောက်လည်းပေး)။ အကရဏီယံ၊မပြုအပ်။ပ။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ သံဃော၊သည်။ ကမ္မံ၊ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ တံစတုတ္ထော၊ ထိုကမ္မာရဟပုဂ္ဂိုလ်လျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသော သံဃာသည်။ကမ္မံ၊ကို။ ကရေယျ၊အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဖြစ်။ နစကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။

စတုဝဂ္ဂကရဏံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

[ပဉ္စဝဂ္ဂကရဏ,ဒသဝဂ္ဂကရဏ,ဝီသတိဝဂ္ဂကရဏတို့၌လည်း သိလောက်ပြီ]။

၃၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပါရိဝါသိကစတုတ္ထော၊ ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသော သံဃာသည်။စေ၊ ရှိ။ ပရိဝါသံ၊ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ မူလာယ-မူလံ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿေယျ၊ ငင်ငြားအံ့။ မာနတ္တံ၊ကို။ ဒဒေယျ၊အံ့။ တံဝီသော၊ ထိုပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းလျှင် နှစ်ကျိပ်မြောက်ရှိသော သံဃာသည်။ အဗ္ဘေယျ၊ အဗ္ဘာန်သွင်းငြားအံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဖြစ်။ အကရဏီယံ၊မပြုအပ်။ (ဤအရာ၌ ဝါသ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝါသ်ကို ချသော်ကံမြောက်၏။ပကတတ်အရာ၌တည်သည် ဟူလို)။ပ။

၃၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကေစဿ၊အချို့သောသူ၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပဋိက္កောသနာ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ ရူဟတိ၊ ၏။ ကေစဿ၊၏။ ပဋိက္ကောသနာ၊သည်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကဿစ၊ အဘယ်သူ၏သာလျှင်။ သံဃမဇ္ဈေ၊၌။ ပဋိက္ကောသနာ၊သည်။ နရူဟတိ၊နည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဘိက္ခုနိယာ၊၏။သံဃမဇ္ဈေ၊၌။ ပဋိက္ကောသနာ၊ မြစ်ခြင်းသည်၊ နရူဟတိ၊ မရောက်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကဿစ၊ အဘယ်ပရိသတ်၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊၌။ ပဋိက္ကောသနာ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ရူဟတိ၊နည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပကတတ္တဿ၊ပကတတ်

ဖြစ်သော။ ဝါးမပျက်သော သီလရှိသော။ သမာန သံဝါသကဿ၊ တူသောကံကြီး ကံငယ်ရှိသော။ သမာနသီမာယ၊ တူသောသိမ်၌။ ဌိတဿ၊ တည်ထသော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဋိက္ခေပေါ၊ သည်။ ရူဟတိ၊ ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ အနန္တရိကဿာပိ ဘိက္ခုနော၊ နေရာအခြားမဲ့သော ရဟန်းအားသော်လည်း။ ဝိညာပေန္တဿ၊ သိစေသော ရဟန်း၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပဋိက္ခေပေါ၊ သည်။ ရူဟတိ၊ ၏။

၃၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နိဿရဏာ၊ ထုတ်ခြင်းတို့သည်။ ဣမာဒွေ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဿာရဏံ၊ ထုတ်ခြင်းသို့။ အပတ္တော၊ မရောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ စေ၊ ၍။ သံဃော၊ သည်။ နိဿာရေတိ၊ ထုတ်အံ့။ ဧကစ္စော၊ အချို့သည်ကား။ သုနိဿာရိတော၊ ကောင်းသော ထုတ်ခြင်း တည်း။ ဧကစ္စော၊ သည်ကား။ ဒုန္နိဿာရိတော၊ မကောင်းသော ထုတ်ခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော စ ပုဂ္ဂလော၊သည်လျှင်။ နိဿာရဏံ၊သို့။ အပတ္တော၊နည်း။ တံပုဂ္ဂလံ၊ကို။ သံဃော၊ သည်။ စေနိဿာရေတိ၊ အံ့။ ဒုန္နိဿာရိတော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော စ ပုဂ္ဂလော။ လျှင်။ နိဿာရဏံ၊ သို့။ အပတ္တော၊ နည်း။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သံဃော၊ သည်။ စေနိဿာရေတိ၊ အံ့။ သုနိဿာရိတော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကိုမသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်း၌ မလိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ ဗဟုလော၊ များသော အာပတ်ရှိ၏။ အနပဒါနော၊ အာပတ်၏ အပိုင်းအခြားမရှိ။ အနနုလောမိကေဟိ၊ ရဟန်းတို့အား မလျော် ကန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူတို့နှင့် နှီးနှောခြင်းတို့ဖြင့်။ ဂိဟိ သံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့်ပြွမ်းလျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ စေ၊ ၍။ သံဃော၊ သည်။ နိဿာရေတိ၊ ထုတ်အံ့။ သုနိဿာရိတော၊ ကောင်းသော ထုတ်ခြင်း တည်း။ [ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုအပ်သည် ကိုယူ။ ဩသာရဏာ-ဟူသည်ကား ပဌ္ဌင်းခံအပ်သည်ကို ယူ]။ပ။

၃၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩသာရဏာ၊သွင်းခြင်းတို့သည်ကား။ ဇုမာဒွေ၊ တို့တည်း။ပ။ကေစ္စော၊ သည်ကား။ သောသာရိတော၊ ကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း။ ကေစ္စော၊ သည်ကား။ ဒေါသာရိတော၊ မကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏ္ဍကော၊ သည်။ ဩသာရဏံ၊ သွင်းခြင်းသို့။ အပတ္တော၊မရောက်။ပ။ ထေယျသံဝါသကော၊ သံဝါသကို ခိုးသောသူသည် ။ပ။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊တိတ္ထိတို့သို့ ဝင်လေသော သူသည်။ ဩသာရဏံ၊သို့။ အပတ္တော၊ မရောက်။ပ။တိရစ္ဆာနဂတော၊လူယောင်ဆောင်သော နဂါး ဂဠုန်သည်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩသာရဏံ၊ သွင်းခြင်းသို့။ အပတ္တော၊မရောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ကတမော၊စ၊ဟူမူကား။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နော၊လက်ပြတ်သောသူသည်။ ဩသာရဏံ၊သို့။အပတ္တော၊ မရောက်။ (တနည်းကား) -ဩသာရဏံ၊ကို။အပတ္တော၊မထိုက်။ပ။ ပါဒစ္ဆိန္နော၊ ခြေပြတ်သော သူသည်။ပ။ဟတ္ထ ပါဒစ္ဆိန္နော၊ လက်လည်းပြတ် ခြေလည်းပြတ်သော သူသည်။ ကဏ္ဏစ္ဆိန္နော၊နားပြတ်သောသူသည်။ပ။နာသစ္ဆိန္နော၊ နှာခေါင်းပြတ်သော သူသည်။ပ။ ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နော၊ နားလည်းပြတ် နှာခေါင်းလည်း ပြတ်သော သူသည်။ အင်္ဂုလစ္ဆိန္နော၊ လက်ချောင်း ပြတ်သော သူသည်။ အဠစ္ဆိန္နော၊ လက်မ ခြေမ ပြတ်သောသူသည်။ပ။ကဏ္ဍရစ္ဆိန္နော၊ ကြောမပြတ်သော သူသည်။ပ။ဖဏဟတ္ထကော၊ လက်ပျစ်သော သူသည်။ပ။ခုဇ္ဇော၊ ကုန်းသောသူသည်။ပ။ဝါမနော၊ ကွသော သူသည်။ပ။ဂလဂဏ္ဍီ၊ လည်၌ ထွက်မြင့် အနာရှိသော သူသည်။ပ။ လက္ခဏာဟတော၊ သံပူအပ်သော သူသည်။ပ။ကသာဟတော၊ ကြိမ်လုံးခတ်သော သူသည်။ပ။လိခိတကော၊ မြင်ရာ၌ သတ်ဟူ၍ မင်းအိမ်တွင်း၌ ကမ္ပည်းထားသော သူသည်။ပ။သီပဒီကော၊ ခြေထိုင်းသော သူသည်။ ပါပရောဂီ၊ အနာပင်းစွဲသော သူသည်။ပ။ ပရိသဒူသကော၊ပရိသတ်ကို ဖျက်တတ်သော သူသည်။ကာဏော၊ ကန်းသော သူသည်။ ကုဏီ၊ ကောက်သော သူသည်။ ခဉ္ဇော၊ ခွင်သောသူသည်။ပ။ပက္ခဟတော၊ပက်သကတ်စွဲသောသူသည်။ပ။

ဆိန္နိရိယာပထော၊ဆွံ့သောသူသည်။ပ။ဇရာဒုဗ္ဗလော၊အို၍ခွန်အား နည်းသော သူသည်။ အန္ဓော၊ ကန်းသော သူသည်။ပ။ဗဓိရော၊ နားပင်းသော သူသည်။ပ။အန္ဓမူဂေါ၊ ကန်းလည်းကန်း ဆွံ့လည်း ဆွံ့သော သူသည်။ပ။အန္ဓဗဓိရော၊ ကန်းလည်းကန်း နားလည်း ပင်းသော သူသည်။ မူဂဗဓိရော၊ဆွံ့လည်းဆွံ့ နားလည်းပင်းသော သူသည် ။ပ။ အန္ဓမူဂဗဓိရော၊ ကန်းလည်းကန်း ဆွံ့လည်းဆွံ့ နား လည်းပင်းသော သူသည်။ပ။ဩသာရဏံ၊ သဃ်ာ့ဘောင်၌ သွင်း ခြင်းသို့။ ပဋ္ဌင်းခံခြင်းသို့။ အပတ္တော၊ မရောက်။ပ။သော သာရိ တော-သုဩ သာရိတော၊ ကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း။

ပဉ္စမော၊သော။ဝါသဘဂါမ ဘာဏဝါရော၊သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၃၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဓမ္မပန-ဓမ္မသ္မိံသာသနေ၌။ ဘိက္ခုသာ၊ အား။ ဒဠ္ဌဗ္ဗာ၊ မြင်အပ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ နတ္တိ၊ မရှိ။ တမေနံ-တံနေံဘိက္ခုံ၊ ကို။ သံဃော ဝါ၊သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလာ ဝါ၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ဂိုဏ်းတို့သည် လည်းကောင်း။ဧကပုဂ္ဂလော ဝါ၊သည်လည်းကောင်း။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊သည်။အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊၏။ တေံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ .ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ ပြုအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံအာပတ္တိံ၊ ကို။ အဟံ၊သည်။ ပဿေယျံ၊မြင်အပ်၏။ သာအာပတ္တိ၊သည်။ မေ-မမ၊ အား။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊အံ့။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ သံဃော၊ သည်၊ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊ နှင်ထုတ်အံ့။ အဓမ္မကမ္မံ၊ သဘောမဟုတ်မမှန်သောကံတည်း။ပ။ ပဋိကာတဗ္ဗာ၊ ကုအပ်သော။ အာပတ္တိ၊သည်။ နဟောတိနတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ တံအာပတ္တိံ၊တို့။ ပဋိကရောဟိ၊ ကုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ အံ့။ပ။ ယံအာပတ္တိံ၊ကို။ အဟံ၊သည်၊ ပဋိကရေယျံ၊ ကုထိုက်၏။ သာအာပတ္တိ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧဝံ၊သို့။

ဝဒေတိ၊ အံ့။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊အံ့။ အဓမ္မ ကမ္မံ၊တည်း ။ပ။ ပဋိနိဿဇ္ဇေတာ၊ စွန့်စေအပ်သော။ ပါပိကာ၊ မကောင်းစွာသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အယူသည်။ နဟောတိ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ ပါပိကာယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိ နိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊ အံ့။ အဓမ္မကမ္မံ၊ တည်း။ (ကြွင်းသော ဒွိမူ,တိမူတို့ကိုလည်း ဤနည်းဖြင့် သိအပ်၏)။

၃၉၈။ ။ပ။အာမပဿာမိ၊ဩြော်မြင်၏။ ဉတ္တိ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ဆိုအံ့၊ တံဘိက္ခုံ၊ကို။သံဃော၊သည်။ အာပတ္တိယာ၊ကို။အဒဿနေ၊ ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊အံ့။ အဓမ္မကမ္မံ၊ သဘော မဟုတ်သော ကံတည်း။ပ။ အာမ ပဋိကရိဿာမိ၊ ဩြော် ကုပါအံ့။ပ။ အာမပဋိ နိဿဇ္ဇိဿာမိ၊ ဩြော်စွန့်ပါအံ့။ (အကြွင်း နည်းတူ၏။ ဓမ္မကံ အရာလည်း သိသာသည်ချည်း)။

၄၀၀။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဥပါလိ၊သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယော– သမဂ္ဂေါသံဃော၊ အကြင်သမဂ္ဂသံဃာသည်။ သမ္မုခါကရဏီယံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော။ကမ္မံ၊ကို။အသမ္မုခါ၊မျက်ကွယ်။ကရောတိ၊ အံ့။ [သမ္မုခါ၌ သံပုဒ်, မုခပုဒ်၊ သံသဒ္ဒါ အဗျယ ဝါစက။သဿမုခံ။ ခုဒ္ဒ သိက္ခာဋီကာသစ်]။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တံကမ္မံ၊ သည်။ ဓမ္မကမ္မံ၊သည်။ ဟောတိနုခေါ၊အံ့လော။ ဝိနယကမ္မံ၊ စိစစ်၍ပြုအပ် သော ဝိနည်းကံသည်။ ဟောတိနုခေါ၊အံ့လော။ ဉတ္တိ၊ဤသို့။ပုဋ္ဌော၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။တံကမ္မံ၊ သည်။ အဓမ္မကမ္မံ၊ တည်း။ အဝိနယ ကမ္မံ၊ ဝိနည်းကံမဟုတ်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယောသမဂ္ဂေါ သံဃော၊ သည်။ ပဋိပုစ္ဆာ၊မေး၍။ကရဏီယံ၊ပြုအပ်သော။ကမ္မံ၊ကို။ အပ္ပဋိပုစ္ဆာ၊မမေးဘဲ။ကရောတိ၊အံ့။ပဋိညာယ၊ဝန်ခံမှ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောကံကို။ အပ္ပဋိညာယ၊ ဝန်မခံဘဲ။ ကရောတိ၊အံ့။ သတိ ဝိနယာရဟဿ၊ သတိဝိနည်းကို ထိုက်သောရဟန်းအား။ အမူဠ္ဟ ဝိနယံ၊ ကို။ ဒေတိ၊အံ့။ အမူဠ္ဟဿ ဝိနယာရဟဿ၊ အမူဠ္ဟဝိနည်း ထိုက်သော ရဟန်းအား။ တဿပါပိယျ သိကကမ္မံ၊ကို။ ကရောတိ၊

အံ့။ပ။အဗ္ဘာနာရဟံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံစေအံ့။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တံကမ္မံ၊ သည်းခံမှုကမ္မံ၊သည်။ဟောတိ နုခေါ၊အံ့လော။ဝိနယကမ္မံ၊သည်။ဟောတိနုခေါ၊အံ့လော။ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ တံကမ္မံ၊သည်။ အဓမ္မကမ္မံ၊ တည်း။ အဝိနယကမ္မံ၊တည်း။ ဥပါလိ၊ဥပါလိ။ သမဂ္ဂေါ၊သော။ ယောသံဃော၊သည်။သမ္မုခါ၊၌။ ကရဏီယံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ အသမ္မုခါ၊ ကွယ်။ ကရောတိ၊၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ဧဝံ၊ သော် ။ပ။ ဧဝဉ္စပန၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ သံဃော၊သည်။ သာတိသာရော-သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ [အာပတ်သင့်၏ဟူလိုသတတ်။ အကြွင်းနည်းတူ သည်ချည်း။ အထက်မှကံ ဝိနည်းကံလည်း သိသာ၏]။ပ။

ဒုတိယော၊သော။ ဥပါလိပုစ္ဆာဘာဏဝါရော၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အမှာ ခတ္တိယာနံ သမီပေအလ္လိနော ယုတ္တော ကာယစိတ္တေ သမင်္ဂီဘူတော တိဥပါလိနာမေန။ အပဒါန် အဋ္ဌကထာ။ ဤဥပါလိပုစ္ဆာ၌။ ကေမှုကိုနှလုံးသွင်း၍ သိသာ၏။ ဋ္ဌိမှုကားသတိနှင့်အမုဠှ၊ အမုဠှနှင့်သတိတမေး။ အမုဠှနှင့် တဿပါပိယျသိက၊ တဿပါပိယျသိကနှင့် အမုဠှတမေး။ တဿပါပိယျသိကနှင့် တဇ္ဇနီယ၊ တဇ္ဇနီယနှင့် တဿပါပိယျသိကာဘမေး။ တဇ္ဇနီယနှင့်နိယဿ၊ နိယဿနှင့်တဇ္ဇနီယဘမေး။ နိယဿနှင့် ပဗ္ဗာဇနီယ၊ ပဗ္ဗာဇနီယ နှင့် နိယဿ တမေး၊ ပဗ္ဗာဇနီယနှင့် ပဋိသာရဏီယ၊ ပဋိသာရဏီယနှင့် ပဗ္ဗာဇနီယတမေး။ ပဋိသာရဏီယနှင့် ဥက္ခေပနီယ၊ ဥက္ခေပနီယနှင့် ပဋိသာရဏီယတမေး။ ဥက္ခေပနီယနှင့် ပရိဝါသ၊ ပရိဝါသနှင့် ဥက္ခေပနီယ တမေး။ ပရိဝါသနှင့်မူလာယ ပဋိကဿန၊ မူလာယ ပဋိကဿနနှင့် ပရိဝါသတမေး။ မူလာယ ပဋိကဿနနှင့် မာနတ္တ၊ မာနတ္တနှင့် မူလာယပဋိကဿနတမေး။ မာနတ္တနှင့်အဗ္ဘာန၊ အဗ္ဘာနနှင့် မာနတ္တတမေး။ အဗ္ဘာနနှင့် ဥပသမ္ပဒ၊ ဥပသမ္ပဒနှင့် အဗ္ဘာနတမေး။ ဋ္ဌိမှုအမေး တဆဲ့နှစ်ဝါရ။ အဖြေလည်း ထိုသို့လည်းကောင်း။ ထိုနောင် အထခေါ်ဘာဂဝါ

ဘိက္ခုအာမန္တေသိ စသည်ကား- သတ္တိဝိနည်းကို မူလတည်၍ ဉပသမ္ပဒတိုင်အောင် စက်တကြိမ်။ အမုဋ္ဌဝိနည်းကို အစတည်၍ သတိဝိနည်း၌ စက်တကြိမ်။ တဿပါပိယျသိကကို မူလတည်၍ အမုဋ္ဌဝိနည်းတိုင်အောင် စက်တကြိမ်။ ဤသို့နှင်နှင် ဉပသမ္ပဒကို မူလတည်၍ သတိဝိနည်းတိုင်ပြန်ရုံ စက်တဆဲ့သုံးကြိမ် လှည့်၍ ဟောတော်မူ၏။

၄၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓပန-ဣမသ္မိံသာသနေ၊ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ ယသ္မိံအာဝါသေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊မျက်ကွယ်ငြင်းခုံသော စကားကို တိုင်ပင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကလဟကာရကော၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံတတ်သည်။ပ။ဝိဝါဒကာရကော၊ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ဆိုလျက် ကိုယ်ထိလက်ပါး ငြင်းခုံတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဿကာရကော၊ စကားများတတ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။တတြ-တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ တို့အား။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ပ။သံဃေ၊ ၌။ အဓိကရဏကာရကော၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏။ဟန္ဒ-ဇာဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊တို့သည်။ အဿဘိက္ခုနော၊အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရောမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊မဟုတ်မမှန်သော သဘောဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ တမှာအာဝါသာ၊မှ။ အညံအာဝါသံ၊ တပါးသော ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ပ။အာဝုသော၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ဝဂ္ဂေဟိ-ဝဂ္ဂေန၊ဖြစ်သော၊ သံဃေန၊ သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြုလေ၏။ပ။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ မဟုတ်မမှန် သော သဘောဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

အမှာ ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, ငါးချက် ပြည့်စေ၊ ပဌမစက်။

အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ, ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပ

ကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ,ငါးချက် ပြည့်စေ၊ဒုတိယစက်။ ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ; ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ, ငါးချက် ပြည့်စေ၊ တတိယစက်။ ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ,ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ,ငါးချက် ပြည့်စေ၊စတုတ္ထစက်။ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ, ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, ငါးချက် ပြည့်စေ၊ ဤကားတဇ္ဇနီယကံတို့။

၄၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပေန-ဥမသ္မိံသာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ ဗဟုလော၊ များသော အာပတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဒုံ။ အနပဒါနော၊ အာပတ်၏ အပိုင်းအခြားမရှိ။ အနနုလောမိကေဟိ၊ရဟန်းတို့နှင့် မလျော်ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူတို့နှင့် ပြွမ်းကုန်သဖြင့်။ ဂိဟီဟိ၊လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊နှီးနှောလျက်။ဝိဟရတိ၊၏။ [အကြွင်း နည်းတူ၏။ ယခင် ရှေးနည်း အတူ စက် ငါးကြိမ်လှည့်လေ။ပ။ နိယဿကံ ပြီး၏]။

၄၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပေန-ဥမသ္မိံသာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလဒူသကော၊ ဒါယကာတို့ကို ဖျက်ဆီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါပသမာစာရော၊မကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ-အာဝါသေ၊ ၌။ပ။ (အကြွင်း နည်းတူ၏။ စက်လှည့်မြဲ လှည့်လေ။ ပဗ္ဗာဇနီယကံ ပြီး၏)။

၄၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပေန-ဥမသ္မိံသာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိဟီ၊ ပစ္စည်းဒါယကာလူကို။ အက္ကောသတိ၊ ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏။ [စိတ္တသူကြွယ်ကို ဆဲရေးသော သုဓမ္မထေရ် ကဲ့သို့သော ရဟန်းကို ယူ။ ဤပဋိသာရဏီယ ကံ၌လည်း စက် လှည့်ခြင်းအတူ။ ပဋိသာရဏီယကံ ပြီး၏။အထက် ဉက္ခေပနီယကံ သုံးပါးမှာကား အနက် ဆိုပြီးသည်ချည်း။ စက်လှည့်မြဲ ငါးချက်စီ လှည့်လေ]။

၄၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇူပေန သာသနေ၊ ၌။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မကတော၊ တဇ္ဇနီယကံကို ပြုအပ်သော။ (ပြုအပ်ပြီးသော တဇ္ဇနီယကံရှိသော ဟုလည်းပေး)။ဘိက္ခု၊သည်။သမ္မာ၊စွာ။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ကောခံ၊အမျက်ကို။ ပါတေတိ၊ချ၏။ နေတ္ထာရံ၊ တဇ္ဇနီယကံမှ ထွက်ရအံ့သော အကြောင်းကို။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ တဇ္ဇနီယကမ္မဿ၊ ၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိံ၊ငြိမ်းစိမ့်သည်ကို။ ယာစတိ၊တောင်းပန်၏။ တတြ၊ ထိုသို့ တောင်းပန်လတ်သော်။ တတြ-အာဝါသေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သံဃေန၊ သည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မကတော၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ဝတ္တတိ၊ကျင့်၏။ ယာစတိ၊၏။ ဟန္ဒ-ဇူဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေမ၊ ငြိမ်းစေကုန်အံ့။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်လျက်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မကံဖြင့်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏။

အမှာ သော တမှာအာဝါသာ စသည်ကား တူပြီ။ အဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေနသမဂ္ဂါ၊ ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂါ၊ဓမ္မပတိရူပကေနသမဂ္ဂါ။ဤသို့ ငါးဝါရပြည့်စေ။ ပဌမစက်ပြီး၏။ အဓမ္မေနသမဂ္ဂါ၊ ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေနသမဂ္ဂါ၊အဓမ္မေနဝဂ္ဂါ။ ဒုတိယစက် ငါးဝါရလှည့်လေ။ ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေနသမဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေနသမဂ္ဂါ။ တတိယစက်။ ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေနသမဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေနသမဂ္ဂါ၊ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ။ စတုတ္ထစက်။ ဓမ္မပတိရူပကေနသမဂ္ဂါ၊အဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေနသမဂ္ဂါ, ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂါ။ ။ ပဉ္စမစက်၊ဤကားတဇ္ဇနီယပဋိပ္ပဿမ္ဘနတည်း။ ။အထက်နိယဿ, ပဗ္ဗာဇနီယ, ပဋိသာရဏီယ, အာပတ္တိအဒဿနေဥက္ခေပနီယ, အာပတ္တိအပ္ပဋိကမ္မေ ဥက္ခေပနီယ,ဒိဋ္ဌိအပ္ပဋိ နိဿဂ္ဂေဥက္ခေပနီယ,

ဤကံခြောက်ပါးတို့ကိုငြိမ်းစေရာ၌လည်း စက္ကဝါရ ငါးပါးစီချည်း လှည့်လေ။

၄၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓပန–ဣမသ္မိံသာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မကံဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြဌော၊ ထိုကျောင်း၌ တည်သော။ သံဃော၊ သည်။ ဓမ္မကမ္မံ၊ သည်ကား။ (လည်း)။ ။အဓမ္မေန၊ ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောကံတည်း။အဓမ္မေန၊ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊တည်း။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ တည်း။ ဓမ္မပတိ ရူပကေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ တည်း။ ဓမ္မပတိရူပကေန၊ ဓမ္မကံနှင့်တူယောင်ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ သမဂ္ဂကံတည်း။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံတည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊တည်း။ ပုန၊တဘန်။ ကာတဗ္ဗံ၊ သော။ကမ္မံ၊ တည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံကြ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ–တေသုဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ ယေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ တည်း။ ဣတိစ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ ယေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အကတံ၊ သော။ ကမ္မံ၊တည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ပုန၊ တဘန်။ ကာတဗ္ဗံ၊သော။ ကမ္မံ၊တည်း။ ဣတိစ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တတြ–တေသုဝိဝဒနဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ဣမေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကုန်၏။ပ။ ဣမေပိပဉ္စဝါရာ၊ တို့ကိုလည်း။ သံခိတ္တာ၊ကုန်၏။

နဝမေ၊သော။ စမ္ပေယျက္ခန္ဓကော၊သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿဝဂ္ဂဿ၊၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ ။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စမ္ပါယံ၊ စမ္ပါပြည်၌။ ဝိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်ကား။ ဝါသဘဂါမကေ၊ဝါသဘ

ရွာ၌။ ဘိက္ခု၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ အာဂန္တုကာနံ၊ ဧည့်သည်
ရဟန်းတို့၏။ ဖါသုံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ဉာတ္တိတဗ္ဗကော၊ အလိုရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ အကာသိ၊ ၏။ ။ပကတညုနော်တိ၊
ဆွမ်းခံကြောင်းကို သိလေကုန်ပြီဟု။ ဥတွာ၊ ၍။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။
နကရိ၊ မပြု။တဒါ၊ ထိုမပြုသောအခါ၌။နကရောတီတိ၊ မပြုတကား
ဟု။ ဥက္ခိတွော၊ နှင်ထုတ်ဘိ၏။သောဘိက္ခု၊သည်။ ဇိနသန္တိကေ၊
ဘုရားရှင်အထံတော်သို့။ အဂမာ၊ သွားလေ၏။ ။အဒေမ္မေန၊
အဓမ္မဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ဝဂ်ဖြစ်သောကံကိုလည်းကောင်း။ အဓမ္မေနစ၊
အဓမ္မကံဖြင့်လည်း။ သမဂ္ဂံ၊ သမဂ္ဂကံကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မေန၊
ဓမ္မဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပတိရူပကေန၊ ဓမ္မ
အယောင်ဖြင့်။ ဝဂ္ဂံကံ၊ဝဂ်ဖြစ်သောကံကိုလည်းကောင်း။ ပတိရူပ
ကေန၊ဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ သမဂ္ဂကံကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဧကံ၊ တယောက်ချင်းကို။ ဥက္ခိပတိ၊
နှင်၏။ ဧကောစ၊ တယောက်သည်လည်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်တို့ကို
လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလေ၊ သုံးယောက်ဟိုကို လည်းကောင်း။
သံဃံ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တကွနက်။ ဥက္ခိပတိ၊
၏။ ။ဒုဝေပိ၊နှစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလာပိ၊
သုံးယောက် တို့သည် လည်းကောင်း။ သံဃောပိ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ သံဃဥ္စ၊ကိုလည်း။ ဥက္ခိပိ၊၏။ [ဤကတွာ သုံးခုဌလည်း
ကော် ဒွေ သမ္ဗဟုလေ သံဃံ–ဟု လေးချက်စီ ထည့်ပါ]။ ။သဗ္ဗညု
ပဝရော၊ သဗ္ဗညုဘုရားမြတ်သည်၊ သုတွာ၊၍။အဓမ္မေန္တိ၊အဓမ္မကံဟု။
ပဋိက္ခိပိ၊ပယ်တော်မူ၏။ ။ယံကမ္မံ၊ သည်။ဉတ္တိဝိပန္နံ၊ဉတ်မထား။
အနုသာဝန သမ္ပန္နံ၊ ကမ္မဝါသာ ပြည့်စုံ၏။ ယဥ္စကမ္မံ၊ သည်လည်း။
အနုသာဝနဝိပန္နံ၊ ကမ္မဝါမရွတ်။ ဉတ္တိယာ၊ နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊၏။ ။
ယံကမ္မံ၊သည်။ဥဘယေန၊ဉတ်ကမ္မဝါနှစ်ပါးဖြင့်။ ဝိပန္နဥ္စ၊ ချို့လည်း
ချို့၏။မေ့ဓမ္မဝစ၊ဟုတ်တိုင်း မှန်တိုင်းသောသဘောကို။ အညတြ–
ဌပေတွာ၊၍။ကတံ၊၏။ ယံကမ္မံ၊ကို။သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာ
တော်ဖြစ်သော ဉတ်၏ပြည့်စုံခြင်း ကမ္မဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။

ဝိနာ၊ရှိ၊ ကဘံ၊၏။ ပဋိကုဋ္ဌံ၊ သဿာမြစ်လျက်ပင်ပြု၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကုပ္ပံ၊ ပျက်၏။ အဋ္ဌာနာရဟိတံ၊ အကြောင်းအား မထိုက်။ ။အဓမ္မဝဂ္ဂံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော အဓမ္မကံကို လည်းကောင်း။ သမဂ္ဂံ၊ သမဂ္ဂဖြစ်သော အဓမ္မကံကို လည်းကောင်း။ ဓမ္မပတိရူပါနိ၊ ဓမ္မကံ၏ အယောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဒုဝေ-ယာနိ ဒုဝေကမ္မာနိ၊ အကြင်နှစ်ပါးကုန်သော ဓမ္မပတိရူပက ဝဂ္ဂဓမ္မပတိရူပကသမဂ္ဂကံ တို့ကိုလည်းကောင်း။ပဋိက္ကိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ဓမ္မေနေဝစဓမ္မကံ၏ သဘောသာလျှင်။သာမဂ္ဂိံ၊ သာမဂ္ဂီကံကို။ တထာဂတော၊သည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။စတုဝဂ္ဂေါ၊ စတုဝဂ္ဂသံဃာ လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂသံဃာ လည်းကောင်း။ ဒသ ဝဂ္ဂေါ၊ ဒသဝဂ္ဂသံဃာလည်းကောင်း။ ဝီသတိ၊ ဝီသတိဝဂ္ဂသံဃာ လည်းကောင်း။တသာ၊တို့မှတပါး။ ပရောဝီသတိဝဂ္ဂေါစ၊ နှစ်ကျိပ် ထက်လွန်သော ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာလည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ သံဃော၊ သည်။ ပဉ္စဝိဓော၊ရှိ၏။ ။အဗ္ဘာနကမ္မေနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ယဉ္စဉပသမ္ပဒံ၊ အကြင် ဥပသမ္ပဒကံကိုလည်းကောင်း။ ယဉ္စ ပဝါရဏာကမ္မံ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ စတုဝဂ္ဂေဟိ၊ စတုဝဂ္ဂသံဃာတို့သည်။ ကမ္မိကော၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့အား လျောက်ပတ်ကုန်၏။ ။မဇ္ဈဒေသေ၊ မဇ္ဈိမတိုက်၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနံ၊ အဗ္ဘာနကံကိုလည်းကောင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကမ္မေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာန၊ ၍။ ပဉ္စဝဂ္ဂိကော၊ ငါးယောက်အစုရှိသော သံဃာသည်။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ တို့၌။ ကမ္မိ ကော၊ ကံအား လျောက်ပတ်၏။ ။ဒသဝဂ္ဂိကာ၊ တကျိပ်အစု ရှိကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဧကံ၊တပါးသော။ အဗ္ဘာနံ၊ အဗ္ဘာနကံကို။ ဌပေတွာန၊ ၍။ သဗ္ဗကမ္မကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့ကို ပြုအပ်၏။ ဝီသော၊ နှစ်ကျိပ်ပြည့်သော။ သံဃော၊ သည်။ သဗ္ဗတ္ထကမ္မိကော၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့၌ လျောက်ပတ်၏။ ။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီလည်းကောင်း။ သိက္ခမာနာစ၊ လည်းကောင်း။ သာမဏေရော၊ လည်းကောင်း။ သာမဏေရီ၊ လည်းကောင်း။

ပစ္စက္ခာတာ၊ သိက္ခာချသောသူလည်းကောင်း။ အန္တိမဝတ္ထု၊ပါရာဇိကသို့ ရောက်သော ရဟန်းလည်းကောင်း။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊မကုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥက္ခိတ္တာ၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်း သုံးယောက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ပလ္လာကော၊ ပလ္လာကျ်။ ထေယျ သံဝါသကာ၊ သံဝါသကို ခိုးသောသူ။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိ။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်။ မာတုစ၊ အမိကို သတ်သောသူ။ ပိတုစ ဃာတကာ၊ အဘကို သတ်သောသူ။ အရဟံ၊ ရဟန္တာကို သတ်သောသူ။ ဘိက္ခုနိဒူသိ၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသောသူ။ ဘေဒကာ၊သင်းခွဲသောသူ။လောဟိတုပ္ပါဒိ၊ ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်စေသောသူ။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဥဘတော ဗျည်း။ နာနာသံဝါသကော၊ အထူးထူးသော ပေါင်းဘော်ခြင်း ရှိသောသူ။ နာနာသိမာယ၊အထူးထူးသောသိမ်၌ တည်သောသူ။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့် ကောင်းကင်၌ နေသောသူ။ ။ယဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သံဃော၊သည်။ ကမ္မံ၊တဇ္ဇနီယစသောကံကို။ ကရေ၊ ပြု၏။ စတုဝီသတိ၊နှစ်ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော။ဧတေပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်တော်မူအပ်၏။ ဧတေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဂဏပူရကာ၊ ဂိုဏ်းပြည့်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ။ပ။ပါရိဝါသိကစတုဝဂ္ဂော၊ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသောသံဃာသည်။ ပရိဝါသံ၊ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ မူလာ၊အရင်းသို့။ ပဋိကဿေယျ၊ငင်ငြားအံ့။မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ပေးငြားအံ့။ အဗ္ဗေယျ၊အဗ္ဘာန်သွင်းငြားအံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမရောက်။ နစကရဏီ၊ မပြုအပ်။ ။မူလာအရဟ၊ အရင်းသို့ ငင်ထိုက်သောသူ။ မာနတ္တာ၊ မာနတ်ထိုက်သောသူ။ (မာနတ် ကျင့်သောသူနှစ်ယောက်ယူ)။ ။အဗ္ဘာနာရဟမေဝစ၊အဗ္ဘာန် ထိုက်သောသူ။ ပဉ္စ၊ ငါးသူငါးယောက်တို့ကို။ နကမ္မကာရကာ၊ ကံ မပြုစေရာကုန်ဟု။ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊သည်။ ပကာသိတာ၊အပ်ကုန်၏။ ။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ။ သိက္ခာမာနာစ၊ သိက္ခမာန်။ သာမဏေရော၊

သာမဏေယျောကျ်ား။ သာမဏေရိကာ၊သာမဏေမိန်းမ။ ပဗ္ဗတ္တော၊ သိက္ခာချသောသူ။ အန္တိမ၊ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောသူ။ ဥမ္မတ္တကာ၊ သည်းခြေပျက်သဖြင့် ရူးသောသူ။ ခိတ္တာ၊ ဘီလူးဘမ်း၍ စိတ်ပြန့်လွင့်သောသူ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သောသူ။ အဒဿနေ၊ အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊အာပတ်ကို မကုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥက္ခိတ္တကာ၊ ဥက္ခိတ္တက သုံးယောက်။ ပဏ္ဍကာဒိမှ၊ ပဏ္ဍုက်။ ဗျဉ္ဇနာ၊ ဥဘတောဗျည်း။ နာနာသံဝါသကာ၊ အယူဖြင့် အထူးထူး ပေါင်းဘော်ခြင်း ရှိသောသူ။ သီမာ၊ သိမ်ပဉ္စနေသောသူ။ ဝေဟာသံ၊ တန်းခိုးဖြင့် ကောင်းကင်၌ နေသောသူ။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ ကမ္မဥ၊ ပဗ္ဗာဇနီယ အစရှိသောကံကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုကံပြုလေသော ဒဏ်ခံရဟန်း။ (ပြေအောင်ပေး)။ ။ဧတေသံ အဋ္ဌာရသန္နံ၊ ထို တကျိပ်ရှစ်ယောက်သော သူတို့၏။ ပဋိက္ကောသံ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ နရုဟတိ၊မရောက်။ ပကတတ္တဿ၊ပါရာဇိကသို့ မရောက် ပရိဝါသ်နေခြင်း စသည်လည်းမဟုတ် ပကတိသဘောရှိသော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဋိက္ကောသနာ၊သဿဘောင်၌ ကံကိုမြစ်ခြင်းသည်။ ရုဟတိ၊ ရောက်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ အချို့သော ပါဠိတော်မှာ အဋ္ဌာရသ ပကာ။ ထေယျသံဝါသကာ။ တိတ္ထိယ ပက္ကန္တကာ။ တိရစ္ဆာနဂတာ။ မာတုဃာတက စသည့် ငါးယောက်။ ဘိက္ခုနီ ဒူသကာ၊ ဤကိုးယောက်တို့ကိုလည်း ထည့်ပါကုန်၏။ ဥဒါန်းဂါထာ အတိုင်းသာ မှတ်ရာ၏။

* သုဒ္ဓဿ၊ အာပတ်မှ စင်သော သူကို။ နိဿာရိတော၊ ထုတ်ခြင်းသည်။ ဒုန္နိဿာရိတော၊ မကောင်းသော ထုတ်ခြင်း တည်း။ ဗာလော ဟိ-ဗာလော ဧဝ၊ မိုက်သောသူကို ထုတ်ခြင်း သည်သာလျှင်။ သုနိဿာရိတော၊ကောင်းသော ထုတ်ခြင်းတည်း။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်။ ထေယျသံဝါသံ၊ သံဝါသကို ခိုးသောသူ။

ပက္ကန္တော၊ တိတ္ထိတ္ထိုသို့ ဝင်လေသောသူ။ တိရစ္ဆာနဂတော၊ တိရစ္ဆာန်။ မာတု၊ အမိကို သတ်သောသူ။ ပိတု၊အဘကို သတ်သောသူ။အရဟန္တ၊ ရဟန္တာကိုသတ်သောသူ။ဒူသကော၊ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်သောသူ။ သံဃဘေဒကော၊ သံဃာကို သင်းခွဲသောသူ။ လောဟိတုပ္ပါဒေါစ၊ ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်စေသောသူ။ ယော ဥဘတောဗျဉ္ဇနောစ၊ အကြင် ဥဘတောဗျည်း။ ။တေသံကောဒသန္နံ၊ ထိုတကျိပ်တယောက်သောသူတို့ကို။ ဩသာရဏံ၊ ပဉ္စင်းခံ၍သဃ်ာကို သွင်းခြင်းသည်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဟတ္ထ၊ လက်ပြတ်သောသူ။ပါဒ၊ခြေပြတ်သောသူ။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံပြတ်သောသူ။ ကဏ္ဏ၊ နားပြတ်သောသူ။ နာသာ၊ နှာခေါင်းပြတ်သော သူ။ တဒုဘယာ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံပြတ်သောသူ။ ။အင်္ဂုလိ၊ လက်ချောင်း ခြေချောင်းပြတ်သောသူ။အဠ၊လက်မ ခြေမ ပြတ်သောသူ။ကဏ္ဍရာံ၊ ကြောမ ပြတ်သောသူ။ ဖဏ၊ လက်ပျစ်သောသူ။ ခုဇ္ဇောစ၊ ကုန်းသောသူ။ဝါမနော။ကွသောသူ။ ဂဏ္ဍိ၊လည်၌ ထွတ်မြင့်ရှိသောသူ။ လက္ခဏ၊ သံပူအပ်သောသူ။ ကသာစ၊ ကြိမ်လုံးခပ်သောသူ။ လိဒ္ဓိတကောစ၊ တွေ့ရာ၌သတ်ဟူ၍ မင်းအိမ်၌ ကမ္ဗည်းထားသောသူ။ သီပဒိ၊ ခြေထိုင်းသောသူ။ ။ပါပါ၊ အနာပင်းစွဲသောသူ။ ပရိသ၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်သောသူ။ ကာဏောစ၊ တဘက်ကန်းသောသူ။ ကုဏိ၊ လက်ကိုင်းသောသူ။ ခဉ္ဇော၊ ခြေခွင်သောသူ၊ဟတောပိစ၊ ဖက်သကတ်စွဲသောသူ။ ဇရိယ ပထ၊ ဆွံ့သောသူ။ ဒုဗ္ဗလော၊ အိုမင်း၍ တိမ်းတခိုက်အားနည်းသောသူ။ အန္ဓော၊ နှစ်ဖက်ကန်းသောသူ။ မူဂေါ၊ အ,သောသူ။ ဗဓိရော၊နားပင်းသောသူ။အန္ဓမူဂ၊ ကန်းလည်းကန်းအ,လည်းအ,သောသူ။အန္ဓဗဓိရောစ၊ကန်းလည်း ကန်း နားလည်းပင်းသောသူ။ မူဂဗဓိရမေဝစ၊ အ,လည်း အ, နားလည်းပင်းသောသူ။ အန္ဓဗဓိရမူဂေါစေဝ၊ ကန်းလည်းကန်း နားလည်းပင်း အ,လည်းအ,သောသူ။ တေဇနာ၊ထိုသူတို့ကား။ ဒွတ္တိံသ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့တည်း။ အနူနကာ၊ မယုတ်မလွန် ကုန်။ ။တေသံဇနာနံ၊ ထိုသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော သူတို့ကို။

ညြသာရဏံ၊ ပဋ္ဌင်းခံ၍ သွင်းခြင်းသည်။သောသာရဏံ၊ ကောင်း
သော သွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ [သောသာရဏံကားထည့်။
သဿာနှင့် ဥပဇ္ဈာယ်တို့မှာသာ အပတ်သင့်သည်။ ပဋ္ဌင်းကား
ဖြစ်၏ ဟူလိုသတတ်]။ ဇာတိ၊၍သို့။ သမ္ပုဒ္ဒေန၊သည်။ပကာသိတံ၊
၏။ ယဿာဘိက္ခုနော၊အား။ ဒင္ဂမ္ဘာ၊ ရှုအပ်သော အာပတ်သည်
နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ပဋိကာတဗ္ဗော၊ ကုအပ်သော အာပတ်သည်။
လည်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ နိဿဇ္ဇေတံ-နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်သော
ဒိဋ္ဌိအယူသည်လည်း။ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ။တဿာဘိက္ခုနော၊ အား။
သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဥပက္ခေပနာကမ္မာ၊ ဥက္ခေပနီယကံ တို့သည်။
အဓမ္မိကာ၊ အဓမ္မကံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုဝတ္တန္တံ၊
မငြင်းမဆန် အလိုသို့လိုက်၍ ဝန်ခံပါလျက်။ အာပန္နံ၊ အာပတ်
သင့်သော ရဟန်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ (ကတာကား
ထည့်)။ ။တေပိသတ္တကမ္မာ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဥက္ခေပနီယကံ
တို့သည်လည်း။ အဓမ္မကာ၊အဓမ္မကံတည်း။

[အဓိပ္ပါယ်ကားအာပတ်ကိုလည်းအကျွန်ုပ်မြင်ပါ၏။မြင်သော
အာပတ်ကိုလည်း ကုပါအံ့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုလည်း အကျွန်ုပ်စွန့်ပါအံ့
ဟူ၍ မငြင်းမဆန်ဆိုပါလျက်။ဥက္ခေပနီယကံကိုပြုအပ်မှုကား ထိုကံ
ခုနစ်ပါးသည်အဓမ္မကံဖြစ်သည်ချည်းဟူလိုသတတ်]။နာနုဝတ္တန္တံ၊
ငြင်းဆန်လျက်အလိုသို့ မလိုက်သော။အာပန္နံ၊ အာပတ်သင့်သော
ရဟန်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ သတ္တကမ္မာ၊တို့သည်။ သုဓမ္မိ
ကာ၊ ကောင်းစွာ ပြုသောကံတို့တည်း။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်။
ပဋိပုစ္ဆာစ၊ မေး၍။ ပဋိညာယစ၊ ဝန်ခံမှ။ ကာရဏာ၊ ပြုခြင်း။
(အဓိပ္ပါယ်ကျသာပေး၍လည်းသုံးပါ)။ ။သတိ၊သတိဝိနည်း။
အမုဠ္ဌ၊ အမုဠ္ဌဝိနည်း။ ပါပိကာ၊ပါပိယသိကကံ၊တဇ္ဇနီယဝသေနစ၊
တဇ္ဇနီယကံအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇနီယ၊ ယကံ၊ ပဋိသာ
ရော၊ ပဋိသာရဏီယကံ။ ဥက္ခေပ၊ ဥက္ခေပနီယကံ။ ပရိဝါသစ၊
ပရိဝါသ်။မူလာ၊ အရင်းသို့ငင်ခြင်း။ ။မာနတ္တ၊မာနတ်။အဗ္ဘာန၊
အဗ္ဘာန်။ တထေဝ၊ ထိုမှတပါး။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းခံခြင်း။

(ဤရွှေ တဆဲ့ခြောက်ပါး)။ ။အညဿ-အညကမ္မာရဟဿ၊
တပါးသောကံကို ထိုက်သော သူအား။ အညံ၊ တပါးသော
ကံကို။ ကရေယျ၊အံ့။ တေသော ဥသ၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးသော
ကံတို့သည်။အဓမ္မိကာ၊ အဓမ္မကံတို့တည်း။ ၊တံတံ-တဿတဿ
ကမ္မာရဟဿ၊ ထိုထိုသော ကံကိုထိုက်သသူအား။ တံတံကမ္မံ၊
သောကံကို။ ကရေယျ၊ အံ့။ တေသော ဥသ၊ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါး
သောကံတို့သည်။ သုဓမ္မိကာ၊ ကောင်းသောဓမ္မကံ တို့တည်း။
အညံအညကမ္မာရဟံ၊ တပါးသော ကံကို ထိုက်သော သူကို။
အညံကမ္မံ၊ တပါးသောကံကို။ ပဗ္ဗာရောပေယျ၊တင်၍ပြုအံ့။ တေ
သော ဥသ၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးသော ကံတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊
အဓမ္မကံတို့တည်း။ ။တဿတဿ-အညဿကမ္မာရဟဿ၊ထိုထို
ကံတပါးကိုထိုက်သသူအား။တံမူလကံ၊ထိုထိုသောကံ၏မူလကား။
ဒေါဒေါ၊ နှစ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့တည်း။ (ဒေါဥသပုဒ်၌-ဒေါကဲ့သို့ ကြံ။
ဒွေမူ ဟူလိုသတတ်)။ တတောပရံ၊ ထိုနောင်မှ။ ယေသော ဥသ
ကမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ (ဤကား ထည့်)။ ။တေပိ
သောဥသ၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးသော ကံတို့သည်လည်း။ ဓမ္မိကာ၊
ဓမ္မကံတို့တည်း။ ဧကကမူလကံ၊ တပုဒ်တပုဒ်စီ မူလရှိသော။စက္ကံ၊
စက်လှည့်သောဝါရကို။ အဓမ္မန္တိ၊ အဓမ္မကံဟူ၍။ ဇိနေဿ၊ သည်။
အဗြဝိ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ယေသဘိက္ခူ၊သည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊
၏။တဿဘိက္ခုနော၊အား။ သံဃော၊သည်။ အဓမ္မေန၊အဓမ္မဖြင့်။
ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်လျက် ပြုအပ်သော။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊တဇ္ဇနီယကံကို။
အကာသိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အညံအာဝါသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊
သွားလေ၏။ ။တတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။
သမဂ္ဂေါသံဃော၊သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ တဇ္ဇနီယံ၊တဇ္ဇနီယကံကို။
ကရုံ၊ ပြုကုန်၏။ အညတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ ဝဂ္ဂဓမ္မေန၊ ဝဂ်ဖြစ်သော
ဓမ္မကံဖြင့်။တဿဘိက္ခုနော၊အား။ တဇ္ဇနီယံ၊တဇ္ဇနီယကံကို။ ကရုံ၊
ပြုကုန်၏။ ။ပတိရူပေန၊ ဓမ္မကံအတုဖြင့်။ ဝဂ္ဂါပိ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော
ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကရုံ၊ ပြုကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပတိ

ရူပေန၊ ဓမ္မအတုဖြင့်။ သမဂ္ဂါပိ၊ သမဂ္ဂရဟန်းတို့သည်လည်း။ တဇ္ဇ
နီယံ၊ ကို။ ကရိုံ၊ ပြုကုန်၏။ ။အဓမ္မေန၊ အဓမ္မကံဖြင့်။ သမဂ္ဂါစ၊
သမဂ္ဂရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်။ ဝဂ္ဂမေဝစ၊
ဝဂ်ဖြစ်သော ကံကိုလည်းကောင်း။ ပတိရူပကေန၊ဓမ္မကံအတုဖြင့်။
ဝဂ္ဂါစ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ပတိရူပကေန၊
ဓမ္မကံအတုဖြင့်။ (ဤပုဒ်ကို လိုက်ပါစေ)။ တဇ္ဇနီယံ၊ တဇ္ဇနီယ
ကံကို။ ကရုံ၊ကုန်၏။ ။(ပါဠိတော်ကို နှလုံးသွင်းမိမှ သိမည်)။ ။
ဣမေပဒါ၊ ဤငါးပါးသော ပုဒ်တို့ကို။ ဧကေကမူလကံ၊တပုဒ်တပုဒ်
ကို အရင်းတည်သည်ကို။ ကတွာ၊၍။ ဝိစက္ခဏော၊သည်။ စက္ကံ၊ကို။
ဗန္ဓေ-ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ရာ၏။ ။(ငါးပုဒ်သရုပ်ကား- အဓမ္မေနဝဂ္ဂ,
အဓမ္မေနသမဂ္ဂ, ဓမ္မေနဝဂ္ဂ,ဓမ္မပတိရူပကေနဝဂ္ဂ, ဓမ္မပတိရူပကေန
သမဂ္ဂ,ဤငါးပုဒ်တို့တည်း)။ ။ဗာလ=ဗျတ္တသဿ၊ဗာလအဗျတ္တရဟန်း
အား။နိယဿံ၊ နိယဿကံကို။ ကရေယျ၊ရာ၏။ ကုလဒူသကံ၊ ကုလ
ဒူသကရဟန်းကို။ပဗ္ဗာဇေ၊နေရာကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ရာ၏။ အက္ကော
သကဿ၊ ဒါယကာတို့ကို ဆဲရေးသော ရဟန်းအားကား။ ပဋိသာ
ရဏီယကမ္မံ၊ ပဋိသာရဏီယကံကို။ ကရေ-ကရေယျ၊ ရာ၏။ ။
အဒဿနေ၊အာပတ်ကိုမရှု။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊အာပတ်ကိုမကု။ ယောစ
ဘိက္ခု၊သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိံ၊မှားသောအယူကို။ နနိဿဇ္ဇေ၊မစွန့်။တေ
သံဘိက္ခုနံ၊တို့အား။ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ကို။ သတ္ထုဝါဟေန၊ယာဉ်မှူး
နှင့်တူသော ဘုရားမြတ်သည်။ဘာသိတံ၊မူအပ်၏။ ။ဥက္ခေပနီယ
ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ နယံ၊ နည်းကို။ ပညော-ပညာသမ္ပန္နော၊ သည်။
တဇ္ဇနီယံ-တဇ္ဇနီယေန၊ တဇ္ဇနီယကံ၌ လာသောနည်းဖြင့်။ နယေ-
နယေယျ၊သိရာ၏။ ။တေသံယေဝ ကမ္မာနံ၊တို့အား။အနုလောမံ၊
အလျော်ကို။ သမ္မာဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာကျင့်၏။ ယာစိတေ၊ ကံကို
ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ တောင်းပန်လတ်သော်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။
ကမ္မနယေနစ၊ ကံပြုသောနည်းဖြင့်လည်းကောင်းလျှင်။ တေသံ
ကမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းစေခြင်း။ တသ္မိံတသ္မိံတေသုတေသု
ကမ္မေသု၊တို့၌။ တတြဋ္ဌောစ၊ ထိုထိုအာဝါသတို့၌နေသောသဿာ

သည်လည်း။ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံကြ၏။ (အထွေထွေဆိုကြ၏ လည်းဟူ)။ ။ကမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဿန္တိ၊ ငြိမ်းခြင်းကို။ ယာစာမိ၊ ၏။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော ကံတည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုသော ကံတည်း။ ပုန၊တဘန်။ ကာတဗ္ဗကံ၊ပြုအပ်သော ကံတည်း။ ဣတိ၊ သို့လည်း။ ယေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ဓမ္မဝါဒီတို့တည်း။ ။ဝိပတ္တိဗျာဓိကော၊ သီလပျက်ခြင်းတည်းဟူသော အနာဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်ထသော။ကမ္မပတ္တေ၊ ကံသို့ရောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသွာ၊၍။ သလ္လကတ္တော၊ အနာကို ကုပေတတ်သော သမားသည်။ သြသဓံ၊အနာကို ငြိမ်းစေတတ်သော ဆေးကို။ အာစိက္ခန္တော ဣဝ၊ကြားပေသကဲ့သို့။ မဟာမုနိ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ ကံကို ငြိမ်းစေတတ်သော တရားကို။ အက္ခာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။(ဥဒါန်း ဂါထာများမှာ ပမာဒလေခ များသည်ဟု ဆရာတို့ ဆိုကုန်၏)။

ဣမမှိခန္ဓကေ၊ ဤစမ္မေယျကုန္တကဌ်။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ဆတ္တိံသာတိ၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ပါးတို့တည်း။

စမ္မေယျကုန္တကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

အမှာ ဤခန္ဓကကား-မြို့ကိုစွဲ၍ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အမည်တည်း။အရှံဥယျာဉ်ရေကန်အစရှိသော တိုက်ဆိုအရပ်တို့၌ စကားပင်များသောကြောင့် မြို့သည် စမ္ပါတွင်သတည်း။ စမ္ပါယန္တိ ဝံနာမကေနဂရေ။ တဿဟိနဂရဿ အာရာမပေါက္ခရဏိ အာဒီသု ဘေသု တေသု ဌာနေသု စမ္ပကရုက္ခာ ဥဿန္နာ အဟေသုံ၊တသ္မာစမ္ပါတိသင်္ခ အဂမာသိ။သာရတ္ထဒီပနီ။ဤခန္ဓကဌ် အဓမ္မဝဂ္ဂ၊ အဓမ္မသမဂ္ဂ၊ ဓမ္မသမဂ္ဂဖြစ်သော ကံကိုလည်း ဓမ္မဝဂ္ဂ၊ ဟောတော်မူ၏။ စတုဝဂ္ဂ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂ၊ ဒသဝဂ္ဂ၊ ဝိသတိဝဂ္ဂ၊ အတိရေကဝိသတိဝဂ္ဂသင်္ဃာကိုပြုရသော ကံကိုလည်းဟောတော်မူ၏။ သင်္ဃာ အလယ်၌ မြစ်ခြင်းသို့ရောက်သည် အရာ မရောက်သည့်အရာ

ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ နှင်ထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အရာ မရောက်သည့်အရာ ကိုလည်း ဟောတော် မူ၏။ သွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည့်အရာ မရောက်သည့်အရာကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့်ဟောရာ၌ စတုဝဂ္ဂစသောကံကို ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပကတတ်ရဟန်းဂိုဏ်းပြည့်မှ ကံမြောက်သည်။ ပကတတ် ရဟန်း ဟူသည်ကား ပါရာဇိကသို့ရောက်သော ရဟန်း, ကမ္မနာနာသံဝါသက ရဟန်း, လဒ္ဓိနာနာသံဝါသက ရဟန်းမှ တပါးသော ရဟန်းတို့ တည်း။ ။''ပကတ ဏ္ဏသာတိအဝိပ္ပန္န သီလဿ ပါရာဇိကံ အနဇ္ဈာပန္နဿ''။ ။စမ္ပေယျက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ ။ ''ပကတဒြောတိ အနုက္ခိတ္တော သမာန သံဝါသကော''။ ။ ကင်္ခါ ဝိရတဏီ အဋ္ဌကထာ။ ။''ပကတော သဘာဝဘူတော အခဏ္ဍော အဿာတိ ပကတတ္တော''။ ။ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသာ ဋီကာ။ ။ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောရဟန်းမှာ အချင်းခပ်သိမ်း ပကတတ်မဟုတ်။ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းမှာ ကံပြုခိုက်သော ပကတတ် မဟုတ်ဟုယူ။ ။ဤ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ ပြသော အရာကို ထောက်၍ ပကတတ်အရာ၌တည်သောရဟန်းကိုသာလျှင်စတုဝဂ္ဂ အစ၌သော ကံ၌ဂိုဏ် ပြည့်ပြီး၍ ကံဆောင်အပ်ကြောင်းကို သိအပ်၏။ပကတတ်အရာ၌ မတည်သောသူကို ဂိုဏ်းပြည့်ပြု၍ ကံဆောင် လျှင်ကံသည်းပျက်၏။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်းသင့်၏။ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ရည်၍ ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌။ ။''စတုဝဂ္ဂါဒိကတ္တဗ္ဗံ အသံဝါသကမ္ဗာ ရဟာ ဂရုကဋ္ဌေသွညတရေသတ္ထာန ဂဏပူရဏံ ပရိဝါသာဒိကံကမ္မံ ကတံ ကုပ္ပဥ္စဒုက္ကဋံ'' ဟု ပြသည်။ ။စတုဝဂ္ဂါဒိကတ္တဗ္ဗံ၊ စတုဝဂ္ဂ အမည်ရှိသော သံဃာသည်ပြုအပ်သော၊ပရိဝါသာဒိကံ၊ပရိဝါသ် ပေးခြင်း အစရှိသော၊ကမ္မံကို၊ အသံဝါသကမ္မာရဟာဂရုကဋ္ဌေသု၊ အသံဝါသကရဟန်း ကံထိုက်သော ရဟန်း သံဃာဒိသိသ်သင့်၍ ပရိဝါသ်စသည်၌ တည်သောရဟန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါး ကို။ ဂဏပူရဏံ၊ဂိုဏ်းပြည့်ကိုးကတွာန၊၍။ ကတံ၊ပြုငြားအံ့။ ကုပ္ပဥ္စ၊ ကံလည်းပျက်၏။ ဒုက္ကဋဥ္စ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်းသင့်၏။ ။ခုဒ္ဒ

သိက္ခာအနက်။ ။ဥက္ခေပနီယကမ္မကတော ကမ္မနာနာသံဝါသ ကော ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကော လဒ္ဒိနာနာသံဝါသကော။ ။ သာရတ္ထ ဒီပနီ စမ္ပေယျက္ခန္ဓက။ ။ဤဋီကာ၌ ပြသည်ကိုထောက်၍ နာနာသံဝါသက နှစ်ပါးအထူးကိုလည်းမှတ်။ ။ပြအပ်ပြီးသော အသံဝါသရဟန်း နာနာသံဝါသက ရဟန်းတို့၏အထံ၌ ဒေသနာ လည်း မကြားအပ်ဟူလို။

စမ္ပေယျက္ခန္ဓက အလုံးစုံပြီးပြီ။

ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက

၄၅၁။ ယေနသမယေန၊ အကြင်အခါ၌။ ဗောဒ္ဓသာမင်္ဂကာရ ဏော၊ သင်္ဃာကွဲပြားခြင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းအကြောင်း သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (တည္ဆ)။ တေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌၊ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတသူဌေးအရာမ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ [ကောသမ္ဗိယံ၌ ဗိကား ဩဋ္ဌဇတတိယက္ခရာ။ ။ ဏွာဒိမောဂ္ဂလ္လာန်]။ တေနခေါ ပန သမယေန၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သောရဟန်းသည်။တဿာအာပတ္တိယာ၊ ၌။ အာပတ္တိဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ်သင့်၏ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ အညေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သောရဟန်းတို့သည်။ တဿာအာပတ္တိ ယာ၊၌။ အနာပတ္တိဒိဋ္ဌိနော၊ အာပတ်မသင့်ဟုအယူရှိ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်း သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊အခါ၌။ တဿာ အာ ပတ္တိယာ၊ ထိုအာပတ်၌။ အနာပတ္တိဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ်မသင့်ဟု အယူ ရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ဝိနည်းကို ဆောင်သောရဟန်း တို့သည်။ပ။ အာပတ္တိဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဝိနယဓရ ရဟန်းနှင့် သုတ္တန္တိက ရဟန်းကား- တကျောင်းတည်းနေကြ၏။ တခုသောနေ့၌သုတ္တန္တိက ရဟန်းသည် ဝစ္စကုဋိသို့ ရှေးဦးဝင်၍ သန့်သက်ရေကြွင်းကို ခွက်၌ထားခဲ့၍ ထွက်၏။ ထိုနောက်ဝိနယဓရရဟန်းဝင်၍ သန့်သက် ရေကြွင်းကို မြင်လျှင် အာပတ်သင့်၏ဟု အမှတ် ရှိသောကြောင့် သုတ္တန္တိကရဟန်းကိုမေး၍ ထားခဲ့ကြောင်းကိုဝန်ခံ၏။ ထိုသို့ထား ရာ၌ အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို မသိလေဟု မေးလတ်သော် မသိကြောင်းကို ဝန်ခံ၏။ မသိသော်လည်း အာပတ်သင့်လျှင် ကြားပါမည်ဆိုသောအခါ ဝိနယဓရ ရဟန်းက စေတနာမရှိသည် ဖြစ်၍ သတိမေ့လျော့သည့် အရာမှာ အာပတ်မသင့်ဟု ဆိုပြန်၏။ ထိုသို့ ဆိုပြီးမှ သုတ္တန္တိက ရဟန်းကား အာပတ် သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို မသိဟု ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ကြီးစွာ ဖြစ်၏။

အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ ယိုဝိနည်းကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကို။ ဇတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ၏။ တံအာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏ လော။ (ရှုလော့သော် ဟုလည်းပေး)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အပံ၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿေယျံ၊ မြင်အပ်၏။ သာအာပတ္တိ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ အာဟ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုဝိနည်းကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ သာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကို။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်း ကြောင့်။ ဥက္ခိပိံသု၊ ကုန်၏။ သောစဘိက္ခု၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင် သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဗဟုဿုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဂတာဂမော၊ လာသောပါဠိရှိသည်။ မွေဓရော၊ သုတ် အဘိ ဓမ္မာကို ဆောင်သည်။ ဝိနယဓရော၊ သည်။ မာတိကာဓရော၊ မာတိကာပညတ်ကို ဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျတ္တော၊ ၏။

မေဓာဝီ၊ ၏။ ကုက္ကုစ္စကော၊ ကုက္ကုစ္စရှိတတ်၏။ သိက္ခာကာမော၊ ၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သောရဟန်းသည်။သန္နိဋ္ဌေသမ္ဗုတ္တေ၊သန္နိဋ္ဌ,သမ္ဗုတ္တဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊အဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းတို့၏အထံတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော၊တို့။ သော၊ဤအာပတ် သင့်သည်ကို မသိ၍ သန့်သက်ရကြောင်းကို ထားမိခြင်းသည်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ သော၊ သည်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနာပန္နော၊အာပတ်မသင့်သည်။ အမှိ၊၏။အာပန္နော၊အာပတ်သို့ ရောက်သည်။ နအမှိ၊ မဖြစ်။ အနုက္ခိတ္တော၊ အလုံးစုံသော သံဃာ့ အရာမှ မနှင်ထုတ်အပ်သည်။အမှိ၊ဖြစ်၏။ဥက္ခိတ္တော၊သည်။နအမှိ၊ မဖြစ်။ ကုပ္ပေန၊ ဖျက်အပ်သော။ အဋ္ဌာနာရဟေန၊သာသနာတော် အား မထိုက်သော။ အဓမ္မိကေနကမ္မေန၊အဓမ္မကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်ဘိ၏။ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။မေ့တော၊မေ့ကံအားဖြင့်။ ဝိနယတော၊ဝိနည်းကံအားဖြင့်။ မေ-မမ၊အား။၏။ ပက္ခာ၊အပင်း တို့သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို လေ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ သန္နိဋ္ဌေ သမ္ဗုတ္တေ၊ သန္နိဋ္ဌသမ္ဗုတ္တဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပက္ခေ၊ အပင်းတို့ကို။ အလတ္ထ၊ ရလေ၏။ ဇာနပဒါနံ၊ ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော။ သန္နိဋ္ဌာနံ သမ္ဗုတ္တာနံ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံပိ၊တို့၏ လည်း။ သန္တိကေ၊ သို့။ ဒူတံ၊ တမန်ကို။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်၏။ပ။ အလတ္ထိ၊၏။ အထ၊၌။ တေဥက္ခိတ္တာ နုဝတ္တကာဘိက္ခူ၊ထိုဥက္ခိတ္တာ နုဝတ္တက ရဟန်းတို့သည်။ပ။အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥက္ခေပကာ၊ နှင်ထုတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကေ၊ ဥက္ခိတ္တကသို့ လိုက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။အာယသ္မန္တော၊ ကုန်သော။ တုမှေ၊တို့သည်။တံ-ဥက္ခိတ္တကံဘိက္ခုံ၊သို့။ မာ အနုဝတ္တိတ္ထ၊မလိုက် လင့်ကုန်။ မာအနုပရိဝါရေထ၊မခြံရံလင့်ကုန်။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။

၄၅၂။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရောဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ [ဤရဟန်း တယောက်သည် ဘုရားမြတ်စွာအား ကြားလျှောက်သော အချင်း ခပ်သိမ်းလည်း သိသာပြီ]။ပ။

၄၅၃။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသို့ ကြားလျှောက်သော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဘိန္နော၊ ကွဲခဲ့ပြီ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဘိန္နော၊ ကွဲခဲ့ပြီ။ [ဤအရာ၌ သင်းကွဲသည်ကို မယူလင့်။ ကလဟဝိဝါဒဖြစ်၍ ကွဲလွင့်သည်ကို ယူ]။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပဋိဘာတိနော ပဋိဘာတိနောတိ၊ ငါတို့ပညာရှိ ငါတို့ပညာရှိဟူ၍။ ယသ္မိံ ဝါ တသ္မိံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားသော ဝတ္ထု၌။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတဗ္ဗံ နှင်ထုတ်အပ်၏ဟု။ မာမညိတ္ထ၊ မမှတ်လင့်ကုန်။ (မအောက်မေ့လင့်ကုန် ဟုလည်း ပေး)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဣဓပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သိက္ခာကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံဘိက္ခုံ၊ ကို။ သစေ၊ ၍။ ဥက္ခိပိဿာမ၊ နှင်ထုတ်ကုန်အံ့။ပ။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ သစေနကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ပြုခြင်းကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကလဟံ၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိဂ္ဂဟော၊ လက်ကိုသက်နှိုက်ကို ထိ၍လျက် ငြင်းခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သံဃဘေဒေါ၊ သံဃာ၏ကွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဃရာဇိ၊ ကွဲလုသော အရေးသည်လည်းကောင်း။သံဃ ဝဝတ္ထာနံ၊ သံဃာ၏ ခြားနား၍ခြင်း အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သံဃာ၏အထူးထူး ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ခဲ့အံ့သတည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေဒဂရုကေဟိ၊ ကွဲလွင့်သည်ကို စိုး၍ အလေးပြုကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။သောဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ နဥက္ခိပိတဗ္ဗော၊ အပ်။ (အထက် သိသာပြီ)။

၄၅၄။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အာ-
ပတ္တိံ၊သို့။အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နာမှအာပန္နာ နာမှအာပန္နာတိ၊ငါတို့
အာပတ်မသင့်ကုန်ဟု။အာပတ္တိ၊ကို။နပ္ပဋိကာတုမ္ဗိ၊မကုအပ်ဟု။မာ
မညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့လင့်ကုန်။ပ။မမံဝါကာရဏာ၊ ငါတယောက်
ကြောင့် လည်းကောင်း။ အညေသံဝါကာရဏာ၊ သူတပါးတို့
ကြောင့် လည်းကောင်း။ဆန္ဒာ-ဆန္ဒေန၊ဖြင့်။ ဒေါသာ-ဒေါသေန၊
ဖြင့်။ မောဟာ-မောဟေန၊ ဖြင့်။ ဘယာ-ဘယေန၊ ဖြင့်။ အဂတိံ
အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ဂန္တုံ ကတ္တုံ၊ ၄ါ။ နာလံ-နအလံ
နအရဟတိ၊ မထိုက်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဘေဒဂရုကေန၊ကွဲအံ့သည်ကို
စိုးသဖြင့် မကွဲစေရဟု အလေးအမြတ်ပြုသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
ပရေသံပိ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။သဒ္ဓာယ၊၍။ အာပတ္တိ၊ကို။ဒေသေ
တဗ္ဗာ၊ ၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား-ငါတယောက်ကြောင့်အများမပျက်
ကောင်းပေဟု အများကိုရည်၍ အာပတ်မသင့်
သော်လည်း ဒေသနာ ကြားအပ်၏ဟုလိုသတတ်။ ။သဒ္ဓါယ
လည်းရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ငါကားအာပတ်မသင့်၏ရှင့်။သို့သော်
လည်း ငါတယောက်ကြောင့် အများမပျက်ကောင်းပေဟု အများ
ကို သဒ္ဓါခြင်းဖြင့် ဒေသနာကြားအပ်၏ ဟူလိုသတတ်။ ရှေးနည်း
သာလျှင် ယုတ္တတရဟူလို။

၄၅၅။ ။ပ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း။ စေ၊၍။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာ၊
ကုန်သော။တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။တတ္ထေဝအာဝါသေ၊ထိုကျောင်း၌
သာလျှင်။ အန္တောသီမာယံ၊ သိမ်တွင်း၌။ ဥပေါသထံ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ အနုဿာဝနာစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မယာ၊ သည်။
ယထာပညတ္တာ၊ ပညတ်တိုင်း။ ဥပေါသထံ၊ကို။ ကရိဿန္တိ၊ကုန်
လတ္တံ့။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေသံဘိက္ခူနံ၊
တို့အား။ တာနိကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ အကုပ္ပါနိ၊ မပျက်ကုန်သော။
ဌာနာရဟာနိ၊ အကြောင်းအားထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မိကာနိ၊ ဓမ္မကံ
တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥက္ခေပကာ၊

နှင်ထုတ်တတ်ကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ (နည်းတူ ပေး)။ပ။
တံဝစနံ၊ ထိုငါဆိုသောစကားသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား။ ဧတေဘိက္ခူ၊ ထိုဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်းတို့သည်။
တုမှေဟိ၊တို့နှင့်။နာနာသံဝါသကာ၊ အထူးထူးသောကံ ရှိကုန်၏။
တုမှေစ၊ တို့သည်လည်း။တေဟိဥက္ခိတ္တကဘိက္ခူဟိ၊တို့နှင့်။ နာနာ
သံဝါသကာ၊ရှိကုန်၏။ [နာနာသံဝါသကဖြစ်သည်ကားအယူပြား
ကြသောကြောင့်ဖြစ်သတည်း]။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ နာနာသံဝါသက
ဘူမိယော၊ နာနာသံဝါသကဖြစ်အံ့သောအရာတို့ကား။ ဣမာဒွေ၊
တို့တည်း။အတ္တနာဝါ၊သည်လည်း။အတ္တာနံ၊ကို။နာနာသံဝါသကံ၊
အထူးထူးသောကံရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊၏။ (ဤကား စိတ်မတူ
သောကြောင့် နာနာသံဝါသကဖြစ်သတတ်)။ သမဂ္ဂေါ၊ သော။
သံဃောဝါ၊ သည်လည်း။ နံဘိက္ခုံ၊ကို။အဒဿနေဝါ၊ အာပတ်ကို
မရှုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကမ္မေဝါ၊ မကုခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဝါ၊ အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ဥက္ခိပတိ၊နှင်ထုတ်၏။ပ။ ဩသာရေတိ၊သွင်း၏။ပ။

၄၅၆။ တေနခေါပန သမယေန၊၌။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဘတ္တဂ္ဂေ၊
ဆွမ်းစား ဇရပ်၌ လည်းကောင်း။ပ။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ငြင်းခုံခြင်း
ဖြစ်ကြကုန်သည်။ကလဟဇာတာ၊ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြကုန်သည်။ဝိဝါဒါ
ပန္နာ၊ဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊
၍။အညမညံ၊အချင်းချင်း။ အနနုလောမိကံ၊ရဟန်းတို့အားမလျော်
သော။ကာယကမ္မံ၊ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သောကံကိုလည်းကောင်း။ပ။
ဥပဒံသေန္တိ၊ပြုကုန်၏။ပ။မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ကုန်၏။
။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃေ၊ သည်။ ဘိန္နေ၊ ကွဲကုန်သည်ရှိ
သော်။ အဓမ္မိယာယမာနေ၊ ဓမ္မကံ မဟုတ်သော ကိစ္စကိုပြုကြကုန်
လတ်သော်။အသမ္မောဒိကာယ၊အညီဝမ်းမမြောက်ခြင်းသည်။ဝတ္တ
မာနာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတူတကွနေသဖြင့်။
(လက်မှီသည်ကိုယူ)။ ။အနနုလောမိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော။
ကာယကမ္မံ၊ကို။ပ။ဥပဒံသေဿာမ၊ ပြုရကုန်အံ့။ ဟတ္ထပါသံ၊

လက်ကို ဆွဲခြင်း,သုံးသပ်ခြင်းကို။ကရိဿာမာတိ၊ပြုကုန်အံ့ဟု။အာသနေ၊ နီးသောနေရာ၌။ နနိသီဒိတဗ္ဗံ၊မနေအပ်။ [အမိပ္ပါယ်ကား နီးစွာ လက်လှမ်းမှီရုံ အရပ်၌မနေလင့်။ဥပစာကိုလွှတ်၍ နှင်ခုသော အစဉ်ကိုပြု၍ နေကြဟူလိုသတည်း]။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သံဃေ၊သည်။ ဘိန္နေ၊ ကွဲကုန်သည် ရှိသော်။ သံဃေ၊ သံဃာသည်။ ဓမ္မိယာယမာနေ၊ မမှကံ ဖြစ်သောအမှုကိစ္စတို့ကို ပြုကြလတ်သော်။ သမ္မောဒိကာယ၊ အညီဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဝတ္တမာနာယ၊လတ်သော်။ အာသနန္တရိကာယ၊တနေရာ ခြားသဖြင့်။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၅၇။ ။ပ။မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လှန်တို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ တံအဓိကရဏံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ်းကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။အထခေါ၊၌။ အညတရော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အလံနိရတ္ထကံ၊အကျိုးမရှိ။ ဘဏ္ဍနံ၊မျက်ကွယ် အတွင်းဆိုခြင်းကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုလင့်ကုန်။ကလဟံ၊မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းကို။မာအကတ္ထ၊လင့်ကုန်။ဝိဂ္ဂဟံ၊ခိုက်ရန်ကို။ မာအကတ္ထ၊ လင့်ကုန်။ ဝိဝါဒံ၊ဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုခြင်းကို။ မာအကတ္ထ၊ လင့်ကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊မိန့်တော်မူလတ်သော်။ အညတရော၊ သော။ အဓမ္မဝါဒီဘိက္ခု၊ သည်။ (ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက တို့တွင် တယောက်ယောက်ကို ယူ) ။ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဂမေတု၊ လာစေချင်၏။ ဓမ္မသာမိ၊ တရား၏ အရှင်ဖြစ်သော ဘုရားသည်။ အာဂမေတု၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌ သမာပတ် ချမ်းသာဖြင့် နေခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူလျက်။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူစေချင်၏။ မယေန ဘဏ္ဍနေန၊ ဖြင့်။ပ။မယံ၊ တို့သည်။ ပညာယိဿာမ၊ ထင်ကြ လတ်ကုန်အံ့ သတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၅၀။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကို။ ဝဒါမိ၊ အှံ၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ အဍ္ဎော၊ ကြွယ်ဝထသော။ မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိထသော။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိထသော။ မဟဗ္ဗလော၊ ကြီးသောခွန်အားရှိထသော။ မဟာဝါဟနော၊ များသော ဆင်,မြင်း,ဗိုလ်ပါရှိထသော။ မဟာဝိဇိတော၊ များသော တိုင်းနိုင်ငံရှိထသော။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ပြည့်သော ကြကျီရှိထသော၊ဗြဟ္မဒတ္တော နာမ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိထသော။ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိကမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ [ဥစ္စာထားရာတိုက်ကား ကောသ၊စပါးထားရာ အိမ်ကား ကောဋ္ဌ-ဟု သာရတ္ထဒီပနီ၌ ပြ၏]။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ သော။ အပ္ပဓနော၊နည်းသောဥစ္စာရှိထသော။ အပ္ပဘောဂေါ၊နည်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိထသော။ အပ္ပဗလော၊ နည်းသော ခွန်အားရှိထသော။အပ္ပဝါဟနော၊နည်းသော ဆင်,မြင်းဗိုလ်ပါရှိထသော။ အပ္ပဝိဇိတော၊ နည်းသော တိုင်းနိုင်ငံရှိထသော။ အပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ မပြည့်သော ကြကျီရှိထသော။ ဒီဃီတိ နာမ၊ ဒီဃီတိ အမည်ရှိထသော။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိကမင်းသည်။ စတုရင်္ဂိနိံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနံ၊စစ်သည်ကို။ သန္နယှိတွာ၊ မြဲမြံစွာ မိန်ချပ်စသည် ဝတ်စေ၍။ ဒီဃီတိ ကောသလရာဇာနံ၊ ဒီဃီတိ ကောသလမင်းနိုင်ငံသို့။ အဗ္ဘုယျာသိ၊ ရှေးရှုထွက်လေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒီဃီတိကောသလရာဇာ၊သည်။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနိံ၊ သော။ သေနံ၊ ကို။ သန္နယှိတွာ၊၍။ မမ၊၏။ သန္တိကံ၊သို့။(ထည့်)။ အဗ္ဘုယျာတောတိ၊ ရှေးရှုထွက်လာပြီဟူ၍။ အဿောသိခေါ၊ကြားလေသလျှင်ကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃီတိဿ၊ ဒီဃီတိ အမည်ရှိသော။ ကောသလရညော၊၏။တေံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊

သည်။ အနေ့ာ၊ ကြွယ်ဝ၏။ပ။ပရိပုဏ္ဏ ကောသ ကောဋ္ဌာဂါရော၊
ပြည့်သော ကြကျီရှိ၏။ အဟံပန၊သည်ကား။ဒလိဒ္ဒေါ၊ဆင်းရဲသည်။
အမ္ဗ၊ ဖြစ်၏။ပ။ အပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ မပြည့်သော
ကြကျီရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မဒတ္တေန၊ သော။ ကာသိကရညာ၊
သည်။ ကေသံဃာတမ္ပိ၊ တကြိမ်မျှပစ်ခတ်ခြင်းကိုလည်း။ သဟိတုံ၊
သည်းခံခြင်းငှါ။ နပ္ပဋိဗလော၊မစွမ်းနိုင်။ ယံနူန–ယဒိပန၊ရွှဲ။ အဟံ၊
သည်။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မရောက်မီ ရှေးမဆွကလျှင်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။
နိပ္ပတေယျံ၊ထွက်ပြေးရမူကား။သာ၍ရား၏။ ဇူတိ၊ဤသို့။ပရိဝိတက္ကနံ၊
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃိတိ
ကောသလရာဇာ၊ သည်။ မဟေသိံ၊ မိဖုယားကို။ အာဒါယ၊ ၍။
ပဋိကစ္စေဝ၊ လျှင်။ နဂရမှာ၊မြို့မှ။ နိပ္ပတိ၊ထွက်ပြေး၏။ အထခေါ၊
၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သော။ ကာသိကရာဇာ၊ သည်။
ဒီဃိတိကောသလရညော၊၏။ ဗလဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဝါဟနဉ္စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဇနပဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကောသဉ္စ၊ ကြကို
လည်းကောင်း။ ကောဋ္ဌာဂါရဉ္စ၊ ကျီကိုလည်းကောင်း။အဘိဝိဇိယ၊
အောင်၍။ အဇ္ဈာဝသတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒီဃိတိ
ကောသလရာဇာ၊ သည်။ သပဇာပတိကော၊ မိဖုယားနှင့်တကွ။
ယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသီ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ထိုဗာရာဏသီသို့။
ပက္ကမိ၊ ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ယေန၊၌။ ဗာရာဏသီ၊သည်။ အတ္ထိ၊
၏။ တံ၊ ထိုဗာရာဏသီသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်လေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ဒီဃိတိကောသလရာဇာ၊သည်။ သပဇာပတိကော၊မိဖုယားနှင့်
တကွ။ တတြ–တိဿံ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ အညတရသ္မိံ၊ သော။
ပစ္စန္တိမေ၊အစွန်ဖြစ်သော။ ဩကာသေ၊၌။ ကုမ္ဘကာရနိဝေသနေ၊
အိုးထိမ်းသည်အိမ်၌။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသော
အသွင်ဖြင့်။ ပရိဗ္ဗာဇကစ္ဆန္နေန၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏ အဝတ်ဖြင့်။ ပဋိ
ဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃိတိကောသလ
ရညော၊၏။ မဟေသီ၊သည်။ နစိရဿေဝ၊မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဂဗ္ဘိနီ၊
သည်။အဟောသိ၊၏။ တဿာ၊ထိုမိဖုယားအား။ ဧဝရူပေါ၊သော။

ဒေါဟဠော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ သူရိယဿ၊နေ၏။ဥဂ္ဂမနကာလေ၊
တက်သောအခါ၌။ သန္ဒနံ၊မြဲမြံစွာစွဲအပ်သော။ ဝမ္မိကံ၊မိန်ညိုလည်း
ဝတ်ထသော။ သုဘူမိယံ၊ ကောင်းစွာ ညီညွတ်သော မြေအပြင်၌။
စတုရင်္ဂိနိံ၊ သော။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ ပဿိတုဉ္စ၊မြင်အံ့သောငှါ
လည်းကောင်း။ ခဂ္ဂါနံ၊ သံလျက်တို့၏။ ဓောဝနဉ္စ၊ ဆေးရေကို
လည်းကောင်း။ ပါတုံ၊သောက်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃီတိကောသလရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊ သည်။
ဒီဃီတိကောသလရာဇာနံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ဂဗ္ဘိနီ၊သည်။အမှိ၊၏။တဿာမေ၊ထိုအကျွန်ုပ်အား။
ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဒေါဟဠော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ၏။ သူရိယဿ၊
၏။ ဥဂ္ဂမနကာလေ၊ ၌။ပ။ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။
ဒေဝိ၊ မိဖုယား။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။
အမှာကံ၊ တို့အား။ သန္နဒ္ဓါ၊သော။ ဝမ္မိကာ၊သော။ သုဘူမိယံ၊၌။
ဌိတာ၊တည်သော။ စတုရင်္ဂိနီ၊သော။ သေနာ၊ကို။ကုတောလဗ္ဘာ၊
အံ့နည်း။ ခဂ္ဂါနံ၊ တို့၏၊ ဓောဝနဉ္စ၊ကိုလည်း။ ပါတုံ၊ငှါ။ ကုတော
လဗ္ဘာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
အဟံ၊သည်။ သစေနလဘိဿာမိ၊အံ့။ မရိဿာမိ၊အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။

၄၅၉။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ သော။
ကာသိကရညော၊၏။ ပုရောဟိတော၊သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။
ဒီဃီတိဿ၊ သော။ ကောသလရညော၊ ၏။ သဟာယော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒီဃီတိ
ကောသလရာဇာ၊ သည်။ပ။ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သမ္မ၊
အဆွေ။ တေ၊ ၏။ သခီ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော မိဖုယားသည်။
ဂဗ္ဘိနီ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ပ။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
ကိုယ်ဝန်ရှိပြီးရကား။ မယံပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒေဝိံ၊ မိဖုယားကို။
ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ရှုကုန်ဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။
အထခေါ၊ ၌။ပ။ယေန၊ ၌။ ဒီဃီတိဿကောသလရညော၊ ၏။

မဟေသီ၊ မိဖုယားသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုမိဖုယားရှိရာသို့။ အဥ္စလိ ၊ ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ကြိမ်။ ဥဒါန်း၊ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ကုသိဂတော၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော။ ဂဗ္ဘော၊သူငယ်သည်။ ဝတ၊စင်စစ်၊ ကောသလရာဇာ၊ကောသလမင်းတည်း။ပ။ဇာတိ၊ဤသို့။ဥဒါန်းနှစ်လိုသော ဥဒါန်းကို။ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုယား။ အတ္တမနာ၊ဝမ်းသာသည်။ ဟောဟိ၊ လော့။သူရိယသာ၊ ၏။ဥဂ္ဂမနကာလေ၊ ၌။ သန္နဒ္ဓံ၊ သော။ ဝမ္မိကံ၊ သော။ သုဘူမေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ စတုရင်္ဂိနိံ၊သော။ သေနံ၊ကို။ ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ လဘ္ဘသိ၊ ရအံ့သတည်း။ ခဂ္ဂါနံ၊တို့၏။ ဓောဝနဥ္စ၊ ဆေးရေကိုလည်း။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ လဘ္ဘသိ၊ တည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗြဟ္မဒတ္တသာ၊ သော။ ကာသိရညော၊၏။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။တော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ နိမိတ္တာနိ၊တို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။သွေ၊နက်ဖန်။ သူရိယသာ၊၏။ ဥဂ္ဂမနကာလေ၊၌။ သန္နဒ္ဓါ၊ သော။ ဝမ္မိကာ၊သော။ စတုရင်္ဂိနီ၊သော။ သေနာ၊ကို။ သုဘူမေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေလော့။ ခဂ္ဂါစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဓောဝိယန္တု၊ ဆေးပါကုန်လော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊သော။ ကာသိရာဇာ၊သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊၏။ ဘဏေ၊တို့။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာဟ၊၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဃီတိဿ၊ သော။ ကောသလရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊သည်။ သူရိယုဂ္ဂမနကာလေ၊ ၌။ သန္နဒ္ဓံ၊ သော။ ဝမ္မိကံ၊ သော။ သုဘူမေ၊၌။ ဌိတံ၊ သော။ စတုရင်္ဂိနိံ၊ သော။ သေနံ၊ ကို။ ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ အလတ္ထိ၊ရ၏။ ခဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဓောဝနဥ္စ၊ကိုလည်း။ ပါတုံ၊သောက်ခြင်းငှါ။ အလတ္ထိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဃီတိဿ၊ သော။ ကောသလရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊ သည်။ တဿဂဗ္ဘဿ၊

ၵ်။ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းကို။ အန္တ ယ၊စွဲ၍။ ပုတ္တံ၊ကို။ ဝိဇာယိ၊ဖွါး၏။
တဿ၊ထိုသူငယ်အား။ဒီဃာဝုတိနာမံ၊ဒီဃာဝုဟူသောအမည်ကို။
အကံသု၊ပြုကုန်၏။ (ဒီဃာယုဆိုလိုလျက် ယကို ဝရေး၍ ဒီဃာဝုဟု
ရှိသည်။သဒ္ဒနီတိ)။ အထခေါ၊၌။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒီဃာဝုကုမာရော၊
သည်။နစိရဿေဝ၊လျှင်။ဝိညုတံ၊သို့။ပါပုဏိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ဒီဃိ
တိဿ၊သော။ ကောသလရညော၊၏။ တေံပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အ
ဟောသိ၊၏။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သော။ အယံကာသိရာဇာ၊သည်။ပ။
အန္တိနံ၊လုယက်၏။သစေ၊၍။အယံရာဇာ၊သည်။ ဇာနိဿတိ၊ သိ
သည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗေဝ တယော၊ အလုံးစုံငါတို့သုံးယောက်တို့ကို။
ဃာတာပေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။ ယံနူန၊၍။အယံ ဒီဃာဝုံကုမာရံ၊
ကို။ဗဟိနဂရေ၊၌။ ဝါသေယျံ၊ မူကား။ သာဓု၊၏။ ဇာတိတေံပရိဝိ
တက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။

၄၆၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ဒီဃိတိဿ၊သော။ကော
သလရညော၊ ၏။ ကပ္ပကော၊ မုတ်ဆိတ်ဆံပင် ပြင်သောဆတ္တာ
သည် သည်။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊သော။ ကာသိရညော၊ ကာသိကရာဇ်
မင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ပဋိဝသတိ၊၏။ပ။သပဇာပတိကံ၊ မယားနှင့်
တကွသော။ဒီဃိတိ ကောသလ ရာဇာနံ၊ကို။ ဒဠှာယ၊ မြဲစွာသော။
ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠ္ဍဗန္ဓနံ။ ပြင်းစွာ
နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ခုရမုဏ္ဍံ၊သင်းတုန်းဖြင့် ဦးခေါင်း
ပြည်းသည်ကို။ ကရိတွာ၊၍။ ခရဿရေန၊ ပြင်းသောအသံရှိသော။
ပဏဝေန၊ ထက်စည်ဖြင့်။ ရထိကာယရထိကံ၊ လမ်းမတိုင်း လမ်းမ
တိုင်း။ သိင်္ဃာဋကေန-သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံတိုင်း လမ်းဆုံတိုင်း။
ပရိနေတွာ၊ လှည့်၍။ ဒက္ခိဏေနဒွါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။နိက္ခာ
မေတွာ၊စေ၍။ နဂရဿ၊မြို့၏။ ဒက္ခိဏတော၊မှ။ စတုဓာဆိန္ဒိတွာ၊
လေးပိုင်းဖြတ်၍။ စတုဒ္ဒိသာ၊မှ။ ဗိလာနိ၊ လေးပါးသောအဘို့တို့
ကို။ကတွာ၊၍။နိက္ခိပထ၊ပစ်လေကုန်လော့။ဇာတိအာဏာပေသိ၊၏။
။ပ။တာတဒီဃာဝု၊ ချစ်သားဒီဃာဝု။ တွံ၊ သည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်သော
ရန်ကို။ မာပဿ၊ မရှုလင့်။ (မမှုလင့်ဟူလိုသည်)။ တာတဒီဃာဝု၊

ချစ်သားဒီဃာဝု။ ရဿံ၊ တိုသောမိတ်ကို။မာပဿ၊လင့်။ [မိတ်ကို
အလျင်တဆောမဖျက်လင့်ဟူလိုသည်]။ တာတဒီဃာဝု၊ ချစ်သား
ဒီဃာဝု။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ ဝေရာ၊တို့သည်။ နသမ္မန္တိ၊
မငြိမ်းကုန်။ တာတဒီဃာဝု၊ ချစ်သား ဒီဃာဝု။ အဝေရေနဟိ၊
ရန်တုံ့မမူသဖြင့်သာလျှင်။ဝေရာ၊ရန်တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ငြိမ်းကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မှာခဲ့၏။ အယံဒီဃီတိ ကောသလရာဇာ၊
ကား။ဥမ္မတ္တကော၊ရူး၍။ ဝိပ္ပလပတိ၊မြည်တမ်းဘိသလော။ဣမဿ၊
ဤကောသလမင်း၏။ ဒီဃာဝု၊ဒီဃာဝုကား။ ကော၊အဘယ်နည်း။
အယံ ရာဇာ၊သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူ့ကို။မာခေါ်တွံ တာတဒီဃာဝု၊
။ပ။ဝေရာသမ္မန္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ အဟံ၊ငါကား။ ဥမ္မတ္တကော၊
ရူး၍။ နာဝိပ္ပလပါမိ၊ မမြည်တမ်း။အပိစ၊စင်စစ်သော်ကား။ ယော၊
သည်။ ဝိညူ၊ပညာရှိ၏။ သော၊သည်။ ဝိဘာဝေဿတိ၊သိလတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ပ။ ဂုမ္ဗံ၊ အစောင့်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။
ပက္ကမိံသု၊ သွားခဲ့ကုန်၏။ပ။ သုရံ၊ သေကို။ နီဟရိတွာ၊ဆောင်၍။
ဂုမ္ဗိယေ၊ အစောင့်တို့ကို။ ပါယေသိ၊ သောက်စေ၏။ ယဒါ။ဥ။တေ
ဂုမ္ဗိယာ၊ တို့သည်။ မတ္တာ၊ ယစ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။
ပတိတာ၊ တိမ်းလည်းကုန်၏။ အထ-တသ္မိံကာလေ၊၌။ ကဋ္ဌာနိ၊
ထင်းတို့ကို။ သံကဍ္ဎိတွာ၊ စု၍။ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို။ ကရိတွာ၊၍။
မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ သရီရံ၊ကို။ စိတကံ၊ ထင်းပုံထက်သို့။အာရော
ပေတွာ၊၍။ အဂ္ဂိံ၊ကို။ ဒတွာ၊ တိုက်၍။ ပဉ္စလိကော၊ လက်အုပ်ချီ
လျက်။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။စိတကံ၊ ကို။ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။
၄၆၁။ ။ပ။နိသံသယံ၊ မချွတ်လျှင်။ သောမနုဿော၊ သည်။
ဒီဃီတိဿကောသလရညော၊ ၏။ ဉာတိဝါ၊ မျိုးသည်လည်း
ကောင်း။ သာလောဟိတောဝါ၊ ဘမျိုးသည် လည်းကောင်း။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ-မမ၊အား။ အဟောအနတ္ထကော၊ဩော်-
အကျိုးမရှိလျှင်တကား။ မေ-မမ၊အား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
သောသူသည်။နဟိနာမအာရောစေဿတိ၊မကြားလာဘိသနည်း။

ဇာတိ၊ဤသို့။ တော-ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။အဟောသိ၊၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊၌။ ဒီဃာဝုကုမာရော၊သည်။အရညံ၊သို့၊ ဂန္တွာ၊၍။ယာဝ ဒတ္ထံ၊အလိုရှိတိုင်း။ကန္ဒိတွာ၊ ကြွေးဟစ်၍။ ရောဒိတွာ၊၍။ခပ္ပံ၊ မျက် ရည်ကို။ပုဉ္ဆိတွာ၊ သုတ်၍။ ဗာရာဏသိံ၊သို့။ပဝိသိတွာ၊၍။ အန္တေပု ရဿ၊၏။ သာမန္တာ၊အနီး၌။ ဟတ္ထိသာလံ၊သို့။ဂန္တွာ၊၍။ဟတ္ထာစရိ ယံ၊ဆင်အတတ်ကိုတတ်သောဆရာကို။ တော၀စနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အဟံ၊သည်။ သိပ္ပံ၊ ဆင်အတတ်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ သင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊၏။ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘဏေမာဏ ဝက၊ အချင်းလုလင်။ တေနဟိ၊ ထိုသင်လိုပြီးရကား။ သိက္ခဿု၊ လော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ကာသိ ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အဿောသိ၊ ၏။ပ။ ဒီဃာဝုကုမာရော၊သည်။ ရတ္တိယာ၊၏။ပစ္စူသ သမယံ၊၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊၍၊ဟတ္ထိသာလာယံ၊၌။ မဉ္ဇုနာ၊ သာယာစွာ သော။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ ဂါယိ၊ သီ၏။ ဝီဏာဉ္စ၊ ကိုလည်း။ဝါ ဒေတိ၊တီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖြဟ္မဒတ္တော၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ပ။ အဿောသိ၊၏။သုတွာန၊၍။ မနုဿေ၊တို့ကို။ပုစ္ဆိ၊၏။ပ။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ကော၊ အသူသည်။ပ။ ဝီဏာဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝါဒေတိ၊နည်း။ဇာတိ၊သို့။ပုစ္ဆိ၊၏။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ အမုကဿ၊ သော။ဟတ္ထာ စရိယဿ၊၏။ အန္တေဝါသီ၊သော။ မာဏဝကော၊ သည်။ပ။ ဝါဒေတိ၊၏။ပ။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘဏေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တီးပြီးရကား။ တံမာဏဝကံ၊ကို။ အာနေထ၊ ကုန်လော့။ဇာတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ပ။ ဒီဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ ဖြဟ္မဒတ္တဿ၊သော။ ကာသိရညော၊ကို။ (အားဟုလည်းပေး)။ အာရာဓာပေက္ခော၊ နှစ်သက်စေလိုသည် ဖြစ်၍။ပ။ ဝါဒေတိ၊ တီးပေ၏။ ဘဏေမာဏဝက၊ အချင်းလုလင်။ တွံ၊သည်။ မံ၊ကို။ ဥပဋ္ဌဟ၊ ခစားလော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ပ။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ၊ ရှေးဦးစွာထသည်။ဟောတိ၊၏။ [မင်းမနိုးမီကထ၏ဟူလိုသည်]။ ပစ္ဆာနိပါတီ၊ နောက်မှအိပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ [မင်းအိပ်ပြီးမှ အိပ်၏ဟူလိုသည်]။ ကိံကာရပဋိဿာဝီ၊ အသို့ပြုစိမ့် သနည်းဟု

နာခံ၏။ မနာပစာရီ၊ နှစ်လိုဘွယ်ကျင့်၏။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဘွယ်
သော စကားကို ဆို၏။ပ။အဇ္ဈတ္တရိမေ၊ အတွင်းဖြစ်သော။ ဝိဿာ
သိကဋ္ဌာနေ၊ အကျွမ်းဝင်သောသူခစားအရာ၌။ဌပေသိ၊၏။
၄၆၂။ ။ပ။ဘဏေမာဏဝက၊ အချင်းလုလင်။ တေနဟိ၊
ထားပြီးရကား။ ရထံ၊ကို။ ယောဇေဟိ၊ ကဘိလော့။ မိဂဝံ၊သမင်
တောသို့။ ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊၏။ပ။ဒေဝ၊
ကြီး။ ရထော၊ကို။ ယုတ္တော၊ကပြီ။ ဒါနိ၊ယခု။ ယဿဂမနဿ၊၏။
ကာလံ၊ကို။ မညသိ၊လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ ဒီဃာဝု
ကုမာရော၊ ဒီဃာဝု မင်းသားသည်။ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်
အခြင်းဖြင့်။ ပေသိတော။ နှင်သည်ရှိသော်။ အညေနေဝမဂ္ဂေန၊
တကြောင်းသောခရီးဖြင့်လျှင်။သေနာ၊ စစ်သည်သည်။ အဂမာသိ၊
သွားလေ၏။ အညေနေဝမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ ရထော၊ သည်။အဂမာသိ၊
၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းဖြင့်။ ရထံ၊ကို။ ပေသေသိ၊နှင်လေ
၏။ပ။ဘဏေမာဏဝက၊ အချင်းလုလင်။ တေနဟိ၊ စစ်သည်နှင့်
ကွဲပြီးရကား။ ရထံ၊ ကို။ မုဉ္စဿု၊ ချွတ်လော့။ ကိလန္တော၊ပင်ပန်း
သည်။အမှိ၊၏။နိပဇ္ဇိဿာမိတိ၊အံ့ဟု။အဝေါစ၊၏။ပ။ကာသိရာဇာ၊
ကာသိကရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ အယံဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဤဗြဟ္မ
ဒတ်မင်းသည်။အမှာကံ၊တို့၏။ဗဟုနော၊များစွာသော။အနတ္ထဿ၊
အကျိုးစီးပွါးမဲ့ကို။ ကာရကော၊ ပြုသောသူတည်း။ ဣမိနာ၊ ဤ
ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ပ။ကောသေလစ၊ရွှေငွေထားသောကြကိုလည်း
ကောင်း။ကောဋ္ဌာဂါရဉ္စ၊ ကျီကိုလည်းကောင်း။ အစ္ဆိန္နံ၊ လုယက်
လေ၏။ ဣမိနာ၊ ဤမင်းသည်။ မေ၊၏။ မာတာပိတရောစ၊ တို့ကို
လည်း။ ဟတာ၊ သတ်အပ်ကုန်၏။ အယံကာလော၊ဤအခါကား။
ယွာဟံ-ယောအဟံ၊သည်။ ဝေရံ၊ ရန်သူကို။ ယံအပ္ပေယျံ၊ အကြင်
ငြိမ်းစေအပ်၏။ အဿ-အပ္ပဿ၊ ထိုငြိမ်းစေခြင်း၏။ ကာလောတိ၊
အခါတည်းဟု။ ကောသိယာ၊ သန်လျက်အိမ်မှ။ ခဂ္ဂံ၊သန်လျက်ကို။
နိဗ္ဗာတိ၊ ငင်နုတ်၏။ (ချွတ်၏ဟုလည်းပေး)။ပ။ မံ၊ ကို။ ပိတာ၊
သည်။ မရဏကာလေ၊ သေလွန်ခါနီး၌။ အဝစ၊မှာခဲ့၏။ တာတ

ဒီဃာဝု၊ ချစ်သားဒီဃာဝု။ ပ။ အဝေရေန၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ ဝေရာ၊ ရန်တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစ၊ မှာခဲ့၏။ ယောအဟံ၊ သည်။ ပိတုဝစနံ၊ ကို။ ယံအတိက္ကမေယျံ၊ အကြင်လွန်ငြားအံ့။ တေ-အတိက္ကမနံ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နပ္ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောသိယာ၊ သို့။ ခဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဝေသေသိ၊ သွင်း၏။ ပ။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဘီတော၊ ကြောက်လျက်။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လျက်။ ဥဿံကီ၊ ရွံ့လျက်။ ဥတြသ္တော၊ လန့်ဖြတ်လျက်။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ ပ။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်မက်၌။ ခဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ပရိပါတေသိ၊ လိုက်လေ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဘီတော၊ ကြောက်ရကား။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်ရကား။ ဥဿံကီ၊ ရွံ့ရကား။ ဥတြသ္တော၊ ထိတ်လန့်တကြား။ သဟသာ၊ လျင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ ဒီဃီတိဿ။ ဒီဃီတိအမည်ရှိသော။ ကောသလရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သော။ ဒီဃာဝုကုမာရော၊ ဒီဃာဝုမင်းသားတည်း။ တွံ၊ သည်။ ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ဟတာ၊ သတ်အပ်၏။ အယံကာလော၊ ဤအခါကား။ ယွာဟံ-ယောအဟံ၊ သည်။ ဝေရံ၊ ရန်သူကို။ ယောအပ္ပေယျံ၊ အကြင်ငြိမ်းစေရာ၏။ အဿ၊ ထိုရန်သူငြိမ်းစေခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစ၊ ၏။ ပ။ အဟံ၊ သည်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ကိံ ဥဿဟာမိ၊ အသို့ဝံ့အံ့နည်း။ ဒေဝေါခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသာလျှင်။ မေ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏ရှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပ။ ပါဏိဉ္စ၊ လက်ကိုလည်း။ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဆွဲကုန်၏။ အဒြူဘာယ၊ မပြစ်မှားလိုသောငှါ။ သပထဉ္စ၊ သစ္စာကျိန်ခြင်းကိုလည်း။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ပ။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ရထံ၊ ကို။ ပေသိယ မာနော၊ နှင်သည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ လျှင်။ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်။ သမာဂဉ္ဆိ၊ တွေ့၏။ (ပေါင်းမိ၏ သော်လည်းပေး)။ တထာ၊ ထိုအချင်းဖြင့်။ ပေသေသိ၊ နှင်လေ၏။ ပ။ အမစ္စေပါရိသဇ္ဇေ၊ အမတ်ပရိသတ်တို့ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊

စေ၍။ တံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ပ။ နံဒိဃာဝုကုမာရံ၊ကို။ ဟိန္တိ ကရေယျာထ၊ အသို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (အထက် သိလွယ်၏။စိုးစဥ်းသာ ဆိုအံ့)။

၄၆၃။ ။ပ။တာတဒီဃာဝု၊ ချစ်သားဒီဃာဝု။ ဘောတော၊၏။ ပိတာ၊သည်။ မရဏကာလေ၊သေလွန်ခါနီး၌။မာခေါ် တွံ တာတ ဒီဃာဝု။ပ။ဝေရာသမ္မန္တိတိ၊ဟူ၍။ယံဝစနံ၊ကို။အဝစ၊မှာခဲ့၏။ပိတာ၊ သည်။ကိံ၊အဘယ်ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။အဝစ၊မှာခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ဒေဝ၊ မင်းကြီး။မေ-မမ၊၏။ ပိတာ၊သည်။မရဏကာ လေ၊၌။မာဒီဃန္တိ၊ မာဒီဃံ-ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။အဝစ၊၏။တံဝစနံ၊ ထိုစကားကား။ ဝေရံ၊ ရန်သူကို။စိရံ၊ ရှည်စွာ။မာအကာသိ၊ လင့်။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ကို။ သန္ဓာယ၊၍။ မေ-မမ၊ ၏။ ပိတာ၊သည်။ မရဏ ကာလေ၊ ၌။ မာဒီဃန္တိ၊ မာဒီဃံ-ဟူ၍။ အဝစ၊ ၏။ (မှာခဲ့၏ လည်းဟူ)။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ မေ-မမ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ မရဏ ကာလေ၊ ၌။ မာရဿန္တိ၊ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ကို။ အဝစ၊၏။ တံဝစနံ၊ ကား။ မိတ္တေဟိ၊ခင်ပွန်းတို့နှင့်။ ခိပ္ပံ၊အလျင်တဆော။ မာဘိဇ္ဇိတ္ထ၊ မပျက်စေလင့်။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ မေ-မမ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ မရဏကာလေ၊ ၌။ မာရဿန္တိ၊ဟူ၍။ အဝစ၊သတည်း။ ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ မေ-မမ၊၏။ ပိတာ၊သည်။ မရဏကာလေ။ ၌။ နဟိတာတဒီဃာဝုဝေရေန- ဝေရာသမ္မန္တိ၊ အဝေရေနဟိတာတဒီဃာဝု ဝေရာသမ္မန္တိတိ၊ သမ္မန္တိ-ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝစ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ကား။ ဒေဝေန၊ အရှင်မင်းကြီး သည်။ မေ-မမ။ ၏။ မာတာပိတရော။တို့ကို။ ဟတာတိ၊သတ်လေ သောသူတည်းဟု။ သစေ၊၍။ အဟံ၊သည်။ ဒေဝံ၊အရှင်မင်းကြီးကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတ်ခြွေမှ။ ဝေါရောပေတိ၊ ချချေမူကား။ ယေနရာ၊ တို့သည်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊ အား။ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်၏။ တေနရာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ယေနရာ၊တို့သည်။ မေ-မမ၊အား။၏။ အတ္ထကာမာ၊ ကုန်၏။ တေနရာ၊ တို့သည်။ တေနရေ၊ ထိုငါ့ကို

သတ်သောသူတို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သတ်ကြသည်ရှိသော်။ တံဝေရံ၊ သည်။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ နဝူပသမေယျ၊ ရာ။ ဣဒါနိစပန၊ ယခုမူကား။ ဒေဝေနစ၊ သည်လည်း၊ မေ-မမ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးပြီ။ မယာစ၊ ငါသည်လည်း၊ ဒေဝဿ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးပြီ။ ဧဝံဒိန္နေန၊ ဤသို့ပေးကြသဖြင့်။ တံဝေရံ၊ သည်။ အဝေရေန၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်း၏။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဣမံကာရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ မေ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ မရဏကာလေ၊ ၌။ နဟိတာတဒီဃာဝု ဝေရေန ဝေရာသမ္မန္တိ၊ အဝေရေနဟိ တာတဒီဃာဝု ဝေရာသမ္မန္တိတိ၊ သမ္မန္တိ ဟူ၍။ အဝစ၊ မှာခဲ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပ။ အယံ ဒီဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ ယာဝ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ၏။ ယတြဟိနာမ-ယောဒီဃာဝု ကုမာရော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပိတုနော၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုခဲ့သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ ဖြင့်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။ ပဋိပါဒေသိ၊ တဘန်မေး၏။ ပ။ ဓီတရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သွာခါတေ၊ သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ သမာနာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယံ-ယေန ခမနေန၊ ဖြင့်။ ခမာစ၊ သည်းခံကုန်သည်လည်း။ ဘဝေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ယံ-ယေန သောရတေန၊ အကြင်ငြင်းခုံခြင်းကို ကြဉ်သဖြင့်။ သောရတာစ၊ ကောင်းစွာကြဉ်ကုန်သည်လည်း။ ဘဝေယျာထ၊ ကုန်လော့။ တံ-တေဟိ ခမနသောရတေဟိ၊ ထိုသည်းခံခြင်း ကောင်းစွာ ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ သောဘေထ၊ တင့်တယ်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ပ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမေမောဃပုရိသာ၊ တို့ကား။ ပရိယာဒိန္နရူပါ၊ ဆုံးမခြင်း ကုန်ပြီးသောသဘောရှိကုန်ယောင်တကား။ ဣမေမောဃပုရိသေ၊ တို့ကို။ ပညာပေတုံ၊ သိစိမ့်သောငှါ။ နသုကရာတိ၊ မလွယ်ကုန်ဟု။ အာသနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ၏။

ပဉ္စမော၊ သော။ ဒီဃာဝုဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၄၆၄။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသော်။ (ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်လည်းဟူ)။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖဲခဲ့ပြီးသော်။ သေနာသနံ၊ ကို။ သံသာမေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်လျှင်။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုထုသဒ္ဒေါ၊ များသောအသံရှိသော။ အယံ သမဇနော၊ ဤငြင်းခုံခြင်း၌ အလိုတူကြသော ရဟန်းအပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ–တသ္မိံ ဇနကာယေ၊ ထို ရဟန်းတို့၏ အပေါင်း၌။ကောစိ–ကောပိ၊ တယောက်သော သူမျှသည်လည်း။ အဟံ ဗာလော၊ ငါမိုက်၏ဟူ၍။ နမညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့လင့်ကုန်။ သံဃသ္မိံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇမာနသ္မိံ၊ ကွဲသည် ရှိသော်။ မယှံကေဿ ကာရဏာ၊ ငါတယောက်ကြောင့်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိယျော၊ထိုထက်အလွန်။အညံ၊သော။ဣဒံကာရဏံ၊ကို။နအမညရုံ၊ မအောက်မေ့ကုန်။

ဣမေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပရိမုဋ္ဌာ၊ လွတ်သော သတိရှိကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာဘာသာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိမှတ်၍ ဆိုကုန်၏။ ဝါစာ ဂေါစရာ၊ စကားကိုသာအာရုံပြုကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ပသာရေတုံ၊ ဆန့်အံ့သော၄ါ။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ယာဝ၊လောက်။ မုခါယာမံ၊ ခံတွင်းကျယ်သရွေ့။ ဘာဏိနော၊ ဆိုကုန်၏။ (တနည်းတုံ)–ယာဝ၊ လောက်။ မုခါယာမံ၊ ခံတွင်းကို ဆန့်ခြင်းကို။ဣစ္ဆန္တိ။အလိုရှိကုန်၏။တာဝ၊ လောက်။မုခံ၊ခံတွင်းကို။ ပသာရေတွာ၊ဆန့်၍။ ဘာဏိနော၊ဆိုကုန်၏။ ယေနကလဟေန၊ သည်။ဣမံနိလဇ္ဇဘာဝံ၊အရှက်မဲ့သောအဖြစ်ကို။ နီတာ၊ဆောင်အပ်ကုန်၏။တံကလဟံ၊ ထိုအရှက်မဲ့သောအဖြစ်သို့ ဆောင်တတ်သော ငြင်းခုံခြင်းကိုလည်း။ နဝိဒူ၊ မသိကုန်။

အယံ၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ကို။ အက္ကောစ္ဆိ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေးလေပြီ။ အယံ၊သည်။ မံ၊ကို။ အဝဓိ၊ ပုတ်ခတ်လေပြီ။ အယံ၊သည်။

မံ၊ကို။ အဇိနိ၊ အောင်လေပြီ။ အယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ အဟာသိ၊ ဆောင်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေစနရာ၊ တို့သည်။ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို။ (တံနရံ။ ကိုသော်လည်းပေး)။ ဥပနယှန္တိ၊ရန်ငြိုးဖွဲ့ကုန်၏။ တေသံ၊တို့အား။ဝေရံ။ ရန်သည်။နသမ္မတိ၊ မငြိမ်း။

ယော၊ သည်။ မံ၊ကို။ အက္ကောစ္ဆိ အက္ကောသိ၊လေပြီ။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေ၊ တို့သည်။ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို။ နဥပနယှန္တိ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်။ တေသံ၊ တို့အား။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ဥပသမ္မတိ၊၏။

ဣဓလောကေ၊၌။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့မည်သည်ကား။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဟိသမ္မန္တိ၊မငြိမ်းကုန်။ အဝေရေနစ၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်လျှင်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဧသ- ဧသောဓမ္မော၊ ဤသဘောသည်ကား။ သနန္တနော၊ ပညာရှိတို့၏ သဘောတည်း။ (ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ သဘောတည်း ဟု လည်းပေး)။

ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သံဃမဏ္ဍလေ၌။ ပရေ၊ပညာရှိမှတပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့ကား။ယမာမသေ။ ခသမင်းအထံသို့ လားရကုန်အံ့ဟု။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တတ္ထ တသ္မိံ သံဃမဏ္ဍလေ၌။ ယေစဇနာ၊ အကြင် ပညာရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ မေဓဂါ၊ ငြင်းခုံခြင်း တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေဇနာ၊တို့သည်။ ယေသံ၊တို့၏။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။အဋ္ဌိစ္ဆိန္နာ၊ အရိုးကိုဖြတ်လေကုန်၏။ ပါဏဟရာ၊အသက်ကို ဆောင်လေကုန်၏။ ဂဝဿဓနဟာရိနော။ နွား,ကျွဲ,ဆင်,မြင်း, ဥစ္စာတို့ကို ဆောင်လေကုန်၏။ (မဟိံသ, ဟတ္ထိသဒ္ဒါတို့ကား ကျေသတည်း)။

ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းကားပြည်ရွာကို။ ဝိလုပ္ပမာနာနံ၊ လုယက်၍ ယူလေကုန်သော။ တေသံပိ၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောသူတို့အား သော်လည်း။ သံဂတိ၊ ခင်ပွန်းဘွဲ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သေး၏ရှင့်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ နောသိယာ၊ မဖြစ်လှည့်သနည်း။

သခေ၊ ၍။ သဒ္ဓိဥ္စရံ၊ တကွကျင့်ဘော်ဖြစ်သော။ သာဓုဝိဟာရိ၊ ကောင်းသောနေခြင်းရှိသော။ ဓီရံ၊ မြဲမြံတည်ကြည်သော။ နိပကံ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။သဟာယံ၊အပေါင်းအဘော်ကို။လဘေထ၊ ရကုန်ငြားအံ့။ ဓိမာ၊ ပညာရှိသော။ သောဇနော၊ သည်။သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပရိဿယာနိ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်၍။ တေနသဟာယေန၊ထိုသို့သောအပေါင်းအဘော်နှင့်။ သဟ၊တကွ။ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ။ စရေ-စရေယျ၊ကျင့်ရာ၏။

သစေ၊၍။ သဒ္ဓိဥ္စရံ၊ တကွကျင့်ဘော်ဖြစ်သော။ သာဓုဝိဟာရိ၊ ရှိသော။ ဓီရံ၊သော။နိပကံ၊ သော။ သဟာယံ၊ကို။ နောလဘေထ၊ မရကုန်ငြားအံ့။ရဋ္ဌံဝိဇိတံ၊ ပြည်တိုင်းကားနိုင်ငံကို။ ပဟာယ၊စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ရသေ့ရဟန်းပြုသော။ရာဇာဝ-ရာဇာဣဝ၊ မဟာဇနက မင်း,အရိန္ဒမမင်းကဲ့သို့။ အရညေ၊၌။ မာတင်္ဂေါ၊ မာတင်အမျိုး၌ ဖြစ်သော။ နာဂေါဣဝ၊ အမိကိုမွေးသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့။ ဧကော၊တယောက်အထီးတည်း။ စရေ-စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဧကဿ၊ တယောက်အထီးတည်း။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဗာလေ၊ သူမိုက်၌။ သဟာယတာ၊ အပေါင်း အဘော်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အရညေ၊၌။ မာတင်္ဂေါ၊မာတင် အမျိုး၌ဖြစ်သော။နာဂေါဣဝ၊တစီးတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကြီး ကဲ့သို့။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဧကော၊ တယောက် အထီးတည်း။ စရေ-စရေယျ၊ ရာ၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ နစကယိရာ၊ မပြုရာ။

၄၆၅။ အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။သံဃမဇ္ဈေ၊၌။ဌိတကောဝ၊ လျှင်။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသိတွာ၊၍။ ယေန၊၌။ဗာလက လောဏကာဂါမော၊ ဗာလကလောဏကအမည်ရှိသော ရွာသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ ထိုဗာလကလောဏကရွာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ဗာလကလောဏကရွာကား ဥပါလိသူကြွယ်နေသောရွာ ဟူ၏) တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ အာယသ္မာဘဂု၊ အရှင်ဘဂုထေရ်

သည်။ဗာလကလောဏကာရဂါမေ၊၌။ဝိဟရတိ၊၏။ အာယသ္မာဘဂု၊
သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ သည်ကို။
အဒ္ဒသခေါ၊ ကတည်း။ပ။ ယေန၊၌။ ပါစိနဝံသဒါယော၊ အရှေ့
ဝါးတောသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ ထိုဝါးတောသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။

၄၆၆။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာစအနုရုဒ္ဓေါ၊
သည်လည်းကောင်း။ အာယသ္မာစနန္ဒိယော၊သည်လည်းကောင်း။
အာယသ္မာစကိမိလော၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါစိန ဝံသ ဒါယေ၊
အရှေ့ဝါးတော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒါယပါလော၊ တောစောင့်
သည်။ ဒူရတောဝ၊ မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
အဒ္ဒသခေါ၊ တည်း။ ဒိသွာန၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ၏။ သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ တံဒါယံ၊ ထိုတောသို့။
မာပါဝိသိ၊ မဝင်လေလင့်။ ဧတ္ထဒါယေ၊ ဤတော၌။ တယော၊
ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ အတ္တကာမရူပါ၊
မိမိကိုယ်၏ အကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊
နေကုန်၏။ တေသံ ကုလ ပုတ္တာနံ၊ တို့အား။ အဖါသုံ၊ မချမ်းသာ
ခြင်းကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။
အာဝုသောဒါယပါလ၊ အချင်း တောစောင့်သော ယောကျ်ား။
ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာဝါရေသိ၊ မမြစ်လင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းကြီးသော။
သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို
ပေ၏။ပ။အာယသ္မန္တော၊ အသက်ရှည်သော ချစ်ရှင်တို့။ အဘိက္က
မထ၊ လာကုန်လော့။ပ။နောအမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သတ္ထာ၊
ဆရာဖြစ်သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊၏။ပ။ခီရောဒကီဘူတာ၊နို့သစ်နှောသော ရေကဲ့သို့ဖြစ်၍။
အညမညံ၊ ချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဘွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။
သမ္ပဿန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်၏လော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တဂ္ဃ–ဧကံသေန၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်။ (စင်စစ်သဖြင့် ဟုလည်းပေး)။ မယံ၊တို့သည်။
။ပ။ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ (ယထာကထံ၌ ယထာကား နိပါတ်)။

အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကထံ-ကေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ တုမှေ၊တို့ သည်။ပ။ဝိဟရထ၊ ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဣဓဒါနိယေ၊ ဤတောအရပ်၌။ ဝသတော၊ နေထသော။ မယှံ၊ အား။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မေမယာ၊ သည်။ ယေဂုဏာ၊ အကြွင်းမျှာန် အစရှိသောကျေးဇူးတို့ကို။လဒ္ဓါ၊ရကုန်၏။တေဂုဏာ၊တို့ကိုလည်း။ မေမယာ၊ သည်။ လာဘာဝတ၊ ရတော်မူကုန်စွတကား။ ယံပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယံပိဥပသမ္ပဒံ၊ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ မေမယာ၊ သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တံပိလဒ္ဓံ၊ ထို ရခြင်းသည်လည်း။ (တံပိပဗ္ဗဇ္ဇံ ဥပသမ္ပဒံ ဟုသော်လည်းစွဲ)။ထိုရဟန်း၏အဖြစ် ပဉ္စင်း ၏အဖြစ်ကို ရခြင်းသည်လည်း။ သုလဒ္ဓံ ဝတ၊ ရတော်စွတကား။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ယောအဟံ၊ သည်။ ဧဝရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တဿမယှံ၊ အား။ (၏လည်းပေး)။ ဣမေသု အာယသ္မန္တေသု၊ တို့၌။ အာဝိစေဝ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း။ မေတ္တံ ကာယ ကမ္မံ၊မေတ္တာ ကာယကံကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်၏။ အာဝိစေဝ၊ ၌လည်း ကောင်း။ ရဟောစ၊ ၌လည်းကောင်း။ မေတ္တံဝစီကမ္မံ၊ ကို။ မေတ္တံ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်၏။ ယံနူန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ သကံစိတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍။ ဣမေသံယေဝ အာယ သ္မန္တာနံ၊တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊၏။ ဝသေန၊အလိုသို့လိုက်သော အားဖြင့်။ ဝတ္တေယျံ၊ကျင့်ရမူကား။ သာဓု၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောအဟံ၊ သည်။ သကံစိတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဣမေသံယေဝ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝတ္တာမိ၊ ကျင့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နောအမှာကံ၊ တို့၏။ ကာယာဟိ-ကာယာဝေ၊ ကိုယ်တို့သည်သာလျှင်။ နာနာ၊ထူးကုန် ၏။ (ကွဲကုန်၏ ဟုလည်းပေး)။ စိတ္တံပန၊ စိတ်သော်ကား။ ဧကဉ္စ မညေ-ဧကံမညေ၊ တခုတည်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

အဝေါစ၊၏။ပ။အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကစ္စိပန၊နည်း။ ဝေါတုမှေ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊မမေ့မလျော့ကုန်လျက်။ အာတာပိနော၊မြိုးမြ်သော လုံ့လရှိကုန်လျက်။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေသော နှလုံးရှိကုန်လျက်။ (ကိုယ်အသက် နှစ်ပါးငဲ့ခြင်း ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍ ဟုလည်းပေး)။ ဝိဟာရထ၊နေကုန်၏လော။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ တို့တွင်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ ပဋ္ဌမံ၊ ရွာ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ။ ပဋိက္ကမတိ၊ကျောင်းသို့ဝင်၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ခင်းလင့်၏။ပ။အဝက္ကာရပါတိံ၊ ဆွမ်းဦးထည့်စရာခွက်ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်လင့်၏။ပ။ဘုတ္တာဝသေသော၊ စားပြီးသော ဆွမ်းကြွင်းသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ [ဤကား ဆွမ်းဦးထည့်သောခွက်၌ ဆွမ်းရှိလင့်သည်ကို ဆိုလို သတည်း]။ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ ဘုဉ်းပေးလိုအံ့။ ဘုဉ္ဇတိ၊၏။ စေ၊၍။ နောအာကင်္ခတိ၊ အလိုမရှိအံ့။ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင်မရှိသော အရပ်၌သော်လည်း။ ဆဍ္ဍေတိ၊၏။ အပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ၌လည်း။ ဩပိလာပေတိ၊သွန်၏။ သောဘိက္ခု၊ထိုနောက်မှ ဝင်သော ရဟန်းသည်။ အာသနံ၊ကို။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ခေါက်၏။ပ။ပဋိသာမေတိ၊ ၏။ပ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ရိတ္တံ၊ ရေမရှိသော။ (ရေနည်းသော သော်လည်းပေး)။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသော။ ပါနီယဃဋံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနီယဃဋံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်၏။ သစေ၊ ၍။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိသယှံ၊ မချီကြွနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟတ္ထဝိကာရေန၊ လက်ရပ်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ အဘော်တယောက်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဟတ္ထဝိလင်္ဃကေန၊ လက်မြှောက်သဖြင့်။ (လက်ရှက်သဖြင့် သော်လည်းပေး)။ဥပဋ္ဌာပေမ၊တည်ကုန်၏။တပ္ပစ္စယာ၊ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဝါစံ၊ ကို။ နဘိန္ဒာမ၊ မမြွက်ကုန်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဉ္စာဟိကံ၊ငါးရက်တကြိမ်။ သဗ္ဗရတ္တိယာ၊ခပ်သိမ်းသော

ညဥ့်သုံးယံ၌။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ဖြင့်။ သန္နိသိဒါမ၊တကွစည်းဝေး၍ နေကုန်၏။

အမှာ စာတုဒ္ဒသီ၊ ပန္နရသီ၊ အဋ္ဌမီ နေ့တို့ သည်ကား ပြကတေ့ အားဖြင့် တရား နာသော နေ့တို့တည်း။ ထိုနေ့တို့ကိုလည်း မပျက်စေမူ၍ ငါးရက်တကြိမ် ငါးရက်တကြိမ် သုံးဦးသော မထေရ်တို့သည် ပိဋကတ်သုံးပုံတို့တွင် တပုံပုံသော ပိဋကတ်၌ အချင်းချင်း မေးခြင်းကို ဖြေခြင်းကို ပြုကြကုန်သတတ်။ သာရတ္ထဒီပနီ။

၄၆၇။ ။ပ။ယေန၊ ၌။ ပါလိလေယျကံ၊ ပလလည်းရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ပါရိလေယျကံလည်း ရှိ၏။ အနက်ကား တူ၏)။ပ။ တတြ-တသ္မိံ ပါလိလေယျကေ၊ ၌။ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍေ၊ ရက္ခိတ မည်သော တောအုပ်၌။ ဝါ၊ ပလလည်းဆင်မင်း စောင့်သော တောအုပ်၌။ ဘဒ္ဒသာလမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်လှ၏အရင်း၌။ ဝိဟ ရတိ၊ ၏။ [ထိုတောအုပ်၌ ဒါယကာတို့ ဆောက်လုပ် အပ်သော ဇရပ်၌ ဝါကပ်သောအခါ ဆယ်ဝါမြောက်ပြီ]။ အထခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်လေ၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ ကိုယ် တော်တယောက်အထီးတည်းနေတော် မူထသော။ ဘဂဝတော၊ အား။ စေတသော-စိတ္တဿ၊၏။ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဘဏ္ဍနကာရကေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ အဓိကရဏကာရကေဟိ၊ကုန်သော။ ကောသမ္ဗကေဟိ၊ကောသမ္ဗီ ပြည်၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ အာကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းလျက်။ ဖါသုံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နဝိဟာသိံ၊ မနေရ။ သောအဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ကား။ ဘဏ္ဍနကာရကေဟိ၊ ခိုက်ရန် ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဓိကရဏကာရကေဟိ၊ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍လျှင်။ ဧကော၊ ငါတယောက်အထီးတည်း။ အဒုတိယော၊ အဘော်မရှိဘဲ။ သုခံ၊ ငြိမ်းစွာ။ ဖါသုံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရာမိ၊ ငါနေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ အညတရော၊သော့။ ဟတ္ထိ

နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်လည်း။ ဟတ္ထီဟိ၊ ဆင်ပေါက်တို့နှင့်
လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနီဟိ၊ ဆင်မတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကဠ
ဘေဟိ၊ဆင်ရွှေတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ နို့စို့ဆင်ငယ်
တို့နှင့်လည်းကောင်း။အာကိဏ္ဏော၊လျက်။ ဝိဟရတိ၊၏။ဆိန္နဂ္ဂါနိ၊
အညွန့်ကိုဖြတ်၍စားလေကုန်ပြီးသော။ တိဏာနိ၊ မြက်ငုတ်တို့ကို
လည်း။ ခါဒတိ၊ စားရ၏။ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂဉ္စ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်
ချိုး၍ ချိုး၍ချသော။ အဿ-ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီး၏။
သာခါဘင်္ဂံ၊ချိုးသောသစ်ခက်ကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊စားရကြကုန်၏။
အာဝိလာနိ၊ နောက်ကုန်သော။ ပါနီယာနိစ၊ ရေတို့ကိုလည်း
လည်းကောင်း။ ပိဝတိ၊ သောက်ရ၏။ ဩဈာဟန္တဿ၊ရေဆိပ်သို့
သက်သော်လည်းကောင်း။ ဩတိဏ္ဏဿ၊ ရေမှ တက်သော်လည်း
ကောင်း။ အဿ-ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီး၏။ ကာယံ၊
ကိုယ်ကို။ ဟတ္ထိနိယော၊ဆင်မတို့သည်။ ဥပနိဃံသန္တိယော၊တိုးချုပ်
ကုန်လျက်။ဂစ္ဆန္တိ၊သွားခဲ့ကုန်၏။ အထ-တသ္မိံကာလေ၊၌။တဿ-
ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။
အဟံ၊ သည်။ ဟတ္ထီဟိ၊ ဆင်ပေါက်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိ
နီဟိ၊ ဆင်မတို့နှင့်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကဠဘေဟိ၊ ဆင်ရွှေတို့နှင့်
လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ၊ နို့စို့သော ဆင်ငယ်တို့နှင့်လည်း
ကောင်း။အာကိဏ္ဏော၊ပြွမ်းလျက်။ဝိဟရာမိ၊၏။ဆိန္နဂ္ဂါနိ၊အညွန့်ကို
ဖြတ်၍ စားလေကုန်ပြီးသော။ တိဏာနိ၊ မြက်ငုတ် တို့ကိုလည်း။
ခါဒါမိ၊ ငါစားရ၏။ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂဉ္စ၊ ငါချိုး၍ ချိုး၍ ချသော။
မေ-မမ၊ ၏။ သာခါဘင်္ဂဉ္စ၊ ရှေ့၌ ထားသော သစ်ခက်ကျိုး တို့ကို
လည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားလေကုန်၏။ အာဝိလာနိ၊ ဆင်များဆင်း၍
နောက်လေကုန်ပြီးသော။ ပါနီယာနိစ၊ သောက်ရေ တို့ကိုလည်း။
ပိဝါမိ၊ သောက်ရ၏။ ဩဂါဟန္တဿ၊ ဆိပ်သို့ သက်သော် လည်း
ကောင်း။ ဩတိဏ္ဏဿ၊ဆိပ်မှတက်သော်လည်းကောင်း။ မေ-မမ၊
၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဟတ္ထိနိယော၊ တို့သည်။ ဥပနိဃံသန္တိယော၊
တိုးချုပ်ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊

သည်။ ဧကော၀၊ အထီးတည်းလျှင်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ဆင်အပေါင်းမှ။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ခွါလျက်။ ဝိဟရေယျံ၊ ငါနေရာဘိမူကား။ သာခု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထပစ္ဆာ၊မှ။ သော နာဂေါ၊ သည်။ ယူထာ၊ ဆင်ရွှေမှ။ အပက္ကမ္မ၊ ဖဲခဲ့၍။ပ။အပ္ပ ဟရိတဥ္စ၊ မြက်သစ်ပင်မရှိသည်ကိုလည်း။ ကာရောတိ၊ ၏။ပ။အထ- တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဝိဝေကဥ္စ၊ အပေါင်းအဘော်မှခွါ၍ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကို လည်းကောင်း။ တဿ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ၏။ စေတော-ပရိဝိတက္ကနဥ္စ၊ နှလုံး၏ အကြံကို လည်းကောင်း။ စေတသာ-စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါ နေသိ၊ ၏။

ဤသာဒဏ္ဍသယထာ၊ ရထားကောက်အလားကဲ့သို့ စွယ်ဖျား မညီ စဉ်းငယ်လက်ျာ ချီထသော။ (ဤသာဒဏ္ဍသာတိ ရထဤသာ ဒဏ္ဍသဒိသဿ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဟတ္ထိနော၊ဆင်ပြောင်ကြီး၏။စိတ္တံ၊ သည်။ နာဂေနစိတ္တေန၊ ဘုရားရှင်စိတ်တော်နှင့်။ ယံ-ယေနကာရ ဏေန၊ ကြောင့်။ သမေတိ၊ တူကြ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထိနာ ဂေါ၊ သည်လည်း။ ဧကော၊ တစ်းတည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ရမ္မတိ၊ မွေ့လျော်၏။ အဟဥ္စ၊သည်လည်း။ ဧကော၊ကိုယ်တော်တယောက် အထီးတည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ရမ္မတိ၊ ၏။

။ပ။အထခေါ၊ ၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန် သော။ ဥပါသကာ၊တို့သည်။ ကောသမ္ဗကာ၊နေကုန်သော။ ဣမေ အယျာဘိက္ခူ၊ဤသခင်ရဟန်းတို့သည်။ အမှာကံ၊တို့၏။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ အနတ္ထဿ၊အကျိုးစီးပွါးမဲ့ကို။ ကာရကာ၊ ကုန်၏။ ဣမေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဥဗ္ဗာဠှော၊ နှိပ်စက်ရကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲတော်မူခဲ့၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗကေ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သော။ အယျေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ နေဝအဘိဝါဒေယျာမ၊ရှိသေစွာရှိမခိုးကုန်ငြားအံ့။နပစ္စုဋ္ဌေ ယျာမ၊ ခရီးဦး မကြိုဆိုကုန်အံ့။ အဥ္ဇလိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။

သာမိစိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နကရေယျာမ၊မပြုကုန်အံ့။ နသက္ကရေယျာမ၊ ပူဇော်သက္ကာ မပြုကုန်အံ့။ နဂရုကရေယျာမ၊ အလေးအမြတ် မပြုကုန်အံ့။ နဘဇေယျာမ၊ မဆည်းကပ်ကုန်အံ့။ နပူဇေယျာမ၊မပူဇော်ကုန်အံ့။ ဥပဂတာနမ္ပိ၊ ကပ်လတ်ကုန်သော်လည်း။ ပိဏ္ဍကံ၊ဆွမ်းကို။နဒဒေယျာမ၊မလှူကုန်အံ့။ ဧဝံ၊သို့။ အမှေဟိ၊ငါတို့သည်။ အသက္ကရိယမာနာ၊ကုန်သည်ရှိသော်။ အဂရုကရိယမာနာ၊ကုန်သည်ရှိသော်။ အမာနိယမာနာ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို မပြုကုန်သည်ရှိသော်။ပ။အသက္ကာရကတာ၊ ပူဇော်သက္ကာ အထူး မပြုသဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အယျာ၊ ကုန်သော။ ဗှုမေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပက္ကမိဿန္တိဝါ၊ အရပ်တပါးသို့လည်း သွားကုန်လတ္တံ့။ ဝိဗ္ဘမိဿန္တိဝါ၊ လူသော်လည်းထွက်ကုန်လတ္တံ့။ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ပသာဒေဿန္တိ၊ ကြည်လင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊သို့။ မန္တယိံသု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ နေဝအဘိဝါဒေသုံ၊ ရှိမခိုးကုန်။ပ။ဥပဂတာနမ္ပိ၊ အိမ်သို့ကပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ပိဏ္ဍကံ၊ ကို။ နအဒံသု၊ မလှူကုန်။ အထခေါ၊၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပါသကေဟိ၊ တို့သည်။ အသက္ကရိယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ပ။ဣမံအဓိကရဏံ၊ကို။ ဝူပသမေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၄၆၇။ အထခေါ၊ ၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ပ။အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ပ။သံဃေ၊၌။အဓိကရဏကာရကာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊သို့။ တေသု ဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ကျင့်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊

၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ လာပြီးရကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မသဘောသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ တိဋ္ဌာဟိ၊ တည်စေလော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ ဓမ္မံ ဝါ၊ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။ (ဓမ္မကိုလည်းကောင်း ဟုလည်းပေး)။အဓမ္မံ၊ကိုလည်းကောင်း။ ကထံ ဇာနေယျံ၊ အဘယ်သို့ သိရကုန်အံ့နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဋ္ဌရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ။ တို့ဖြင့်။ အဓမ္မဝါဒီ၊ ကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣဓ၊ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဓမ္မံ၊ကို။ ဓမ္မောတိ၊ဟူ၍။ ဒီပေတိ၊ ၏။ပ။အဝိနယံ၊ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို။ ဝိနယောတိ၊ဟူ၍။ ဒီပေတိ ၏။ပ။တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘာသိတံ၊ မဟောအပ်သည်ကို။ အလပိတံ၊ မဆိုအပ်သည်ကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်၏။ လပိတံ၊ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ပ။တထာဂတေန၊ သည်။ အနာစိဏ္ဏံ၊မလေ့ကျက်အပ်သည်ကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ အာစိဏ္ဏန္တိ၊ ဟု။ ဒီပေတိ၊ ၏။ လဟုကံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဂရုကာ အာပတ္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဒီပေတိ၊ ၏။ပ။သာဝသေသံ အာပတ္တိံ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကို။ အနဝသေသာ အာပတ္တီတိ၊ အကြွင်း မရှိသော အာပတ်ဟူ၍။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ပ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ ကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၄၆၉။ ။ပ။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ အဿောသိ၊ ၏။ပ။

၄၇၀။ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ၊ သည်။ အဿောသိ၊၏။ပ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊သို့။ တေသု ဘိက္ခူသု၊တို့၌။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဂေါတမိ၊ဂေါတမီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တွံ၊သည်။ ဉဘယတ္ထ ပက္ခေ၊နှစ်စုသောသဃ်၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာ၊ နာလော့။ ဉဘယတ္ထ ပက္ခေ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုသဃ်နှစ်စု၌။ ယေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊

ဟုတ်မှန်သောအယူရှိကုန်၏။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထို ဓမ္မဝါဒီရဟန်း
တို့၏။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ အမြင်ကိုလည်းကောင်း။ ခန္တိဉ္စ၊ ဒုလိုကိုလည်း
ကောင်း။ ရုစိဉ္စ၊နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယဉ္စ၊အယူ
ကိုလည်းကောင်း။ ရောစေဟိ၊ နှစ်သက်လော့။ ဘိက္ခုနိသံဃေန၊
သည်။ ဘိက္ခုသံဃတော၊ ဘိက္ခုသံဃာအထံမှ။ ယဉ္စကိဉ္စိ၊ အကြင်
အမှုခပ်သိမ်းကို။ ပစ္စာသီသိတဗ္ဗံ၊ တောင့်တအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ တံ
သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဓမ္မဝါဒိတော၊ ဓမ္မဝါဒီတို့အထံမှသာလျှင်။ ပစ္စာသီသိ
တဗ္ဗံ၊ တောင့်တအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။

၄၇၁။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊သော။ ဂဟပတိ၊သည်။အသော
သိ၊ ၏။ပ။

၄၇၂။ မိဂါရမာတာ၊ သော။ ဝိသာခါ၊သည်။ အသောသိ၊
၏။ပ။

၄၇၃။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။တံ
ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ။ တေနဟိ၊ထိုသို့
လာရကား။ ဝိဝိတ္တံ၊ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။
သေနာသနံ၊ သည်။ သစေပန နဟောတိ၊ အံ့။ ကထံဟိ၊လျှင်။ ပဋိ
ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ။တေနဟိ ထိုသို့ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းမရှိရကား။ ဝိဝိတ္တံ၊
ဆိတ်ငြိမ်အောင်။ ကတွာပိ၊ ၍လည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ။ကေနစိပရိယာယေန၊တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်။
ဝုဍ္ဎတရဿ၊ သီတင်းကြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သေနာသနံ၊
ကို။ ပဋိဗာဟိတဗ္ဗန္တိ၊ မြစ်အပ်၏ဟု။ အဟံ၊ သည်။ နတွေဝဒါမိ၊
မဟော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိဗာဟေယျ၊ မြစ်ငြားအံ့။ အဿ
ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သော။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အာမိသေ၊ဆွမ်း
သင်္ကန်းစသော အာမိသ၌။ကထံ၊အဘယ်သို့။ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊နည်း။ပ။
သမကံ၊ အညီမျှ။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ဝေဘန်အပ်၏။

၄၇၄။ (အထခေါ-စသည်ကား လွယ်ပြီ)။ ထေ၊ လာလတ်
ကုန်။ မံ၊ ကို။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဩသာရေထ၊ သွင်းပါ
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဥက္ခိတ္တကံ၊ သော။ တံ
ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဩသာရေတွာ၊ ဉတ်ကမ္မဝါဖြင့် သွင်း၍။ ယေန၊ ၌။
ဥက္ခေပကာ၊ နှင်ပယ်တတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊
ကုန်၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ပ။

၄၇၅။ အာဝုသော၊ တို့။ ယသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အကြင်အာပတ်ကို
မမြင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊
သည်လည်းကောင်း။ပ။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သံဃာ အထူးထူး
သော ဥပုသ်ဒေသနာ ကြားခြင်းစသည်ကို ပြုခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော-သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာ
ပန္နော စ၊ အာပတ်သို့ ရောက်၏။ ဥက္ခိတ္တော စ၊ နှင်လည်းနှင်ထုတ်
အပ်၏။ ပဿိ စ၊ အာပတ်ကိုလည်းမြင်ပြီ။ ဩသာရိတော စ၊
သွင်းလည်းသွင်းအပ်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ တဿ
ဝတ္ထုဿ၊ ကို။ ဝူပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ သံဃာ၏
ညီညွတ်ခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊
ကုန်၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ နု ခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဋိ
ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ယတော စ-ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာပန္နော စ၊
၏။ ဥက္ခိတ္တော စ၊ သံဃာလည်း နှင်ထုတ်အပ်ပြီ။ ပဿိ စ၊ အာပတ်
ကိုလည်းရှုလေပြီ။ ဩသာရိတော စ၊ သွင်းလည်း သွင်းလေပြီ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ သွင်းပြီးရကား။ သံဃော၊ သည်။
တဿ ဝတ္ထုဿ၊ ကို။ ဝူပသမာယ၊ ငှါ။ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ ကရောတု၊
လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ပ။
ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ပ။
သော၊ ဤသည်လျှင်။ ဉတ္တိ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ပ။
ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ တဿ ဝတ္ထုဿ၊ ကို။ ဝူပ
သမာယ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြီ။ သံဃ

ရာဇိ၊ သံဃာ၏အရေးကို။ နိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ။ သံဃဘေဒေါ၊ ကို။ နိဟတော၊ ပြီ။ သံဃဿ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခမတိ၊ ၏။ပ။ဓာရယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၇၆။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဥပါလိ၊ သည်။ပ။အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ သည်။ပ။သံဃနာနာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ တံဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ၍။ အမူလာ၊ မူလမရှိဘဲ။ မူလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာသံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ဓမ္မိကာနုခေါ၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂီဖြစ်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ သာသံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်မလျော်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ကတိနုခေါ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ သံဃသာမဂ္ဂိယော၊ တို့သည်။ ဣမာဒွေ၊ တို့တည်း။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အတ္ထာပေတာ၊ သံဃာ ညီညွတ်၏ ဟူသော အနက်မှ ကင်းသော။ ဗျဉ္ဇနူပေတာ၊ သံဃာညီညွတ်ပြီဟူသော သဒ္ဒါသာလျှင် ပြည့်စုံသော။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အတ္ထူပေတာစ၊ အနက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော။ ဗျဉ္ဇနူပေတာစ၊ သဒ္ဒါနှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အတ္ထာပေတာ၊ သော။ ဗျဉ္ဇနူပေတာ၊ သော။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ယသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။သံဃနာနာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ၍။ အမူလာ၊ မှ။ မူလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အယံ၊ ဤသို့ ပြုခြင်းကို။ အတ္ထာပေတာ၊ သော။ ဗျဉ္ဇနူပေတာ၊ သော။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အတ္ထူပေတာစ၊

သော။ ဗျဉ္ဇနပေတာစ၊ သော။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ယသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ သည်လည်းကောင်း ။ပ။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊၏။ သံဃော၊သည်။ တံဝတ္ထုံ၊ကို။ ဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ၍။ မူလာ၊မှ။ မူလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ဥပါလိ။ အယံ၊ဤသို့ပြုခြင်းကို။အတ္ထာပေတာစ၊သော။ ဗျဉ္ဇနပေတာစ၊ သော။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။သံဃသာမဂ္ဂိယော၊တို့သည်။ဣမာဒွေ၊တို့တည်း။အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥပါလိ၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ၏။

သံဃဿ၊ ၏။ ကိစ္စေသုစ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ မန္တနာသုစ၊ ဝိနည်းကို တိုင်ပင်ခြင်းတို့၌ လည်းကောင်း။ အတ္ထေသု၊ အနက်တို့သည်။ ဇာတေသု၊ သော်။ ဝိနိစ္ဆယေသုစ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ကထံပကာရော၊ အဘယ်သို့သော အထူးရှိသော။ ဘိက္ခုနရော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ဣဓသာသနေ၊ ၌။ မဟတ္ထိကော-မဟာ ဥပကာရော၊ကျေးဇူးများသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ကထံပကာရော-ကထံဘေဒေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဓသာသနေ၊ ၌။ ပဂ္ဂဟာ ရဟော၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမေ-အာဒိမှိ၊ဒေ၌။ သီလတော၊ သီလဖြင့်။ အနာနုဝဇ္ဇော၊ မစွပ်စွဲအပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အဝေက္ခိတာစာရော၊ဆင်ခြင်သော အကျင့်လည်းရှိ၏။ သုသံ ဝုတိန္ဒြိယော၊ ဣန္ဒြေကိုလည်းစောင့်၏။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်။ ဓမ္မတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ နဥပဝဒန္တိ၊မစွပ်စွဲနိုင်ကုန်။ ယေနဒေါသဇာတေန၊ အကြင်အပြစ်သဘောဖြင့်။ နံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဝဒေယျုံ၊ စွပ်စွဲရာ၏။ တံဒေါသဇာတံ၊သည်။ အဿ-ဘိက္ခုနော၊ အား။ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်။

တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ သီလဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ၌။ ဌိတော၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိသာဂတော၊ ပရိသတ်

အလယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝိသာရဒေါ၊ရဲရင့်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသယှ၊ ရန်သူကို နှိပ်စက်၍။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ နဿမ္ဘတိ၊ခက် ထရော်လည်းမရှိ။နဝေဓတိ၊မတုန်လှုပ်။ အနုယျုတံ၊အကြောင်းနှင့် မကင်းသောစကားကို။ ဘဏံ-ဘဏန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ အတ္တံ၊ ကို၊ နဟာပေတိယထာ၊ မယုတ်စေသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ ပဉှံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌောတော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်။ နစေဝပဇ္ဈာယတိ၊မကြံမှိုင်။ မင်္ကုံ၊ မျက်နှာမသာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာ ရှိသော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလဂတံ၊ ဆိုအပ်သော အခါသို့ ရောက်သော။ ဗျာကရဏာရဟံ၊ဖြေခြင်းငှါ ထိုက်သော စကားကို။ ဝဒေ-ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဝိညူပရိသံ၊ပညာရှိသောပရိသတ်ကို။ ရဉ္ဇေတိ-တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။

ဗုဒ္ဓတရေသု၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရှိ၏။ သကေ-အာစေရကမှိ၊ မိမိဆရာ၏ အယူ၌လည်း။ ဝိသာရဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပမေတုံ၊ စုံစမ်းနှိုင်းရှည့်ခြင်းငှါ။ အလံ-သမတ္ထော၊ ၏။ ပဂုဏော၊လေ့လာ၏။ ပစ္စတ္ထိကာနဉ္စ၊ ရန်သူတို့၏ လည်း။ ကထေတဝေ၊ ဆိုအပ်သောစကား၌။ ဝိရဒ္ဓိကောဝိဒေါ၊ ဖွင့်ခြင်း၏ အရာ၌ လိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယေန-ယတ္တကေန ကထနေန၊ အကြင်မျှလောက်သော စကား ကို ဆိုသဖြင့်။ပစ္စတ္ထိကာ၊ရန်သူတို့သည်။ နိဂ္ဂဟံ၊နှိပ်ခြင်းသို့။ဝဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနောစ၊ သည်လည်း။ သညပနံ၊ သိခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ သကဥ္စအာဒါယံ၊ မိမိ ဆရာ၏အယူကိုလည်း။ နရိဉ္စတိနဟာပေတိ၊မယုတ်စေ။ အနုပဃာ တိကံ၊ညှဉ်းဆဲခြင်းမပြုဘဲ။ ပဉှံ၊ကို။ဗျာကရဏံ-ဗျာကရဏမာနော၊ ဖြေတတ်သောရဟန်းသည်လျှင်။ ပဂုဏော၊လေ့လာသည်မည်၏။

ဒူတေယျကမ္မေသု၊တမန်သည် အမှုတို့၌။ အလံ-သမတ္ထော၊၏။ သံဃသ၊ ၏။ ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့၌။ အာဟုနံ၊ လှူသော ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမုဂ္ဂဏှန္တိယထာ၊ခံကုန်သကဲ့သို့။ သမုဂ္ဂ

ဟော၊ ကောင်းစွာ ဝန်ခံပေ၏။ ဘိက္ခုဂဏေန၊ ရဟန်းအပေါင်း သည်။ ပေသိတော၊ စေအပ်သည်ရှိသော်။ ကရံဝစော၊ စကားကို လည်း လိုက်နာ၏။ တေန၊ ထိုသို့လိုက်နာသဖြင့်။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ (ထည့်)။

အဟံကရောမိတိ၊ ငါပြုသောဟူ၍။ နမညတိ၊ မထေမဲ့မြင် မပြု။ ယာဝတ္တကေသု၊ကုန်သော။ ဝတ္ထုသု၊တို့၌။ အာပဇ္ဇတိ၊အာပတ်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိယာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊၏။ ဥဘယာ၊ကုန်သော။ တေဝိဘင်္ဂါ၊ ထိုအနက်နှစ်ပါးကို သိစေတတ်သော ဥဘတောဝိဘင်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သွာဂတာ-သုအာဂတာ၊ ကောင်းစွာ နှုတ်၌လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနပဒဿ၊ အာပတ်မှ ထမြောက် အပ်သော အကြောင်း၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာ၏။

ယာနိစကာရဏာဒီနိ၊အကြင်ငြင်းခုံခြင်း စသည်တို့ကို။အာစရံ-အာစရန္တော၊ကျင့်သောသူသည်။ နိဿာရိတော၊ထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဿာရဏံ၊ ထုတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယထာစ ဝတ္တနာ၊အကြင်ကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်။ ဝုသိတဿ၊ကျင့်ပြီးသော။ ဇန္တုနော၊ ရဟန်းအား။ ယံဩသာရဏံ၊ အကြင်သွင်းခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံပိဩသာရဏံ၊ ကိုလည်း။ ဝိဘင်္ဂကောဝိဒေါ၊ ဝိဘင်း၌ လိမ္မာသေ‌ာသူသည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။

ဝုဍ္ဎတရေသု၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုသု၊ တို့၌ လည်းကောင်း။ နဝေသုစ၊တို့၌လည်းကောင်း။ ထေရေသုစ၊ထေရ်မြောက်ပြီးသော ရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမေသုစ၊ အလတ်ဖြစ်သော ရဟန်း တို့၌လည်းကောင်း။ သဂါရဝေါ၊ ၏။ ဧူလောကေ၊ ၌။ မဟာ ဇနဿ၊၏။အတ္ထစရော၊အကျိုးစီးပွါးကိုကျင့်၏။ ပဏ္ဍိတော၊အကျိုး အကြောင်းကို သိတတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တာဒိသော၊

ထိုသို့သော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဇုဓ-ဇမသို့ံ သာသနေ၊ ၌။ ပဂ္ဂဟာရဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဒသမော၊ သော။ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ဇိနဝရော၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိဝါဒံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပေယျ၊ နှင်ထုတ်ရာ၏။ ယသ္မိံ တသ္မိံ၊ ဟုတ်ဟုတ် ပြားပြားသော ဝတ္ထု၌။ တဿာယ၊ ထိုအာပတ်ကြောင့်။ ဥက္ခိပိတဗ္ဗ၊ နှင်ထုတ်အပ်၏ဟု။ မာအဝမညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့လင့်ကုန်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသယေ-ဒေသေယျ၊ ၏။ တတ္ထေဝ အာဝါသေ၊ ၌သာလျှင်။ အန္တောသီမာယံ၊ ၌။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပညာ၊ ပညာရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ကောဓေ့ာ-ကေကော၊ တယောက် အထီးတည်းလျှင်။ သံပဒါ-သံပဒါဝိ၊ သွားတော်မူလေ၏။ ပါလိလေယျေစ၊ ပလလည်းတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တောစ၊ လည်းကောင်း။ ကောလိတော၊ လည်းကောင်း။ မဟာကဿပကစ္စာနော၊ လည်းကောင်း။ ကောဋ္ဌိကော၊ လည်းကောင်း။ ကပ္ပိနေနစ၊ နှင့်လည်း။ သဟ၊ တကွ။ မဟာစုန္ဒောစ၊ လည်းကောင်း။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ လည်းကောင်း။ ရေဝတော၊ လည်းကောင်း။ ဥပါလိစ၊ လည်းကောင်း။ ဥဘယာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အာနန္ဒော၊ လည်းကောင်း။ ရာဟုလောစေဝ၊ လည်းကောင်း။ ဂေါတမီစ၊ လည်းကောင်း။ သုဒတ္တော၊ အနာထပိဏ် သူဌေး လည်းကောင်း။ ဇုမေစုဒ္ဒသ၊ တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ၏။ (ထည့်)။ ဝိဝိတ္တာဥ္ဇသေနာသနံ၊

ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကိုလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သမကံပိစ၊ မျှသော။
အာမိသံ၊ ဆွမ်းသက်န်းစသော အာမိသကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

မဟာဝဂ္ဂပါဠိ၊ မဟာဝါပါဠိတော်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အမှာ

ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက- ဟူသည်ကား မြို့ကိုစွဲ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အမည်တည်း။ ထိုမြို့၏ အရာမ်ရေကန် အစရှိသော ထိုထိုအရပ်တို့၌ ကြို့ပင်များသော ကြောင့်။ ကောသမ္ဗီမြို့တွင်သည်။ တဿ ကိရ နဂရဿ အာရာမ ပေါက္ခရဏိ အာဒီသုတေသုတေသုဌာနေသု ကောသမ္ဗကရုက္ခာ ဝ ဥဿန္နာ အဟေသုံ။ တသ္မာ ကောသမ္ဗီတိသင်္ခံ အဂမာသိ။ ကုသမ္ဗဿ ဣသိနော အဿမတော အဝိဒူရေ မာပိတတ္တာတိ ဧကေ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ ထိုကောသမ္ဗီပြည်သား ရဟန်းများတို့ကဲ့သို့ သံဃာချင်း ကွဲပြားအောင် မပြုကုန်ရာ။ ပြုသည်ရှိသော် လူ့ပြည်တွင် မကအထက်နတ်ပြည်, ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့် ကွဲပြား၍ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ကုန်ရာသည်။ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကား ဤသို့တည်း။ တခုသောကျောင်း၌ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည် ဓမ္မအဓမ္မစသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်သည်ရှိသော် ထိုရဟန်းတို့၏ တပည့်သည်တို့လည်း ဆရာ့အယူသို့လိုက်၍ ဓမ္မအဓမ္မစသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာ ကုန်သော ဘိက္ခုနီသံဃာတို့သည်လည်း ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အလုပ် အကျွေး ဖြစ်သော ဒါယကာယောကျ်ား, ဒါယိကာမိန်းမ ထိုလူတို့ကို စောင့်သော နတ်၊ ထိုနတ်တို့၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်မှစ၍ အဆင့်ဆင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် အရိယာ့ကိုထား၍ ငြင်းခုံခြင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဓမ္မကိုစွန့်၍ အဓမ္မကို ပြုကျင့်ကုန်သော သူ အပေါင်းတို့သည် အပါယ်လေးဘုံတို့၌ ဖြစ်ကြကုန်၍ အကျိုးမဲ့

ရှိကြကုန်၏။ ဤအဋ္ဌုပ္ပတ္တိသည်ကား သာရတ္ထဒီပနီ သမထက္ခန္ဓကဋ္ဌလာ၏။ ဤအကြောင်းအရာကို နှစ်လုံးမူ၍ ဓမ္မအဓမ္မစသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုအပ်။ ပြုသည်ရှိသော် အလုံးစုံသော သံဃာ့အရာ၌မှ နှင်ထုတ်အပ်၏ဟူလို။ ဘဏ္ဍနကာရက ကလဟကာရက မေဝ သကလသံဃာရာမတော နိက္ကဍ္ဍိတုံ လဗ္ဘတိ။ သောဟိပက္ကံ့ လာဘိတွာ သံဃံ ဘိန္ဒေယျ။ အလဇ္ဇီ အာဒယော ပန အတ္တနာ ဝသနဋ္ဌာနတော ယေဝနိက္ကဍ္ဍိတဗ္ဗ။ သကလ သံဃာရာမတောနိ က္ကဍ္ဍိတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ ဘူတဂါမဝဂ်။ သံဃဘေဒ ကကံကို ပြုသည့် အရာမှာ ငရဲ၌ အာယုကပ်ပတ်လုံးဆင်းရဲခံရ၏။ သံဃံ သမဂ္ဂံ ဘိန္ဒိတွာ ကပ္ပံနိရယမှိ ပစ္စတိ။ စူဠဝါ ပါဠိတော်။ ကပ္ပဋ္ဌိ အာယုကပ္ပံ။ စူဠဝါ အဋ္ဌကထာ။

အာယုကပ် အရမှာ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ မဟာကပ်ကို အစ ရှစ်ဆယ်စု၍ တစုအခန့် ကာလကို ပြသည်။ ထိုသို့ပြသော အရာ သည် ကထာဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၌-အာပါယိကော နေရယိကောတိ သုတ္တံ၊ ယံ သော ဧကံ ကပ္ပံ အသီတိဘာဂေ ကတွာ တတော ဧကောဘာဂမတ္တံ ကာလံ တိဋ္ဌေယျ။ အာယုကပ္ပံသန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဟူ၍ လာသော အရာနှင့် ညီညွတ်လှပေသည်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့၌ကား အသင်္ချေယျကပ်ကိုယူ၏။ ထိုသို့ယူသောအရာ မှာ သမ္မောဟ ဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ၌။ သဏ္ဌဟန္တေဟိ ကပ္ပေ ကပ္ပဝေမဇ္ဈေဝါ သံဃဘေဒံကတွာ ကပ္ပဝိနာသေယေဝ မုစ္စတိ။ သစေပိ ဟိ သွေကပ္ပေါ ဝိနဿတိ။ အဇ္ဇသံဃဘေဒံ ကရောတိ။ သွေဝ မုစ္စတိ၊ ဧကဒိဝသမေဝ နိရယေ ပစ္စတိ-ဟူ၍ရှင်း။ ကထာ ဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၌- ကပ္ပေါစ သဏ္ဌာတိ သံဃောစ ဘိဇ္ဇတီတိ အာဒိ ယဒိ သော သကလံကပ္ပံ တိဋ္ဌတိ။ သဏ္ဌဟတော ပဋ္ဌာယ တံကမ္မံ ကတွာ တဿ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ တိဋ္ဌေယျာတိဒဿေတုံ ဝုတ္တံ-ဟူ၍ ရှင်း။ အဘူတပရိကပ္ပန၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြသော အရာကို မှီ၍

ယူရိပ်ရှိ၏။ ကထာဝတ္ထု အင်္ဂကထာ၌-ကပ္ပေါစ သညာတိ အစ ရှိသော စကားကား ပရိဝါဒီပက္ခ၌ လာ၏။ သဿကွဲပြားသည်ကို ညီညွတ်အောင် ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ နတ်ပြည်၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး မွေ့လျော်ရ၏။ ဘိန္နေခါ ဥပါလိ သံဃံ သမဂ္ဂံ ကတွာ ဗြဟ္မံ ပုညံ ပသဝတိ။ ကပ္ပံ သဂ္ဂမှိ မောဒတိ။ စူဠဝါပါဠိတော်။ ကပ္ပံသဂ္ဂမှိ တံ အာယုကပ္ပမေဝ။ ၎င်းအင်္ဂကထာ။ အနက်အဓိပ္ပါယ် လွယ်ပြီ။

ဤတွင်ရွှေဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်အလုံးစုံပြီးပြီ။

နိဿယသစ် နိဂုံး

ယခုအခါ ဤမဟာဝါ ပါဠိတော် နိဿယသစ်သည်ကား-မည်သည့် မင်းလက်ထက်, မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်, မည်သည့်နှစ်၌ ရေးသတည်းဟု သိစေခြင်း အကျိုးငှါ နိဂုံးအုပ်ဦးအံ့။

၁။ ဇမ္ဗုဒ္ဒီမဏ္ဍာနမာဝါသံ၊ ပတိရူပသုနိမ္မိတံ။
သာသနဿဇုတောဘာသံ၊ ရတနာပုဉ္ဇအဝှယံ။

ပထျာဝတ္တဂါထာ။

၂။ တဿပါစီနဒေသမှိ၊ ဣသံဒက္ခိဏနိဿိတေ။
သုမာပိတမှိအာရာမေ၊ စေတိယာဒိသုသောဘိတေ။

ပထျာဝတ္တဂါထာ၊

၃။ ဗလနာယကာမစ္စေန၊ မြို့သစ်နဂရဘောဂိနာ။
မင်းကြီးမဟာ မင်းဘင်စည်သူ၊ ဝှယေနသဟကာရိတေ။

တတိယမကာရဝိပုလာဂါထာ။

၄။ ပါသာဒါဒိအလင်္ကိတေ၊ စတုဘုမ္မကအာဝါသေ။
ဝေယန်ဘုံသာတိသမ္မတေ၊ နိဝါသေန္တေနထေရေန။

ဝိပရီတပထျာ။

၅။ လိခိတော အဝိရောဓေန၊ မဟာဝဂ္ဂဿနိဿယော။
သက္ကရာဇေကသဟဿံ၊ အဋ္ဌတိံသာမိဋ္ဌိဿတံ။

တတိယသကာရဝိပုလာဂါထာ။

၆။ စိတ္တမာသမှိသမ္ပုဏ္ဏော၊ ဇုဏှပက္ခစတုဒ္ဒသေ။
ပေါတ္ထကံအာရောပေတွာန၊ အနာယာသေနနိဋ္ဌိတော။

တတိယမကာရဝိပုလာဂါထာ။

၇။ ယာဝဗုဒ္ဓေါတိ နာမမ္ပိ၊ သတ္တလောကေ ပတိဋ္ဌတိ။
လောကဇေဋ္ဌဿသတ္ထုနော၊ အယံတာဝပတိဋ္ဌတူတိ။

တတိယဇကာရဝိပုလာဂါထာ။

၁။ ဇမ္ဗုဒ္ဒီမဏ္ဍာနံ၊ တန်းခိုးတေဇာ ပညာလက်ရုံး ဘုန်းသမ္ဘာရှိ
သော မင်းခေါင် မင်းဖျားမင်းတရားတို့၏။အာဝါသံ၊နေရာဖြစ်ထ
သော။ပတိရူပသုနိမ္မိတံ၊ စေတီ ဂူ ကျောင်း တန်ဆောင်း ပြာသာဒ်

တို့ဖြင့် တင့်အပ်ဘွယ်ရာ ရှစ်မျက်နှာ၌ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ထသော။သာသနဿ၊ ရည်ဆောင်ပိုင်ခြား ထားခဲ့မိန့်မှာ သာသနာတော်မြတ်၏။ဇုတောဘာသံ၊ထွန်းလင်းတောက်ပရာဖြစ်ထသော။ ရတနာပုဥ္ဇအဝှယံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ရတနာအပေါင်းတို့၏ စုပုံရာဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရတနာပုံ အမည်ရှိသော။ ယံနဂရံ၊ အကြင်မြို့ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၂။ တဿနဂရဿ၊ ထိုမြို့ကြီး၏။ ဤသံဒက္ခိဏာနိသိတော၊ စဉ်းငယ်တောင်သို့ယွန်းသော။ ပါစိနဒေသမှိ၊၌။ စေတိယာဒိသုသောဘိတော၊ သရီရမြတ် မွေတော်စုပုံ စည်းခံစေတီ အစရှိသည်တို့ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်သော။ သုမာပိတမှိအာရာမေ၊ကောင်းစွာ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်သော အရာမ်၌။

၃။ မြို့သစ်နဂရဘောဂိနာ၊မြို့သစ်ဦးခိုင် ခရိုင်ပတ်ကုန်း ခွန်အလုံးကို အသုံးကံကျွေး မေတ္တာရှေးဖြင့် ပေးတော်မူအပ်သောမြို့သစ်မြို့စားလည်းဖြစ်ထသော။ မင်းကြီးမဟာ မင်းတင်စည်သူဝှယေန၊ မင်းကြီးမဟာ မင်းတင်စည်သူ ဇမ္ဗူနဒသိင်္ဂီရောင်လျှပ် ရွှေဘွဲ့အပ်သော အမည်လည်းရှိထသော။ဗလနာယကာမစ္စေန၊မိုးညှင်းနဲမိုလ်မှူးဝန်ထောက်အမတ်သည်။ ဇာယာယ၊ မျိုးသည်လျှာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကာရိတေ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော။

၄။ ဝေယန်ဘုံသာတိသမ္ဘတော၊ဝေယန်ဘုံသာဟူ၍သမုတ်အပ်သော။ ပါသာဒါဒိအလင်္ကိတော၊ဘုံသာခုနစ်ထပ်ထီးထွဋ်တပ်သော ကျောင်းဦးပြာသာဒ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော။ စတုဘုမ္မကအာဝါသေ၊ ဘုံလေးဆင့်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌။ နိဝါသေန္တေန၊ သီတင်းသုံးနေသော။ ထေရေန၊ သာဂရဇေသိရီ ပရမမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံရှိသော မထေရ်သည်။

၅။ ဂန္ထေ့ဟိ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ စသော ကျမ်းတို့နှင့်။ အဝိရောဓေန၊ မဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်။ လိခိတော၊ ရေးအပ်သော။ မဟာ

ဝဂ္ဂဿ၊မဟာဝဂ်၏။ နိဿယော-နဝနိဿယော၊ မှီရာနိသျသစ်သည်။သက္ကရာဇေ၊ ခေါ်မှတ်ဝေါဟာ သချာသက္ကရာဇ်သည်။ ကေသဟဿံ၊ တထောင်သို့ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌတိံသာဓိဒွိသတံ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ခုအလွန်ရှိသော နှစ်ရာသို့လည်းကောင်း။

၆။ သမ္ဗတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ စိတ္တမာသမှိ၊တန်းခူးလ၌။ ဇုဏှပက္ခစတုဒ္ဒသေ၊ လဆန်းပက္ခ စတုဒ္ဒသီနေ့၌။ ပေါတ္ထကံ၊ ပေထက်သို့။ အာရောပေတွာန၊ တင်၍။ အနာယာသေန၊ မငြိုမငြင် မပင်ပန်းသဖြင့်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်၏။

၇။ ယာဝ၊အကြင်ရွေ့လောက်။လောကဇေဋ္ဌဿ၊လူသုံးပါးတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူသော။ သတ္တုနော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓေါတိနာမမ္ပိ၊ ဘုရားဟူသော အမည်သည့်လည်း။ သတ္တလောကေ၊ သတ္တလောက၌။ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်သေး၏။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ အယံနိဿယော၊ ဤဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်၏ နိသျသစ်သည်။ ပတိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၈-ခုနှစ် ဝါခေါင်လဆန်း ၁၄-ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ပုရပိုက်မှ ပေသို့တင်၍ ပြီးသည်။